உ

பரமபதிதுணை.

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சகல கலைக்ஞான மென்று வழங்குகிற

அமுத கலைக்ஞானம்

ஆயிரத்திருநூறு.

இஃது

மதுரை யானைக்கல்தெரு வித்துவான்

மு. குழந்தைவேலுப்பிள்ளை அவர்கள்

ஓலையேட்டுப்பிரதியின்படி,

சரிபார்த்து,

மதுரைப் புதுமண்டபம் புத்தகஷாப்

இ. ராம.

குருசாமிக்கோனார்

அவர்களால்,

சென்னை

வாணி விலாசம் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1928

இதன்விலை] — [ரூ. 1--8--0

உ

குமாரகுருபரன்றுணை.

அகஸ்தியமகாமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சகல கலைக்ஞானமென்று வழங்குகிற

அமுதகலைக்ஞானம் 1200.

காப்பு.

ஆதிபரா பரத்தினுடகிருபைகூர்ந்து-அப்பனே மனோன்மணியைத்தொழுது போற்றிச், சோதியெனுங் கமலமலரமுதங்கொண்டு- சுந்தரம்போல் வாதத்திலட்சங்காப்பு, நீதிபெறவைத்தியத்திலிரண்டுலக்ஷம் நிலைத்ததொருசூத்திரத்திற் கோடாகோடி, வாதியென வந்தோர்க்கும் பெரியோருக்கும் மனமகிழ்ந்து கருக்குருவாய்வசனித்தேனே. 1

நூல்வகை.

வசனித்தேன் காவியந்தா னாயிரத்திருநூருக்குள் வண்மையுள்ள சகலகலைக் ஞானமெல்லாம்,•நிசனித்தேனாயிரத்தி யிருநூறுக்குள் நிச்சயமாய்க் கருக்களெல்லாமிதிலேசொன்னேன், திசனித்தமந்திரங்கள் சக்கரங்கள் தீட்சையொ றக்குவைப்புச் செந்தூரங்கள், பசனித்த பற்பவகைமெழுகுஜெயநீர் பாங்கானதாம்பிரமும் சிமிட்டுப்போக்கே.

போக்கானயந்திரமாமயேந்திரசாலம் புதுமையுள்ள அஞ்சனமும் வசியப்போக்கும், நீக்கான பறைப்போடு திலதப்போக்கும் நேரான மோடியிலே யனந்தப்போக்கும், வாக்கான பலிதமுள்ள கருவின்போக்கும் வஞ்சனைகள் பில்லியுட மார்க்கப்போக்கும், தாக்கானசரியையொடு கிரியைப்போக்குந் தன்மையுள்ளயோகமுடன் ஞானமாமே.

ஞானமுடன் தேகசித்திக்கற்பக்கூறு நலமானதீட்சைமுதல் தியானப்போக்கும், ஊனான காயாதி கற்பப்போக்கும் உண்மையுள்ள முப்பூவின் கருவின்போக்கும். தேனானமதியமுதஞ் சமாதிகற்பஞ் சிந்தைமன தோன்றான அஷ்டபந்தங், கோனான குருவினுட கருணைபெற்றுக் கூறினேன் பன்னிரண்டுநூறுந்தானே. 4

தானென்ற பன்னிரண்டு நூறுக்குள்ளே சகலகலைக் ஞானமெல்லா மடக்கிப்பாடித், தேனென்ற மொழிபோலே விந்தநூலைச் சிக்கெனவே சமாதிதனில் வைத்தேனப்பா, நானென்றஆணவத்தால் சித்தர் கூடி நலமாகவந்தார்க ளொடுக்கந்தன்னில்,, கோனென்ற என்குருவே பூரணமேஐயா கும்பமுனி சரணமென்றுகூறினாரே. 5

கூறினசொல்லைதனவே யென்றநாளும் குணமாக வந்தோர்க்கு ஆசனங்கள்போட்டு, மீறினதுவதனவே கேட்டேனப்போ விளம்பினது ஆயிரத்தி யிருநூறுக்குள், தேறினது செகத்தோர்கள் கண்டாரானால் சிவசிவாகைலாச மிடங்கொள்ளாது, கோறினது என்னவையாவென்றுகேட்டார் குணமானசித்தருக்கா மென்றுசொன்னேன். 6

சொன்னவுட னடிபணிந்து சித்தரெல்லாந் துன்மார்க்க ருலகத்தோர் கண்டாரானால், என்னவையா வுலகமெலாஞ் சித்தாய்ப்போகும் இதற்குநீசாபமது ஈவாயீவாய். உண்மையுள்ள இந்நூல் சித்தர்கட்கேயாம் உலகிலுள்ளோர்க் கிந்நூலைச்சித்தரீந்தால், நன்மைபெற வுதறிறல் செந்தீப்பற்றி நடுக்கமுடனவன்சிரசு தெறித்துப்போமே. 7

பொமென்று சொன்னவுடன் சித்தரெல்லாம் புகழான இந்நூலைப்பதனம்பண்ணி, நாமென்ற ஆணவத்தை ஒடுக்கிக்கொண்டு நலமான இந்நூலைக் குகைக்குள்வைத்து, தேனென்ற அமுதப்போ லெடுத்துப்பார்த்து சிவசிவாமறுபடியும் குகைக்குள்வைத்துக் கோனென்ற குருவைப்போ லிந்தநூலைக் குருநூல்போலவரவர்கள் பணிந்திட்டாரே. 8

நூல் பதனஞ்செய்ய.

பணிந்திட்ட இந்நூலைப் புலத்தியாகேள் பார்தனிலே யொருவருக்கும் பகரவேண்டாம் கனிந்திட்டபூஷணம்போ லிந்நூல் மைந்தா கருவான பொருளெனவே கருத்துள்வைத்து, துணிந்திட்டமனப்போலே குருவைக்காரு சொல்லாத பூரணத்தில்சொக்கியேறு, அணிந்திட்டவாசியினு லறிவைப்பற்றி அரகராபூரணத்தி லருள்தான்பாரே.

அருளான குருபதத்தை யழுத்திப்பாரு அழித்திமுனை பார்க்கையிலே யருள்தான்காணும், இருளான மாயைதனையறுத்துநீயும் இன்பமுள்ளபூரணத்தை யியல்பாய்க்கொண்டு, மருளானபுத்திதனை யறுத்துத்தள்ளு மதியானசந்திரனை கருத்திற்சேரு, உருவான பூரணத்திலுறிமைவைத்து உண்மையுடன் பூரணத்திலுன்னிப்பாரே. 10

பூரணமகிமை.

உண்ணுவது எவ்விடமென்றுகந்துகேளு உண்மையுடன்சொல்லுகிறே னுனக்காய்மைந்தா, நண்ணுவது அகாரமடாஐயாஐயா நலமான அகாரமொடு உகாரம்ரெண்டும், சொன்னபொரு ளிவையுமொன்றாய்க்கூடும்போது துருவமுள்ளஓங்காரம் நீதானச்சு, இன்னமொன்று சொல்லுகிறேன் புலத்தியாகேள் இரவிபதிபற்றவிடம் நீதானச்சே. 11

நீயென்ற சொல்லதுதா னொன்றுக்கால் நிச்சயமாய்ச் சொல்லுகிறேன் புலத்தியாகேள், கோனென்றகுருவாகுந் திருவுமாகுங் குருவிருக்குமாயிரத்தெட் டிதழுமாகும், தேனுகுமமிர்தரசப் பூரணமேயாகுஞ் சிதம்பரத்தின் சூக்ஷாதிசூக்ஷமாகும் ஊமென்றநாதமுடன் விந்துவாகும் உண்மையென்ற பொருளாகும் ஊமையாமே. 12

ஊமையென்ற பொருளேது ஐயாஐயா உண்மையுடனெந்தனுக்கு வுரைக்கவேணும், ஆமையென்ற அகாரமடா உகாரம்ரண்டும் அருள் பெருகிக் கூடினது மவுனமாகும், சீமையெங்குந்திரிந்ததனல் மவுன மாமோ சிவாயகுரு தேசிகனைக்கண்டாற்காணும், தூமையென்றசொல் லதினல் ரோஷம்பெற்ற துரோகியிடஞ்சொல்லாதேநூலைப்பாரே.

நூல்பார்த்தால் பூரணநூல்தன்னைப்பாரு நுண்மையுள்ள தீட்சை யதி னுணுக்கம்பாரு, கால்பார்த்துஎழுதங்குக் கருவைப்பாரு கருத்து வைத்து இந்நூலைக்கருவாய்ம்பாரு, சேல்பார்த்துக் கொள்வதற்குஆயி ரத்தைப்பாரு சிவசிவாஎந்தனுட பட்சணியைப்பாரு, நாள்பார்த்துக் கொள்வதற்கு ஜோஸ்யம்பாரு நன்மைபெற வேணுமென்றாற் குருவை க்காரே. 14

குருவான பதியறிந்து குருவைக்காரு குருவறிந்துபூரணத்தைக் குணமாய்க்கொள்ளு, திருவிருந்துபூரணத்தைத் தினமுங்கொண்டால் சிவசிவாகயிலாசதேகமாகும், மருவிருந்த ஆபிரத்தெண் மலருக்குள் ளே மகத்தான அமுதமது கசிந்துகாணும், சருவானஅமுதமதைக்கொ ண்டால்மைந்தா காயசித்தியோகமுடன் வாதமாமே. 15

வாதத்திற்குக் கருவுரைத்தல்.

வாதமப்பாபிலப்பதற்கு கருவைக்கேளு மகத்தானபூரணத்தைமரு விப்பாரு; சேதமப்பா வொருநாளுமில்லைபில்லை சிவஞ்சத்திஇரண்டை யுமே தினமுநோக்கி, பேதமப்பா ஒருநாளும் நினைக்கவேண்டாம் பில த்தபுத்தி அறிவதனல் பேணிப்பாரு, நாதமப்பா நின்றநிலை தன்னைப் பாரு நயமாக இந்நூலைக் காருகாரே. 16

இந்நூல்தா னுபிரத்தி யிருநூறுக்குள் இன்பதுன்பமிரண்டையு நானெழுதிவைத்தேன், சொன்னதொரு நூல்களுக்கு இந்நூல்தானுஞ் சுத்தமுள்ள குருநூலாய்த் தொழுதுபோற்று, நன்னயமா யிந்நூலையா ர்க்கீந்தாலும் நான்சொன்ன சாபமது பலிக்குமப்பா, தன்மையுள்ளபுல த்தியனே யோகவானே தகையினுலிந்நூலைப் பதனம்பண்ணே. 17

பண்ணப்பா அடிமூலமேலாதாரம்பாங்கானகுண்டலியி லங்கென் றிட்டு, விண்ணப்பாமேல்மூல மாருதாரம் மெய்யானமவுனத்தைமேவி யோட்டு, கண்ணப்பாசுழிமுனையில் கடுகவுண்ணுகற்பூரதீபமதைக்கரு த்தாற்சேவி, உண்ணப்பா அமுதத்தை யுண்ணுவுண்ணு உன்தேகம் விளக்கொளிபோற் சித்தியாமே. 18

சித்தியப்பா அடிமூலமேலாதாரஞ் சென்றங்கேசதாசிவத்தின்தீட் சைகூடிப், பத்தியுடன்ரேசக பூரகம்பண்ணிப்பதியான கும்பகத்தில் நின்றியானல், எத்திசையிலுள்ள அதிசயங்களெல்லாம் ஏகாந்தமாக நீயறிந்துகொள்வாய், புத்தியுள்ளபுலத்தியனே சொல்லக்கேளும் போ தமென்னபூரணமேசத்தியமாமே. 19

சத்தியமேதவறாமல் நினைக்கவேணுந் தன்மையுண்டாய்த்தருமத் திற்றிரியவேணும், பத்தியுடன் பெரியோரைப்பணியவேணும் பதரு ம்றசாபசித்திபண்ணவேணும், புத்தியுடன்பூரணத்தைக்காணவேணும் பூரணமேசெல்வமென்று புகலவேணும், சித்தியுள்ளசிதம்பரமேஅம்ம யமாய்த்தோன்றுஞ் சிவசிவாஎன்னசொல்வேன் பூரணத்தின்செயலே.

சிதம்பரச் சக்கரமகிமை.

செயலானசிதம்பரத்தின் மகிமைகேளு சிறக்கவேஆறுவரை நே ரேகீறி; மயமானஆறுவரைகுறுக்கேகீறி மைந்தனேயிருபத்தைந்தறை யுமாக்கு. தயவானநமசிவய வென்றுபோட்டுத்தன்மையுடனடுவணையை ப்பிடித்துமாறு, சுயமானசிதம்பரத்தி னடனங்காணுஞ் சொல்லுவார் நடனசபை யென்றுபாரே. 21

பாரப்பாசிவாயநம யென்றுபோட்டுப் பாங்காகநடுவணையை ப்பிடித்துமாறு, நேரப்பா நின்றகயிலாசந்தன்னில் நிச்சயமாய்க் கனகசபை நேரேதோற்றும், காரப்பா அதில்மனதை வைத்துக்காரு கனகமது உனக்குநிகருண்டோபிள்ளாய், கூரப்பா யநமசிவ வென்றுபோட்டுக் குணமாக நடுவணையைப் பிடித்துமாறே. 22

மாறப்பா யான்சொன்னபடியேபார்த்து மகத்தான புலத்தியனே சொல்லக்கேளு. ஆரப்பாஉனக்கிடுதில்லைராஜர் அன்புடனே யெதிராக நிற்பார்பாரு, காரப்பா அவர்பதத்திற் றெண்டெண்ணிக் கனிவாகத் தியானித்தாலப்பாகேளு, கூறப்பாவுன்மனதில் நினைத்ததெல்லாங் கூர் மையுட னீந்திடுவார் குருவைப்போற்றே. 23

பஞ்சாட்சரமாற.

போற்றப்பா நமசிவய வென்றுபோட்டுப் புகழாக நடுவணையைப் பிடித்துமாறு, நீற்றமுள்ள சிதம்பரமே நீயேயாவாய் நீன்மையுடன் மந்திரங்க ளெல்லாஞ்சித்தி, வாய்த்திரிவுஇல்லையடா மனமேசெம்மை வசியமுதலஷ்டசித்து மகிழ்ந்துஆடும், பூத்தமலர்வாசனைபோல் பிரகா சிக்கும் பூரணத்தைப் பிறவாதே புனிதமாமே. 24

புனிதமாய்வயநமசி யென்றுபோட்டுப் பூரணத்தில் பற்றிமனதறி வில்நின்றால், இனிதமுள்ளகாயசித்தியாகுமாகும் இன்பதுன்பமிரண்டி ஹட இயல்புகாணும், அனிதமுள்ள பீடையெல்லாம் விலகிப்போகும் அரனருஞ் சிவனுமையு மன்பாவீவார், மனிதனென்ற பேர்போச்சு மகாத்மாவாச்சு மாநிலதநில்நீயுமொரு முனியாவாயே. 25

முனியான அஞ்செழுத்தும் நமசிவயமாகும்முதன்மையுள்ள அஞ் செழுத்துக்குயிரைக்கேளு. தனிவானசிதம்பரமே அல்லாதுண்டோ தானவனாய் நின்றதொருபூரணமேயாகும், கனிவானபூரணத்தைக்கண் டால்முத்தி கற்பமெனக் கொண்டாக்கால் காயசித்தி, மனியானமனோ ன்மணியாம் நமசிவயமென்று மைந்தனே மாறினதால்சித்தியாமே. 26

ஆமப்பா சிவத்தினுட கூறுசொன்னேன் அப்பனேசத்தியுட மார்க்கஞ்சேளு, நாமப்பாசொல்லுகிறே மூக்கோணவட்டம் நன்மையுடன் நாற்பத்து மூன்றுமாச்சு, தாமப்பாநாலுபத்து மூன்றுக்குந்தான் சங்கையுடன் சிதம்பரத்தை நன்றாய்நாட்டி, காமப்பால்கானற்பாலிரண்டுங் கொண்டு கருவேற வுருவேறக் கருத்திலாணே. 27

ஊணப்பாசத்தியுடபூசையாச்சு ஓகோகோ சிவத்தினுடபூசையாச்சு, பூணப்பாசிவசத்தி இரண்டுங்கண்டு புனிதமுடன் மனதறிவால் நின்றுகொண்டு, காணப்பா காலேசிவ மாலேசக்திக் கருணையுடனிருவரையும் பூசித்தாக்கால், நானப்பாசொல்துகிறேன் சித்திமுத்திநன்றான யோகமுதல் வாதமாமே, 28

ஆமப்பா அகமறியார் சண்டிமாண்பர் அறுசுவையின் விவரமதையறியாமூடர், நாமப்பாவென்று அகம் புகுதாமாண்பர் நன்மையுள்ள பூரணத்தைபறியாமாண்பர்; காமப்பால்கானற்பால் காணுமாண்பர்கன்மவினை தீராதகமூதைமாண்பர், வாமப்பால் வகையறியா மடையர்மெத்த வஞ்சருடன் சொல்லாதே மனதைப்பாரே. 29

பூரணதரிசன மகிமை,

மணமானபூரணத்தை யார்தான்காண்பார் மகத்தானகுருசொல்ல அறியவேணும், இனமானவாசியைபத்தாணுர்தான்காண்பார் இயல்பான யோகிசொல்ல அறியவேணும் குணமான குண்டலியைக் கண்டால் மைந்தா குருவானபதிதலத்திற் கூடலாகும், கனமானகண்டமதி லங்கென்றேட்டுக் கருத்துறவே குறியைமெள்ளக்கருதிப்பாரே. 30

பார்க்கவென்ன தீபவொளி பளிச்சென்றேதான் பண்பாக காணுமம்போ கண்தான்கூசும், மார்க்கமுடன் கண்கடுத்துக் கூசிற்றுனல் மருட்டிமெள்ளவுருட்டியே குறியிலேறு, ஏற்கையுடனிப்படியேயபழக்கமானல் என்னசொல்வே நந்திப்பிரகாசமப்பா, சேர்க்கையுடன் அகாரம்உகாரம்ரெண்டுந் தினந்தோறுஞ் செபித்தவனே சித்தனமே. 31

காலவளவுகூறல்.

சித்தனு யிருப்பதற்கு அகாரதீட்சை செபித்திடுவாயாண்டொன்றிற் றவறுமற்றான், முற்றுதலாய்த் தினந்தோறும் பழக்கமானல் மூலத்திலக்கினிதான் முயன்றுகாணும், பற்றுதல்விடாதபடி நின்றுபானல் பாலனேமூலவன்னி அகன்றுபோகும் அற்றுகடா அசதியெல்லாமகன்றுபோகும் அறுசுவையின் வீரெல்லாமகன்றுபோமே. 32

போனபின்பு உகாரத்தை மருவியேறு புத்தியுட ணுண்டொன்றியதின்மேல்தானும், ஆனபின்பு நீர்கடுத்து வெட்டைமீறும் ஆக்கைதனில் வாய்வுநின்று பித்தமீறும், ஊன்சுவையில் மனம்வெறுத்து திகைத்துக்காட்டும் உத்தமனேயிப்படிநீ யிருக்குதென்று,கோணருனேப்புலத்தியனே விட்டிடாதே கொண்டுமெள்ளவேற்றிவிடு வினையில்லாதே;

வினையான பீடையது பிலத்துதானால் வேணபடி கற்பமதை விரு ம்பியூட்டு, சுணையான சுணையெல்லா மோடிப்போகுஞ் சுந்தரம்போலு ன்தேகந் துலங்கும்பாரு, முனையானசுழிமுனைமேல் வாசியேற்று மூவு லகும்காணுதற்கு முனைமேல்நில்லு, துணையானசற்குருவைத்தொழுது போற்று தொழுகைவிட்டுத் தொழுதாக்கால் மனமேயாமே. 34

பேய்பிடித்துச் சாத்திரத்தை யுலகத்தோர்கள் பேணியேபடித்தி டுவார் குருவைக்காணார், வாய்பழுத்த நாய்போலே யுலகத்துள்ளே வணக்கநெறியறியாமல் மாண்டுபோனார், நோய்பிடித்த சித்தர்கள்தான் நரந்தமுண்டு நோக்கியேயவர்களிடம்பேசவேண்டாம், தாயறியாப்பிள் ளையிடஞ்சேரவேண்டாம் தன்மையுடன் பூரணத்தை போக்குவாயே.

சடாட்சர மகிமை.

தன்மையுடன் சடாக்ஷரத்தின் மகிமைகேளு தயவாகஅறுகோண மிட்டுநன்றாய், உண்மையுடன் ஓம்நமசிவாயமென்று வுறுதியுள்ளகோ ணமதி லுகந்துபோடு, நன்மையுடன்சரவணபவவென்றேதான் நாட்ட டாகோணமதின் சுற்றில்தானே, உண்மையுடன்வட்டமிட்டுச்சூலமிட்டு உள்விந்துதானெழுதி யோகம்போடே. 36

போட்டவுடன் ரேசகபூரகமும்நண்ணிப் புனிதமுடன் கும்பகத் தில் நின்றுகொண்டு, நாட்டமுடன் மனதுரைத்துச் செபித்தாயானால் நலமானமுருகனுமே பிரகாசிப்பான், தேட்டமுட னவர்பதமேபணிந்து போற்றுச் சிவாயகுருதேசுகமேசிவமேஐயாபூட்டுமுனைத் திறவுகோல் திறக்கவென்று புனிதமுடன் தாவெனவே தருவார்பாரே. 37

விநாயகசக்கரம்.

பாரப்பா கணபதியுன் திறத்தைக்கேளுபாங்ானமுக்கோண மிட் டுக்கொண்டு, நேரப்பா அதினடுவே ஓங்காரம்போட்டு நினைவாக அதி ன்நடுவேயோகம்போட்டுக், காரப்பாசதாசிவத்தை கருத்திலூணிக் கருணையுள்ள கணபதியே நமாவென்றேதான் கூரப்பா குருபதத்தில் நின்றுகொண்டு கூர்மையுடன்செய்திடவே வருவார்பாரே. 38

பாரான கணபதிதான் பிரகாசித்தால் பாங்காக அவர்பதத்தைப் பணிந்துபோற்றி, நேராகநின்றநிலை தன்னைக்கண்டு நினைவுடனேகேட் டதெல்லா மீவார்பாரு, கூரானகுண்டலிதான் பிரகாசித்தால் குணமா ன அஷ்டதிக்குங் கைக்குள்ளாகும், வீரானபுத்திகளுஞ் செம்மையா கும் வேண்டுவதுக் கிவர்திறந்தான் வேணும்பாரே. 39

மானதபூசை.

பாரப்பாமானதமாம் பூசைகேளு பருவமுடன் கால்முகங்கள் சுத் திபண்ணிச், சேரப்பாவிபூதியைத்தான் உத்தளமாய்ப்பூசிச் சித்தமன தொன்றாக அறிவிற்பூண்டு, சேரப்பாநின்றநிலை தவறாமற்றான் ரேசக மாய்ப் பூரணத்தை நினைவாயோட்டிக் காரப்பாகும்பத்தில் நின்றாயா னால் கருணையுள்ள சிவபூசை கோடியாமே. 40

கோடியென்றுலெத்தனையோ கோடிகாணுங் -கூர்மையுள்ள மான
குமாம் பூசைநேர்மை, பேடிகளாய்த் திரிந்ததினால் வருவதேது-பெண்
மயக்கங் கொண்டதினாற் காண்பதேது, நாடினதாய் நன்றாக நாடவே
ணும்-நாட்டிலுள்ள தபோதனரை வணங்கவேணும், வாடிமனந் திரிந்
ததனா லொன்றுகாணாப்-வஞ்சரிடம் சொல்லாதே மவுனம்பாரே.

மவுனமென்ற பொருளதிலே மனத்தையூணு-மனதாகப் பூரணத்
தை வணங்கிநில்லு, கெவுனமுடன் பூரணத்தில்நின்றாயானால்-கௌடா
அஷ்டசித்துங் கைக்குள்ளாகும், பவுனமென்ற குண்டலியின் நன்மை
யாலே-பாரபரத்தின் கிருபையினாம் பரிவாய்க்காணும், அவமான புத்
திதனை நினைத்தாயானால்-அரமுடியும் அம்பரத்தை அகன்றுபோமே.

இரவி மண்டலம்.

அகலாத சூரியன்றன் மண்டலத்தைக்கேளு-அகாரமுடன் உகார
மதை யணைத்துக்கொண்டு, பகலான வுதயமதில் மகாரந்தன்னைப்-பரு
வமுடன் கும்பகத்தைப் பணிந்தாயானால், ஜெகமுழுது மாடிவருஞ்சூரி
யன்றான் - சிவசிவாபிரகாசங் கோடிக்கொப்பாம், இகலான மனதாகத்
தாற் சித்தியாகும்-இருளகன்று வெளியாகும் மனதைப்பாரே. 43

மனதாகச் சந்திரன்றான் சூரியனிற்சென்று - வருவதுவும் போவ
துவுமப்போகாணும், இனமான சந்திரன்றான் சூரியனேயாகும்-இன்ப
முள்ள சூரியனே சந்திரனேயாகும், கனமாகநிலைத்தது சூரியனைப்
பா-கண்டதொரு சந்திரனே யெங்கேயென்றால், தனதாகச் சத்திபிட
மிருந்தாரையா-தானவனாய் நின்றதுதான் ரவியுமாச்சே. 44

பஞ்சபூசாதிவகை யுரைத்தல்.

ஆச்சப்பாபிருதிவிதா னப்பைக்கொல்லும்-அப்பதுதான் மீறியல்
லோ நெருப்பைக் கொல்லும், பேச்சப்பா நெருப்பதுதான் வாய்வைக்
கொல்லும்-போரான வாயுவுதா னெங்கேயென்றால், போச்சப்பா ஆகா
சந் தன்னில்நின்று - புகழான விந்துவென வளர்ந்ததையா, மீச்சப்பா
விந்துவது நாதமாச்சு-நிலைத்ததடா நாதமென்றபொருள்தான் ஆச்சே.

பாங்கான நாதமதில் விந்துசேர்ந்து-பரப்பிரம ரூபமெனப் பாரீ
ன்மேதே' நீங்காத மாயையொடு வளர்ந்ததப்பா - நிலைத்ததொரு பகுத்த
றிவி னினைவினாலே, தீங்கான மாயையெல்லா மறுத்துத்தள்ளி - தீச்ச
திட்சை யேறுதற்குக் குருவைத்தேடி, ஓங்காரக் கம்பமதில் மனத்தை
வைத்து-ஒருமித்தேதன் குருபதத்தி லொருமித்தேனே. 46

முப்பூ விவரம்.

ஒருமித்த முப்பூவின் விபரங்கேளு-உண்மையுடன்பூமியுட னாதம்
வாங்கித், தருமித்த சிறுநீரும் பாண்டத்திட்டுத்-தயவான வுவர்ப்பூவை
யதிலேபோட்டு, கருவுற்ற பாண்டமதைப் பதனமாகக்-கருவாக ஞாயி

றுமுன் வைத்திடப்பா, மருவுற்ற வுவர்ப்பூவைக் கரைத்துநீயும்- வாரடா மறுபாண்டந் தன்னிற்றுனே. 47

தானேதான் பத்துமுறை யிந்தவிதம் சமர்த்தாக முடிந்தவுடன் சொல்லக்கேளு, வீணேதான் இரியாதே யிந்தவுப்பில் விபாமுடனிடைக்கிடைதான் வீரம்பூரம், தேனேதான் முப்பூவு மொன்றாய்க்கூட்டிச் செம்மையுடன் நறுநீரால் கல்வத்தாட்டி, கோணருளா துருட்டியதை வட்டுப்பண்ணி கொடுமையுள்ள ரவிமுகத்தில் வைத்திடாயே. 48

வைத்திடுவாய் ரவிமுகத்தில்நீறுமட்டும் மைந்தனே பத்தொருவிற்புடத்தைப்போடு, மெய்த்திட்ட சுன்னமா மென்னசொல்வேன் மெய்யான சுன்னமதைப் பதனம்பண்ணிக், கைத்திட்ட மாகவேசவுக்காரத்தைக் கருவாக எடுத்துவந்து கசைத்திட்டு, மைத்திட்ட மானசிறுநீரைவிட்டு மைந்தனே ரவிமுகத்தில் வைத்துப்போற்றே.

போற்றியே ரவிமுகத்தில்வைத்தபின்பு பூரணத்தை யுடன்சேர்த்துப்பூரம்போட்டு, கூட்டியேகரைத்துநல்லஅடுப்பிலேற்றிக் குழம்பவே வைத்தெரிப்பாய்வற்றுமட்டுஞ், சாத்தியமாய்த்திரியாமலெடுத்தப்பாரு தன்மையுள்ளசவுக்காரஞ்சுன்னமாகும், நாற்றிசையுமெய்க்குமிந்தச்சவுக்காரத்தை நன்மையுடன்பதனமாய்வைத்திடாயே.

வைத்தபின்பு சிறுநீரைப் பாண்டத்திட்டு மைந்தனேரவிபீசங் கூடச்சேர்த்து, வைத்தபின்பு அடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டிநன்மையுடன் நீர்வற்றி உப்பாய்நிற்கும், கைத்ததொருநீருப்பைபதனம்பண்ணு கசடருட னீதுவைக் கருதவேண்டாம், புத்தியுடன்பெரியோரைத் தொண்டுபண்ணிப் பூரணத்தைப் பற்றிமன துறிவில்நில்லே.

நில்லப்பாசுழிமுனையில் வங்கொண்டேறு நிலையானமூலமதிற்சின்கொண்டேறு, செல்லப்பா கண்டமதில் அங்கன்றேதான் திறமான சராசுமடங்கும்விட்டிடல், அல்லப்பாசொல்லுகிறேனீராறுந்தான் அமர்ந்திருக்குங் குருபதத்தி லருளைப்போற்றி, வில்லப்பாநாணேற்றிச் சரந்தொடுத்தாற்போல் விசையான சுழிமுனையில் மேவிப்பாரே.

பாரப்பா இரவிமதி சுடர்மூன்றுப்பில் பண்பாக வகைக்குஒருபலந்தைவாங்கிச், சேரப்பாகலவத்திலிட்டுமைந்தாசீக்கிரமாய்மூன்றுமொன்றாய்ப் பொடித்துக்கொண்டு, வாரப்பா செயநீரை விட்டுமைந்தா வார்த்தநீர் வற்றுமட்டுங்கல்வத்தாட்டு, காரப்பா யீராறுசாமமட்டுங் கனிலெழும்ப நன்றாகஆட்டித்திரே. 53

ஆட்டியதோர் முப்பூவை வட்டுப்பண்ணி ஆதித்தன்முன்பாக உலரப்போட்டு, வாட்டுறவு இல்லாம லெடுக்கவேண்டாம் வரிசையுள வட்டதுவுங் கனிரிட்டாக்கால், நாட்டிகமாய் வட்டதனைப் பதனம்பண்ணசமரசமாய்க்காற்றிலாவிடத்திற்றுனும், மூட்டடாநெருப்புடத்தான்போட்டுமுக்யமுள உப்பதுவுஞ்சுன்னமாச்சே

பூநீற்றுக்கட்டு.

ஆச்சப்பாயின்னமொருவிபரங்கேளு அருளானபூநீறு அன்பா
ய்வாங்கி, பேச்சப்பாவொன்றுமில்லை சுத்தசலந்தன்னிற் பேணியே
கரைத்திறுத்து ரவிமுகத்தில்வைத்து, காய்ச்சப்பா இப்படியேபத்
துமுறைமட்டும் கருவானபூநீறு கட்டிப்போகும், போச்சப்பா ஆர
லது போச்சுப்போச்சு புதுமையுள்ள பூநீறைப் பதனம்பண்ணே.

பதமான காரமுடன் சாரம்ரெண்டும் பக்குவமா யொன்றாக்கி
ரவியிற்போட்டு, சுதமாகக் காய்ந்தபின்பு சாரஞ்சேரு சாதகமாய்
ரவிமுகத்தில் பின்னும்வைத்து, திதமாகவிப்படியேபத்துமுறையப்
பா நிச்சயமாய்ச் செய்துவிடு தினைவாய்த்தாலும், கீதமாகக் கட்டு
வதுஉப்பாய்ப்போகும்விருதுபெற்றவுப்பதுதான்சொல்லக்கேளே.

கேளப்பா கட்டியதோர் பூநீறொன்று இருமையுள்ள கவிச்சு
ன்னமிடையேசேர்த்து, கேளப்பாவீரமொடு பூரங்கூட்டிக் கொடியா
கக் கலவத்திலிட்டுக்கொண்டு, நீளப்பாசெயநீரால் கிட்டிஆட்டி நிச்
சயமாய் நாலுசாமமாட்டி, நீளப்பாகொட்டியதுபோலேவேகத்
இவிவா என்னசொல்வேன் வட்டிப்பண்ணே. 57

பண்ணப்பா வட்டதுவும் நன்றாய்ப்பண்ணி பரிதிமுக முன்பா
க்கப்பதியவைத்து, நண்ணப்பா சூரியனைப் பணிந்துபோற்றி நன்று
கக்காய்ந்தபின்பு வோட்டிலேவைத்து, மண்ணப்பா மேலோடு பொ
தியமூடி மக்களே மண்சீலை ஏழுஞ்செய்து, உண்ணப்பாபத்தெருவி
ற்புடத்தைப்போடு ஓகோகோ கண்ணாஞ் சுண்ணமாச்சே. 58

சவுக்காரக்கட்டு.

ஆச்சப்பா இன்னமொரு விபரங்கேளு அருளான சவுக்காரக்
கட்டிவாங்கி, மூச்சப்பா ஓடாமல்கலசத்திட்டுமுக்கியமுள்ள காரமு
டன் சாரஞ்சேர்த்து, காய்ச்சப்பா அடுப்பேற்றி நன்றாய்க்காய்ச்சு
கருணையுள்ள சவுக்காரத் தெண்ணெய்போகும், பேச்சபபா வொன்
றுமில்லை சவுக்காரந்தான் பெலமாகக் கட்டியது செத்துப்போச்சே.

கற்பூரக்கட்டு.

போச்சப்பா கற்பூரக் கட்டிவாங்கிப் புதுமையுள்ள செயநீரில்
தோய்த்துத்தோய்த்து, காய்ச்சப்பாரவிமுகத்தில்நன்றாய்க்காய்ச்சு
கருவாக இப்படியே பத்துமுறைகாய்ச்சு, மூச்சப்பா ஒடுங்கியதொடு
ப்போகும் முக்கியமுள்ளவிளக்கொளியில் பிடித்தாயானால், ஆச்சப்
பாதீபமது அதிலொட்டாது அன்பாகக் கட்டியதுமுழுக்கட்டாமே.

துரிசுக்கட்டு.

கட்டான துரிசியொரு கட்டிவாங்கிக் கருவான பாரையுப்பை
யதின்மேற்பூசி, மட்டாகச்செயநீரால் தோய்த்துத்தோய்த்துமைச்

தனை யக்கினியில் வாட்டிவாட்டி, இட்டமுடனிப்படியே பத்துமுறைவாட்டி இரவியது அரிசனமும் வெளுத்துக்கட்டும், சட்டமுடனித்தனிசைப் பதனம்பண்ணு சண்டாளர்க் கித்துமுறை சாற்றவேண்டாம். 61

முக்கட்டுச்சுன்னம்.

சாற்றக்கேள் சவுக்காரங்கற்பூரந்தான் தயவானதுரிசதனுமுன்றங்கேளு, பார்த்துக்கேளா மூன்றுமோர் நிடையாய்ச்சேர்த்துப் பக்குவமாய்க் கல்வத்திட்டுவிட்டுமைந்தா, வார்த்தனைக்கஅறுவகையுந் தன்னுலாட்டு மைந்தனே முப்பத்திரெண்டுசாமம், சாற்றுமிலநானைத்து வட்டுப்பண்ணி தளாவே ரவிமுகத்தி லுலர்த்திடாயே.

உலர்த்தியில்லை ஓட்டில்வைத்து ஓடுமூடி உத்தமமே மண்சீலை வெழுஞ்செய்து, அலர்ந்தொருகுருவடிக்குப் புடத்தைப்போடு அப்பனே ஒருமித்துச் சுன்னமாகும், வளர்ந்தொரு தியாறி எடுத்துப்பாரு வடுக்குனக்குங் கணபதிக்கும் பூசைபண்ணி, மலர்ந்தபூச் சுன்னமப்பா கொடியவேகம் மாசற்றசுன்னமதைப் பதனம்பண்ணே.

பண்ணப்பா வெடியுப்புச் சீனக்காரம் பாங்கானகல்லுப்பு மூன்றுமொன்றாய், எண்ணப்பா கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு கருவான வெடியுப்புநீராலாட்டி, தண்ணப்பா சாறுசாமமாட்டு சமர்த்தாகக் கனமெழும்ப வன்றியாட்டி, விண்ணப்பா ரவிதனிலே காயவைக்க விதமாக உருட்டியதை வட்டுப்பண்ணே. 64

பண்ணியதோர்வட்டதனை யோட்டில்வைத்துப் பக்குவமாய்க் காயவைப்பாய் பருதிதன்னில், புண்ணியனேவட்டமதுங் கனிவிட்டாக்கால் புதுமையுடன் ஓட்டில்வைத்துச் சீலைசெய்து, நண்ணவே அஞ்சுபத்து எருவிற்றூமம் காட்டியேபுடம்போடு வெளுத்துநீறும் அனைமையுள்ள சுன்னமதாய் நீறிப்போகுந் தயவான சுன்னமதைப் பதனம்பண்ணே. 65

கருவங்கச்சுன்னம்.

பதமான இன்னமொரு சுன்னப்போக்கு பக்குவமாய்ச்சொல்லுகிறேன் புலத்தியாகேள், இதமான கருவங்கம் ரசமுஞ்சேர்த்து இன்பமுள்ள வித்துவுடனுதங்கூட்டி, சதமான வீரமுடன் பூரஞ்சேர்த்துச் சாதகமாய்க் கல்வத்திலிட்டுக்கொண்டு, விதமாகஅறுவகை நீர் தன்னுலாட்டு விசையுடனே யீராறு சாமமாட்டே. 66

ஆட்டியதோர் வட்டதனை வட்டுப்பண்ணி அப்பனேரவிமுகத்தில் நன்றாய்வைத்து, காட்டியேகாய்ந்தொருவட்டுத்தானும் நன்மையுடன் காய்ந்துகனி விட்டால்மைந்தா, தாட்டிகமாயோட்டில் வைத்துச் சீலைசெய்து தன்மையுடன் நூறெருவிற்புடத்தைப்போடு

பாட்டதிசஞ் சொல்லவில்லை அப்பாகேளு பண்பாகநீறியது சுன்னமாச்சே. 67

கற்பூரச்சுன்னம்.

ஆச்சப்பா இன்னமொரு விபரங்கேளு அன்பான கற்பூரக் கட்டிவாங்கி, பாச்சப்பா ரவிமதியுங் கூடச்சேர்த்துப் பரிசுடைய வீரமுடன் பூரங்கூட்டி, காய்ச்சப்பா கல்வத்திலிட்டுக்கொண்டு கனமெலும்ப மீராறு சாமமாட்டி, மாச்சலது செய்யாமல் வட்டேப்பண்ணி யமைத்தினை ரவிமுகத்தி லுலர்த்திடாயே. 68

உலர்ந்தபில்லை தனையெடுத்து ஓட்டில்வைத்து உத்தமனே மேலொடு பரியமூடி, தளர்ந்ததுவும் போகாமல்மண்ணுஞ்செய்து தரணிதனில் ஒருமுழத்திற் குழிதான்வெட்டி, உலர்ந்தவொரு எருவடுக்கிப் புடத்தைப்போட்டு உத்தமனேபுடமாறி எடுத்துப்பாரு, மலர்ந்தவொரு பூப்போலே சுன்னமாகும் மாசற்ற சுன்னமதை வைத்துப்போற்றே. 69

கெந்தகச்சுன்னம்.

போற்றவே யின்னமொரு புதுமைகேளு பொல்லாத கெந்தகந்தான் பலமும்வாங்கி, காட்டியதோர் விந்துவுட னதங்கூட்டிச்சருவான வீரமுடன் பூரஞ்சேர்த்து, வாட்டமிலாக் கல்வத்திலிட்டுமைந்தா வகையாக அறுவகைநீர் தன்னாலாட்டித், தாட்டிகமாய்வளித்துவைத்துப்பில்லைதட்டித் தன்மையுடன் ரவிமுகத்திலுலர்த்திடாயே,

உலர்ந்தபத மென்னவென்றால் கனிவிட்டாக்கால் உத்தமனே ஓட்டில்வைத்துச் சீலைசெய்து, அலர்ந்தமலர்க் குருபதத்தைத்தொண்டுபண்ணி அளவுடனேபுடம்போடச் சுன்னமாகும், மலர்ந்தசுன்னந்தனையெடுத்துப் பதனம்பண்ணி வாசமுள்ள சுன்னமடா மைந்தாகேளு, சலந்துமிகவாடாதே பதனம்பண்ணு சதாசித்தஞ்சதாசிவத்தைப் பணிந்துபோற்றே. 71

போற்றுவது யாதையென்றால் பூரணத்தைமைந்தா புதுமையுள்ள பூரணமே தெய்வந்தெய்வம், நாட்டுவதுசுழிமுனையில்வாசியைத்தான் நன்மையுடன் பூரகமே செய்யவேணும, தேட்டமுடன்சுழிமுனையில் சேர்ந்தால்மைந்தா சிவசிவா சிவயோகி சீவன்முத்தன், தாட்டிகமா யடிமூல மூலாதாரந் தன்மையுடன் சார்ந்தவனே தவசியாமே. 72

பூமிநாதம்.

ஆமப்பா யின்னமொருவிபரங்கேளு அன்பான பூமியுடநாதம் வாங்கி, நாமப்பா சொல்லுகிறோம் விந்துநீரால் நன்றாகக் கரைத்திறுத்து ரவியில்போடு, காமப்பா நன்றாகக் காய்ந்ததானல் கருவா

சப் பத்துமுறை யிப்படியேகாய்ச்ச, வாமப்பா தன்னாலே கட்டிப் போகும் மகத்தான பூவப்பா சிவமதாச்சே. 73

செயநீர்.

ஆச்சப்பா சத்தியென்ற பூரணந்தான் அருளான பீங்கானில் வாங்கிமைந்தா, பாய்ச்சப்பா சிவந்தனிலே எட்டிலொன்று பக்குவ மா யிந்தவுடன் பருவம்பாரு, பேச்சப்பா வொன்றுமிலைச் சலமாய்ப் போகும் பெலமான செயநீரால்வீரம்பூரம், தேச்சப்பா செயனீரில் பொடியைத்தூவி சிவசிவா ரவிமுகத்தில் வைத்திடாயே. 74

வைத்ததொரு செயனீரில் காரமேறி மகத்தான கொடிதாக னேறதாகுங் கைத்ததொரு செயனீரைப்பதனம்பண்ணிக் கருவான காசியென்ற குப்பிதன்னில், புத்தியுடன் குருபதத்தைப் பூசைபண் ணிப் புதுமையுள்ள வடுகனுக்கு வடமாலைசாத்தி, பத்தியுடன் பூசை பண்ணிசெயநீர் தன்னில் பக்குவாய்ச் செந்தொழிலைப்பகரக்கேளே.

கேளப்பா இச்சலத்தில் துரிசலிங்கம் கெவுரிசிலை தாரவெள்ளை பூரம்வீரம், நாளப்பா துவைத்தூவி முகத்தில்மைந்தா நாளாறுதின த்திலது கட்டிப்போகும், மாளப்பா இச்சலத்தி லெச்சரக்குமாறு மைந்தனே இந்நீரி லின்னங்கேளு, கோளப்பா ஒன்றுமில்லை செய நீர்தன்னைக் குணமாகப் பீங்கானில் வார்த்துகொள்ளே. 76

கொள்ளப்பா நாகமொடு வங்கமீயம் குருவானாசமுடனேகா ந்தந்துத்தம், மெள்ளப்பா வோட்டில்வைத்துச்சுருக்குத்தாக்க வே கமது தானடங்கிக் கட்டிப்போகும், வில்லப்பா தனக்குநாணேற்றி னாற்போல் வெகுவேதைச் சனவேதை விதமாகும், அல்லப்பா சொல்லுகிறேன் மனதடங்கிநில்லு அன்பாகக் குருபதத்தி லருள் தானேக்கே 77

நோக்குவது பூரணத்தால் நோக்கவேணும் நன்மையுடன்மன தடங்கி நிலைக்கவேணும், வாக்குமன தொன்றாகிநிற்கவேணும் வஞ் சமனைக் கசடகற்றி மனதுபூண்டு, ஆக்கைதனிலே தனையறிந்துகுருவை க்காரு ஆனந்தமதியமுதம் மன்பாய்க்கொள்ளு, நாக்குநுனி பதிவு மிக நன்றாய்ப்பாரு நாதாந்த பேரொளியைக் காருகாரே. 78

யோகமுறை கூறுதல்.

காரப்பா மயேந்திரமாங் கிரியிற்சென்று கருணையுள்ளபூரணத் தில் கருத்தைவைத்து, பாரப்பா சக்கரத்தில் நின்றுகொண்டு பால கனை நந்திகண்டால் வாதங்காணும், வீரப்பா சொல்லுகிற வார்த் தையினாலென்ன விருதாவிற் சுடுகாட்டுப்பிணமாய்ப்போவார், சே ரப்பாமூலஒளிகாணுமட்டுஞ் சேர்த்துநீசுழிமுனையில் சிறக்கநில்லே.

நின்றதினால் மனதொடுங்குங்காற்றுடாது நேரறிந்துகுருபதத்தை நினைவாய்க்காரு, பண்டுவினை தானகலும் பயமேயில்லை பார்க்கையிலே ஆதாரந் தோணுந்தோணுஞ், சென்றுநீயவ்விடத்திற்சென்றுகொண்டு சிவசிவா சித்தியெல்லாந் திறமாயாடு, நன்றான மனதைவிட்டுக் காத்தாயானால் நலமில்லாச் சுழுத்தியுள்ளே யழுத்துந் தானே. 80

தானென்ற வாசியினால் குருவைக்காரு தன்மைவிட்டு இருந்த திறலொன்றுமில்லை, ஊனனை ஊனறிந்து வுண்ணவேணும் உண்மையுள்ள சத்திசிவங் காணவேணும், தேனான அமுதமது கொள்ளவேணும் தெளிந்தங்கே யோகமுட னிருக்கவேணும், கோனான குருஞானந் தெளிந்துமைந்தா கூர்மையுடன் சுழிமுனையைக் கூர்ந்துபாரே.

பாரான மண்ணாசை தள்ளினாலும் பண்பான தினியுட னாசையாலும், பேரான பெண்ணாசைதள்ளினாலும் பிலத்தகொரு திரோதாயின் கூற்றினாலும், கூறான மண்ணாசைக் கொடுமையாலும் கூற்றான காமத்தின் கொடுமையாலும், தேறும விந்தாசைக் கொண்ட பேர்கள் சிவசிவா சீவகலைத் திறங்காணாரே. 82

சீவகலைதனையறிந்தால்பாடிவிக்குஞ் சிவசிவாவரிசையுட னுண்ணப்பண்ணும், சீவகலை தானறிந்துஎட்டுநாளுஞ் சிவசிவாபுறப்பட்டு நாளும்பாழாய், சீவகலைமதிபோலே சீரணித்துச் செகத்திலேமானிடர்கள் மாண்டாரய்யா, சீவகலை யானதுவே மூலமூலஞ் செம்மையுள்ள கதிரான வன்னிதானே. 83

தானென்றபாதத்தினிடஅடிதானென்பார் தன்மையுடன் அகாரமுதல் சோடசமாய் நிற்கும், வானென்ற நாதமது கண்டத்திற்காணும் மகத்தான வாயுவுக்கு வுகந்தவீடு, ஊனென்ற பஞ்சகர்த்தானிருக்கும்வீடு உற்பனமாஞ் சத்திசிவ மொடுங்கும்வீடு, தேனென்ற மதியமுதஞ் சொலிக்கும்வீடு சிவசிவா சிவகலை யிருந்தவீடே. 84

கொள்ளும் பொருள்.

வீடறிந்து மந்திரத்தைதனியுத்தவேணும் வீட்டிலுள்ளபேர்களையும் விரும்பவேணும், நாடறிந்து நல்லபதங்காணவேணும் நன்மையுள்ள சத்திசிவபூசைவேணும், கூடறிந்துகுருபாதங்காணவேணுங் குருடனைப்போலிருந்தாக்கால்குணமோமைந்தா, தேடறிந்தால்சற்குருவைத்தேடவேணுஞ் செகசாலமாயையெல்லாந் தள்ளுதள்ளே.

தள்ளும் பொருள்.

தள்ளுவதுயாரையென்றால்குணமில்லாரைச்சற்குருவையறியாத சமயத்தோரை, கள்ளுஅபின் சாராயங்கொண்டபேரைக் கஞ்சாவு மீனிறைச்சி கலந்தபேரை, உள்ளுணர்ந்துபாராத வுலுத்தமாண்பர் உத்தமரைத் தூஷணித்த வுருட்டுமாண்பர், நல்லுணர்வு இல்லாத அசடர்மெத்த நாட்டிலே யவர்களைநீ யறிந்துதள்ளே. 86

ஆகாச ஜெயநீருப்பு.

அறிந்துகொண்டு இந்தாலே ரவிமைபந்தட்டி அந்தரவி பூரணத் திலுறைவாய்ப்போகும், மறிந்தரவி பூரணத்திற் பட்டபோதே மூக் கியமுள்ள ஜலமாகி ஜெயநீராகி, செறிந்ததொருசெயநீரைப் பிங்கா ன்றனிற் சேரகவிட்டுரவி முகத்தில்வைத்தால், பொறிந்த வொரு பொறிபோலே யுப்பாயிற்கும் புதுமையுள்ள உப்பதனைப் பதனம் பண்ணே. 87

பதமான வுப்பெடுத்துக் கொண்டால்மைந்தா பக்குவமாயறு சுவையுங் கழன்றுபோகும், சதமானபூரணத்தையப்பால்பாரு தரு வானகற்பகம்போல் கப்பமாகும், அதமான வியாதியெல்லாமதமா யிப்போகும் ஆனந்தமயமான அருபமாகும், மதியான மாயையெல் லா மற்றுப்போகும் மந்திரபஞ் சாட்சரத்தை மருவிப்பாரே. 88

பஞ்சாட்சர மகிமை.

மருவிநின்ற ஜனங்களுக்கு மஞ்சபூதம் வாகான தேவதைக்கு மஞ்சபூதம், தருவான யோனியெல்லா மஞ்சபூதந் தாக்கான அண் டமெல்லாமைந்துபூதம், குருவானசதாசிவத்துக்கைந்துபூதங் கூறு னஅஞ்செழுத்தா லெல்லாமாச்சு, அருவமுடன்வேடமிட்டு நீறுசா ற்றித் துன்பவினை தீராமல் துடிகொண்டாரே. 89

முப்பூவின் பெயர்.

துடிகொண்ட முப்பூவின் விபரங்கேளு சோதியுப்பு ஆதிதனைச் சொல்லக்கேளு, முடிகொண்ட வழலையென்றுங் கல்லுப்பென்றும் முனையானசுழினையென்றும் வண்ணானென்றும், படியானபடிகமெ ன்றுங்குடோரிப்பங்கயத்தின்பூவென்றும்பாருப்பென்றும், வடி வான ஆகாசபுரவியென்றும் மகத்தான மவுனமென்றும் வயங்கும் பேரே. 90

பேர்கொண்ட வடியான விந்துவென்றும் பிலத்தநீருப்பென் றும் வாரிதிதானென்றும், கார்கொண்ட மேகமென்றுங் கன்னை யென்றுங்கருவான வூசிநீருப்பதென்றும், சீர்கொண்டவெண்சாரை சாரமென்றுஞ் சிவமென்றுங்கருவேம்பின்சாரமென்றும், ஊர்கொ ண்ட சயிலமென்றுஞ் செயநீரென்றும் உத்தமனே திராவகத்தி லு ண்மைதானே. 91

உண்மையுள்ள அடியென்றுஞ்சத்தியென்றும் உவரானவுவரொ ன்றுஞ்சருகதென்றும், தன்மையுள்ளபூமியுடநாதமென்றுஞ்சங்கை யுள்ளபிருதிவியின் காரமென்றும், புன்மையுள்ளபூரமென்றும்புழுக தென்றும் பொல்லாதவிஷமியென்றும்போதமென்றும், பண்புள்ள சிவமென்றுங்களியுப்பென்றும் பாக்கானபூரணத்திலுப்பின்பேரே.

முப்பூமகிமை.

உப்பான முப்பூவின் பெருமைசொன்னேன் உவமையில்லா முப்பூவு மூன்றுமுப்பூ, அப்பாகேள் முப்பூவும் பிரமாவிஷ்ணு அரகார ருத்திரனாகினார், அப்பாக முப்பூவை யாவர் காண்பார் தன்மையுள்ள பெரியோர்க ளறிவார்பார், முப்பான முப்பூவும்மா கிளி சேருவாய் முடிந்திருக்கு மென்றறியார் மூடர்தானே. 93

தானென்ற மூடர்கள்தா னப்பெரிக்கவென்று தயவான முப்பூவை பேதமையேசெய்வார், வானென்ற முப்பூவை யறியார் மூடர் வைகிலே ரனிர்களைத் தா னிபிரிலவைப்பார், தேனென்ற பூரணந்தான் மையுகிப்போகுந் திவரிவாகாரமெல்லாஞ் செத்தேபோகும், மானென்ற பூப்பார்த்தால் மையுகிப்போனவன் மனமடங்கும் பூவையார் முடிப்பார்சொல்லே. 94

சொல்லான முப்பூவை புலைக்கோர்கள் தொழுதுமே பதின் வியாதிவலக்கமாட்டார், அல்லவைநதச் செய்துவைத்து அலைந்து போவார் அமுதமென்றபக்குவத்தை யார்தான் காண்பார், கல்லை செயும் பாவிகள்தான் வெள்ளையுப்பு கண்டெதிக்க வேணுமென்று கழுதைதமாண்டார், குல்லம்செய்து குழம்பியிகச் செத்தேபோனார் குலமான வுப்பினுட சொல்லாறே. 95

செயலறியாப் பாவிகளைச் சேர்க்கவேண்டாஞ் செய்வினைகள் தீராது கழுதைதமாண்டார் மயானத்திற்பிடித்து வாதமாக்கம் மகத்தான பூரணத்தை யல்லல் செய்வார், தயவான கல்லுப்பை நொறுக்கிக்கொண்டு தானதைத்தாப் புடம்போட்டுத் தயங்கிப்போவான், ஆயவான கயவர்கள்தா மெத்தவுண்டு தொல்லுலகி லிந்நூலைத் தவங்கிடாதே. 96

நூற்பெருமை.

இந்நூல்தா னுயிராத்து இருநாலைக்குள் ரகசியமான கருவைச்சொன்னேன், தன்மையுட னிந்நூலைப் பதனம்பண்ணு சாயுச்சிய பதவிபெற இந்நூல்தான், உண்மையுடன் நூலெடுத்து ஒக்கந் தன்னில் உண்மையுடன் மெய்யாகத் தவக்காயாரு, நன்மையுடன் மனதக்கப் பார்த்தியானால் நல்லபத முண்டாகும் நாடிப்பாரே. 97

நாட்டமில்லா மூடரிடஞ் சொல்லவேண்டாம் நீங்களுமா மில்லாணை நாடவேண்டாம், கட்டமிட்டுக் கல்லையிக் குழம்பர்மெத்தக் கூத்தாடிச்சிலம்பதுபோற் குழம்புசெய்வார், வாட்டமிலாக் கருணை பெருக்கேதவிவாலை மகத்தான பூரணத்தின் மகிமைதன்னை, கேட்டமில்லா வம்பரிடஞ் சேரவேண்டாஞ் சேர்ந்தாக்கால் பூரணத்தின் செயல்காணாதே.

காணாத பூரணத்தின் கருவினாலே கருணையுள்ள கைலாசமேருத ன்னைக், கோணாதே நின்றநிலை குறித்துக்கொண்டு குணமாக ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி, வானான கும்பகத்தில் மனதுபூண்டால் மகத்தானசிவ யோகமாகுமாகும், தேனான மதியமுதச் செயல்தன்னாலே சிவசிவா சிவயோகத் திறந்தான்பாரே. 99

பஞ்சபூதமெழுகு.

பாரான பிருதிவியு மப்புங்கூட்டிப் பங்கயத்தின் மேலேறிப்பதிவு மாகித், தேரகத் தேய்வுடனே வாய்வுரெண்டுஞ் சேர்ந்தாக்கா லைந்து ருவு மொன்றாய்ப்போச்சு, கூறாத ஐந்துருவு மொன்றாய் நின்றால் குரு வானபோதமடா யார்தான் காண்பார், மாறாத மனமுடையசித்தர்க்கெ ல்லாம் வகையாக ஐந்துருவும் வணங்கும்பாரே. 100

வணக்கமுள்ளஐந்துருவு மைந்தேயுப்பு வரிசையுடனிதையரிந்து கல்வத்திட்டு, இணக்கமுட னரைக்கையிலே மெழுகாய்ப்போரும் என் னசொல்வே னிம்மெழுகி னியல்புதன்னை, மணக்கமுடன் மெழுகெடு த்துப் பதனம்பண்ணி மார்க்கமுட னிம்மெழுகை வைத்துப்போற்றித், தனக்குமிது கிடைத்தபொரு ளென்றுநீயுஞ் சதாகாலம் அம்மெழுகை ப் பூசைபண்ணே. 101

பூசையது செய்ததினாற் பலிக்குஞ்சித்தி பூரணத்தை மறந்ததினா லொன்றுமில்லை, நேசமுடன் பூரணமே தெய்வமென்று நிலைத்துமனது றுதியிலே நிறுத்தவேணும், ஆசையென்ன பூரணத்தி னாசையாசை, அதைவிட்டால் வேறுமொரு ஆசையுண்டு, பாசமதைத்தானகற்றியறி விற்சேர்ந்து பாவெளியில் நினைந்ததினாற் பாலனாமே. 102

பாலனாய்ப் பதினாறு பிராயமாவாய் பராபரைத்தாப் பூரணத்தாற் பலிக்குஞ்சித்தி, காலனென்ற காலனவ னோடிப்போவான் காலனென்று சொன்னதுதான் பாசம்பாசம், ஆலமுண்ட சிவனாரும் விஷத்தையுண் டார் அவ்விஷந்தான் பராபரத்தி னருளேயாகும். சீலமுட னாலமென்ற விஷந்தான்போதஞ் சிவசிவா பூரணத்தின் செயலைப்பாரே. 103

கெந்தகமெழுகு.

பாரப்பா முப்பூவு மொன்றாய்ச் சேர்ந்துப் பரையீன்றநாதகெந்தி ரசமும்வீரம், சேரப்பா கல்வத்தி லாட்டினாக்காற் சிவசிவா மெழுகது போற் சேர்ந்துநிற்கும், ஆரப்பா அறிவார்கள் கெந்திப்போக்கு அறிந் தவர்கள் சதாசிவத்தை யறிவாரப்பா, நேரப்பா நின்றநிலை தவறாமற் றான் நேசமுட னிம்மெழுகைப் பதனம்பண்ணே, 104

பண்ணப்பா பூசையினாற் பலிக்குஞ்சித்தி பாசமதைத் தானறுத்து நேசம்வைத்து, உண்ணப்ப பராபரமே செயல்தானென்று உற்றுமெ ள்ள ஆறுதலமூரேசென்று, விண்ணப்பா தீண்டாதே சுடரைப்போற்று

வேதாந்த பூரணைத்தில் விரும்பிநில்லு, கண்ணப்பா சுழிமுனையில் கரு
த்தாபூனு கருவான பன்னிரெண்டு மடங்குந்தானே. 105

தாளகமெழுகு.

தானென்ற சற்குருவாமுப்பூவோடே தன்மையென்ற தாளகமும்
வீரம்பூரம், தேனென்ற ரசமுடனே கல்வத்திட்டுத் திறமாக ஈராறு
சாமமாட்டு, கோனென்ற மெழுகாகு மப்பாகேளு குருவான மெழுகது
வைட்புகனம்பண்ணு, நானென்றஆணவத்தைப் போக்கிக்கொண்டு நன்
மையுட னிம்மெழுகைப் பூசைபண்ணே. 106

பூசைபப்பா தினந்தோறும் பூசைபண்ணு புலத்தியனே உனக்காக
இந்தநூலே, நேசமுட னாயிரத்து யிருநூறாக நிலைத்தனடா கருவெல்
லா மிதிலேயப்பா, பாசமதைத்தானறுத்துப் பதியிலூணிப் பாய்ச்சடா
மெழுகையுநீ நவலோகத்தில், மாசியது தானறுத்துப் பழுப்பாயேறி
மகந்தான சிவகூடந்தாய் மகிழ்ந்துகாணும். 107

மகிழ்ந்தவொரு சிவகலையைக் கண்டுமேயும் மகிழாதேபுலத்தியனே
மனம்வேருகும், நெகிழ்ந்தமன மிருக்குமடா வெகுநாட் செல்லும் நே
ரான பூரணத்தைநெஞ்சிற்குக்கு, பகுர்ந்தவொரு சிவயோகப் பண்பில்
நில்லு பராபரமே கெதியெனவே பணிந்துபோற்று, தகுந்தமன முறு
தியுடன் வலுத்துப்போகும் தன்மையுள்ள பராபரத்தைதாக்கிப்பாரே.

லிங்காரசமெழுகு.

பாரப்பா முப்பூவும் லிங்கஞ்சேர்த்துப் பஞ்சுடைய வீரமுடன்
புழுகுபூரம், சேரப்பா கல்வத்தி லொன்றாய்ச்சேர்த்துத் திறமாகஅரை
க்கையிலே மெழுகாய்ப்போகும், வீரப்பாசெய்யாமல் மெழுகுதன்னில்
விஷமில்லா ரசமதிலே நாலிலொன்று, காரப்பாகல்வத்தி லிட்டுநன்றாய்
கருவிட்டு அரைக்கையிலே சேர்ந்துபோமே. 109

சேர்ந்தவொரு லிங்காச மெழுகுதன்னைத் திறமான சிமிழ்தனி
லே யடக்கம்பண்ணு, கூர்ந்துவெள்ளக் குருபதத்தை தொண்டுபண்
ணிக் கூர்மையுள்ள மெழுகதிலே குன்றிவாங்கி, சேர்ந்துகொண்டு இம்
மெழுகைக் கொண்டாயானல் நிலைத்துதடா சடலமென்ற கூடுதானும்,
தேர்ந்து இந்தமெழுகதிலே மண்டலமே சொண்டால் சிவசிவா கவுன
மென்ற சித்துக்தானே. 110

ஆனைக்கல் சத்துமெழுகு.

சித்தான சித்திலொரு விபாஞ் சொல்வேன் திறமான ஆனைக்கல்
சத்துவாங்கி, முத்தான பூரணத்தை யதிலேசேர்த்து மூர்க்கமுள்ளரச
முடனே பூரஞ்சேர்த்தி, கர்த்தாவைத் தான்தொழுது ரவியில்வைக்கக்

கருணையுட னுடைது வொன்றாய்ச் சேர்ந்து, வற்றாத மெழுகதுபோலி
ருக்கும் பாருவாகாக இம்மெழுகைப் பதனம்பண்ணே. 111

பதனமுட னிப்மெழுகிற் குன்றியுண் ணு பகருமல் மூலமதில்நின்
ருயாளுல், விதனமெல்லா மோடிவிடும் பலக்குங்காயம் மேன்மையுள்ள
கற்போலே விளங்குந்தேகம், மதனன்போல் வடிவாகும் பிலமுண்டா
கும் பலந்தான அஷ்டசித்தாங் கைக்குள்ளாகும், அதமான கருவிகள்
தான் மெத்தவுண்டு அசடரிடஞ் சொல்லாதே யறிவைப்பாரே. 112

அறிவான பூரணமே தெய்வந்தெய்வம் அருமையுள்ளபூரணத்தை
யார்தான்காண்பார், குறியான குறிபறிந்த பெரியோர்காண்பார் குண்
டலியைச் சத்தியென்றுங் கூறுங்கூறும், நெறியான சிவயோக மார்க்க
மெல்லாம் நேர்மையுட னறிவிக்கும் பூரணத்தின்கூறு, பரியானதேசிய
டா அகாரபீடம் பாதெரி தனையறிந்து பணிகுவாயே. 113

அபக்குவர்க ளிவரெனல்.

வாய்திறந்து பேசாதபடையர்மெத்த வானறிந்துசேராத குருடர்
மெத்த, தாயறிந்து இணங்காத கழுதைமாண்பர் தலைவனையு மறியாத
சண்டிமாண்பர், காயறிந்து கனியறிந்து கொள்ளாமாண்பர் தாசினியில்
மெத்தவுண்டு கருத்தில்லார்கள், தீயறிந்து அனல்மூட்டத் தெரியாமா
ண்பர் சிவனேவடந் தனையறியார் திருடர்தானே, 114

தானென்ற தத்துவத்தை யறியாமூடர் தன்மையென்ற மனமோ
டேங்கும்நிலையுங்காணுர், கோனென்றகுருபதத்தின் குறியுங்காணுர் குரு
டரவர் காயாசங் குறடுமிட்டு, நானென்ற ஆணவத்தை மெத்தப்பேசி
நலமில்லா அஞ்செழுத்தை யுபதேசித்து, வீணென்ற வீண்மதங்கள்
மெத்தப்பேசும் வெள்ளாட்டுப் பயல்களுடன் சேராதையா. 115

சேராதகருவறிந்து கள்ளமாண்பர் செத்தபிணம் போற்றிரிவார்
சிவனேயென்று, கூறாத பொருளையெல்லாங் கூடுமென்பார் கூறறிந்து
சேராத குருடர்பட்டை, ஆறாதாசத்துவத்தின் செயலைக்காணுர் அகண்
டபரி பூரணத்தி னறிவைக்கண்டு, தேறாதசித்தர்கள்தான் கோடியுண்டு
சிவசிவா தேறினபேர் கோடிக்கொன்றே. 116

ஒன்றான முப்பூவிற் காரஞ்சேர்க்க ஒருமையுள்ள சாரமே ரசந்தா
னப்பா, பன்றான சேதிபிது காரசாரம் பருவமறிந் திலைமதிற்பகாமா
ட்டார், நன்றான புலத்தியனே யுனக்குச்சொன்னேன் நலமறியாக் கார
மதைச்சாரமென் பார் உண்டான சோதியடா ஆதியந்தம் உரிமையுள்ள
பூரணமென் றுகந்ததில்லே. 117

நில்லென்று முன்சொன்ன சாரமீரில் நிசமான விரமுடன் பூரஞ்
சேரு, கொல்லென்று பொங்கியது அமருக்பாரு கொடுதான நீரப்பா
கூறப்போமோ, சொல்லென்ற அந்நீரைக் குப்பிதன்னில் சுருக்காக

அடைந்துநீ புசனம்பண்ணி, வல்லமைகள் பேசாமல் மன தடங்கி மகத் தான செயநீராந் தொழிலைப்பாரே. 118

லிங்கக்களங்கு.

பாரப்பா லிங்கமொரு கட்டிவாங்கிப் பருவமுடன் செயநீரைச்சுருக்கித்தாக்கு, வீரப்பா கட்டியது அடங்கிப்போகும் விசையான முப்பூவிற் செயநீர்விட்டு, காரப்பா கல்வத்தி லாட்டினக்கால் கருணையுள்ள மெழுகாகும் லிங்கத்தப்பி, சீரப்பா மண்சீலை யேழுஞ்செய்து சிவசிவா காடைதனில் மணிபோலாமே. 119

ஆமப்பா லிங்கமணிதனையெடுத்து ஆதியென்ற தங்கமதில் நாலுக்கொன்று, நாமப்பாசொல்லுகிறேன் கொடுத்தாயானால் நன்மையுள்ள லிங்கதங்க மொன்றாய்ச்சேர்ந்து, தாமப்பா லிங்கமென்ற களங்கதாகுந் தயவான களங்கமதை யுடைத்துக்கொண்டு, வாமப்பா தனையறிந்து கொண்டுமைந்தா மகத்தான மதிதனிலே பத்துக்கொண்டே. 120

ஒன்றான களங்கமதை வெள்ளிக்கீந்தால் உத்தமனே வயதுபதி னாறதாகும், நன்றான வெள்ளிசெம்பி லீந்தாயானால் நன்மையுடனென் பதரை தப்பாதையா, கன்றான குடவனிலே யீந்தாயானால் கருவான எழுமையுங் காணுங்காணும், அண்டர்பிரான் தொண்டரென அருளைப் பெற்று அரகரா சிவயோக அருளைப்பாரே. 121

நாகக்கட்டு.

பாரப்பா முன்சொன்ன சாரநீரிற் பக்குவமாய் நாகமதை யுருக்கிச்சாய்த்தால், காரப்பா ஐந்துமுறைசாய்த்தாயானாற் கன்மமுள்ளகுடில மெலாங் கழன்றுபோகும், சீரப்பா அடங்கியது மணிபோலாகுஞ் சிவசிவா நாகமணி யென்னசொல்வேன், ஆரப்பா அறிவார்கள் நாகப்போக்கு ஆதியந்தப் பொருளதினு லடங்கிப்போச்சே. 122

அடங்கினதோர் நாகமதை யெடுத்துக்கொண்டு அப்பனே தங்க மதிலிடைக்கிடைதான்சேர்த்து, நடங்கவில்லா மணியெடுத்து வுடைத்துமைந்தா தயவாகவெள்ளிசெம்பிலீந்தாயானால், முடங்கலில்லா ஆறேழுவயதேயாகும் மூடருக்கும் இக்கருவைச் சொல்லாதையா, திடங்கணிந்த அமுர்தமுண்டு குருவைக்காரு தேசதீட்சை பதிதனிலே சேர்ந்து நில்லே. 123

நில்லென்று சொல்வதுதா னெங்கேயென்றால் நிருமலமாங் குருபதத்தே நேர்ந்துநில்லு, தள்ளென்று சொல்லதுதா னாரையென்றால் தன்மையில்லா வண்டரைநீ தள்ளுதள்ளு, கொல்லென்று சொல்வதுதா னாரையென்றாற் குருவைநினைந் துருகாதகுறும்பர்தன்மேல், செல்லென்று மன்மதனைக் கொல்லவென்றாற் சிவசிவா குருவருளைத் தினமும் போற்றே. 124

துருசிசுன்னம்.

போற்றுவது பூரணத்தைப் போற்றிக்கொண்டு புதுமையுள்ள துரி
சினுட சுன்னஞ் சொல்வேன், மாற்றுவது வழலையுட னிணங்கன் கூட்
டி மாறுமே விடைக்கிடைதான் துரிசிகூட்டி, தாட்டிகமாய் கல்வத்திலிட்
டுக்கொண்டுசரசமாய்முன்னீரைவிட்டுஆட்டி, வாட்டிடுவாய்பில்லைதனை 125
ரவிமுகத்தில் மைந்தனே நன்றாக வுலரப்போடே.

உலர்ந்தபில்லை தனக்குமேல் சீலைசெய்து உண்மையுடன் காயவை
த்துக் குருவைப்போற்றி, அலர்ந்த எரு தனையெடுத்துப் புடத்தைப்
போடு அரகரா புடமாறி யெடுத்துப்பாரு, மலர்ந்ததொரு பூப்போலே
நீறிநிற்கும் மகத்தான சுன்னமடா என்னசொல்வேன், தளர்ந்ததொரு
ரசந்தன்னைப் பழியாய்க்கொல்லும் தன்மையுள்ள சுன்னமதைப் பத 126
னம்பண்ணே.

ரசமணி.

பண்ணியதோர் சுன்னத்தின் மார்க்கங்கேளு பாலகனே ரசமத
னைச் சுத்திபண்ணி, கிண்ணியென்ற தாம்பூரக் கிண்ணிதன்னிற் கிரு
பையுள்ள ரசமதனை அதனில்வார்த்து, நன்னயமாய் ரவிதனிலே ரசத்
தைவைத்து நன்றான சுன்னமதை மேலேதூவி, கன்னிமயேஸ் வரிதனை 127
க்குப் பூசைபண்ணிக் கையாலே மத்திக்கத் திரளுந்தானே.

திரமான ரசமதனை யெடுத்துமைந்தா சிவசிவா வுண்டைபோல்
திரட்டிக்கொண்டு, உறமான முப்பூவின் முன்னீர்விட்டு உத்தமனே
குப்பிமணி தனக்குப்பூசி நிறமான ரவிமுகத்தி லுலர்த்திமைந்தா நிச்ச
யமாய் விளக்கொளியில் வாட்டினுக்கால், பரமான பரமகுரு அருளி 128
னாலே பக்குவமா யிறுகியது மணிபோலாமே.

ஆமப்பா யிம்மணிக்குச் சாரணைகள்தீர்ந்து அருள்பெருகுஞ் சிமி
ழ்தனிலே யடக்கம்பண்ணி, நாமப்பா சொல்லுகிறோம் நாவிலிட்டு நன்
மையுள்ள அமுதமது கொண்டாயானால், தாமப்பா வுனதுருவம் நிர்ம
லமாய்க்காணுஞ் சச்சிதானந்தவெளி தானேதோன்றும், காமப்பாகொ
ண்டதொரு திறத்தால்மைந்தா கயிலாச மேருதன்னைக் காணலாமே.

வழலைநாதமுப்பூச்சுன்னம்.

காணப்பா இன்னமொரு முப்பூச்சொல்வேன் கருவானவழலையுட
நாதங்கூட்டி, பேணப்பா இந்நிடைக்குப்பூரஞ்சேர்த்துப் பெருமையுள்ள
கல்வத்தி லிட்டுமைந்தா, தேனப்பா முன்சொன்ன செயநீர் விட்டுத்
திறமாக அரைக்கையிலே காரமேறி கோணப்பா தன்னருளால் சுன்ன 130
மாகிக் கொடுமையுள்ள சுன்னமதாய் நிற்குந்தானே.

அரிதாரக்கட்டு.

தானென்ற சுன்னமதை யெடுத்துக்கொண்டு தாரமென்ற அரிதா
ரக் கட்டிக்கப்பா, வானென்ற செயநீரா லரைத்து மைந்தா மகத்தான

தாரத்துக் கங்கிபூட்டி, பானென்ற ரவிமுகத்தி லுலர்த்திமைந்தா பக்குவமாய் மண்சீலை யேழுஞ்செய்து, தேனென்ற பூரணத்தை மனதில் வைத்து சிவசிவா காடையென்ற புடத்தைப்போடே. 131

போட்டபுடந் தணியெடுத்துப் பார்த்தாயானால் புதுமையுள்ளதார மதுகட்டிப்போகும், தாட்டிகமாய்க் கட்டியதோர் தாரந்தன்னைத் தயவானசெம்புவெள்ளிக் கீந்தாயானால், நாட்டமுடனீராறு வயதுபெண்தான் நாயகிபோ லுனதுமுன்னே நாடிநிற்பாள், தேட்டமுடனவள்பதத்தைப் பூசைபண்ணு தெவிட்டாதே பூரணத்தைத் தினமும்நோக்கே.

நோக்குவது பூரணத்தைநோக்கவேணும் நுண்மையுள்ளலட்சணத்தைப் பார்க்கவேணும் தாக்குவது ஒருநிமைக்கு ளிருளையெல்லாந் தட்டழிந்து போகவேதாக்கவேணும், மார்க்கமுட னிம்முறைகள் பார்க்கவேணும் மந்திரபஞ்சாட்சரத்தில்நிற்கவேணும், ஆர்க்குமிந்தமுறைகளைநீ சொன்னாயானால் அப்பனே யுனதுசிரம் வெடித்துப்போமே.

போமப்பா சகலசித்தும் பொய்த்துப்போகும் பொல்லாத சண்டாளர்க் கீந்தாயானால், நாமப்பா சொல்லுகிறோமிந்தச்சாபம் நம்மாலே தீர்ப்பதற்கு முடியாதையா, ஆமப்பா சொல்லிவிட்டோமிந்தநூலை அடக்கமப்பா வெகுபதன மடக்கம்பண்ணு, தாமப்பா அடக்கம்விட்டு வெகுளியானால் தன்னுடலைக் காணமற் றயங்குவாயே. 134

நாகரசக்கட்டு.

தயங்காம லின்னமொருவிபரங்கேளு தயவான நாகரசஞ்சரியாய்ச்சேர்த்து, மயங்காம லடிமுடியுந் திரிசிபூரம் மகத்தான வீரமுடன் சினங்கூட்டி, தியங்காமற் கல்வத்தி லாட்டிமைந்தா தேவியென்னு மால்தேவிக் கங்கிபூட்டி, நயங்காணு மென்றுநீ மண்சீலைசெய்து நன்றாக ரவிமுகத்திற் காயவையே. 135

வையப்பா ரவிமுகத்தில் நன்றாய்க்காய்ந்தால் மயங்காமல் புடம்போட மைந்தாகேளு, மெய்யப்பா சொல்லுகிறோம் நன்றாய்க்கேளு மேன்மையுள்ள ரவிபோலேகட்டிநிற்கும், கையப்பா வுதவுவதுபோலே மக்காள் கனமான ரவிமதிபி லீய்ந்தாயானால், பொய்யப்பா சொல்லவில்லை பத்துமாற்று பொன்போலே யிருக்குமடா புகழ்ந்துகாணே.

காணப்பா உப்புடனே புளியுஞ்சேர்த்து களிப்பான குடவனைத்தான் தகடாய்த்தட்டி, வீணப்பா சொல்லவில்லை தகடுதன்னில் விசையான அரைமருந்தை வினவிக்கொண்டு, பேணப்பாபுடம்போடச்செம்பாய்ப்போகும் பிலத்தமொரு செம்பதனை உருக்கிக்கொண்டு, ஊணப்பா கட்டினதோர் தாரந்தன்னை உகந்துநீ கொடுக்கின்ற வரிசைகேளே.

கேளப்பாவுருகினதோர் குடவன்தன்னிற் கிருபையுடன் வெள்ளியதிலீந்துகொண்டு. கோளப்பா வாராமலிரண்டுஞ்சேர்த்துக் குள்ளென்றுவுருக்கையிலே மைந்தாகேளு, வாளப்பா கட்டினதோர் தாரந்தன்னை

வரிசையுடன் கொடுக்கையிலே வாங்கிக்கொள்ளும், தேளப்பா கொட்டினதோர் விஷந்தான் சென்று சிவசிவா பழுப்பேறித் தங்கமாச்சே.

சீனமாதிமுப்பூச்சுன்னம்.

ஆச்சப்பா இன்னமொரு முப்பூச்சொல்வேன் அரகரா ஆதி உப்புக்கிடைதான்கேளு, காய்ச்சப்பா காய்ச்சினதோர் கம்பிஉப்புங் கருவான சீனமுடன் மூன்றுங்கேளு, பேச்சப்பா ஒன்றுமில்லை யிடைசரியாய்க்கொண்டு பெருமையுள்ள சாரசீர் விட்டுஆட்டி, மாச்சலென்று நினையாமல் கல்வத்தாட்டி மக்களை யுருட்டியதை வட்டுப்பண்ணே.

பண்ணியதோர் வட்டதனை ரவியில்மைந்தா பாங்காகக் களிந்திடவே காய்ந்துதானால், புண்ணியனே மண்சிலை செய்துகொண்டு புந்தியுடன் புடம்போடு சுன்னமாகும், கன்னிமயேஸ்வரிதனக்கு பூசைசெய்து கருவானசுன்னமதிற் களஞ்சிவாங்கி, தன்மையாய்த் தாரத்துக்கங் கெதட்டித் தயவான சாரசீர் தன்னாற்றுமே. 140

தானென்ற கவசமதை நன்றாய்ச்செய்து தன்மையுடன் மண்சிலையேழுஞ்செய்து, கோனென்ற குருபதத்தைத்தொண்டுபண்ணிக் குணமாக ரெண்டெருவிற் புடத்தைப்போடு, மானென்ற அரிதாரங் கட்டிநல்ல மகத்தான தன்னிறமா யிருக்கிற்கும், தானென்ற ஆணவத்தைப் போக்கிமைந்தா தயவான தாரமதை யெடுத்துக்கொள்ளே. 141

கொள்ளப்பா கட்டினதோர் தாரந்தன்னைக் கூசாமல் ரவிமதியிலீந்தாயானால், விள்ளக்கேளாறேழு மாற்றுக்காணும் விசையான தாய்சேர்க்க எட்டுமாற்று, சொல்லக்கேள் புலத்தியனே தகடாய்த்தட்டிச் சொல்லடங்காப் புடந்தனிலே யிறங்குந்தங்கம், சொல்லப்பா சிவயோக மார்க்கந்தன்னிற் சிவசிவா மனதறிவாற் றினமும்நோக்கே. 142

நோக்குவது பூரணத்தை நோக்கவேணும் நன்மையுள்ள குருபதத்தைப் பணியவேணும், நாக்குரிசை தனையகற்றிக் களியேநின்று நன்றான கங்கைதனை நவமாய்க்கொள்ளு, வாக்குமன தொன்றாகி மனத்தைக்காரு மகத்தான ரேசகபூ ரகமும் பண்ணு, தர்க்குவது கும்பகத்திலறிவைமூட்டுந் தன்மையுடன் யோகமதைத் தாக்கிப்பாரே. 143

பாரப்பா மூலமதைப் பூசித்தாக்கால் பராபரத்தின் செயலவனைக் காணலாகும், சேரப்பா பிறப்பிறப்பு ரெண்டுங்காணும் சீடுலகில் மகத்துவரே தெய்வமென்பார், ஆரப்பாசொன்னாலுமுலகமேயாம் அருளான பூரணத்தை யறியாமூடர், கூறப்பா உலகமெல்லாஞ் செனித்தவாறுங் கூர்மையுள்ள நாதவிந்து ரெண்டுந்தானே. 144

ரெண்டான பொருளறிந்து பூசித்தோர்கள் நிலைத்தார்கள் கோடானகோடியட்டும், வண்டானதது சென்றுமதுவுண்டாப்போல்மகத்தான பூரணத்தை மருவிப்பாரு, அண்டர்கோ னருள்பெருகி உலகமீதில்

அஷ்டமா சித்துகளு மாடிநிற்பான், பண்டான பரப்பிரம மாகியே தான் பாருலகிற் குருவாகித் தலைக்குவானே. 145

நாகரசமுப்பூச்சுன்னம்.

நலக்கமதா யின்னமொரு முப்பூச்சொல்வேன் சோதியுள்ள புலத்தியனே சொல்லக்கேளு, வலக்கமதாய் நாகமுடன் ரசத்தைச் சேரு மைந்தானே அடிமுடியுங் கூடச்சேரு, பழக்கமதாய் வீரமுடன் புழுகுசேரு பங்கமாங் கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு, மலர்க்கமலை நீராலேயரைத்தையாறல் மைந்தனே மெழுகாகும் வட்டுப்பண்ணே.

பண்ணியதோர் வட்டதனை காயப்போட்டுப் பக்குவமாய்மண் சீலை செய்துக்கொண்டு, உன்னியதோர் முழமளவுபுடத்தைப்போடு உத்தமனே புடமாறி யெடுத்துப்பாரு, வெண்மையுள்ளசுன்னமதாய் நீறிநிற்கும் வேதாந்த ஆதிமுன் குருவாய்நிற்கும், புண்ணியனே யிந்தநீ ரதிகச்சுன்னம் பூரணத்தின் செயலதிறற் சுன்னமாச்சே.

ஆச்சப்பாயிச்சுன்னந்தாளகத்திலப்பி அடைவாகமண்சீலையே மூஞ்செய்து, காய்ச்சப்பா ரவிமுகத்தில்நன்றாய்க்காய்ந்தால் கருகாமல் பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு, மூச்சப்பா ஓடாம லுருகிநிற்கும் மூவுலகுமெச்சுமடா இந்தத்தாரம், தாட்சியொன்றுமில்லையடா ரவிமதியிற்றூக்கித் தயவான பதினாறு மாற்றுப்பொன்னே. 148

பொன்னுருஞ் செம்புதனிற் பத்துக்கொன்று பூட்டினால் வயதெட்டாய்ப் புகழ்ந்துகாணும், உன்னுனை மதிதனிலே பத்துக்கொன்று ஊட்டினால் பத்தரைதான் தப்பாதையா, கன்னுனை குடவனிலே பத்துக்கொன்று காட்டினால் எழரைக்கு அதிகங்காணும், வண்ணமுள்ள மால்தேவி கூத்துமெத்த வாக்கடங்கா மனமடங்காச் சித்துமாமே. 149

துரிசிமுப்பூச்சுன்னம்.

சித்தான துரிசிப்பூச் சுன்னஞ்சொல்வேன் சித்துமுள்ள புலத்தியனே சொல்லக்கேளு, பத்தான சவுக்காரஞ் சீனக்கூட்டிப் பசுமையுள்ள துருசதுவு மிடையேசேர்த்து, சத்தான இனக்கனுடன் கூடன்சேர்த்துத் தயவாகவாய்நீரால் கல்வத்தாட்டு, முத்தானமெழுகதுபோல் நிற்குமப்பா மோசமொன்றும் நினையாதே வட்டுப்பண்ணே. 150

பண்ணியதோர் வட்டதனைக் காயப்போட்டுப் பக்குவமாய்க் காய்ந்தபின்பு மண்ணுஞ்செய்து, தன்மையுடன் பத்தெருவிற்புடத்தைப்போடு தணலாறி யெடுத்துப்பார் சுன்னமாகும், புண்ணியவானுனுக்கால் நனைறாய்நீரும் புலத்தியனே யந்நீற்றைப்பதனம்பண்ணு, தண்ணியில்லாத் துணிகளிலேபோட்டுப்பாரு தயவானவாருதியோற்செலமுமாச்சே. 151

செலமான நற்சலத்தை யொன்றில்வாங்கிச் சிவப்பான தாமிரத்திற் சுருக்கித்தாக்கு, அமலான வூறலது அற்றுப்போகும் அதின்பிறகு அன்னமதைக் கவசம் பண்ணு, உலகளந்த அரியினுட தேவிதானும் உண்மையுடன் கவசமா யுகந்துநிற்பாள், கலகமதுசெய்யாமல் ரவிமதியிற்றாக்கு கருணையுடன் பதினாறு மாற்றுப்பொன்னாம்.

பொன்னானபொன்படைத்தால்பொன்னேயாகும் பொல்லாத பாவியென்றால் மண்ணாய்ப்போகும், கண்ணான செயலறிந்தா லெல்லாமுண்டு கருவான குருவறிந்தா லெல்லாங்காணும், விண்ணான பதியறிந்து அடியுங்கண்டால் வேணவிதங்கருவாகச் செய்யலாகும், பெண்ணாசை கொண்டலைந்தோ டிணங்காதையா பொருளாசைக்கொண்டவரைச் சினந்துதள்ளே. 153

சினந்துமிகத் தள்ளுவது என்னவென்றால் செயலில்லாப் புளியுடனே யெண்ணெய்தள்ளு, உணர்ந்துவரு மீனிறைச்சிக் கஞ்சாவாகா உணர்வழிக்குங் கள்ளுசாராயமாகா, மணங்கமழும் பூரணத்தையன்றியொன்றுவாய்க்கடங்காமதம்பேசின்றாயானால் இணங்குவது பூரணந்தான் கடினமாகும் என்மகனே புலத்தியனே யிந்தநூலே.

இந்தநூலாயிரத்துஇருநூறுக்கும் ஏகாந்தமானகருவதிலேதோற்றும், அந்தமுடனாதியென்ற பொருளே தோற்றும் அலையடக்கவென்றதெல்லா மிதிலேதோற்றும், விந்தையுள்ள விநோதமெல்லா மிதிலேதோற்றும் வேடிக்கை விபூதிகளு மிதிலேதோற்றும், தந்திரங்க ளென்றதெல்லா மிதிலேதோற்றும் சாயுச்சிய பதவிகளு மிதிலேதோற்றும். 155

தோற்றாத கருக்களெல்லா மிதிலேதோற்றுந் தாபமுதல் பரிசனமுமிதிலேதோற்றும், ஆத்துமத்தின் கருக்களெல்லா மிதிலேதோற்றும் அருள்பெருகும் பூரணத்தி னருமைதோற்றும், பாட்டான பரிபாஷை மிதிலேதோற்றும் பக்குவத்தின் செயல்களெல்லா மிதிலேதோற்றும், காட்டாத கருக்களெல்லா மிதிலேதோற்றுங் கபடமிட்டு வெகுளிதனி லில்லாதையா. 156

ஐயனே புலத்தியனே யுமக்காய்நாமும் அருள்பெருகு மாயிரத்து இருநூறுக்குள், மெய்யான கருக்களெல்லா மிதிலேசொன்னேன் மேட்டியாய் திரியாமற்குருவைக்காரு, வையகமெல்லாந்திரிந்து அலைந்தாலுந்தான் வாய்க்குமோ இக்கருக்கள் வாயாதப்பா, கையான கையினெல்லிக் கனிபோல்மைந்தா கருவாக இந்நூலை பதனம்பண்ணே. 157

பதனமப்பா வெகுபதனமிந்நூலைப் பாரதனிலேமாந்தருக்கு ஈந்தாயானால், விதனமப்பா சொல்லவே யதிகசாபம் வேண்டினு லுன்னாலே தீர்க்கமாட்டாய், மதனமாய் மவுனமுட னிருந்துகொண்டு மகத்தான அஷ்டமாசித்துமாடு, இதமானபூரணத்தை தினமும்போற்று இன்பமுட னின்னமொரு மூப்புச்சொல்வேன். 158

வழலைமுப்பூச்சுன்னம்.

சொல்லக்கேள் புலத்தியனே வழலைதன்னை சுத்தசெங்கை தன்
னிலே சுத்திபண்ணி, விள்ளக்கே ளுஞ்சுதாஞ் சுத்திபண்ணு வெண்
மையென்ன சொல்வனடா வுவமையில்லை, கல்லானவழலைதனை யெ
டுத்துமைந்தா கருவாக இடைசமனாய் வீரம்பூரம், வல்லமையாய்க்
கல்வமதிலிட்டுமைந்தா வரிசையுடன் வெடியுப்புத் தன்னாலாட்டே.

ஆட்டிநன்றாய் பில்லைசெய்து வட்டுப்பண்ணி அருள்பெருகு
மண்சீலை யதின்மேற்செய்து, காட்டான எருவதனிற் புடத்தைப்
போடு கனலாறியெடுத்திடவே சுன்னமாகும், தேட்டானதேட்டாகு
மிந்தச்சுன்னந் திருவான சிரிசியுந் தாரந்தன்னில், பூட்டாதகவச
மது நன்றாய்ச்செய்து பொருந்தவே மண்சீலை யேழுஞ்செய்யே.

செய்ததொரு கவசமதைக்காயப்போட்டுச் சிவசிவாவென்றெட்
டுவிற் புடத்தைப்போட்டு வைத்துள்ள தாரமதுகட்டிநல்ல சோதி
யுள்ள அருணனைப்போ லிருக்குமப்பா, பையவே கட்டியதோர்தா
ரந்தன்னைப் பாய்ச்சடா வெள்ளிதனிற்பத்துக்கொன்று, அய்யனே
புலத்தியனே சொல்லக்கேளு அன்பாகப் பண்ணிரண்டு மாற்று 161
மாச்சே.

ஆச்சப்பா குடவணிலே யெட்டுமாத்து அரசார செம்புதனிலா
றுமாத்து, பேச்சப்பாவெள்ளிசெம்பு தன்னிலேந்தால் பிசகாதனட்
டரைதான் பேணிப்பாரு, ஏச்சப்பாவெகுநேச தாரக்கட்டு நேர்மை
சொல்ல என்னாலே கூடாதையா, காய்ச்சப்பா மூலமென்ற தீயில்
தன்னைக் கருணைபெற மேல்மூலச் சுடரிலில்லே. 162

சவுக்காரப்போக்கு.

நில்லப்பா சவுக்காரஞ் செய்யுமார்க்கம் நிலைபெறவே சொல்லு
லுகிறேன் மைந்தாகேளு, வல்லதொருகுளக்கரைவாழ் பிண்டந்தா
னை மகத்தானசிப்பியடா குப்பிடானை, விள்ளாமல் விண்ணுகிறேன்
பூமிநாதம் விரையான அடிமுடியும் இப்பிப்போக்கு, சொல்லைமற்
சொல்லுகிறே மாதியந்தஞ் சொரூபமுள்ள வஸ்துவையே வணங்கிப் 163
போற்றே.

வணங்குவது எப்படித்தா னென்றால்மைந்தா மயானமதினிலே
வேலை தன்னிற்சென்று, இணங்குவதால் ருத்திரனைப்பணிந்துபோ
ற்றி இன்பமுடனைவசமேசெய்துகொண்டு, குணங்களொருமன
தாக வயிரவனைப்போற்று குணமான ஆள்வள்ளிக் கிழங்குதன்னை,
முணங்காமல் நருக்கியதைப் பாண்டத்திட்டு முன்னீரதுபிட்டு 164
அவித்திடாயே.

அவித்ததொரு கிழங்குதனை யெடுத்துமைந்தா அடிகனத்த வுர
ல்தனிலே யிட்டுக்கொண்டு, குவித்ததோ ரிருப்புலக்கைத் தன்னாற்

குத்திருமுறவே நன்றாகவிடித்துமைந்தா, தவித்தியமாய்வினையாமல் பாண்டத்திட்டு தயவான ரவிபீசங் கூடப்போட்டு, பவித்திரமாயைக்கோலந் தயிலம்விட்டுப் பதனமாய்க் கிண்டியேயுண்டைசெய்யே.

செய்யப்பா வுண்டையது விளாங்காய்போலே திரமாக வுருட்டையிலே விறுகிப்போகும், மெய்யப்பா சொல்லுறேம் சவுக்காரத்துண்டை விருதுபெற்ற சித்தர்கள் தான் செய்வாரப்பா, பொய்யப்பா சொல்லதிறல் புலையனுலாய் புகழான பூரணத்தைத் தினமும் நோக்கு சையப்பாவுதவுவது போலமக்காள் கருவாசஇன்னமொருகாரஞ்சொல்வேன். 166

சவுக்காரமிருக்குமிடம்.

சொல்லக்கேள் புலத்தியனே சவுக்காரந்தான் சுயம்பாக இருக்குதடா அறியமாட்டார், விள்ளக்கேள் வெஸ்துவாய் நின்றுகொண்டு விளக்கொளிபோல் நின்றுவிளையாடுதய்யா, வல்லதொரு மயேந்திரமலைச் சார்பதனில் வளர்ந்திருக்குஞ் சவுக்காரம்புற்றுப்போலே, சல்லாபமானதொரு சவுக்காரத்தைத் தனதாகக் கொண்டெந்து சொறுக்கிடாயே 167

சொறுக்கியது பாண்டமதி லிட்டுமைந்தா நன்னிமையாக் காடிவிட்டு முப்பூவிட்டு, குறுக்கின்றாய் வற்றுமட்டு மெரிப்பாயப்பா குழம்பான பருவமதில் தயிலம்வார்த்து, கருகியிடப் போகாமற் கிண்டிகிண்டி கருகாத பதம்வார்த்து எடுத்துக்கொண்டு, உருக்கமுடன் குட்டோடே யுருட்டிப்போடு உத்தமனே யாறியபின்னிறுகிப் போச்சே. 168

போச்சென்று விடுகாதே யின்னமொன்று புதுமையுள்ள சவுக்காரஞ் சொல்லக்கேளு, மாச்சலொன்று மில்லையடா ஆதிபர்தம மைந்தனே சமூலமுன்கை வசமேசெய்து, பேச்சொன்று சொல்லாமல் சொறுக்கிக்கொண்டு பெரிதான பாண்டத்தி லிட்டுமைந்தா, காய்ச்சுதற்குச் சுத்தசலம் நிரம்பவிட்டுக் கசகாமற்கிண்டிவரிற்கரைந்துபோமே. 169

கரைந்துமிகக் குறுகின்றாய்க் கொதிக்கும்போது கருகாதபதும்பார்த்துக்கிண்டுகிண்டு, திரைந்துமிகக் கடுகதின்மே லெண்ணெய்நிற்குஞ் சிவசிவா வெண்ணெய்தனை யெடுத்துக்கொண்டு, குறைந்துநின்ற கடுகதனை யெடுத்துமைந்தா சுரையற்சுத்தசல மதனில்வார்த்து, வரைந்துமிகக்கையாலே கரைத்துமைந்தா வட்டோடு தனிலூற்றி ரவியில்வையே. 170

வையப்பாரவிமுகத்தி லுலர்ந்தபின்பு மக்களேபின்பொருகால் சுத்தசலம்விட்டு, ஐயப்பா ரவிபீசங் கூடப்போட்டு நன்றாக அடுப்பேற்றித்தீமைமூட்டு, மெய்யப்பாசொல்லுகிறேன் பதமாய்க்கிண்டி.

வெந்துவரும் பதந்தனிலே தயிலம்வார்த்து, செய்யப்பா திரண்டுவரும்பதத்தைப்பார்த்து சிவசிவாவுருட்டிடுவாய்த்திரமாய்த்தானே.

வேறு-சவுக்காரக்கட்டு.

தானென்ற சவுக்கார மின்னமொன்று தன்மையுள்ள புலத்தியனே சொல்லக்கேளு, வானென்றநற்சுன்னம்படிதானொன்று வளமையுள்ள பூரணத்தின் சுன்னமொன்று, தேனென்ற வித்துப்பு சுன்னமொன்று திருவான ரவிபீசஞ் சுன்னமொன்று, மானென்ற அருநீரிற் கரைத்துக்கொண்டு மகத்தானபாண்டத்தில் வாருவாரே.

வார்த்தொரு பாண்டத்தை அடுப்பிலேற்றி வாகாகத் தீயெரிப்பாய் வற்றுமட்டும், பார்த்துமிகப் பதனமாய்க்கிண்டுகிண்டு பாலகனே திரண்டுவரும் பதத்தைப்பாரு, சேர்த்துமிக ஒன்றாகத் திரட்டிக்கொண்டு சிக்கிரத்தில் தயிலமதில் வார்த்துக்கிண்டி, போர்த்தியே யுண்டைசெய்வாய் விளாங்காய்போல புசமாக இறுகியதுகல்லுப்பாமே. 173

வேறு-சவுக்காரக்கட்டு.

ஆமப்பா இன்னமொருகாரம்சொல்வேன் அரகரா கும்பிடுகற்சுண்ணத்தோடு, நாமப்பா காரமொடு சாரங்கூட்டி நன்மையுள்ள வீரமொடு பூரஞ்சேர்த்து, காமப்பால் கானற்பால் தன்னலாட்டி கருவான அறுவகையிற் கரைத்துக்கொண்டு, வாமப்பால் பாண்டமதி லிட்டுமைந்தா வண்மையுள்ள அடுப்பேற்றி யெரித்திடாயே.

எரித்துமிக வருகையிலே குழம்புபோலே இருக்குமே நன்றாகக்கிண்டுகிண்டு, சுரித்துமிகப் போகாமற் கிண்டும்போது கருவான தயிலமதை அதிலேவாரு, உருத்துமிக அதில்வார்த்துப் பதத்தைப்பாரு உருண்டுவரும் பதங்கண்டுவுருட்டிக்கொண்டு, இருத்துவங்கள் பண்ணமல் விளாங்காய்போலக் கிருபையுட னுருட்டையிலே யிறுகிப்போமே. 175

வேறு-சவுக்காரக்கட்டு.

போமென்று சொல்லாம லின்னமொன்று புதுமையுள்ள சவுக்காரஞ் சொல்லக்கேளு, நாமென்ற ஆனைவத்தாற் சொன்னமையா கல்லுகல்லுப்புடனே கரியும்போடு, கோவென்ற வெடியுப்பு இந்துப்போடு குருவான பூநீறு வளையலுப்பு, மானென்ற வீரமொடு பூரங்கூட்டி மகத்தான அறுவகையால் கரைத்துப்போடே. 176

கரைத்திறுத்துப் பாண்டமதிலிட்டுமைந்தா கருத்தறவே அடுப்பேற்றித் தீமூட்டி, முரைத்துமிகப் பொங்கியது போகாமற்றான் மூர்க்கமுடன் கரண்டியதாற் கிண்டுகிண்டு, உரைத்துமிகக் கிண்டுகையில் திரளுமைந்தா உத்தமனே அப்பதத்தி லுருட்டிப்போடு,

கருத்தறவே சவுக்கார மதிககாரங் காரணத்தால் பூரணத்தைக் கரு 177
த்தில்லையே.

கருத்துமிக வுண்டானு லெல்லாமுண்டு கண்கெட்ட குருடனை
ப்போலிருந்தாயானுல், உருத்தவுடன் திடத்திறு லிராதுகண்டீர்
ஊடாடும் வாசியைக் காணமாட்டீர், மரித்துமொரு காரணங்களா
டமாட்டீர் மகத்தான சற்குருவை யறியமாட்டீர், சிரித்துமிகக்கொ
ண்டதினுல் வருவதேது சிவசிவா சிவயோகத் திறத்தைப்பாரே.

வெண்சாரை கற்பம்.

பாரப்பா மயேந்திரகிரி தன்னிற்சென்று பக்குவமாய் நீயிருக்
கும் போதுமைந்தா, நேரப்பா வெண்சாரை அந்திவேளாமும் நிச்ச
யமாக யச்சாரை கண்டாயானுல், கூறப்பா உம்மென்று கும்பித்தே
தான் கூர்மையுடன் பதினுறு வுருவேசெய்து, காரப்பா அச்சாரை 179
வருகும்பாரு கண்டவுடன் நடுமையம் பிடித்திடாயே.

பிடித்தவுடன் பொசிக்கையிலே பொருந்தியோடும் பின்பொ
ருக்க வதைப்பிடித்துக் கொள்ளுகொள்ளு, படித்துமிக அஞ்சுநாம்
பிடித்துக்கொள்ளு பக்குவமாய் தினந்தோறு மிப்படியேகொள்ளு,
அடுத்துமிகத் தினந்தோறுங் கொண்டால்மைந்தா அசையாது யா
க்கைதனைக் கழிவேயில்லை, நடுத்தினமாய்த் தினந்தோறுங் கொண் 180
டால்மைந்தா நலமாக அதுக்கடியிற் கனிபொன்றுமே.

கருநெல்லிக்கற்பம்.

கனியான கருநெல்லி யஞ்சாறுண்டு கருவாக அவ்வனத்தில்
பிரமதேவன், தனியாகத் தவசிருப்பா னவனைப்போற்றித் தருவா
ன் ஐந்தரு கற்பகமேயென்று, பனியான பொருளாயிந்த பணிந்தா
ல்மைந்தா பாலகனே யென்றவருங் கருதானீவார், இனியாதகசப்
பென்று இருந்தால்மைந்தா ஈடேச்ச மில்லையடா ருசிபாராதே.

ருசியான கருநெல்லி கற்பங்கொண்டால் நடங்காது காயமெ
ல்லாம் வலுத்துப்போச்சு, ரிஷியான ரிஷிமூல மிதுதானப்பா நேர்
மைவெண் சாரைநந்தி மூலமாகும், உசிதமுள்ள ரிஷிமூலம் நந்திமூ
லம்வென்று உண்மையுடன் தினந்தோறும்பூசித்தாக்கால், பசியாக
திபணங்க ளில்லைமைந்தா பராபரத்தின் கிருபையினுல் பூரணத்தை 182
ப்பாரே.

சவுக்காரக்கற்பம்.

பூரணமா யின்னமொரு காரஞ்சொல்வேன் புத்தியுள்ள புதைத்
தியனே புகழ்ந்துகேளு, காரணமாய் நீகேளு வட்டாந்திங்கள் கன்
னியடி மூலமடாகருவைவாங்க, மாரணமாய்வாங்குதற்கு வகைவைய

க்கேளு மருவியேவெல்லமதில் ரவிபிசங்கூட்டி, வாரணமா முக்கண
ணின் லெண்டிக்கொண்டு மடக்கொடிக்கு ஈந்திடுவாய் வரிசைபாரே.

வரிசையுடன் மூன்றுநா ளுப்பைவாங்கி மகத்தான வெந்நீரிற்
போட்டுமைந்தா, பரிசமுடன் மறுநாள்தா னுப்பைவாங்கிப் புண்
ணியனே தண்ணீரிற்கரைத்துக்கொண்டு, பரிசான பாண்டமதி லிட்
டுமைந்தா பக்குவமாய் ரவிபிசங் காரசாரம், உரிமையுடன் பாண்ட
மதிற் கரைத்துமைந்தா உண்மையுட னடுப்பேற்றி யெரித்திடாயே.

எரித்துமெள்ளப்பதம்பார்த்துக் கிண்டுமைந்தா இன்பமுடன்
திரண்டுவரும் பருவந்தன்னில், குறித்தவொரு தயிலமதை விட்டு
மைந்தா குருகவே கிண்டியதை யெடுத்துக்கொண்டு, பருத்துமிகப்
போகாம லுண்டைசெய்வாய் பக்குவங்கள் தப்பிவிட்டா லுதிர்ந்து
போகும், வருத்திமிக வெரிப்பதுவுங் குறைந்ததானால் மைந்தனே 185
யிளகுமது வனையாய்ப்பாரே.

பாரப்பா வெரிப்பதுவு மிஞ்சிற்றானல் பாகதுவு முறுகியது
வுதிர்ந்துபோகும், சீரப்பா வெரிப்பதுவுங் குறைந்ததானால் சிவ
சிவா இளகியது போகும்போகும், கூறப்பா தானெரித்துப் பதந்
தோடப்பா குணமாகவுருட்டிவைக்க இறுகிப்போகும், ஆரப்பா
அறிவார்க ளிந்தக்காரம் அதிகமுள்ளகாரமடா அருளைப்போற்றே.

அருளான போதமெல்லா மடங்கும்வீடு ஆயிதிரோதாயி இரு
ந்தடங்கும்வீடு, இருளான காமியந்தா னிருக்கும்வீடு இச்சையுள்ள
மாயமது இருந்தவீடு, மருளான பேய்க்கூத்து ஆடிநின்று மாயை
யெல்லாங் குடியிருக்கு மகத்தாம்வீடு, கருவான கருவிகளும் நிறை 187
ந்தவீடு கருவழிந்து இசைந்துநின்ற காலன்வீடே.

வீடறிந்துபதவியுட னிருந்தமாண்பர் வீட்டிலுள்ள பேர்களைத்
தான் விரும்பாமாண்பர், காடறிந்து நாடறிந்து கருதாமாண்பர்
கருவான பூரணத்தைக் காணுமாண்பர், கூடறிந்து குடியிருக்க மா
ட்டாமாண்பர் குருவருளைப் போற்றாத குருட்டுமாண்பர், பாடறி
ந்து பயனறிந்து கொள்ளாமாண்பர் பாவிகள்தான் மெத்தவுண்டு 188
பார்த்திடாதே.

கல்லுப்புக்கட்டு.

பார்த்துமிகப் பூரணத்தைப் பணியவேணும் பணிந்துமிக நில்
லாட்டால் பண்பாய்த்தானும், கூற்றுவனுக் கிரையாகப் போவாய்
மைந்தா கூறுடனே கூற்றுவன்தா னொன்றுக்கால், நாற்றிசையுந்
திரிந்தலைந்து பொருள்கள்தேடும், நன்மையில்லா திரோதாயி நன்
மையப்பா, பூத்தமலர் வாசனைதான் கல்லுப்பாகும் பூமிவளர் பூவ 189
துதா னுதமாச்சே.

ஆச்சப்பா பிரிதிவி னுகத்தாலே அடங்காத கல்லுப்பு கட்டி
ப்போச்ச, மாச்சலது இல்லாமற் கட்டுச்சென்று மகிழாமலந்திடை

க்குக் காரசாரம், பாய்ச்சவாய் சீனமுடன் துரிசுகூட்டிப்பதறாமல் வீரமுடன் பூரஞ்சேர்த்துத், காசுஷியொன்று மில்லாம லொன்றாய்ச் சேர்த்துத் தவறாமல் முன்னீரிற் கரைத்துக் கொள்ளே. 190

கொள்ளப்பா பாண்டமதி லிட்டுமைக்கா குருபானைத் தொடூ திறஞ்சி அடுப்பிலேற்றி, அல்லப்பா சொல்லுகிறேன் தீயைமூட்டி அடித்தூரிற் பற்றாதுகிண்டிகிண்டு, வல்லமையாய்க்கிண்டிவரும்போ திலேதான் வைத்துமிகக் குழம்பான பருவந்தன்னிற், சொல்லக்கே ளோரண்டத் தெண்ணெய்விட்டுச் சுருதியுடன் கிண்டினால் திரளும் பாரே. 191

பாரப்பா திரண்டுவரும் பருவந்தன்னிற் பதறாமல்விளாங்காய் போ லுண்டைசெய்து, பேரப்பா சவுக்கார மென்றுசொல்லிப் பிசகாம லுண்டைதனைப் பதனம்பண்ணி, நீரப்பா நின்றதொரு குருவைப்போற்றி நிச்சயமாய் சவுக்காரவுண்டைதன்னை, வீரப்பாபோவதற்கு சத்திகேளு விசையான காரமுடன் சாரஞ்சேரே. 192

சேர்த்துமிக ரவியில்வைக்கச் செயநீராகுஞ் சிவசிவா அந்நீரில் வீரம்பூரம், பார்த்துமிகச் சேர்த்திடவே செயநீர்தானும் பக்குவமாய் குருநீர்போல் பசுமையாகும், வேற்றுமைகளில்லாத சவுக்காரத்தை வெகுளாமல் செயநீரில்தேய்த்துப்போடு, மாற்றுமடானவண்ணெயெல்லாம் வழிந்துபோகும் மகத்தானகாரமது சத்தியாச்சே.

ஆச்சப்பா சத்திசெய்த காரமொன்று அந்நிடைக்கு வீரமொன்று பூரமொன்று, பேச்சப்பா ஒன்றுமில்லை கல்வத்தாட்டி பிசகாமலீராறு சாமமாட்டு, பாய்ச்சப்பா ரவிமுகத்தில் வட்டுப்பண்ணி பக்குவமாய்க் காய்ந்தபின்பு மண்ணுஞ்செய்து, காய்ச்சப்பா காட்டெருவிற்புடத்தைப்போடு கருணையுள்ளசுண்ணமதாய்நீறிப்போமே.

தாரக்கட்டு.

போமப்பா தீத்திரிய மெங்கேபோச்சு புதுமையுள்ளசுண்ணமதை வாய்நீராலே, நாமப்பா சொல்லுகிறோம் குழைத்துக்கொண்டு நன்மையுள்ள தாரத்துக் கங்கிப்பூட்டி, தாமப்பாமண்சீலை எழுஞ்செய்து தவராமல் ஓரண்டெருவிற் புடத்தைப்போடு, ஓமப்பா தாரமது உருக்கிக்கட்டும் உத்தமனே அருணனைப்போ லிருக்கும்பாரே.

பாரப்பா சிவந்ததொரு தாரந்தன்னைப் பாய்ச்சடா வெள்ளி யிலே பத்துக்கொன்று, சேரப்பா வெள்ளியது பழுக்கும் பத்தாய் சிவசிவா தாய்சேர்த்துத்தகடுதட்டி, காரப்பா மூன்றுதரம் புடமே போடு கருணைபெறப்பதினாறு மாற்றுப்பொன்னும், வீரப்பா அகற்றியதோர் செம்புதன்னில் விசையாக பத்துக்குஒன்றுபோடே.

போட்டசெம்பு எடுத்திடவே ஆறுமாற்றாய் புனிதமுடனிருக்குமடா அப்பாகேளு, தாட்டிகமாய் தாய்சேர்த்துத் தகடுதட்டித் தன்மையுடன் மூன்றுபுடம் போட்டாயானால், நாட்டதனில் விலை

யாரும் பத்தமாற்றாய் நன்மையுட னின்னமென்று நவிலக்கேளு,
கூட்டானகுடவனைத்தான் சுத்திபண்ணி கொடுத்திடுவாயோட்டில்
ரெண்டு வெள்ளிதானே. 197

தாவென்றகுடவனிலே வெள்ளிசேர்த்துத் தன்மையுடன்பதி
னாறுக்கொண்டே பிரதால், தேவென்ற வயதுமா வெட்டுமாற்றாய்
திக்கமாய் நிற்குமடா தானைக்கேள்த்தா, மாவென்ற நகர்தட்டிப்
புடக்கைதப்போடு மைந்தனே வயதுபணி வெண்மொற்றே, கோவென்
ற திருவருளை வணங்கிப்போற்றிக் குருவானபதியைநீ யமுதங்
கொள்ளே. 198

அமுதமென்ற நாதமடா வாயுவாக்க அப்பனே கலைவோ
வித்துவிந்து, குமுதமுடன் வெண்டலைவோ [illegible]
குருவான பதிகாட்டும் வாசியோக்க, மறுதிற வாசியது [illegible]
வேறுல் உத்தமனே அடிபான முலைமாக்க, விரிந்துவென்று [illegible]
தைத் கண்ணறுத்தபாரு கோமானே குவியக்கோலம் வட்டமைக்கே. 199

அட்டமா சித்ததனு மறிதலாக்க [illegible]
மே யறிதலாக்க [illegible]
னமக்கிரும மறிதலாக்க, [illegible]
சொல்லொன்று வசியமெனை மறிதலாக்க, [illegible]
ல்லாமிதிலேகட்டும் சவவென்ற குளிகையுமே சித்தியாமே.

அகஸ்தியர் [illegible]

உண்டான சேதிமடா இன்னமென்று [illegible]
தியதோ புண்மையாக, அண்டர்தொழுந் [illegible]
ன ஆராதங்கூடிமடா வப்பகேளு, பண்டையிலே [illegible]
காரவென்றாற் பாமதுரு பதக்போற்றிப் பணிந்து [illegible]
னடா ஞூபதத்தைதயென் [illegible]
கருதுவாயே. 201

[illegible]
கொள்ளுமைந்தா, தேவென்ற [illegible]
தேதாமந்தானைக் கூதிருமையைகள், [illegible]
யாமைன்பச் குவைத்திற் [illegible]
ஆனைவங்கள் மெத்தப்போயி [illegible]
பாகே. 202

பாரப்பா ஆதியிலே [illegible]
ரமாய்ப் பாடிக்கொண்டு, [illegible]
யாடும் வேலையிலே வேதாசிந்து, [illegible]
நின்று கேசமுடன் பணிந்து [illegible]
மிகக் கேட்டேனையா அப்போது [illegible] 203

சுருந்துறவே சவுக்கார மதிக
த்திில்லையே.

கருத்துமிக வுண்டானு
ப்போலிருந்தாயானால், உரு
ஊடாடும் வாசியைநீ காண
டமாட்டார் மகத்தான சற்கு
ண்டதினால் வருவதேது சிவ

வேண்

பாரப்பா மயேந்திரனி
கும் போதுமைந்தா, நேரப்
யமா யச்சாரை கண்டாயாகு
தான் கூர்மையுடன் பதினு
வருகும்பாரு கண்டவுடன்

பிடித்தவுடன் பொசிக்
ருக்க லதைப்பிடித்துக் கொ
பிடித்துக்கொள்ளு பக்குவ
வுடுத்துமிகத் தினங்தோறு
க்கைதனைக் கழிவேயில்லை,
டால்மைந்தா நலமாக அது

கரு

கனியான கருநெல்லி
பிரமதேவன், தனியாகத் த
ன ஐந்தரு கற்பகமேயென்
ல்மைந்தா பாலகனே யென்
டென்று இருந்தால்மைந்தா

ருசியான கருநெல்லி
ல்லாம் வதுத்துப்போச்சு,
மைவென் சாரைநந்தி மூல
லம்மொன்று உண்மையுடன்
தீபனக்க ளில்லைமைந்தா
ப்பாரே.

சவு

பூரணமா யின்னமொரு
தியனே புசழ்ந்தசேனு, க
னியடி மூலைமடாகருவைவா

... கட்டிப்பதுறுமல்
... லொன்றாய்ச்
... கொள்ளே. 190

... வினத் தொழு
... நிலையமுட்டி
... வருங்போ
... சொல்லக்கே
... இரளும் 191

... கல்விளாக்காய்
... தொல்லப் பிச
... தொரு குரு
... வீரப்பாபோ
... கேளே. 192

... விவா அக்கினில்
... யாம் பக்குவ
... சவுக்கா
... மாற்றுமடாவன்
... கஸ்தியர்க்கே.

... வீரமொ
... காட்டி பிசகா
... வட்டிப்பண்ணி
... காப்பா காட்
... ப்போமே.

... தனைப்பாகனம
... துக்கொண்டு
... எழுஞ்செய்
... தப்பா தாமது
... க்கும்பாரே.

... பப்பாடா வெள்ளி
... ருக்கும் பத்தாய்
... அரம் புடமே
... வீரப்பா அகற்
... போடே.

... புளிதமுடனிருக்
... தகடுதட்டித்
... காட்டதனில் வில்லை

யாகும் பத்துமாற்றாய் நன்மையுடனின்னமொன்று நவிலக்கேளு, கூட்டானகுருடவனைத்தான் சத்திபன்னி கொடுத்திடவேயெட்டில் ரெண்டு வெள்ளிதானே. 197

தானென்றகுருடவனிலே வெள்ளிசேர்த்துத் தன்மையுடன்பதி னாறுக்கொண்டேறவிந்தால், தேனென்ற வயதுதா னெட்டுமாற்றாய்த் தீர்க்கமாய் நிற்குமடா தனைச்சேர்த்து, மானென்ற தகடுதட்டிப் புடத்தைத்தப்போடு மைந்தனே வயதுபனி ரெண்டுமாற்றே, கோனென்ற திருவருளை வணங்கிப்போற்றிக் குருவானபதியறிந்து அமுதங் கொள்ளே. 198

அமுதமென்ற நாதமடா வாயுவாச்சு அப்பனே சக்கிலமோ விந்துவிந்து, குருகுருடன் பெண்டகேளை பொன்றாய்ச் சேர்ந்தால் குருவான பதிகட்டும் வாசியாச்சு, உயிருமிற வாசியது வங்கேவெ யுறல் உத்தமனே அடியான மூலமாச்சு, கிடிர்த்துக்கொண்டு மூலத் தைக் கண்ணுற்பாரு கோளாக சூரியன்போல் வட்டமாச்சே. 199

அட்டமா சித்தரரு மறிவுண்டாச்சு அருள்பெருகும் போத மேயறிவுண்டாச்சு இந்தடவொளி சமாதிகுருமறிவுண்டாச்சு சீவைன யந்திரமு மறிவுண்டாச்சு, அட்டாக்னிக்குறுகேயறிவுண்டாச்சு, சொல்லவொண்ணு வசியமெல்லா மறிவுண்டாச்சு, கட்டாதசாக்கெ ல்லாமிதிலேகட்டும் கலைமென்ற குளிகையுமே மறிவுண்டாமே.

அகஸ்தியர்புலத்தியருக் குத்தமத னுபவமுரைத்தல்.

உண்டான சேதியடா இன்னமொன்று உரைக்கிறேன் புலத் தியனே புண்மையாக, அண்டர்தொழுஞ் செகசோதி தன்னைக்கா ண ஆராலுங்கூடுமடா வப்பாகேளு, பண்டையிலே கிட்டுகுறைக் காரனென்றும் பரமகுரு பதம்போற்றிப் பணிகுவாங்கேள், கண்ட னடா குருபதத்தைதயென்று சொல்வான் காசினியில் வாய்பிறக்காய் கருத்தமாமே. 201

காணென்ற மதியமுத மதியாமட்டை வாயூற அமுதமென்று கொள்ளுமென்பார், தேனென்ற பூரணத்தைச் சிசியென்று தெருத் தோடித்தானே நிற்குமென்பார், கோனென்றகுருவருளைப் பணி யாமலென்பார் குவலயத்தில் குருவென்றறியாமலென்பார் நானென்ற ஆணவங்கள் மெத்தப்பேசி நாள்தோறுஞ் சீரழிந்துப் போவார் பாவிர. 202

பாரப்பா ஆதியிலே பாடிவைத்தேன் ராசாண்டம் பண்ணிமன்றே ஆபி ரமாய்ப் பாடிக்கொண்டு, வீரப்பா செய்யாமலமர்ந்துநின்று விளை யாடும் வேளையிலே வேதாந்திவிண்டு, கோப்பாகின்றவருந் தொழுது நின்று நேசமுடன் பணிந்துமிக நின்றனப்போ, ஆரப்பா என்று மிகக் கேட்டேனையா அப்போது வேதாந்தியென்றுரைன்றனே. 203

க்குக் காரசாரம், பாய்ச்சலாய் சீனமுடன் துரிசுகூட்டிப் பதறாமல் வீரமுடன் பூரஞ்சேர்த்துத், காசுவிலொன்று மில்லாம லொன்றாய்ச் சேர்த்துத் தவறாமல் முன்னீரிற் கரைத்துக் கொள்ளே. 190

கொள்ளப்பா பாண்டமதி லிட்டுமைக்தா குருபானைத் தொடு திறஞ்சி அடுப்பிலேற்றி, அல்லப்பா சொல்லுகிறேன் தீயைமூட்டி அடித்தூரிற் பற்றாதகின்றுகிண்டு, வல்லமையாய்க்கிண்டிவரும்போ திலைதான் வைத்துமிகக் குழம்பான பருவந்தன்னிற், சொல்லக்கே ளொண்டத் தெண்ணெய்விட்டுச் சுருதியுடன் கிண்டினால் திரளும் பாரே. 191

பாரப்பா திரண்டுவரும் பருவந்தன்னிற் பதறாமல்விளாங்காய் போ லுண்டைசெய்து, போப்பா சவுக்கார மென்றுசொல்லிப் பிசு காம லுண்டைதனைப் பதனம்பண்ணி, நேரப்பா இன்றதொரு குரு வைப்போற்றி நிச்சயமாய் சவுக்காரவுண்டைதன்னை, வீரப்பாபோ வதற்கு சுத்திகேளு விசையான காரமுடன் சாரஞ்சேரே. 192

சேர்த்துமிக ரவியில்வைக்கச் செயநீராகுஞ் சிவசிவா அந்நீரில் வீரம்பூரம், பார்த்துமிகச் சேர்த்திடவே செயநீர்தானும் பக்குவ மாய் குருநீர்போல் பசுமையாகும், வேற்றுமைகளில்லாத சவுக்கா ரத்தை வெகுளாமல் செயநீரில்தோய்த்துப்போடு, மாற்றுமட்டானன ணையெல்லாம் வழிந்துபோகும் மகத்தானகாரமது சுத்தியாச்சே.

ஆச்சப்பா சுத்திசெய்த காரமொன்று அக்கிடைக்கு வீரமொ ன்று பூரமொன்று, பேச்சப்பா ஒன்றுமில்லை கல்வத்தாட்டு பிசகா மலீராறு சாமமாட்டு, பாய்ச்சப்பா ரவிமுகத்தில் வட்டுப்பண்ணி பக்குவமாய்க் காய்ந்தபின்பு மண்ணுஞ்செய்து, காய்ச்சப்பா காட் டெருவிற்புடத்தைப்போடு சருணையுள்ளசுண்ணமதாய்நீறிப்போமே.

தாரக்கட்டு.

போமப்பா தித்திரிய மென்கேபோச்சு புதுமையுள்ளசுண்ணம தை வாய்நீராலே, நாமப்பாசொல்லுகிறோம் குழைத்துக்கொண்டு நன்மையுள்ளதாரத்தைக் கங்கிபூட்டி, தாமப்பாமண்சீலை ஏழுஞ்செய் து தவறாமல் ஒரண்டெருவிற் புடத்தைப்போடு, ஓமப்பா தாரமது வுருக்கிக்கட்டும் உத்தமனே அருணைப்போ லிருக்கும்பாரே.

பாரப்பா சிவந்ததொரு தாரந்தன்னைப் பாய்ச்சடா வெள்ளி யிலே பத்துக்கொன்று, சேரப்பா வெள்ளியது பழுக்கும் பத்தாய் சிவசிவா தாய்சேர்த்துத் தகடுதட்டி, காரப்பா மூன்றுதரம் புடமே போடு கருணைபெறப்பதினாறு மாற்றுப்பொன்னும், வீரப்பா அகற் யதோர் செம்புதன்னில் விசையாக பத்துக்குஒன்றுபோடே.

போட்டசெம்பு எடுத்திடவே ஆறுமாற்றாய் புனிதமுடனிருக் டா அப்பாகேளு, தாட்டிகமாய் தாய்சேர்த்துத் தகடுதட்டித் மையுடன் மூன்றுபுடம் போட்டாயானால், நாட்டதனில் விலை

யாகும் பத்துமாற்றாய் நன்மையுடனின்னமொன்று நவிலக்கேளு, கூட்டானகுடவனைத்தான் சுத்திபண்ணி கொடுத்திடுவாயெட்டில் ரெண்டு வெள்ளிதானே. 197

தானென்றகுடவனிலே வெள்ளிசேர்த்துத் தன்மையுடன்பதி னாறுக்கொண்டேறபின்தான், தேனென்ற வயதுதா னெட்டுமாற்றாய் தீர்க்கமாய் நிற்குமடா தானைச்சேர்த்து, மாவென்ற தகடுதட்டிப் புடத்தைதப்போடு மைந்தனே வயதுபனி ரெண்டுமாற்றே, கோவென்ற திருவருளை வணங்கிப்போற்றிக் குருவானபதியறிந்து அமுதங் கொள்ளே. 198

அமுதமென்ற நாதமடா வாயுவாச்சு அப்பனே சக்திலயே விந்துவிந்து, குமுதமுடன் கொண்டக்கை கொண்றுப் சேர்ந்தால் குருவான பதிகாட்டும் வாசியாச்சு, உமிருதிற வாசியது எங்கேயெ னறால் உத்தமனே அடியான மூலமாச்சு, நியிர்ந்துகொண்டு மூலத் தைதர் கண்ணுற்பாரு கோரான சூரியன்போல் வட்டமாச்சே. 199

அட்டமா சித்துகளு மதியுண்டாச்சு அருள்பெருகும் போத மே மதியுண்டாச்சு கிஞ்சையெல்லாம் சமாதிகளு மதியுண்டாச்சுசஞ்சீவ னமந்திரமு மதியுண்டாச்சு, அட்டாங்கனொறிக்குளிகையதியுண்டாச்சு சொல்லவொண்ணு வசியமெலா மதியுண்டாச்சு, கட்டாதசாக்கெ ல்லாமுதிக்கெட்டும் கலைமென்ற குளிகையுமே மதியுண்டாமே.

அகஸ்தியர்புலத்தியருக் குத்தமதனுபவமுரைத்தல்.

உண்டான சேதியடா இன்னமொன்று உரைக்கிறேன் புலத் தியனே புன்மையாக, அண்டர்தொழுதுஞ் செயசோதி தன்னைக்கா ண ஆராலுங்கூடுமடா வப்பாகேளு, பண்டையிலே விட்டகுறைக் காரனென்றும் பாமதுரு பதம்போற்றிப் பணிகுவாக்கேள், கண்ட னடாகுருபதத்தையென்று சொல்வான் காசினியில் வாய்மிலுக்காய் கருதுவாயே. 201

வாவென்ற மதியமுத மதியாமட்டை வாயூற அமுதமென்று கொள்ளுமாண்பர், தேனென்ற பூரணத்தைத் தீசியென்று தெருத் தோறுந்தானலைந்து திரிருமாண்பர், கோவென்றகுருவருளைப்பணி யாமாண்பர் குலபத்தில் குருசேட மறியாமாண்பர் நாவென்ற ஆணவங்கள் மெத்தப்பேசி நாள்தோறுஞ் சிரசித்துப் போவார் பாரே. 202

பாரப்பா ஆதியிலே பாடினதோர் காண்டம் பன்னிரண்டு ஆயி ரமாய்ப் பாடிக்கொண்டு, வீரப்பா செய்யாம லமர்ந்துநின்று வினை யாமும் வேலையிலே வேதிவிளங்கு, கோப்பாநின்றவருந் தொழுது நின்று கேசமுடன் பணிந்துமிக நின்றனப்போ, ஆரப்பா என்று மிகக் கேட்டேனையா அப்போது வேதவியென்றுரைன்றனே. 203

வேதரிஷிவாவென்னவே அழைத்துக்கொண்டு வேதாந்த மூலமதா வுபதேசித்து, போதமுள்ளபூரணமு மவனுக்கீந்துபுகழுடைய நாதரிஷி யென்றுசொல்லி, நீதமுள்ள புத்தகத்தை யவனுக்கீந்து நிலைத்துமிகப் பன்னிரண்டுங் காத்தாயானால், பேதமில்லா நாதரிஷி நீயாயாமே பெருமையுள்ள இந்நூலைப் பதனம்பண்ணே. 204

பண்ணியபோ திந்நூலின் பயனைக்கேளு பார்மீதிலுரையாதேமகிழ்ந்திடாதே, நன்மையுட னிந்நூலைப் பதனம்பண்ணி நானென்ற ஆணவத்தைஅகற்றிமைந்தா, தன்மையுடன் பூரணத்தைப்பணிந்துகொண்டு தவராமல் சிவயோகந் தானேசெய்து, சென்னிதனிற் றீயைவைத்துத் தீபமேத்தி தெவிட்டாத பூரணமே தினமுநோக்கே. 205

நோக்கென்ற பூரணத்தை நோக்கிக்கொண்டு நொடியென்ற வொருநொடியிற் குள்ளேமைந்தா, வாக்கென்ற பூரணத்தைவாசியேறி வந்தனடா மூலகிரி மலையிற்றானும், பூக்கின்ற பூஞ்சோலை வனத்திற்றானும் போகமுள்ள ரிஷிகளிடம் வந்தேனையா, தாக்கென்ற தபோதனரைக் கண்டுகொண்டு தயவாக சுவேதகிரிக்கேகினேனே. 206

ஆமப்பா சுவேதகிரி தன்னில்வாழும் அரகரா சித்தர்கள்தா னனந்தங்கோடி, காமப்பால் கானற்பா விரண்டுங் கொண்டு கருணையுடன் தவசிருப்பா ரனந்தங்கோடி, நாமப்பா அவர்களிடம் சென்றேனய்யா நன்மையுடன் நாதகிரி எங்கேயென்றான், தாமப்பா சகலோருங் கூட வந்து தன்மையுள்ள நாதகிரி அதோவென்றாரே. 207

என்றவரும் வேதகிரிக் கேகினார்கள் என்மகனே நாதகிரிக் கேகினேனான், குன்றாத ரிஷிகோடி அதனில்வாழ்வார் குறையாத வாயுவைத்தான் பக்ஷிப்பார்கள், நன்றான தபசதிலே மிச்சமிச்சம் நான்சென்றேனவர்களிடம் மைந்தாகேளு, பண்பானஎன்குருவே யென்றுசொல்லிப் பணிந்தார்கள் அருதகிரி யெங்கென்றேனே. 208

எங்கென்று அருதகிரிமுடிவிற்சென்று இன்பமுள்ள ரிஷிகளிடஞ் சென்றேனையா, அங்கென்று நற்கனியின் ரசத்தையுண்டேன் அதிலிருந்து அகிலகிரிச் சருவிற்சென்று, நங்கென்று அகிலகிரி முடிவிற்சென்றேன் நாதாக்கள் வெகுகோடி யதனில்வாழ்வார், வங்கென்று அவர்களிடஞ் சென்றேனையா வருந்தியவர் கனியீந்தார் வாங்கினேனே. 209

வாங்கியொரு நொடிக்குள்ளே சென்றேனையா வரிசையுள்ள சோதிகிரி முடிவிற்சென்றேன், தீங்கில்லா குருதேசி சித்தர்கோடி தீர்க்கமுள்ள மவுனமதாயிருப்பாரையா, பாங்குபெற அவர்களிடஞ்சென்றேனப்போ பரமான அகத்தீசர் வாவென்றார்கள், மாங்கனியி னமுதரசமீந்தாரையா வரிசையுடன் போதகிரி யெங்கென்றேனே. 210

எங்கென்று கேட்டவுடன்மவுனயோகி யெல்லோரு மடிதொழுது ஏதுசொன்னார், அங்கென்றே போதகிரி நாங்கள்காணோம் அதனிலே

வாசமதா யதில்வளர்ந்தோம், நங்கென்று போதகிரிக் கேகவென்றால் நாதமென்ற கெவுனரசக் குளிகைவேணும், சிங்கென்ற என்குருவே கும்பமூர்த்தி சீக்கிரத்தில் நீவரவே தொழுதோம்பாரே. 211

பாரப்பா போதகிரிக் கேகவென்றாற் பஞ்சகண தீட்சையினாற் குளிகைசெய்து, நேரப்பா நின்றதொரு சாரணைகள் தீர்த்து நிமிஷத்திற் கெவுனரசக் குளிகைசெய்வாய், வீரப்பா செய்யாமல் ரசத்தைவாங்கி விரைவான பஞ்சகண தீட்சைசெய்து, நீரப்பா நொடிக்குமுன்னே திரண்டுபோச்சு நிலைபெருகக் கெவுனமணிப் குளிகையாச்சே. 212

குளிகைதனை யனைவோரும் வாயிற்போட்டுக் கும்பித்துப் போதகிரிதன்னிற்பாய்ந்தார், பலிதமுள்ள போதகிரி யென்னசொல்வேன் பாய்ந்ததொரு சித்தரெல்லாம் போதமானார், அழியாத போதமயமாகி நின்று அனைவோரு மிலிங்கமய மாகிப்போனார், நெளியாத போதையிலே நிலையில்நின்று நேரான பொதிகைகிரிப் போரானேனே. 213

பேரான போதகிரி யென்றும்பேரு பெருமையுள்ள பொதிகைகிரி என்றுப்பேரு, வாரான சதுரகிரி யென்றும்பேரு வளமான சூரியகிரி யென்றுப்பேரு, கூறான மயேந்திரகிரி யென்றும்பேரு குருவான கும்பகிரி யென்றும்பேரு, பாரான பாமகிரி யென்றும்பேரு பரமகயி லாசமென்று பேருமாச்சே. 214

ஆச்சப்பா லிங்கமய மாகிப்போன அனைவருக்கும் பூசைநைவேத்தியங்கள்செய்து, மாச்சலொன்றுஞ் செய்யாமல் அறிவிற்கூடி மகத்தான கும்பகத்தில் மருவிச்சேர்ந்து, மூச்சதுதா னடங்கிநின்ற பொதிகைதன்னில் முக்கோடி காலமட்டும் வளர்ந்தேனப்பா, காட்சியில்லாக் காட்சிகளு மதிலேகண்டேன் கண்டதொரு காட்சியிலே முழித்தேன் பாரே. 215

சித்தர்கள்குலமும் - அவர்கள்பாடிய நூல்களும்.

முழித்துமிகப் பார்த்ததொரு ஞானதிஷ்டி முனையான சுழிமுனையிற் கண்டகாட்சி, அழித்து மிகப் பார்த்ததினால் வேதமுனி செய்த அத்தியத்தால் நீலகிரி தன்னில்வந்து, பழித்தனமாய் நின்றகிரிதன்னைக்கண்டேன் பரமான புலந்தியனே கேளுகேளு, கழிந்ததொரு பன்னிரண்டாயிரத்தைப்பார்த்துக் கருவெடுத்து வெகுநூல்கள் கட்டினானே.

கட்டினது யல்லாமல் ஜாலவித்தைக் கருவெடுத்து செகத்தோர்க்குக்காட்டினான்பார், திட்டமுடன் கருவூரான் தனக்குச்சொல்லி திரமாகக்குடிமகன்தான்செய்தபோக்கு, மட்டிமைக ளில்லாதசந்தபேதம் வரிசையுடன் சிலநூல்கள் பாடினான்பார், கட்டினான் கொங்கணவன் பளிங்கசாதி காவியமாய் வெகுநூல்கள் கருதினானே. 217

வேதரிஷிவாவென்னவே அழைத்துக்கொண்டு வேதாந்த மூலமதை வுபதேசித்து, போதமுள்ள பூரணமு மவனுக்கீந்துபுகழுடைய நாதரிஷி யென்றுசொல்லி, நீதமுள்ள புத்தகத்தை யவனுக்கீந்து நிலைத்துமிகப் பன்னிரண்டுங் காத்தாயானால், பேதமில்லா நாதரிஷி நீயாயாமே பெருமையுள்ள இந்நூலைப் பதனம்பண்ணே. 204

பண்ணியதோ ரிந்நூலின் பயனைக்கேளு பார்மீதிலுரையாதேமகிழ்ந்திடாதே, நன்மையுட னிந்நூலைப் பதனம்பண்ணி நானென்ற ஆணவத்தைஅகற்றிமைந்தா, தன்மையுடன் பூரணத்தைப்பணிந்துகொண்டு தவறாமல் சிவயோகந் தானேசெய்து, சென்னிதனிற் றீயைவைத்துத் தீபமேத்தி தெவிட்டாத பூரணமே தினமுநோக்கே. 205

நோக்கென்ற பூரணத்தை நோக்கிக்கொண்டு நொடியென்ற வொருநொடியிற் குள்ளேமைந்தா, வாக்கென்ற பூரணத்தைவாசியேறி வந்தனடா மூலகிரி மலையிற்றானும், பூக்கின்ற பூஞ்சோலை வனத்திற்றானும் போகமுள்ள ரிஷிகளிடம் வந்தேனையா, தாக்கென்ற தபோதனரைக் கண்டுகொண்டு தயவாக சுவேதகிரிக்கேகினேனே. 206

ஆமப்பா சுவேதகிரி தன்னில்வாழும் அரகரா சித்தர்கள்தா னனந்தங்கோடி, காமப்பால் கானற்பா லிரண்டுங் கொண்டு கருணையுடன் தவசிருப்பா ரனந்தங்கோடி, நாமப்பா அவர்களிடம் சென்றேனய்யா நன்மையுடன் நாதகிரி எங்கேயென்றான், தாமப்பா சகலோருங் கூடவந்து தன்மையுள்ள நாதகிரி அதோவென்றாரே. 207

என்றவரும் வேதகிரிக் கேகினார்கள் என்மகனே நாதகிரிக் கேகினேனான், குன்றாத ரிஷிகோடி அதனில்வாழ்வார் குறையாத வாயுவைத்தான் பக்ஷிப்பார்கள், நன்றான தபசதிலே மிச்சமிச்சம் நான்சென்றேனவர்களிடம் மைந்தாகேளு, பண்பானஎன்குருவே யென்றுசொல்லிப் பணிந்தார்கள் அனுதகிரி யெங்கென்றேனே. 208

எங்கென்று அனுதகிரிமுடிவிற்சென்று இன்பமுள்ள ரிஷிகளிடஞ் சென்றேனையா, அங்கென்று நற்கனியின் ரசத்தையுண்டேன் அதிலிருந்து அகிலகிரிச் சருவிற்சென்று, நங்கென்று அகிலகிரி முடிவிற்சென்றேன் நாதாக்கள் வெகுகோடி யதனில்வாழ்வார், வங்கென்று அவர்களிடஞ் சென்றேனையா வருந்தியவர் கனியீந்தார் வாங்கினேனே. 209

வாங்கியொரு நொடிக்குள்ளே சென்றேனையா வரிசையுள்ள சோதிகிரி முடிவிற்சென்றேன், தீங்கில்லா குருதேசி சித்தர்கோடி தீர்க்கமுள்ள மவுனமதாயிருப்பாரையா, பாங்குபெற அவர்களிடஞ்சென்றேனப்போ பரமான அகத்தீசர் வாவென்றார்கள், மாங்கனியி னமுதரசமீந்தாரையா வரிசையுடன் போதகிரி யெங்கென்றேனே. 210

எங்கென்று கேட்டவுடன்மவுனயோகி யெல்லோரு மடிதொழுது வந்துசொன்னார், அங்கென்றே போதகிரி நாங்கள்காணோம் அதனிலே

வாசமதா யதில்வளர்ந்தோம், நங்கென்று போதகிரிக் கேகவென்றால் நாதமென்ற கெவுனரசக் குளிகைவேணும், சிங்கென்ற என்குருவே கும்பமூர்த்தி சீக்கிரத்தில் நீவரவே தொழுதோம்பாரே. 211

பாரப்பா போதகிரிக் கேகவென்றாற் பஞ்சகண தீட்சையினாற் குளிகைசெய்து, நேரப்பா நின்றதொரு சாரணைகள் தீர்த்து நிமிஷத்திற் கெவுனரசக் குளிகைசெய்வாய், வீரப்பா செய்யாமல் ரசத்தைவாங்கி விசையான பஞ்சகண தீட்சைசெய்து, நீரப்பா நொடிக்குமுன்னே திரண்டுபோச்சு நிலைபெருகக் கெவுனமணிக் குளிகையாச்சே. 212

குளிகைதனை யனைவோரும் வாயிற்போட்டுக் கும்பித்துப் போதகிரிதன்னிற்பாய்ந்தார், பலிதமுள்ள போதகிரி யென்னசொல்வேன் பாய்ந்ததொரு சித்தரெல்லாம் போதமானார், அழியாத போதமயமாகி நின்று அனைவோரு மிலிங்கமய மாகிப்போனார், நெளியாத போதையிலே நிலையில்நின்று நேரான பொதிகைகிரிப் பேரானேனே. 213

பேரான போதகிரி யென்றும்பேரு பெருமையுள்ள பொதிகைகிரி என்றுப்பேரு, வரரான சதுரகிரி யென்றும்பேரு வளமான சூரியகிரி யென்றுப்பேரு, கூறான மயேந்திரகிரி யென்றும்பேரு குருவான கும்பகிரி யென்றும்பேரு, பாரான பாமகிரி யென்றும்பேரு பரமகயி லாசமென்று பேருமாச்சே. 214

ஆச்சப்பா லிங்கமய மாகிப்போன அனைவருக்கும் பூசைநைவேத்தியங்கள்செய்து, மாச்சலொன்றுஞ் செய்யாமல் அறிவிற்கூடி மகத்தான கும்பகத்தில் மருவிச்சேர்ந்து, மூச்சதுதா னடங்கிநின்ற பொதிகைதன்னில் முக்கோடி காலமட்டும் வளர்ந்தேனப்பா, காட்சியில்லாக் காட்சிகளு மதிலேகண்டேன் கண்டதொரு காட்சியிலே முழித்தேன் பாரே. 215

சித்தர்கள்குலமும் - அவர்கள்பாடிய நூல்களும்.

முழித்துமிகப் பார்த்ததொரு ஞானதிஷ்டி முனையான சுழிமுனையிற் கண்டகாட்சி, அழித்து மிகப் பார்த்ததினால் வேதமுனி செய்த அத்தியத்தால் நீலகிரி தன்னில்வந்து, பழித்தனமாய் நின்றகிரிதன்னைக்கண்டேன் பரமான புலந்தியனே கேளுகேளு, கழித்ததொரு பன்னிரண்டாயிரத்தைப்பார்த்துக் கருவெடுத்து வெகுநூல்கள் கட்டினானே.

கட்டினது மல்லாமல் ஜாலவித்தைக் கருவெடுத்து செகத்தோர்க்குக்காட்டினான்பார், திட்டமுடன் கருவூரான் தனக்குச்சொல்லி திரமாகக்குடிமகன்தான்செய்தபோக்கு, மட்டிமைக ளில்லாதசந்தபேதம் வரிசையுடன் சிலநூல்கள் பாடினான்பார், கட்டினான் கொங்கணவன் பளிங்கசாதி காவியமாய் வெகுநூல்கள் கருதினானே. 217

கருதிறேன் சட்டைமுனி யனந்தங்கோடி கருவாக அவன் குலந் தான் சேணியனு மாகும், உருசியுள்ள போகனாமே குசவனாகும் ஓகோ கோ அவனபாட லிலக்கோவில்லை, பருதியுள்ள சந்திரனே ரெட்டியா மே பக்குவமாய் முன்பின்னாய் பாடிப்போட்டான், அருமையுள்ள மச்ச முனி யென்னசொல்வேன் அவன்குலந்தான் செம்படவ னாகுந்தானே.

தானான மச்சமுனி யனந்தங்கோடி தவிராத வெகுநூல்கள் பாடிப் போட்டான், பானான கமலமுனி கன்னனாகும் மாறாட்ட மாகவே பா டிப்போட்டான், ஊனான இடைக்காட்டா னிடையனாகும் உண்மையில் லாக் கல்விகளை யுரைத்தானப்பா, தேனான நந்தியோ பிரமகுலமப்பா திறமாக வெகுமறைப்பாய் பாடினானே. 219

நாதரிஷியை யழைத்தல்.

பாடினார் கவிதந்த சனந்தங்கோடி பக்குவமாய் நாதரிஷிசொன்ன தாலே, நாடியே நாதரிஷி தன்னைக்கூவி நான்கொடுத்த காண்டமதை வெளியிற்போட்டு, பேடியென்ன காரியத்தைச்செய்தாயென்று பெரு மையுடன் நால்வரிலிக்குதைக்குள்வைத்து, சாடியே அனைவோர்க்குஞ் சாபமீந்தேன் சமூசாக்கள் நிராமற் சபித்தேன்பாரே. 220

பாரப்பா கவித்தார் பதினெட்டாகிப் பாருலகில் பதினெட்டுச்சித் தாராவர், ஆரப்பா இவர்பெருமை யறிகுவார்கள் அறிந்தாயிகத் தெரிந் தவன் நீயேயாகும், கோரப்பா பாடினதோர் பன்னிரண்டு நிலைத்த தொரு ஆயிரத்தைக் குறுக்கிவைத்தா, சீரப்பா தப்பாமல் பன்னிரண்டு நூறாந் திறமாகப் பாடியேதா னிந்நூல்பாரே. 221

இந்நூல்தா னாயிரத்தா இருநூறுக்குள் ஏகாந்தமானகரு வெல் லாம்பாடி, முன்சொன்ன பன்னிரண்டு ஆயிரத்தை மூர்க்கமுள்ள புத் தகமாய்ச் சேர்த்துக்கட்டி, வன்னமுள்ள பலகையாய்ச் சேர்த்துநல்ல வாரிதியாங் காவேரி தன்னிலேதான், தன்மையுள்ள சங்கமென்ற பல கையாக சமுத்திரம்போய்ச் சேரென்றுஞ் சபித்திட்டேனே. 222

நாதரிஷியைச் சபித்தல்.

சபித்திட்ட நாதரிஷி தனையழைத்துச் சந்நிதியிற் சாபமிதுவிடி யென்றேதான், குவித்திட்டு நாதரிஷி யென்னசொல்வான் குருவான வென்குருவே திர்வேதப்போ, சபித்திட்டு வெகுநாள்தான்சென்றபின்பு சங்கமென்ற பலகையிடம் சேர்வாயீயும், வருத்திட்டுச் சாபமது நந் தேனப்போ வலுமையிகக் கொண்டவனு மறந்திட்டானே. 223

நாதரிஷி வரலாறு.

மறந்தாயிக வெகுகோடி காலந்தானும் மகத்தான நாதரிஷி யலேந் தானப்பா, நிறைந்தாயிகக் கைலைகிரி வடக்குச்சென்று நிலைத்தாயிகப் பவுத்திரகுல மானாரப்பா, கரைந்தாயிக வேதரிஷி என்னசொல்வோம்

கருத்தில்லாப் பவுத்திரெனப் பேர்கொண்டோம்நாம், ஊரத்தொரு சா
பமது தீர்வதற்கு ஓகோகோ பலகையிடஞ் சேரவென்றார். 224

சேரவென்று சொன்னமொழி தப்பாமற்றான் சிந்தைதனில் நினை
ந்துவாருதியிற்சென்றால், கூர்மமென்றபலகையெதிர் நோக்கிவந்த குதி
ப்பதிந்து வேதரிஷி குருவைநோக்கி, பாதல்செய்த பலகைதனையெடுத்
துக்கொண்டு மனங்குவித்து அதிலிருந்து வருமைபூண்டு, தேர்வதற்கு
வதுவைச்செய்வோமென்று நிரயாகப் புராணமொன்று பாடினானே.

பாடினான் புராணமொரு காசிகாண்டம் பக்குவமாய் நாலடியுங்கா
ந்தமென்று, நாடினான் வேதமொடு சாத்திரமு மைந்தா நலமான பஞ்
சலட்சணமுஞ்சொன்னார், தேடினான் காவியங்களனந்தங்கோடி செகத்
தோர்க்கு ஒப்பனையாய் வெகுசாய்ப்பாடி, மூடினான் சருவமத மொன்
றாய்ப்போக மூர்க்கமுடன் வெகுசங்கை பாடினானே. 226

ஆமப்பா வெகுசங்கையெடுத்துப்பாடி அகனேது நம்மைவிடஆத்
தானேது, நாமப்பா என்றமத மானவத்தால் நானையெல்லாம் வேதமய
மாகச்சொன்னார், தாமப்பா வேதகுரு தானேயாகி சங்கையில்லா மந்
திரத்தைத் தானுண்டாக்கி, வாமப்பால் கொண்டதொருவெளியினாலே
வரையான அண்டவரை யாண்டான்பாரே. 227

ஆண்டவனும் வேறல்ல நானேதானென் றுயிரத்தெட் டண்டமெ
லா மடக்கிமைந்தா, பூண்டவனும் வேதமயமல்லால்வேறே பூதலத்திற்
சிவனேது நான்தானென்று, நீண்டாத மதமோடு இருந்தான் வேதன்
நிறிலாவேதமதை மடக்கவென்றே, காண்டவனந் தானெரித்துக் கபா
லமேந்திக் கருணையுள்ள சுந்தரனே போவென்றேனே. 228

போவென்று சொன்னவுடன் சுந்தரனுஞ்சென்று பொல்லாத பவு
த்தமென்ற சாபந்தீர்த்து, ஆவென்ற அமுதமது அவனுக்கீந்து அரு
ளான பஞ்சகண தீட்சைவைத்து, மாவென்ற மவுனசதீட்சைவைத்து
மகத்தான பேரொளியை யவனுக்கீந்து, கோவெனறபொதிகைகிரிதன்
னில்வாழுங் கும்பமுனி பாகமதில்வாவென்றேனே. 229

வாவென்று சொன்னவுடன் வேதமுனிதானும் மகத்தானபலகை
யதைக் கையிலேந்தி, ஓவென்று சாத்திரத்தை யோதிக்கொண்டு ஒரு
நொடியிற் பொதிகைகிரி தன்னில்வந்தான், கூவென்ற வேதமுனி தன்
னைப்பார்த்துக் குருவான பலகையதைத் தாவென்றேநான், ஊவென்ற
சந்திரபுட் கரணிதன்னில் ஒளித்தனடா சங்கமென்று பலகைதானே.

சவுக்காரவழலை.

தாவென்ற பவுத்தர்மதம் ஒழிந்துபோச்சு சதாசிவமே யெங்கு
நிறைந்திருக்கலாச்சு, கோவென்ற கும்பமுனி கருணையாலே கொள்கி
நின்ற விருணீங்கி வெளியாய்ப்போச்சு, தேவென்ற வமுதமது பெருக
லாச்சு சிவசிவா அட்சரங்கள் தொனிக்கலாச்சு, நாவென்ற தத்துவங்க
ளற்றுப்போச்சு நலமான சவுக்காரக் குருவுண்டாச்சே. 231

உண்டான சவுக்காரம் வழலையாலே உலகமெல்லாஞ் சித்துமயமா னதாலே, பண்டான சோதியடா பரப்பிரமமாச்சு பரமகுரு வானதொ ருவழலையாகக், கண்டாருஞ் சொல்லார்கள் நாவோயில்லை கயிலைவளர் வழலையடா காணப்போமோ, விண்டாருஞ் சொல்வில் தலைதெரித்துப் போகும் வேதாந்த பூமியுட னாதங்கேளே. 232

பூமிநாதம்.

நாதமென்றால் வெகுநாதம் பூமிநாதம் நாதாக்கள்பூசித்த வளர்ந்த நாதம், நீதமென்ற செகநாதம் தேசிநாதம் நிலைபெருகிப் பூரணத்தில் நின்றநாதம், பாதமென அடிமூல கணேசநாதம் பராபரமாம் பரமகுரு நாதம்நாதம், பூதமென்ற பஞ்சகணம் பொருந்துநாதம் பூவான நாதம தைப் புகழ்ந்துகாணே. 233

புகழ்ந்துநின்ற பூமியுட நாதம்வாங்கிப் புரிசடையோன் சிரசில் வருங்கங்கைதன்னில், மகிழ்ந்துநின்ற நாதமதுக் கென்னசொல்வேன் வையடா தசதீட்சை யார்தான்காண்பார், அகமகிழ்ந்து தசதீட்சைவை த்துப்பாரு அருளான நாதவெளி யென்ன சொல்வேன், செகபகிழுந் தசதீட்சை வைத்தாயானாற் சிவசிவா நாதமது விந்துவாச்சே. 234

விந்துநாதம்.

ஆச்சப்பா நாதவிந்துக் கப்பாற்கேளு அருளான தசதீட்சைவை த்தாயானால், போச்சப்பா நாதவிந்து என்றபேரு புகழான தீட்சையி னால் மைந்தாகேளு, தாட்சியில்லா விந்துவுட னாதமாச்சு தன்மையுடன் விந்துவுட னாதங்காணார், மாச்சல்செய்து நாதவிந்து தன்னால்மைந்தா மாண்டார்கள் வெகுகோடி சித்தர்தானே. 235

தானென்ற விந்துவுட னாதங்கண்டால் தவறாது வாதசித்தி யோக ந்தானும், ஊனென்றவாசியது பிலத்துப்போச்சு உண்மையுள்ள பூரண த்தைக் காணலாச்சு, மானென்ற மவுனமது கலந்துபோச்சு மகத்தான கற்பமதுவறலாச்சு, தேனென்ற அமுதமதுசொல்லலாச்சுதேகமென்ற யாக்கையது சித்தியாச்சே. 236

சித்தியுள்ள நாதமது விந்துவாங்கிச் சிவசிவா கல்லுப்புக் கிடை தான்சேர்ந்து, முத்தியுள்ள வெடியுப்பு ரசிதஞ்சேர்த்து மூர்க்கமுடன் கல்வத்திலிட்டுமைந்தா, பத்தியுடன் செயநீரை விட்டுஆட்டுப் பருவமு டன் காயவைத்து வட்டுப்பண்ணி, புத்தியுடன் மண்செய்துபுடத்தைப் போடு புதுமையுள்ள சுன்னமதாய் நீறிப்போமே. 237

நவச்சாரக்கட்டு.

போமென்று விடுகாமல் சாரம்வாங்கிப் புகழ்பெருகச்சுன்னமதை க்கீழ்மேல்வைத்து, நாமென்று காரோட்டில் வைத்தெரித்தால் நலமா னசாரமது கட்டிப்போகும், ஆமென்று இப்படியே பஞ்சுநாம் வைத்

தால் அரகரா சாரமது படிகம்போலே, தாமென்று சாரநீர் கட்டிற்றுனல் சகலசாரக் கத்தனையுங் கட்டிப்போமே. 238

நாகக்கட்டு.

போச்சென்று விடுகாமல் நாகம்வாங்கிப் புகையடங்கச் சுத்தியது செய்துக்கொண்டு, உச்சமறக் குகையிலிட் டுருகும்போது குருவான சாரமதைப் பத்துக்கொன்று, மாச்சலது செய்யாமற் கொடுத்துப்பாரு மகத்தான நாகமது கட்டிப்போகும், காட்சியில்லாக் காட்சிகளுங்காணலாகும் கருணையுள்ள புலத்தியனே யின்னங்கேளே. 239

கேளடா கல்லுப்பு வளையலுப்புக் கெடியானசாரமுடன் மூன்றுங்கூட்டி, மாளடா கல்வத்தில் நன்றாயாட்டி மகத்தான சாரமதுக் கங்கிபூட்டி, கோளடாவாராமல் மண்சீலைசெய்து குருபரனைத் தியானித்துப் புடத்தைப்போடு, பாரடா சாரமதுகட்டிப்போகும் பசுமையுள்ள நாகமது சாரும்பாரே. 240

பாரப்பா இன்னமொருகட்டுச்சொல்வேன் பச்சையுடன் பூநீறுஞ் சரியாய்த்தூக்கி, சாரப்பா வென்றுசொல்லிச் சாரஞ்சேர்த்துத் தயவாகக்கல்வத்தி லாட்டும்போது, வீரப்பா அடங்கியது மெழுகாய்ப்போகும் விசையான சாரமதுக் கங்கிபூட்டி, சீரப்பா மண்சீலை யேழுஞ் செய்து சிவசிவா காடையென்ற புடத்தைப்போடே. 241

போடப்பா இப்படியே புடமேயஞ்சு பொருகாமற் சாரமது கட்டிப்போகும், நாடப்பா நவச்சாரங் கட்டிப்போனல் நாகமென்ற வஸ்துவுக்கு வுயிர்தான்போச்சு, கூடப்பா குலையாது குலைந்தாலுந்தான் கூட்டிவிக்குஞ் சாரமென்ற வஸ்துவஸ்து, வீடப்பாபிலத்துதடாவஸ்துவாலே வேதாந்த சாரமென்ற வித்தைதானே. 242

தானென்ற சாரவித்தை யார்தான்காண்பார் தன்மையுள்ள பூரணத்தைக் கண்டோர் காண்பார், ஊனென்ற வுரிசைதனை யார்தான் காண்பார் ஊமையென்ற பொறிளறிந்தோன் காண்பானப்பா, தேனென்ற மதியமுத மார்தான்காண்பார் திரமான மவுனியவன் காண்பானையா, மானென்ற மவுனமதை யார்தான்காண்பார் மகத்தான யோகியவன் காண்பான்பாரே. 243

காணாத மடையர்மெத்தவுலகத்துள்ளே கன்மவினை தீராத கருக்குள்ளோர்கள், தேனான மதியமுதங் கொண்டோமென்பான் திரமான வாசிதனைக் கண்டோமென்பான், தானான தன்மைதனையறியாமட்டை தனையறிந்து மணபுகுதத் தெரியாமட்டை, கோனான குருவேட மறியாமட்டை குணமறியான் மனமறியான் குசவன்றானே. 244

குசவனென்ற பிரமகுல மறியாவம்பன் குறியறியான் நெறியறியான் குருட்டுமாடு, அசைவதனை யறியாத சித்தரெல்லாம் அருளான பூரணத்தை யறிவேனென்பான், பிசகான மாந்தரிடஞ் சொல்லவேண்

டாம் பேரின்ப மறியாத வுலுத்தர்கோடி, நிசமில்லா மாந்தரிடஞ் சொல்லவேண்டாம் நிலையான குருபதத்தைத் தொண்டுபண்ணே. 245

பாரையுப்புக்கட்டு.

பண்ணப்பா பிரமகுரு வாகிநின்ற பாரையுப்புக் கொண்டுவந்து பதனமாக, உண்ணப்பா தண்ணீரிற் கரைத்துக்கொண்டு உத்தமனே வடிகட்டி ரவியிற்போடு, நண்ணப்பா இப்படியே யஞ்சுதரம்போடு நலமான உப்பதுவுங் கட்டிப்போகும், பொன்னப்பா வுண்டாகு முப்பினாலே போக்கொன்று சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளே. 246

கேளப்பா கட்டியவுப் பிடைதான் மைந்தா கெடியான கல்லுப்புக் கூடச்சேர்த்து, நாளப்பா பிண்டமதிக் கிந்திடைக்கு மைந்தா நலமாக மூன்றுமொன்றாய்க் கல்வத்திட்டு, கோளப்பா வாராமலேதுயீராலே குமுறவேவீராறுசாமமாட்டு, மாளப்பா அரைத்துருட்டி ரவியிற்போடு மனைமடங்கக் காய்ந்தபின்பு சொல்லக்கேளே. 247

கேளடா காய்ந்ததொரு வட்டுதன்னிற் கெருவையுடன்; மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து, வாளடாதேசியுட சருகிற்றுலும் வளமாகப் புடம் போட்டு மைந்தாபாரு, தேளடா கொட்டியது போலே மைந்தா சிவசிவா முப்பூவுஞ் சுன்னமாச்சு, கோளடா வாராமற் சுன்னந்தன்னைக் குருவாகப் பணிந்துமிகச் சுன்னம்பண்ணே. 248

பண்ணியதோர் சுன்னமதில் வீரம்பூரம் பக்குவமாய் கல்வத்தில் வாய்நீராலே, உன்னியே தானரைத்து தாரத்துக்கு உத்தமனே கவசமது நன்றாய்ச்செய்து, நன்னயமாய் மண்சீலை யேழுஞ்செய்து நலமாகப்புடம்போடக் கட்டும்பாரு, புண்ணியனே இப்படியே நாகங்கட்டிப் புதுமையுடன் ரெண்டுமென்றாய் வேதைபாரே. 249

புசண்டருக்குச்சொன்னதாரக்கட்டு.

பாரப்பா இன்னமொரு வகையைக்கேளு பரமான புசண்டருக்குப் பகர்ந்தவித்தை, நேரப்பா நின்றதொரு கல்லைவாங்கி நிறைவாக அந்திடைக்குக் காலுங்கூட்டி, சீரப்பா அந்திடைக்குச் சீனஞ்சேர்த்து சிவசிவா மூன்றுமொன்றாய்க்கல்வத்திட்டு, வாரப்பா அறுவகையினீரா லாட்டி மைந்தனே வட்டாக வுலர்த்திடாயே. 250

உலர்ந்ததொரு வட்டுக்கு மண்ணுஞ்செய்து உத்தமனே ஆறெருவிற் புடத்தினிதப்போடு, அலர்ந்துமிகத் தீயாறி யெடுத்துக்கொண்டு அப்பனே கவசமது பிட்டுப்பாரு, மலர்ந்ததொரு பூப்போலே நீறிநிற்கும் மகத்தான சுன்னமடா என்னசொல்வேன், கலந்ததொரு சுன்னமுடன் வீரம்பூரம் கருவான வாய்நீரா லரைத்துக்கொள்ளே. 251

அரைத்ததொரு மருந்ததனைத் தாரத்துக்கு அப்பனே கவசமது அன்பாய்ச்செய்து, விரைத்துமேமண்சீலை யேழுஞ்செய்து விரைக்கவே ரவிமுன்னே காயப்போட்டு, மறைக்கமன மறிவாலே புடத்தைப்

போடு மைந்தனே புடமாறி யெரித்தப்பாரு, தனைக்கடங்கா ரவி
போலே மேனியாகித் தன்மையுடன் கட்டுமடா தாரத்தானே.

தாரத்தின் வேதைதன்னை யார்தான் காண்பார் தன்னிலையைத்
தானறிந்தோன் காண்பானையா, பேரொத்த சித்தர்கள்தான் கண்
டாரானால் பெருமைதனைத் தானடக்கி மனமேல்போவார், பாரொ
த்தபூமிபுட மெதன்கண்டால் பலித்துமடா வாதமுடன் யோகந்தா
னும், காரத்தின் செயமைதனை யார்தான்காண்பார் கருணையுள்ள பூர
ணத்தோன் காண்பான் பாரே. 253

பாரறிந்தவுரறிந்த குணத்தைத்தக்கண்டு பலமான விரத்தைதயறி
யாண்மட்டை, கூறறிந்து குருவறிந்து வணங்காப்பாவி குணமில்லாச்
சண்டாளர் மெத்தவுண்டு, சேவித்துப்பேசாத வூழ்த்தோரோடே சேம
கனைச்சொல்லாதே பாவம்பாவம், தாரறிந்து வேரறிந்து கொம்பை
க்கண்டு தாண்டாத மணிவிளக்கைக் கண்டுபோற்றே 254

போற்றுவது யாதையென்றால் பூரணத்தைத்தமைந்த புத்தமையு
ள்ள பூரணமே தெய்வத்தெய்வம், சேற்றுவதாம் மனத்தேறி நிலை
யில் நின்றால் சிவசிவா சகிலயதத் தேகத்தேகம், பூத்தமலர்வாசனை
யை யார்தான்காண்பார் புத்தமையுள்ள பூரணத்தைக் கண்டோன்
காண்பான், காத்துநின்று ஈடாங்கும் குருவைக்கண்டு கருவையறிந்
துநிதிபெறக் கையளித்தே. 255

ஞானமெழுகு.

இந்தநாள தாளகத்தை யெரித்துக்கொண்டு சிங்கியா மகாரச
மூன் கெந்திகட்டி, முத்தான கல்லத்திட்டிக்கொண்டு மூசியாமல்
சாரீர் விட்டுஊட்டி, சுத்தான தகிலைதிற் பின்பூட்டு சதாசிவன்
போல் மெழுகாகும் தன்மையாக, பத்தான மதிதனிலே யித்தான்
மைந்தா பாலகனே பதிறுவ வைதுமாமே. 256

ஆமப்பா குடவனிலே யிந்தயாலும் அப்பனே அறைக்கு
அதிகாரனும், காமப்பாவென்னிசெம்மி வித்தயாலும் கன்னயு
டனெட்டிவை தருப்பாரு, தாமப்பா இவ்வேதை புகண்டர்வேதை
தன்மையுடனவருடைய கற்பங்களே, காமப்பால் காணாற்பால் சொ
ன்றுக்கொண்டு கருணான பூரணத்தைப் போசித்தாண்டார். 257

புசண்டரிஷிகற்பம்.

பூரணமென் றுலகத்துக் தெரியுமோதான் புத்தியுள்ள புலத்
தியனே சொல்கிறேனே, காரணத்தின் குருவருளாற் கண்டேனுமை
கருவானகாரணத்தைக் கேளுமைந்தா, சீரணித்த தேகமென்றுமறி
வாரேறுசொல் சிவசிவா ஐந்துருவமதியாதி, மாரணித்தக் கொ
ண்டுவந்து ஐயாகேளு மன்னமதிற் கதறியுப்பை வகையாய்ச்சேரே,

டாம் பேரின்ப மறியாத உலுத்தர்கோடி, நிசமில்லா மாந்தரிடஞ் சொல்லவேண்டாம் நிலையான குருபதத்தைத் தொண்டுபண்ணே. 215

பாறையுப்புக்கட்டு.

பண்ணப்பா பிரமகுரு வாகிநின்ற பாறையுப்புக் கொண்டுவந்து பதனமாக, உண்ணப்பா தண்ணீரிற் கரைத்துக்கொண்டு உத்தமனே வடிகட்டி ரவியிற்போடு, நண்ணப்பா இப்படியே யஞ்சுதரம்போடு நலமான உப்பதுவுங் கட்டிப்போகும், பொன்னப்பா வுண்டாகு முப்பினாலே போக்கொன்று சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளே. 246

கேளப்பா சட்டியவுப் பிடைதான் மைந்தா கெடியான கல்லுப்புக் கூடச்சேர்த்து, நாளப்பா பின்டமதிக்கித் திடைக்கு மைந்தா நலமாக மூன்றுமொன்றாய்க் கல்வத்திட்டு, கோளப்பா வாராமலைாதிராலே, குமுறவேயிராதுசாமமாட்டு, மாளப்பா அரைத்துருட்டி ரவியிற்போடு மனமடங்கக் காய்ந்தபின்பு சொல்லக்கேளே. 247

கேளடா காய்ந்ததொரு வட்டுதன்னிற் கிருபையுடன் மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து, வாளடா தேசியுட கருத்தறியும் வளமாகப் புடம்போட்டு மைந்தாபாரு, தேளடா கொட்டியது போலே மைந்தா சிவசிவா முப்பூவுஞ் சுன்னமாச்சு, கோளடா வாராமற் சுன்னந் தன்னைக் குருவாகப் பணிந்துமிகச் சுன்னம்பண்ணே. 248

பண்ணியதோர் சுன்னமதில் வீரம்பூரம் பக்குவமாய் கல்வத்தில் வாய்நீராலே, உன்னியே தானரைத்து தாரத்துக்கு உத்தமனே கவசமது நன்றாய்ச்செய்து, நன்னயமாய் மண்சீலை யேழுஞ்செய்து நலமாகப்புடம்போடக் கட்டும்பாரு, புண்ணியனே இப்படியே நாகங்கட்டிப் புதுமையுடன் ரெண்டுமொன்றாய் வேதைபாரே. 249

புசுண்டருக்குச்சொன்னதாரக்கட்டு.

பாரப்பா இன்னமொரு வகையைக்கேளு பரமான புசுண்டருக்குப் பகர்ந்தவித்தை, நேரப்பா நின்றதொரு கல்லைவாங்கி நினைவாக அந்திடைக்குக் காலுங்கூட்டி, சீரப்பா அந்திடைக்குச் சேனஞ்சேர்த்து சிவசிவா மூன்றுமொன்றாய்க்கல்வத்திட்டு, வாரப்பா அறுவகையினீராலாட்டி மைந்தனே வட்டாக வுலர்த்திடாயே. 250

உலர்ந்ததொரு வட்டுக்கு மண்ணுஞ்செய்து உத்தமனே நாலுருவிற் புடத்தைப்போடு, அலர்ந்துமிகத் தியாதி யெடுத்துக்கொண்டு அப்பனே கவசமது பிட்டுப்பாரு, மலர்ந்ததொரு பூப்போலே மிளிர்க்கும் மகத்தான சுன்னமடா என்னசொல்வேன், கலந்ததொரு சுன்னமுடன் வீரம்பூரம் கருவான வாய்நீரா லரைத்துக்கொள்ளே. 251

அரைத்ததொரு மருந்ததனைத் தாரத்துக்கு அப்பனே கவசமது அன்பாய்ச்செய்து, விரைத்துமேமண்சீலை யேழுஞ்செய்து விரைக்கவே ரவிமுன்னே காயப்போட்டு, மறைக்கமன மறிவாலே புடத்தைப்

போடு மைந்தனே புடமாறி யெடுத்தப்பாரு, தனைக்கடங்கா ரவி போலே மேனியாகுந் தன்மையுடன் கட்டுமடா தாக்கானே.

தாரத்தின் வேதைதன்னை யார்தான் காண்பார் தன்னிலையைத் தானறிந்தோன் காண்பானையா, பேரான சித்தர்கள்தான் கண் டாராலும் பெருமைதனைத் தானடக்கி மனதிலேசெல்வார், பாரோ ர்க்கூபியுட ஞாதங்கண்டால் பலிக்குமடா வாதமுடன் யோகந்தா னும், தாரத்தின் வேதைதனை யார்தான்காண்பார் கருணையுள்ள பூர ணத்தோன் காண்பான் பாரே. 253

பாரறிந்து ஒருவறிந்து குணத்தைக்கண்டு பலமான வித்தைதனறி யாண்மட்டே, கூறிந்து குருவறிந்து வணங்காப்பாவி குணமில்லாச் சண்டாளர் மெத்தவுண்டு, சேவித்துப்பேசாத வுலுத்தரோடே சிமை களைசொல்லாதே பாவம்பாவம், தூரறிந்து வேரறிந்து கொம்பை க்கண்டு தூண்டாத மணிவிளக்கைக் கண்டுபோற்றே 254

போற்றுவது யாரையென்றால் பூரணத்தை தமைந்த புனிதமையு ள்ள பூரணமே தெய்வத்தெய்வம், சாற்றுவதாம் மனத்தேறி நில யில் நின்றால் சிவசிவா கயிலையத் தேக்கந்தேகம், பூர்த்தமெல்லாசனை யை யார்தான்காண்பார் புனிதமையுள்ள பூரணத்தைக் கண்டோன் காண்பான், காந்தனிலே தானடங்கும் குருவைக்கண்டு கருவையறிந் துறுதிபெறக் காயசித்தே. 255

நாகமெழுகு.

சித்தான நாகத்தை யெடுத்துக்கொண்டு சிவசிவா மகாரச மும் வெந்திகட்டி, முத்தான கல்லுத்திவிட்டுக்கொண்டு மூசியாமல் சாரீர் விட்டுஆட்டி, சத்தான தவிலைதிற் பின்பு ஆட்டு சதாசிவன் போல் மெழுகாகுந் தன்மையாக, பத்தான மதிதனிலே யிந்தால் மைந்தா பாலகனே பதினாறு வயதாமே. 256

ஆமப்பா குடவனிலே யிந்தாப்போல் அப்பனே ஆறுமைக்கு அதிகமாகும், காமப்பாலெண்ணிமெம்மி வித்தையாலும் நன்மையு டனேட்டுவை தாருமப்பாரு, தாமப்பா இவ்வேதை புகண்டர்வேதை தன்மையுட னவருடைய கற்பங்கேளு, காமப்பால் காணும்பால் செ ன்றுக்கொண்டு கருவான பூரணத்தைப் பொசித்தாண்டாமே. 257

புசுண்டர்கற்பம்.

பூரணமென் றுமைக்குத் தெரியுமோதான் புத்தியுள்ள புலத் தியனே சொல்லக்கேளு, காரணத்தின் குருவருளாற் கானவேறும கருவானகாரணத்தைக் கேளுமைந்தா, சீரணித்த தேகமென்று மதி வாகேறுசொல் சிவசிவா ஐந்தருவு மதியாகி, மாரணித்துக் கொ ண்டுவந்த ஐயாகேளு மவுனமதிற் சுழியுப்பை வகையாய்ச்சேரு.

சேர்த்தபின்பு ரவிமுகத்தில் வைத்தப்பாரு சிவசிவா மெழுக
தபோ லிருக்குமப்பா, பார்த்தபின்பு ரவிமுகத்தின் நலகான் காய்ந்
தால் பாலகனேயப்பாருகும் பசுமையாகக், காத்தகொருகாரசாரத்
தி றப்பைக்கருணையுடன் திலங்கிதாருக்கொண்டால்லைமந்திர, மூர்
த்திகாமுண்டாகித் தேசஞ்சித்தாய் மூதண்ட ராஜிவிஷி முறைநக 259
னப்பா.

குதாரிஷிகற்பம்.

ஆமப்பா இன்னமொரு வியாஞ்சொல்லேன் அருள்பெருகுஞ்
குதமுனிக் கருளும்வார்த்தை, காமென்ற விந்தைசயடா ஆதியுப்பு
குதமுனிக் கருணும்வார்த்தை, காமப்பான் வெடியுப்பு சே
கலமான வுப்புடனே தருக சேர்த்து, காமப்பான் வெடியுப்பு சே
ராய்ச் சேர்த்துக் கல்வத்தில் மூன்றுமொன்றாய்க் கருவாலாட்டி,
வாமப்பான் விட்டாட்டிப் புடத்தைப்போடு மகத்தான ருபமடா 260
நீறிப்போமே.

நீறியதோர் சுண்ணமதில் வீரம்பூரம் தோப்பா சேர்பாதி சே
ர்த்துக்கொண்டு, ஊறியதோர் வாய்நீரால் கல்வத்தாட்டி உத்தம
னே கன்றாக அரைத்தபின்பு, காரியமாய் ரவிமுகத்தில் காயவைப்
பாய் கருவாகவுருட்டியதை வட்டிப்பண்ணி, ஆறியதோர் மண்சிலை 261
யெழுஞ்செய்து அப்பனே புடம்போடச் சுண்ணமாச்சே.

ஆச்சப்பா சுண்ணமது வாய்நீரிலே அப்பனே பூரத்துக் கங்கி
றுட்டி, பேச்சப்பா வொன்றுமில்லை மண்சிலைசெய்து பிசகாமற்புட
ம்போட நீறிப்போகும், காய்ச்சப்பா அந்நீரில்வீரம்பூரம் கருவிட்டு
மத்தித்துத் தருக்கப்பி, பாய்ச்சப்பா மண்சிலை யெழுஞ்செய்து 262
பக்குவமாய்ப் புடம்போடச் சுண்ணமாச்சே.

சுண்ணமென்ற குருவிதுவட சுண்ணந்தன்னைத் தருசான ரசந்த
னக்குப் பத்துக்கொண்டு, புண்ணியனே தான்கொடுத்து வாய்நீர்
விட்டுப் புதுமையுடன் மத்திக்கத் திரண்டுபோகும், தன்மையுடனு
ருட்டியதைச் சுண்ணந்தன்னே தான்முழுத்திற் புடம்போட வுருகிநிற்
கும், உண்மையுடன் பரியதனை யுருக்கிக்கொண்டு உருண்டுநின்ற 263
ரசங்கொடுக்கக் களங்காச்சே.

களங்கமில்லாக் களங்கதனை யெடுத்துக்கொண்டு கருணைபெற
ச்செம்புதனி ஆறத்துக்கொண்டு, மலங்காமல் கொடுத்தடனே மாற்
றுப்பத்தாய் வரிசைபெறக் காணுமடா வெள்ளிக்கிந்தால், உளங்க
ளித்த பதினறு மாற்றுக்காணும் உத்தமனே குடவனிலே யிந்தா
யானால், ஜெயங்களித்த ஆறலில்லா மகத்துமல்ல நிர்க்கமுடனே 264
ட்டுவய தாகும்பாரே.

பாரப்பா ரசக்களங்கை தொறுக்கிக்கொண்டு பழுதில்லாக்கெ
ந்திதனை யிடையேசேர்த்து, சாரப்பா விரமுடன் பூரம்லிங்கம் தய
வான மனோசிலையுங் கூடச்சேர்த்து, கோப்பா கல்வத்திற் பொடிய

சக்தி சேர்மையுள்ள குப்பிதனில் வைமட்டிட்டு, சீரப்பா மண்சீலை
யேழுஞ்செய்து சிவசிவா வாலுகையில் வைத்துப்போற்றே. 265

போற்றியேகுருபாதந் தொழுதுகொண்டு புத்தமையுள்ள சரு
குரம்பு விறகால்மைந்தா, தேற்றியே தீயெரிப்பாய் வாலுகமுஞ் சிவ
சிவா செந்தூர மென்னசொல்வேன், சாற்றினையும் போற்றயித்தச்
செந்தூரந்தான் வைகைப் பணவிடைதான் கொண்டயானால், பா
ர்த்திடவே யாக்கைதனைச் சுழிசெவிக்கப் பணிந்திடுவாய் குருபா 266
தம் பணிந்துபோற்றே.

பிரமகுருகற்பம்.

பணிந்துமிக இன்னமொரு கருவைக்கேளு பார்தனிலே பிரம
கிருதிக் கருவுகொள்க்கைத, கனிந்துமிகப் பூரணத்தைக் கனிந்துசொ
ல்லி மலைபதி மெளிருக்க மனவாக்கி, அணிந்துதொரு குழந்
தை அருள்பெருகுங் கவிக்கட்டு, தனி
த்திடவே அருள்பெருகுந் தோன்று நீ முகந்தனி
த்துமிக வெண்டுமென்றுப் போதித்தேதான் அலங்காரி முகந்தனி 267
தே காயனைசே.

வையப்பா ... கைத்தினுற் காமு
டன் சாயமென்னும், மெய்யப்பா சொல்லுகிறேன் ஒன்றுமொன்
றுப் விரவியே திருநீறுப் பெருகும்பாரு, செய்யப்பா அத்திற்றில்
முன்போல்பத்து தொடிட்கை பண்ணிவிட சேறிகேளு, அய்யனே 268
யமுதாச மாசகற்பம் ஆறுக்குங் கின்னாதே யருமைதானே.

தானென்ற அமுதாச கற்பன்கொண்டு தானிதனில் பிரமநீறு
நாமென்று, ஊனென்ற வுயிர்தனைத்தான் இஷ்டிப்பாலே உன்
னாகேனென்று, கோவென்ற குருவாகிக்குரு
பரக்தி பண்டமெல்லா மயனுயின்று, தானென்ற
வுமானுன் குருவான பிரமகுரு யாத்தான்காண்பார், தானென்று
ஆணைத்தை யெடுக்கி மைந்தா என்மையுடனிற்றால் பதனம் 269
பண்ணே.

இந்தமான மைந்தரத்தி இருநாளுக்குள் இதமான கருக்கிடை
புன் குருக்கிடையமப்பா, சக்திதயில்லாகல் சொன்னேன் வாக்கம்
தன்மையில்லை மாணிடர்க்குச் சாற்றுகிறேன், பத்திலாப் பாச
மது குழிக்கல்லகொண்டு பாழ்வசின் விழாதே பதனத்தே சொன்னேன்,
அர்ச்சமுள ஆதியத்திதை தொண்டு யாருக்கு மித்ததாகஷ்க்கொ 270
ளுதேத.

ஒன்றான கற்பமடா பிரமகற்பம் உண்மையுடன் செய்தவனே
சித்தன்சித்தன், பண்டானதேகதிடா பாப்பிரமமாச்ச பாருலகில்
பூரணத்தைப் பணியமாட்டார், நன்றான பிரமகுரு யாத்தான்காண்
பார்மையுடன் கண்டவனே சிவன்முக்தன், உண்டானதே கதிடவ
ன்று முறைக்கமாட்டார் உரைத்தாக்கா லருளாக முண்டாம்பாரே.

பாரப்பா நாகமதில் சோணன்று பராபரத்தி னருள்பெருகியி
ருக்குதென்று, நேரப்பா நின்றபொருள் காணலேனும் நிருமலமாம்
பிரகமற்பரஞ் சொன்னவேனும், காரப்பா அடிமூலங் காக்கவேனுங்
காரட்டேன் சகலசித்தங் கருணைதரடும், ஆரப்பா அறிவார்கள் 272
காரசாரம் அடங்கிநின்ற பொருளறிந்த அருளைப்போற்றே.

அருளான பூரணமே போதம்போதம் ஆதியென்ற பிரமகுரு
வானபோதம், மருளான மயக்கமெல்லாந் தீர்த்தபோதம் மனதட
ங்கி பொருமையாய் மகிழ்ந்தபோதந், திருவானலட்சுமிப்பெண் வா
சமான தேகியென்ற குருதேதி நின்றபோதம், உருவான அவ்வுரு
வாயமர்ந்தபோதம் உண்மையென்ற பேதமதி லுமக்குமில்லை.

நில்லென்ற நிலையறிந்து நின்றுமைந்தா நிலையான போதம
தை கைகூதான் காண்பாய், கல்லென்ற சடுத்திரக்கல்லைமைந்தா காசினி
யோராரறிவார் சருதிப்பார்க்க, அல்லென்ற கருவிகளை யகற்றினுக்
கால் அருள்பெருகும் பிரமஜிலை மருக்காண்பான், தில்லைநடராஜ
ருட செயல்கண்டாக்கால் சிவசிவா பிரமசித்தி யாவாய்ப்பாரே.

பாராசரிஷிகற்பம்.

பாரப்பா இன்னமொரு புதுமைகேளு பாரசமுனி தான்செய்
து பகர்ந்தவித்தை, ஆரப்பா அறிவார்க ளிந்தவித்தை அன்பான
புலத்தியனே யுனக்குச்சொல்வேன், நேரப்பா பிரமகுலத் துதித்த
தென்று நிச்சயமாய்முகமதை சமூலங்கொண்டு, வீரப்பா செய்யா
மல் ரவியிற்றுக்கி விறடங்கிக் காய்ந்தபின்பு வித்தைகேளே. 275

கேளப்பா கல்லுாலி விட்டுமைந்தா இருமையுள்ள இருப்புலக்
கை நன்றாய்க்குத்தி, தோளப்பா வாராமல் கொழித்துக்கொண்டு
கூர்மையுட னிடித்திவாய் தவிடுதாக்கி, வாளப்பா இடித்ததை நீ
சமூலங்கொண்டு மைந்தனே அண்ணீரில் பிசைந்துவைத்து, நீளப்பா
மிஞ்சாமல் பிசிக்கொண்டு சோரா ரவிமுகத்தில் வைத்துப்போ 276
ற்றே.

போற்றுவது தசநிட்சை முனிந்துதானல் புதுமையுள்ள வுப்ப
து தானென்னசொல்வேன், நாட்டிகமா யமுதாச வுப்பைமைந்தா
தானியென்ற பிங்காணிவிட்டுக்கொண்டு, பூட்டுவாய் சூடனென்று
இணக்கமொன்று பொல்லாத விரமொன்று கருவுப்பொன்று, நாட்
டியே ஒன்றாகச் சேர்த்துக்கொண்டு நலமான பாண்டவாய் சில்லுப் 277
போடே.

போட்டபின்பு மண்சிலை எழுஞ்செய்து புதுமையுட னிடுப்பள
வில் குழியில்வைத்து, மாட்டுவா யானையுட கட்டம்போட்டு மைந்
தனே மணல்கொட்டி வைத்துக்கேளு, நாட்டிகமா யதின்மேலே
திண்ணை போட்டுத் தன்மையுடன் தானிருந்து தன்னைப்போற்றி,
நாட்டுவாய் லட்சமுரு நீலகண்டம் நன்மையுடன் நினைந்தொழுக 278
நன்மையாக.

நன்மையது என்னவென்றால் மைந்தாகேளு நலமான மெழு
காகுமண்டலத்திலப்பா, உண்மையுட னம்மெழுகையெடுத்துக்கொ
ண்டு, ஊட்டுவாய் இனக்கோறு மெழுகுபோல, தின்மையென்ற சட
மைதுநன்மையாகுஞ் சிவசிவா ஆக்கையது பிலத்துப்போகும், தன்
மையென்ற மெழுகினுட பெருமைதன்னைச் சதாகாலம் போற்றிப் 279
பூரணத்தைநோக்கே.

பூரணமாய்நின்றதொரு மெழுகுதன்னில் புதுமையென் றுசொ
ல்லுகிறேன் புகலக்கேளு, காரணமாய் நின்றகளிப் பானசெம்பில்
கருத்துடனே நூற்றுக்கு ஒன்றுபோடு, மாரணமாய்ப்போகுமடா
செம்புதானும் மாற்றேது என்னவென்றால் மைந்தாகேளு, நாணை
ந்தின் பொருளதினால் நூறுமாற்று நன்மையுடன் காணுமடா நாம 280
சொன்னோமே.

ஆருதாரம்.

சொன்னதொரு மூலத்துக் கப்பால்பாரு துலங்குமடா ஆறுத
லம் பிர்மாவீடு, நன்னயமாய் நகாரமென்றபூமிக்குள்ளே நாடிநின்ற
வாசியினால் பிறப்புமாச்சு, தன்மையுட னதின்மேலே மாலின்வீடு
துளமான பத்திதமூம் பிறையுமாகும், உண்மையுடன் ஜெகத்துக்கு 281
த்தாயாய் நிற்பாள் ஓங்காரமயத்துக் காதிதானே.

ஆதியாந் திரோதாயி யமர்ந்தவீடு அருளான போதமிருந் தா
டும்வீடு, நீதியாஞ் சாயியத்தை நிமிர்த்துமவீடு நினைவில்லா மாயமெ
ல்லாம் நிறைக்கும்வீடு, பேதியாமனமூழன்று பெண்ணைத்தேடிப் பே
ய்க்கூத்தா யாட்டுவிக்கும் பிலத்தவீடு, சோதியென்று வாமனித்த 282
துலாச்சிவீடு, சுகமாகக் கண்டறிந்து மேலேபாரே.

பாரப்பா அதின்மேலே பணிரண்டுக்குள் பானுவங்கே யீராறு
முகமாய்நிற்கும், கோரப்பா கோரவென்றால் கண்கொள்ளாது நேர்ந்
தாலும் நடுமனையில் திரிகோணமாகி, சீரப்பா சிகாரமென்ற எழுத்
தினிற்கும் சிவசிவா ருத்திரனும் ருத்திரியுநிற்பார், காரப்பா நடும
னையில் நின்றகாட்சி காணவென்றால் கண்கொள்ளாக்காட்சியாமே.

காட்சியா மவருடைய கூத்தைக்கேளு கடும்பசியும் நித்திரை
யும் பயம்சையோகம், மாச்சல்செய்யும் விகளைத்தால்காமமீறி வனு
மையுட னனைந்நிறையு மாகிநிற்கும், பாச்சலென்ற சடமழிந்து பா
ழாம்வீடு பரஞானயோகமெல்லாம் பறந்துபோகும், தாட்சியுட ன
தினுடைய கூத்தைக்கண்டு தாண்டிநின்ற அகாரமதின் தன்மை 284
கேளே.

கேளப்பா பதினாறு வாயல்வீடு கொடியான காமமுதல் குரோ
தம்லோபம், மாளப்பா மோகமொடுமகத்திரோடு மகத்தானபிறப்
பற்றுமாளப்பண்ணும், கோளப்பா இல்லாதபாத்தின்வீடு குறியாத
அதின் குணத்தைக் கூறக்கேளு, நாளப்பா மேல்மூலம் அகாரவீடு 285
நாதசதா சிவனுமனோன் மணியந்தானே.

பிரமரிஷிகற்பம்.

கற்பமென்று சொல்லுகின்றேன் காயாதிகற்பங் கருவறிந்து வுருவறிந்து கருவைப்பார்த்து, அற்பமென்று நினையாமல் வாதிப்பை அமுதனையே யெடுத்துவந்து அரைச்சிட்டு, மெய்ப்பாக அப்புருப்பு மொன்றாய்ச்சேர்த்து விதைபோல ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பாரு, உற்பனமாய்க் கறுப்பேறி கற்பமாகும் உடனிதுவே வுண்டுவிந்து வுட்கொள்ளே. 293

கொட்டுமது நினைப்பறிந் துரைத்துக்கொண்டு உறுதிபெறக்க கொண்டதின்பேறு வுயிர்த்துக்கொண்டு, நாட்டுமது பூரணத்தின் மனதைநாட்டி கண்ணுடனேபொளியில் நின்றுமைந்தா, வாட்டமது வொன்றுமில்லை நரைதிரையுமாறும் மகத்தானகாயமது வுறுத்தப்போகும், நாட்டுகமாய் நின்றுதொரு காயாதிகற்பங் குணமறிந்து கொண்டவனே சித்தனுமே. 294

சித்தான காயாதி கற்பந்தன்னைச் செகத்திலுள்ள மானிடரே காணப்போகார், முத்தான மகிமைதனை யார்தான்காண்பார் முத்தருள்ள சத்திசிவ முனிவர்காண்பார், வற்றாத பூரணத்தைக் கண்டவன்மைந்தா வதுவாகக் காயசித்தி போகங்களுடும், பத்தான தசதீட்சைபெறுவான்தானும் பதிவுடனே சகலசித்தும்பலிக்குந்தானே.

தானென்ற தத்துவத்தை யறிந்துகொண்டு தன்மையென்ற பூரணத்தைப் பணிந்துகொண்டு, கோனென்ற குருவருளைப் போற்றிக்கொண்டு கும்பமுனி கதைசொன்ன நின்றால் மைந்தா, மனமென்ற மதிமுதல் சித்தர்களும் மார்க்கமுள்ள குண்டலியின் மகிமைதேற்றும், வானென்ற வுருதிந்த வெல்லாம்சித்தி வுடாமல் வாசிதனை யூற்றுப்பாரே. 296

பாரென்று சொன்னதொரு கும்பமுனியப்பா பராபரத்தின் வகையதனை யார்தான் காண்பார், நேர்நின்ற வாசிதனை யறிவாற்பற்றி நிலையான குருபதத்தில் சேர்ந்துக் கொண்டால், தூவென்ற அடிமுடி கண்டோர் போலின் அவன்றனுடை கற்பத்தில் சூட்சமெல்லாம், வேறென்று மயங்காதே நூல்பாருமய்யா விந்தைசெயன் றமூலமந்திர மிதைதான்பாரே. 297

பூமியப்பமகிமை.

பாருப்பு மகிமைதனை சொல்லக்கேளு பாரின்ற பூமியுடனாதமப்பா, ஆருப்பு மகிமைதனைக் காணப்போரார் அருளான வீதுவீர் தன்னிற்போட்டு, செருப்புமொன்றுமொன்றாய்ச் சேர்த்துக்கொண்டுதுவே ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பாரு, கருப்பு இப்படியே திருமுறை செய்தால் கருவான மொன்றுமொன்றாய்க் கட்டும்பாரே

பாரப்பா கட்டியதோர் குப்புமொன்று பகாரது கல்இப்பு கூடுக்கூட்டி, சேரப்பா ரவிமீசம் மெண்டியொன்றுசேர்த்துப்பிசுகி

தானென்ற மதிநூன்மணியுஞ் சதாசிவனுங்கூடித் தயவாக வொ
ன்றுகூடி யிருந்தாரப்பா, நாடென்ற நால்வருந்தான் போற்றிசெய்
யக் கண்ணடங்கப் பிரமையோனி யிருப்பாரு, மாதென்ற சக்க
ரத்தி லிருந்தவென்று மகத்தான விந்தையோர மகிழ்ந்தாரு,
வீடென்ற வருமையுமாய் மனதுமோனி வித்தான கருவிதுள கூத்
மாச்சே. 286

ஆச்சப்பா வுலகத்திற் கர்மதர்மம் ஆனதொரு சரியையுறுதன்
கிரியையாகி, காட்சியதோர் யோகமுமாய் ஞானமாகிக் கனாவென்
னா ஆலயக் கருவுமாகி, நாட்டிலிலாத் தெளிவாகி நிலவுமாகிச்
சகலமெலாந் தோன்றுஞ்சாக் கிரமுமாகி, பேச்சாவிப் பொருளாய்
மேல்வழியைக்காட்டப் பெருமையுள்ளருபதத்தைத்தப்புவிப்பாயே.

சோமனிதிவேதை.

பூசித்த கருமான மொன்றுகேளு புத்தியுள்ளசோமனிதி புகழ்
ந்தவித்தை, சேசித்த கருவான வப்புவெட்டி திருமணமாக் கல்லுப்பு
கூடச்சேர்த்து, ஆசித்த மவிசம் காலுக்கொன்று அவைடவா கூறான்
றுமொன்றாய்க் கலத்திட்டு, பாசித்த விச்சுநீர் தன்னைவிட்டுப்
பக்குவமா யுருட்டியதை வட்டிப்பண்ணே. 288

பண்ணப்பா வட்டதற்கு மண்சீலசெய்து பக்குவமாய்க் காடை
போரு புடத்தைப்போடு, நன்னயமாய்ச் சீதியது கண்ணும்பாருந்
நாடகத்திலாகிற குருவிதப்பா, தன்மையென்ற கல்லுறுடன்வீர
ம்பூரந் தாக்கினொன்றாய் மத்திப்பாய் வாயீராலே, உண்மையென்ற
தருசதற்குக் கவசம்பண்ணி உத்தமனே மண்சீல புகத்துசெய்யே.

செய்யப்பா கவசமதை புலர்த்தித் திரானத்தின் தனல்
மேலே வைத்தாயானால், மெய்யப்பா சொன்னதொரு சீலிப்போடு
மேன்மையுள்ள சன்னமதை பொதித்துக்கொண்டு, வையப்பா தன
கத்துக் கவிழ்த்து வினைசெய்து கவசமதை வலுவாய்ச் செய்து,
வையப்பா வொன்டெருவிற் புடத்தைப்போடு பசுமையுள்ளதாமது
கட்டிப்போச்சே. 290

போச்சப்பா காளகத்தி னூறலெல்லாம் புகழான வியோகே
யிறுகித்தரும், பேச்சப்பா வென்றுமில்லை வெள்ளிநூற்றில் விலமான
தாரமொன்று சத்தாயானுன், நாட்டிஷிலைப் பதினாறு மாற்றுத்தங்
கம் தனையுடனே காணுமடா தவக்கமில்லை, மாச்சல்செய்யுங் குடை
வளிலே நூற்றுக்கொன்று மக்களேயொன்றிடவே வெட்டுமாற்றே.

வெட்டுமொன்று வெள்ளிசெம்பையுருக்கிக்கொண்டு இப்படியுள்ள
சோமநிதி கசிறயீவாய், மட்டில்லா அந்தசாறு மாற்றுக்காணும்
மகத்தான வேதையடா தானத்தாம், அட்டியில்லை தாமதத்தைச்
சாரத்தான் ஆரியப் போகநாதர் ஐயாஐயா, இட்டமுடனிம்முறை
தான் செல்லமதோகத் திடமான சோமநிதி கற்பங்கேளே. 292

பிரமரிஷிகற்பம்.

கற்பமென்று சொல்லுகிறதெல்லாம் காயாதிகற்பங் கருவறிந்து வொருவறிந்து கருவைப்பார்த்து, அற்பமென்று நினையாமல் வாதிப்புமைப அறுசுவையோ டெடுத்துவந்து அறுநீர்விட்டு, மெய்ப்பாக அப்புருப்பு மொன்றாய்ச்சேர்த்து விசையான ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பாரு, உற்பனமாய்க் கைப்பேறி கற்பமாகும் உடனிதுவு வதுவறிந்து வூட்டுவாயே. 293

ஊட்டியது நிறைந்து அளவுகொண்டு உறுதிபெறக் கொண்டதின்மேற் கழிந்துகொண்டு, நாட்டுவது பூரணத்தின் மனைநாட்டு கன்றுனேபெறாளியில் நின்றுல்லைமந்தா, வாட்டமது வொன்றுமின்றி நரைதிரையுமாறும் மகத்தான காயமது வலுத்துப்போகும், நாட்டுகமாய் நின்றதொரு காயாதிகற்பத் துவையறிந்து கொண்டவனே சித்தனுமே. 294

சித்தான காயாதி கற்பந்தன்னைச் செகத்திலுள்ள மானிடரே காணப்போறார், முத்தான மகிமைதனை யார்தான்காண்பார் மூர்க்கமுள்ள சத்திரிஷி முனிவர்காண்பார், வற்றாத பூரணத்தைக் கண்டால்மைந்தா வலுவாகக் காயசித்தி போமங்காளும், பத்தான தசதீட்சைபருவங்கண்டால் பலித்துமே சகலசித்தும்பலிக்குந்தானே.

தசமென்ற தத்துவத்தை யறிந்துகொண்டு தன்மையென்ற பூரணத்தைப் பணிந்துகொண்டு, கோவென்ற குருவருளைப் போற்றிக்கொண்டு கும்பமுனி தஞ்சமென்று நின்றால்மைந்தா, மானென்ற மதியமுதங் கசிந்தாறாலும் மார்க்கமுள்ள குண்டலியின் மகிமைதோற்றும், வடமென்ற வூணறிந்தா லெல்லாஞ்சித்தி வடமேடும் வாசிதனை யுற்றுப்பாரே. 236

பாரென்றுசொன்னதோர் கும்பமுனியப்பா பாராபரத்தின் வகையதனை யார்தான் கண்பார், சேர்கின்ற வாசிதனை யறிவாற்பற்றி நிலையான குருபதத்தில் சேர்ந்துக் கொண்டால், தானென்ற அடிமுலங் கினோன் கோவில் அன்றுமடா கற்பத்தில் சூட்சமெல்லாம், வேறென்று மயக்காதேநூபாலூம விந்தையென்றுமூலமந்திர மிதுதான்பாரே. 297

பூமியுப்புமகிமை.

பாருப்பு மகிமைதனை சொல்லக்கேளு பாரின்ற பூமியுடனாதுமப்பா, அருப்பு மகிமைதனைக் காணப்போறார் அருளான விந்துநீர் தன்னிற்போட்டு, செருப்புரெண்டுமொன்றாய்ச் சேர்த்துக்கொண்டு சிக்கெனவே ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பாரு, கருப்பு இப்படியேயத் திருமுறை செய்தால் கருவான ரெண்டுமொன்றாய்க் கட்டும்பாரே.

பாரப்பா கட்டியதோ ருப்புரெண்டு பகராத கல்லுப்பு ரெண்டுக்கூட்டி, சேரப்பா ரவிமேசம் பெண்டிலொன்றுசேர்த்துமிக் கல

வமதில் சேர்த்துக்கொண்டு, வாரப்பா மூன்றிலொன்று அருகுசேர்
த்து வாரிதியா மறுவலைகையின் தன்றுலாட்டி, வீரப்பா அடங்கவுமே
நன்றாயாட்டி வில்லைபோல் பிடித்ததனைக் காயப்போடே. 299

காரியக்கட்டு.

போட்டதொரு வட்டதற்குக் கவசஞ்செய்துப் புதுமையுடன்
புடம்போடச் சுண்ணமாகும், தேட்டான சுண்ணமது பதனமப்பான்
னிச் சிவப்பான கெவுரிதனைக் கங்கிபூட்டி, மாட்டடா மண்சிலை யே
ழுஞ்செய்து மண்மறைவில் புடம்போட்டு வாங்கிக்கொண்டு, காட்
டடா காரியத்துள்ளேமைந்தா கருவான காரியங் கட்டுந்தானே.

தானென்ற காரியக் கட்டைதானுந் தன்மையென்ற காமதா
ளுருக்கிக்கொண்டு, தேனென்ற பரிதனிலே யிடைக்கிடைதான் சே
ர்த்துத் தெளிவான செம்புதனில் நூற்றுக்கொன்று, கோனென்ற
குருவருளால் கொடுத்தால்மைந்தா குறையாது ஒன்பதுரை குண
மோமெத்த தேனென்ற பூரணத்தில் செயல்தன்றலே திரமாகஇன் 301
னமொரு கருவைக்கேளே.

சாதிலிங்கக்கட்டு.

கேளப்பா மூன்குருவிற் கழிஞ்சிவாங்கிக் கிருவையுள்ள சாதி
லிங்கங் கழிஞ்சிவாங்கி, நீளப்பா வாய்நீரால் குருவைமத்தி நிச்சய
மாம் வீரமுடன் பூரஞ்சேர்த்து, கோளப்பாவாராமல் லிங்கத்துக்கு
குணமாகக் கவசமது நன்றாய்ச்செய்து, வாளப்பா மண்சிலை யேழு
ஞ்செய்து மண்மறைவிற் புடம்போட வலியுந்தானே. 302

சாதிலிங்கக்களங்கு.

தானேதான் வலித்திருக்க லிங்கந்தன்னைத் தன்மையுடன் மூன்
றுபுட மிப்படியேசெய்து, வீணேதான் திரியாமல் மைந்தாகேளு
விளங்கிநின்ற சாதிலிங்கந் தன்னைவாங்கி, பேணேரோசிதமென்ற தங்
கந்தன்னைப் பிலமாகச் சுற்றிமுன்பின் குருவைப்பூசி, தோணவே
மண்சீலைசெய்துக்கொண்டு சுகமாகப் புடம்போடக்களங்குமாச்சே.

ஆச்சப்பா சாதிலிங்கக் களங்கைவாங்கி அருள்பெருகுஞ் சற்று
ருவி னருளைப்போற்றி, கூச்சமிலாச்செம்புதனில் நூற்றுக்கொன்று
குருவான களங்கமதை யீந்தாயானால், தாட்சியில்லா பதினாறு மா
ற்றுக்காணுந் தடையற்ற வெள்ளியிலே யீய்ந்தால்மைந்தா, மாச்
சமிலா முப்பத்திரண்டுமாற்று மகத்தான குடவனுக்கு ஈந்தபாரே.

பாரப்பா குடவனிலே முக்நூற்றுக்கொன்று பக்குவமாய்கொ
டுத்திருக்க மாற்றெட்டாகும், காரப்பா வெள்ளிசெம்பு கணக்காய்ச்
சேர்த்து கருவான களங்கமதை நூற்றுக்கொன்று, சேரப்பா குட
வனிலே யுருக்கிப்பாரு சிவசிவா சாஞ்சமாற்றேகாணும், ஆப்பா
அறிவார்கள்வன்னிகெற்பம் அடக்கத்திலாகின்ற அருமைதானே.

காரீயபற்பம்.

தானென்ற வுப்புடனே காரஞ்சேர்த்துச் சம்பழத்தின் சாற்றி
னால் தாக்கியாட்டி, வீணென்ற காரியத்துக் கங்கிபூட்டி வீறடங்கச்
சீலைமண் விசையாய்ச்செய்து, காணென்ற காட்டெருவிற் புடத்தைப்
போடு கனல்மீறி காரீயம்பற்பமாகும், தேனென்றபற்பமதைப் பத
னம்பண்ணி சிவசிவா முப்பூவுங் கூடச்சேரே. 306

சேரப்பாவீரமுடன் பூரஞ்சேர்த்து சிவசிவா சம்பழத்தின் சா
ற்றுலாட்டி, வீரப்பா கொண்டுநின்ற பாஷாணந்தான் வீறடங்கக்
கவசமதை விஞ்சையாக்கி, பாரப்பா மண்சீலை யேழுஞ்செய்து பக்
குவமாய் மூன்றுபுட மண்மறை விற்போடு, சீரப்பா மூன்றுபுடம்
போட்டபின்பு சிக்கெனவே காடையொரு புடத்தைப்போடே.

பாஷாணபற்பம்.

போடப்பா காடையென்ற புடத்திற்றானே புதுமையுள்ள பா
ஷாணம் நீறாய்ப்போகும், நாடப்பாபஷாண நீற்றில்லைமைந்தா நா
மொன்று சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க்கேளு தேடப்பா வெள்ளியம்
உருக்கிக்கொண்டு சேர்த்திடுவாய் பற்பமதைநாற்றுக்கொன்று, பா
டப்பா வொன்றுமில்லை வெள்ளியந்தான் பதையாமல்மாண்டதுவுந்
தெரித்துப்போமே. 308

போமப்பா தெரித்துநின்ற வெள்ளியத்தைப் புகழ்பெருகு
மதிதனிலே யிடைதான் சேர்த்து, நாமப்பா குகைதனிலே யுருக்கி
ப்பாரு நலமானசாரைரெண்டுமொன்றாய்ச்சேர்த்து, வாமப்பா தன்
னருளால் குருவாய்ப்போகும் மகத்தான குருவினுட வகையைக்
கேளு, தாமப்பா பூரமென்ற தாம்பிரத்தைத் தன்மையுடன் குகை
தனிலே யுருக்கிப்பாரே. 309

உருக்கியதோர் பூரமதில் நூற்றுக்கொன்று உத்தமனே கொடு
த்துருக்க மாற்றுப்பத்தாம், கருக்கனென்ற வெள்ளியிலே ஐநூற்
றுக்கொன்று குருவாக்கிக் கொடுத்திருக்க அதிகமாற்றும், திருக்கா
ன பாஷாணப் போக்குத்தன்னை சிவசிவா வென்னசொல்வே னின்
னங்கேளு, குருக்கானவழியொன்று சொல்வேன்மைந்தா குருவான
முப்பூவின் குருவைவாங்கே. 310

பாஷாணக்கட்டு.

வாங்குவாய்முப்பூவிற் காரசாரம் வரிசையால் அருசினுடசுண்
ணஞ்சேர்த்து, பாங்குபெறக் கல்வமதி லிட்டுமைந்தா பழச்சாற்று
லரைத்தெடுத்துப் பருவமாக, இங்கில்லாப் பாஷாணந் தனக்குமை
ந்தா திருக்கறவேகவசமது திறமாய்ச்செய்து, காங்கையதி லேழுதி
ற்கு மண்மறைவில்மைந்தா கருத்தாற்றேபுடம்போடக்கட்டும்பாரே.

பாரப்பா இப்படியே மூன்றுபுடம்போடு பக்குவமாய்க் கருக்
குடைந்தி துருகும்பாரு, காரப்பா வுருகிநின்ற பாஷாணந் தன்னைக்
கருத்துறவே தானெடுத்துக்கருக்கக்கேளே, சாரப்பாவெள்ளிவங்க
முருகும்போது சாற்றடா இடைக்கிடைதான் பாஷாணஞ் சேர்
த்து, வீரப்பாசெய்யாமலுருக்கிப்பாரு வெள்ளீயக்கட்டியது வுடை
யும்பாரே. 312

வெள்ளீயபற்பம்.

உடைந்திருந்த வெள்ளீயக் கட்டிவாங்கி உண்மையுட னிடைக்கி
டைதான் வெள்ளிசேர்த்து, கடைந்தவொரு குகைதனிலே யுருக்கிப்
பாரு கமலமென்ற வெள்ளியதுவொருங்குமப்பா, அடைந்தவொரு கல்
வமதிலிட்டுமைந்தா அரகரா இடைக்கிடைதான் ரசத்தைச் சேர்த்து,
ஜெடம்வலுத்த ஜெயநீரா லரைத்துமைந்தா சிவசிவா வுருட்டியதை
வட்டிப்பண்ணே. 313

பண்ணியதோர் வட்டதனையோட்டில்வைத்துப் பக்குவமாய் மண்
சீலை யெழுஞ்செய்து, புண்ணியமா யெருவடக்கிப் புடத்தைப்போடு
புதுமையுள்ள ஈசானம் பூசைபண்ணு, தண்ணிமையாய்ப் புடமாறி எடு
த்துப்பாரு தயவானபற்பமாய் நீறிநிற்கும், வெண்மையென்ற குருநீற்
றைப் பதனம்பண்ணு வேகமுள்ள வன்னிகற்பம் இதுதான்பாரே.

வன்னிகற்பம்.

பாரடா வன்னியுட கற்பந்தன்னைப் பாய்ச்சடா வெள்ளிசெம்பில்
நூற்றுக்கொன்று, சேரடாகற்பமது தங்கிற்றானல் சிவசிவா சோதியுட
திரமோமெத்த, ஆரடாஅறிவார்கள்வன்னிகற்பம்அறிந்தவனேசிவயோ
கிஅதுதான்மைந்தா, கூரடா குருபதத்தைத் தொண்டுபண்ணிக் குருவி
ருக்குஞ் சந்நிதியைக் குறித்துப்போற்றே. 315

போற்றுவது பூரணத்தைப் போற்றவேணும் புதுமையுள்ள குரு
பதத்தைப் பணியவேணும், நாட்டுவது சுழிமுனையில் மனத்தைநாட்டி
நாலான பூரணத்தை நாட்டிப்பாரு, தாட்டிகமாய் மனதுருதி யாகநின்
றுய் சடாதாரக் கோவைமிகத் தானேதோற்றும், ஆட்டிவிக்கும் வாசி
யுட கருவைக் கண்டால் ஆதியந்தப் பதிதோற்று மாதிதானே. 316

ஆதியென்றசோதிதனைக் கண்டால்மைந்தா அரகராமனோன்மணி
யை யற்புதமேசெய்து, நீதியென்ற ரவிதனிலே சேர்த்தால் மைந்தா
நிச்சயமாய் சித்தியதாம் நீதான்பாரு, சோதியென்ற தொடுகுறியை
யென்னசொல்வேன் துருவமுள்ள மேருவதில் ரவிமதிதான்சேரு, வா
தியென்றமனமொத்து நிலையில்வைத்தால் மகத்தானகுருவருளால் மை
ந்தாபாரே. 317

பாஷாணக்கட்டுருக்கு.

பாரப்பா சற்குருவைத் தொழுதுகொண்டு பாய்ச்சடா வெள்ளை
யென்ற பாஷாணத்தில், காரப்பா பஞ்சகனை தீட்சைபண்ணு கருவான

பாஷாணக் கட்டிதானும், கோப்பா நின்றகுரு குட்சத்தாலே நிச்சய
மாய்க் கட்டியதுவுருகும்பாரு, ஆரப்பா அறிவார்க ளிந்தபோக்கு ஆச்
சரிய மாச்சரிய மருளைக்கேளே. 318

கேளடா கட்டிநின்ற பாஷாணத்தைக் கிருபையுள்ள செம்பதிலே
ராற்றுக்கொன்று, வாளடா குகைதனிலே யுருகும்போது மாட்டடா
மதிபோலே யாகுஞ்செம்பு, கோளடா வாராமல் தாயைச்சேரு குரு
பரனையங்கத்துக் கசையாதப்பா, ஆளடா கயிலாசத் தடுத்துமென்ன
ஆதியென்ற பராபரத்தி னடியைப்போற்றே. 319

அடியென்ற அட்சரத்தை யார்தான் காண்பார் அப்பனே அகார
மென்றஅருளைக்காணார், முடியென்ற மவுனமதில் முதலைக்காணார் முத
லறிந்து தினம்பணிய முடியைக்காணார், படியான படியறிந்து ஏறமாட்
டார் பாவிகள்தான் வெறும்பிலுக்காய் பகருவார்கள், வடியான ரூபம
தை யறிந்தால்மைந்தா வஞ்சமற வுலகமதில் வாழலாமே. 320

வாழவே மதியமுதங் கொண்டோமென்று மகத்தான பூரணத்தை
யறிவோமென்று, ஆழவே அடிநாவைக் கண்டோமென்று அப்பாலே
மவுனமதை யறிந்தோமென்று, வேலான வடிவேலை யறிந்தோமென்று
வேதாந்த பூரணத்தைக் கண்டோமென்று, மாளவே அமுதமென்றுங்
கபாலத்தாரிற் மகத்தான சேத்துமத்தைக் கொள்வான்பாரே. 321

அமுத சஞ்சீவி.

பாரப்பா அமுதசஞ்சீவி பகருகிறேன் புலத்தியனே பண்பாய்க்
கேளு, காரப்பா பிருதிவியாம் பூமிநாதங் கருவான மனோன்மணியாங்
கருணைப்பூடு, ஆரப்பா அறிவார்கள் சுவையின்பாகம் அருளான திருவு
மையா ளணிந்தகாரம், வீரப்பா செய்நேரை அடக்குங்காரம் வேதா
ந்த மனோன்மணியை விளக்குந்தானே. 322

தானென்ற தன்மையதிற் பொருந்திநின்ற தயவாகப் பரின்ற நா
தம்வாங்கிக், கோனென்ற குருவருளால் தண்ணீர்தன்னில் குருவான
நாதமதைக் கரைத்துறுத்து, பானென்ற பானுவின்றன் முகத்தில்மைந்
தா பாங்காக வைத்துலர்த்திப் பதனமாக, ஊனென்ற அமுதமதில் மு
றைபத்தப்பி உற்பனமா யனுசுபத்து முறைகள்செய்யே. 323

செய்யவே பூமியுட நாதந்தானுஞ் சிவசிவா என்சொல்வே னமுதப்
போக்கு, மெய்யானசத்திசிவ மிரண்டுமொன்றாய் விரவிநின்ற கருவது
னை விள்ளலாமோ, ஐயனே யுனக்காகச் சொன்னேன்மைந்தா அறுசுவை
யின் பாகமதை யார்தான் காண்பார், வையமதிற் கோடியிலே யொரு
வனுண்டு மகத்தான பூரணத்தினை யாங்காண்பாரே. 324

பாரினிற் பிருதிவியு மப்புங்கூடி பதியான தேயுவிலே சமாதிகொ
ண்டு, வாரின்ற வாயுவுமா காசங்கூடி மகிழ்ந்துநின்ற அமுத சஞ்சீவி
தன்னை, ஆரின்றுயார்தினா ரமுதப்போக்கு அரகரா அமுத சஞ்சீவி

தன்னில், நேரின்று குன்றியிடை கொண்டால்மைந்தா நிச்சயமா யாக்கையது சித்தியாமே. 325

பொரிக்காரகற்பம்.

சித்திபெற இன்னமொரு விபரங்கேளு சிவசிவா பொரிக்காரங் கொண்டுவந்து, முத்திபெற ஆவினுட நெய்யில்மைந்தா மூர்க்கமுடன் தான்பொரித்துக்கொண்டால்மைந்தா, அத்திதனிலுள்ளவிஷ பித்தமெல்லாம் அகன்றுவிடுந் தேகமதி லழகுண்டாகும், வெற்றி பெறக் காயசித்திக் கிதுதான்மூலம் விள்ளுவே னின்னமொருசித்து கேளே. 326

நந்தியுப்பு.

கேளப்பா சித்தியென்ற சாரங்தானுங் கிருபையுள்ள ஜலமதொன்று சாரத்தூட்டி, வாளப்பா தசதீட்சை முறைபத்தப்பா வளமை பெறச்செய்துகொண்டு மைந்தாகேளு, கோளப்பா வாராமற் சொல்லக்கேளு குருவான ரவிபீசங் கூடச்சேர்த்து, நீளப்பா தனிற்கலைத்து ரவியில்வைத்தால் நிசமான நந்தியென்ற வுப்பதாச்சே 327

உப்பான நந்தியுப்பைப் பதனம்பண்ணி உண்மையுள்ள மந்திரத்தைத்தியானஞ்செய்து, அப்பான தினங்கழஞ்சி கொண்டாயானால் ஆச்சைதனி லுள்ளவுப்பு அகன்றுபோகுந் தப்பாமல் தினந் தோறுங் கொண்டுயேறு சதானந்தியுப்பினுட தன்மைமெத்த, செப்பாதே கருவிதுதான் மைந்தாமைந்தா செகத்தோர்க்கு விள்ளாதே சித்தர்க்காமே. 328

ஆமப்பா நந்தியுட மூலதாரம் அழகான பிருதிவியி னருமைமெத்த, நாமப்பாசொல்லுகிறேன் சத்தகங்கை நலமறியாச் சித்தர்களோ காணப்போறார், காமப்பால் கானற்பால் கருவைக்காணார் கருவறிந்து வுறுதிபெற்றாற் காயசித்தி, தாமப்பா வென்றநிலை தனையறிந்துதவறாமல் ரெண்டுமொன்றாய்த் தாக்குத்தாக்கே. 329

உப்புமெழுகு.

தாக்கியதோ ருப்பிடைக்குப் பூரஞ்சேர்த்துத் தவறாம லந்திடைக்குக் கெந்திசேர்த்து, வாக்கியந்தான் தப்பாம லொன்றாய்ச் சேர்த்து வைத்திடுவாய் ரவிமுகத்தில் மைந்தாமைந்தா, பாக்கியமாயுப்பாகி மெழுகாய்நிற்கும் பரமகுரு மெழுகதனைப் பதனம் பண்ணி, ஆக்கையுடதிடமறிந்து அளவாய்க்கொள்ளு அகாராவாதமென்ற புளிப்புப்போச்சே. 330

ரஞ்சிதமெழுகு.

போச்சென்று விடுகாமற் சொல்லக்கேளு புதுமையுள்ள அட்டுப்பு நீரில்சேர்த்து, காச்சென்று வீரமொடு பூரம்லிங்கம் கருணை

பெற வொன்றாகச்சேர்த்துக்கொண்டு, மாச்சலில்லா ரவிமுகத்தில் காயவைப்பாய் மகத்தான மெழுகாகுமைந்தாமைந்தா, தாட்சியில்லா மெழுகினுட பேரேதென்றால் ரஞ்சிதமா மெழுகெனவே சாற்றலாமே.

சாற்றியதோர் மெழுகதனை மைந்தாமைந்தா சடத்தினுட செயலறிந்து தாயைப்போற்றி, ஊட்டுவாய் கழஞ்சியிடை பூட்டிக்கொண்டு உறுதிபெறப் பருதிமதிச் சுடரில்நில்லு, தாட்டிகமாய் வாசியது பணிந்துமைந்தா தன்னிலையைத் தானறிந்துதனதாய்நிற்கும், பூட்டியதோர் வாசியுட கருவைக்கண்டால் பூரணத்தை யனுதினமும் போற்றலாமே.

ஆமப்பா வாசிசிரோ மணியைக்கேளு அரகரா மனோன்மணியை யன்பிற்கண்டு, காமப்பால் தன்னுடனே கரைதிறுத்துக் கருவான பூரமுடன் காரஞ்சேர்த்து, நாமப்பா சொல்லுகிறேங் கருவாய்க்கேளு ஞாயிறுமுன் பத்துநாள்வைத்துப்பாரு, சோமப்பா லென்னசொல்வேன் மெழுகதாகுஞ் சுருதியுள்ள மெழுகதனைப் பதனம்பண்ணே. 333

பண்ணியதோர் மெழுகெடுத்துத் தியானஞ்செய்து பக்குவமாய்க் கழஞ்சியிடை கொண்டாயானால், கண்ணிமையில்நின்றதொரு தோஷமெல்லாங் காணாதே யோடிவிடுஞ் சிரோமணியைக் கண்டால், புண்ணியவா னானக்கால் க்ஷணத்திற்சித்தி பூரணத்தைக் காணார்க்குச் சித்தியில்லை, வன்னியென்ற சிரோமணியின் மெழுகினாலே மகத்தான சித்தியெல்லாம் வாய்க்குந்தானே. 334

சதாசிவவுப்பின்மெழுகு.

தானவனும் நின்றதொரு தன்மைகேளு சகலபிணி போவதற்குச் சதாசிவத்தினுப்பு, கோனருளாற் கொண்டுவந்து அறுநீர்தன்னில் குறிப்பாகச் சுத்திசெய்து எடுத்துக்கொண்டு, கானற்பால் காமப்பால் தன்னிலேதான் களங்கமறப் பத்துவிசை சுத்திசெய்து, வினப்பா என்றுநீ நினைத்தால்மைந்தா வேதாந்தஞ் சிதறிவிடு மெய்சொன்னேனே.

மெய்யாகச்சுத்திசெய்த வுப்பைவாங்கி தேனியுட சாறுதனி லரைக்கமைந்தா, ஐயமிலா மெழுகாகு மென்னசொல்வேன் அப்பனே யிம்மெழுகைத் தேனிலூட்டி, தூய்மதி யானசதா சிவனைப்போற்றித்தொழுதுகொண்டு கழிஞ்சியிடை கொண்டால்மைந்தா, வையமதில்கலங்குகின்ற ஐயந்தானும் மாறிவிடுஞ் சிலேத்துமங்கள் மாண்டுபோமே.

போமப்பா தசையிலுள்ள தோஷமெல்லாம் பொல்லாதஅத்திசுரமூலச்சூடு, காமப்பா விதனத்தால் வந்தசூடு கருவழிக்கு மேகமோடு கபாலசூடு, தாமப்பா சருவாங்க வாயுவெல்லாந் தட்டருந்து குஷ்டமெல்லாஞ் சாந்தமாகும், நாமப்பாசொல்லிவந்த கற்பமெல்லாம் நாள்தோறுங் கொண்டுவரில் நமனுடானே. 337

நாடாமற் போவதுதா மெதினாலென்றால் நகாரமொடு மகாரத்தை நயந்ததாலே, தேடாம லோடிவிட்டா னமன்தானையா சிவசிவா நமனென்றால் வேறேயில்லை, வாடாத நல்வினையுந் தீவினையுமப்பா வஞ்சமுள்ள

மனையவே மகிழ்ந்துகாணும், ஊடாடு ரவிதானு மதியிற் சேர்ந்தால்
ஓமேகா இருவினையு மோடிப்போமே. 338

ஓடிப்போம் சகலபிணி யெல்லாமைந்தா உறுதியுள்ள சாபமது
நிவர்த்தியாக, நாடிப்பார் சாபமது நிவர்த்தியாகும் நாமனென்று சொல்
லுமிந்த வன்றாய்க்கேளு, சாடிப்பார் பூரணத்தைப் பூரகமேபண்ணிச்
சமயத்தில ரேசகமாய்க் கும்பகத்தில்நின்று, பாடிப்பார் நம்முடைய
மந்திரத்தைமைந்தா பாவமென்ற சாபமது பறந்துபோமே. 339

நவக்கிரகசாப நிவர்த்தி.

போமென்று விடுகாதே யின்னங்கேளு பொல்லாத நவக்கிரக சா
பந்திர, நாமென்று சொல்லுகிறேன் மைந்தாமைந்தா நாலான பூரணத்
தை நாட்டிப்பார்த்து, ஓமென்றுபூரித்து ரேசகமேபண்ணி ஒருமொழி
யால் கும்பகத்தில் நின்றால்மைந்தா, ஆமென்ற நவக்கிரகசாபமெல்லாம்
அப்போதே அகன்றுவிடு மறிந்துபாரே. 340

பிரமசாப நிவர்த்தி.

பாரப்பா பிரமனுட சாபந்தன்னைப் பக்குவமாய்த் தீர்வதற்குப்பக
ருவேன்கேள், காரப்பாகருணைவைத்து அகாரந்தன்னைக் கருவானமகா
ரத்தின் கூடச்சேர்த்து, சேரப்பா ரேசகத்தால் பூரகத்தைப் பற்றிச்
சீர்பெருகுங்கும்பகத்தில் நின்றால்மைந்தா, நேரப்பா நின்றதொரு பிர
மன்சாபம் நிமிஷத்தி லோடிவிடும் நிலைமைதானே. 341

விஷ்ணுசாப நிவர்த்தி.

தானயனுய் நின்றதொரு விஷ்ணுசாபந் தடையறவே போவதற்
குச் சாற்றுவேன்கேள், மோனமுடன் உகாரமதை அகாரத்தூட்டி
முனையான சுழிமுனையில் ரேசித்தப்பா, கோனருளாற் குருபதத்தில்
நின்றால் மைந்தா குணமான விஷ்ணுவுட சாபந்தானும், வானவர்கோ
னறியாத பூரணத்திலே வஞ்சமுள்ள சாபமது மாண்டுபோச்சே.

ருத்திரசாப நிவர்த்தி.

போச்சென்று விடுகாதே யின்னங்கேளு புதுமையுள்ள ருத்திரன்
மயேஸ்பரத்தின்சாபம், காச்சென்ற ரவிமதியு மொன்றாய்ச் சேர்த்துக்
கருணையுள்ள சதாசிவத்தைக் கருத்தில்வைத்து, தாட்சியில்லா மதித
னிலே பூசித்தப்பா தருவான ரேசகத்தால் கும்பகத்தில்நின்று, மாச்சு
மில்லா மனோன்மணியைத் தியானித்தாக்கால் வஞ்சமுள்ள பஞ்சகர்த்
தாள் சாபம்போச்சே. 343

ஆறுதாரசாப நிவர்த்தி.

சாபமென்ற ஆதாரசாபம்போகத் தன்மையுள்ள புலத்தியனே
சொல்லக்கேளு, தீபமென்ற சுடரொளியில் மனத்தையோட்டி தீர்க்க

மூடன் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி, வாமமென்ற மதியமுதங்கொண்டால் மைந்தா வளையான சடாதார சாபந்தானுந், தாபமுடன் தயங்கிமிக வோடிப்போகுஞ் சடாதார ணிவைத்த தன்மைதானே. 344

தத்துவசாப நிவர்த்தி.

தானென்ற தத்துவத்தின் சாபம்போகத் தன்மையுடன் சொல்லு கிறேன் தாழ்ந்துகேளு, கோனென்ற சிவசுத்தி தன்னைப்போற்றிக் குறிப்பாக ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி, மானென்ற கும்பகத்தில் நின்றால் மைந்தா மார்க்கமுள்ள மூலத்தின் மேலேசாடி, ஊனென்ற தத்துவத்தின் பாசம்போகும் உறுதியுள்ள தேகமது காந்தியாச்சே, 345

காந்திக்கருச்சுன்னம்.

காந்தியென்ற கருவிலொரு விபரங்கேளு கமலமல ரமுதமதைக் கருவாய்வாங்கி, சாந்தியென்ற மதியமுதந் தன்னிற்சேர்த்து தயவாக்ப் பத்துமுறை தானேசெய்து, பாந்தியமாய் பத்துமுறைசெய்தபின்பு பக்குவமாய் பூரமதிற் பாதிசேர்த்து, சிந்தியென்ற தயிலமதைச்சேர்த்தால் மைந்தா சிவசிவா பொங்கியது கறுப்பாய்ப்போச்சே. 346

கறுப்பான மையெடுத்து தியானஞ்செய்து காயாதி கற்பமெனக் கருத்திற் கொண்டு, குறிப்பான மையெனவே கொண்டால் மைந்தா குண்டலியின் சுத்தியது பேலேசாடி, வெறுப்பான சாபமெல்லாம் வெருண்டேபோகும் மெய்ஞ்ஞானஞ் சித்திக்குந் தேகந்தங்கம், முறுப்பானதேகமதுவனுத்துப்போகும் முற்றசிவசற்றிரெண்டுமுறுதியாமே.

ஆமப்பா வச்சிரமோ பலமோபத்து அதுக்குநிகர் வீரமது அன்பாய்ச் சேர்த்து, நாமப்பா சொல்லுகிறோந் அருசுபூரம் நன்றான வெள்ளையுடன் லிங்கஞ்சேர்த்து, தாமப்பா சாரமுடன் காரஞ்சேர்த்துத் தயவான அறுவகையால் கல்வத்தாட்டி, காமப்பால்தன்னிலொரு நாள் தானாட்டிக் கருவாக வுருட்டியதை வட்டுப்பண்ணே. 348

பண்ணியதோர் வட்டதனைப் பதனம்பண்ணி பக்குவமாயின்ன மொன்றுபகருவேன்கேள், உன்னியதோர் நாகமுடன் ரசமுஞ்சேர்த்து உண்மையுள்ள பூரமதுங்கூடச்சேர்த்து, நன்னயமாய்ரசமூன்று இடை சரியாய்ச் சேர்த்து நாட்டியே கல்வமதிற் பொடித்து மைந்தா, தன்னிமையாய் முன்செய்தவட்டுச்சேர்த்து தயவாகவிந்துநீர்தன்னலாட்டே.

ஆட்டுவாய் விந்துநீர் தன்னால்மைந்தா அரகாரயீராறு சாமமாட்டி, நாட்டுவாய் ரவிமுகத்தில் வட்டுப்பண்ணி நன்றாகக் காய்ந்தபின்பு சொல்லக்கேளு, பூட்டுவாய் மண்சீலை நன்றாய்ச்செய்து போடுவாய் காடையென்ற புடத்திற்றானும், மாட்டியதோர் புடந்தானு மாறவிட்டு மைந்தனே எடுத்துப்பார் சுன்னமாச்சே. 350

ஆச்சப்பா சுன்னமதின் றொழிலைக்கேளு அடங்காத குடவினிலே யூறலேகும், காய்ச்சப்பா செம்புதனையுருக்கிக்கொண்டு கருவான சுன்னமதிநூற்றுக்கொன்று, பாய்ச்சப்பா செம்பதுவும் பழுத்துப்போகும்

பக்குவமாய் வெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று, தாட்சியில்லாச் சுன்ன மது சேர்ந்தால்மைந்தா தடையறவே வயதுபதினறுதாமே. 351

ஏமரசக்களங்கு.

ஆமப்பாதுருசினுட சுன்னந்தன்னை அழகான சம்பழத்தின் சாற் றிற்ருக்கி, நாமப்பா சொல்லுகிறேஞ் சம்பழத்தின்சாறு நன்ருகத்தெ ளிந்ததுவுஞ் செயநீராகும், தாமப்பா செம்பழத்தின் செயநீராலே தய வாக அரப்பொடியை சுத்திபண்ணி, காமப்பால் கல்வத்தில் விட்டுமை ந்தா கருவான அரப்பொடியை யரைத்திடாயே. 352

அரைக்கையிலே வீரமொடு பூரம்போட்டு அழகான துரிசினெடு காரஞ்சேரு, விரைக்கவே சம்பழத்தி னீராலாட்டி விசையாக வுருட்டி யதைக் காயப்போட்டு, கரைக்கவே குகைதனிலே காரமிட்டு கல்மசங் கள்தானறவே ஊதுவூது, மறைக்கின்ற திரைநரையு மகன்றுநல்ல மணி போல வுருக்கியது செம்புமாமே. 353

செம்பான அயச்செப்பு கிடையாதப்பா செகத்திலுள்ள வாதிக ளுந்தேடமாட்டார், நம்புவது என்னவென்றால் அயத்தின்செம்பு நாத மென்றுஞ் சத்தியென்று மிதுக்குநாமம், சம்புசிவ நாதமென்ற அயத் தின்செம்பில் தாக்கடா இடைக்கரைதான் தங்கந்தன்னை, வம்பில்லா நாகமதில் கூடச்சேர்த்து மணிகாணக் காரமிட்டு வுருக்கிப்பாரே.

உருக்கையிலே மூன்றுமொன்று யுருக்கிப்பாரு உத்தமனே ஏம ரசக்களங்குமாகுந், தரைக்குளுளவாதிகளோ காணப்போருர் தயவான அயக்களங்கின் வீறுமெத்த, உரைக்கிறே னயக்களங்கின் ஒளியை மை ந்தா ஓகோகோ செம்புதனில் நூற்றுக்கொன்று, கரைக்கின்ற குகைய தனி லுருக்கிப்பாரு கருவான செம்பதுவும் பழுப்பதாமே. 355

பழுத்ததொன்று மகிழாமற் குடவன்தன்னில் பாய்ச்சடா அன்ப துக்கு வொன்றுதானும், அழுந்தமுள்ள குடவனது ஊறலற்று அழ கான பொன்மாற்று அதிகமாகும், முழுத்தமுள்ள அயக்களங்கை வெ ள்ளிசெம்பில் மூர்க்கமுடன் கணக்காக நூற்றுக்கொன்று, தழுக்கறவே குகைதனிலே யுருக்கிப்பாரு தாயான தங்கமது அதிகமாற்றே. 356

களங்குசெந்தூரம்.

மாற்றதிக மானதொரு களங்குதன்னில் மாட்டடா இடைக்கிடை தான் கெந்திசேர்த்து, தாட்டிகமாய் வீரமொடு பூரஞ்சேர்த்துத் தய வாகக் கலுவமதில் பொடித்துக்கொண்டு, பூட்டுவாய் குப்பிதனில் பொ டியைமைந்தா புகழான மண்சீலை யாறுஞ்செய்து, வாட்டுவாய் ரவிமுக த்திலுலர்ந்தபின்பு மைந்தனே தாழியரை உப்பைவையே. 357

வையப்பா மேருதனைவைத்தபின்பு வைத்துமொரு கழுத்தின்மே லுப்பைகொட்டி, பையவே அடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டு பக்குவமாய் சருகுகப்பு விறகாய்மைந்தா, செய்யப்பா தீயெரிப்பா யாருசாமம் சிவ

சிவா தாழிதனை யிறக்கிப்போடு, கொய்யப்பா சுகந்தமல ராச்சனை
யேசெய்து குருவான மேருவைநீ யெடுத்துப்பாரே. 358

எடுத்துமிகப் பார்க்கையிலே மேருக்குள்ளே யிருக்குதடா செ
ந்தூர மென்னசொல்வேன், கொடுத்ததொரு செந்தூரந் தொந்தங்
கோடி தொல்லுலகிறன் புடந்தியனை நேர்த்தமாக, அடுத்ததொரு
செந்தூரம் பணவிடைதான் கொண்டால் ஆக்கையது மிதந்ததடா
அழிவுமில்லை, வடுத்ததொரு திரிகடுகில் செந்தூரஞ்சேர்த்து வள
மான தேனி லொரு கடியாய்க்கொள்ளே. 359

கொள்ளவே வாசியது மிதந்துப்போகும் குருவான திருநட
னக் குறிபயக்காணும், அல்லலது தான்விலகு மமுதஞ்சிந்தும்
அஷ்டாங்க யோகமதி லமிர்தக்காணும், விள்ளாத தசதீட்சையோ
னியோசாணும் வேதாந்த பூரணத்தில் விலாசந்தோணும், வல்லபரா
மானகுரு பதியில்நின்று வளமையுள்ள செந்தூர மகிழ்ச்சிபாரே.

பாரப்பா காரியம் வருந்திக்கொண்டு பாய்ச்சடா செந்தூரம்
பத்துக்கொண்டு, வீரப்பா தானடங்கி வெருத்துப்போகும் வெள்
ளியந் தனைபுருக்கி நூற்றுக்கொன்று, சேரப்பா செந்தூரஞ் சேர்த்
தாயானால் செவ்வாய் தங்கமென்ற அதிகமாற்று, ஆரப்பா செந்தூர
மறியப்போறார் அறிந்தவர்கள் தலைக்கான அறிதாம்பாரே.

அறிதான செந்தூரம் நூற்றுக்கொன்று அப்பனேசெம்புதனி
லீந்தாயானால், வெளிதான் தங்கமடா புழுப்புமெத்த பேசாதேயிந்
தோட்டியினைக்கேளு, குறிதானசெந்தூரந் கழிஞ்சிவாங்கிக் குண
மான வாய்சிரால் மந்திக்கேதான், கரியான களிம்புசேர் குடவ
னுக்குக் கண்ணமாய்த்தடையிலே பூசிப்போடே. 362

போடப்பா புடத்தனிலே களிம்புசேர்த்துப் பொன்னொளிவு
அதிகமதாய்ப் பூண்டுகாணும், தேடப்பா வெள்ளிசெம்பில் கனக்
காய் நூற்றில் செந்தூர மொன்றிடவே செம்மையாகி, ஊடப்பா
செந்தூரம் பாய்ந்து மைந்தா உலகமதி லதிகமா யொளிவீசும்,
நாடப்பா செந்தூரம் நல்ல விதயோகம் நலமானயின்னமொருசெதி
கேளே. 363

கேளப்பா யிந்தநூல்சகலகலையடங் செயமாக ஆயிரத்து இரு
நூறுகும், ஆளப்பா இந்நூலைப் பதனம்பண்ணி அடக்கமுடன் கரு
வெடுத்து ஆடுமைந்தா, நீளப்பா தரும்புவது போலேமைந்தா நின்
றுக்கா லுலகமதில் நிசங்கொள்ளாது, தாளப்பாஐம்புலனு மொன்
றாய்நின்று சுத்தான பூரணம்பேசல் நூலைக்காரே. 364

சாமல் புத்திகெட்டு இருந்தால்மைந்தா கருவிகரணாதிகளுந்
கலந்துபோகும், கூறுதகருவையெல்லா மிந்தநூலில் கூறினதாலிந்த
நூல் தன்னைப்பார்த்து, கோரான குருவினுட பாதம்போற்றி நினை

வாக இந்தநூல் தன்னைப்பார்த்து, தேராத சித்தர்களையாடுமைந்தா தெவிட்டாத பூரணத்தைத் தினமும்நோக்கே. 365

நோக்குவது பூரணத்தை நோக்கவேணும் நோக்காதே பேராணுக்கா லென்னசென்மம், தாக்குவது பூரணத்தைத் தாக்குதாக்கு தன்மையுடன் குருபதத்திற் றெண்டுபண்ணு, வாக்குமனை தொன்றாகி அறிவினில்லு வஞ்சரிடமிந்நூலை வழுத்தவேண்டாம், நாக்கனுவும் படபடத்து விள்ளாதே மைந்தா நன்மையுடன் மவுனமதை நாடிப்பாரே. 366

நாடிப்பார் மவுனமென்றால் பூரணமேயாகும் நலமான பூரணந்தான் விந்துவிந்து, தேடிப்பார் விந்துவிலே காணமாட்டார் சிவமான மதியமுதச் செயலைக்காணார், கூடிப்பார்த் துறிலோடே குண்டலினியைக்கண்டால் குருவான பதிரகத்தி யமுதங்காணும், வாடிமனந் தளராதே மலைக்கண்டு வந்தமுதம் பூரணமாய் மனதிற்காணே.

காணவே மதியமுதங் கொண்டால் மைந்தா கற்பூரத்தேகமுமாய் கருணையாகும், பேணவே பேணினது கண்ணிற்காணும் பிரணவத்தோடாறுதலைப் பெருமைகாணும், தோணவே தோணினது தோணத்தோணுஞ் சோதியிலே செகசோதிகளுவிற்காணும், ஊனனை அஞ்சபஞ்சலவணத்தாலே உலகமெல்லாந்தனவனுயுமுதியாமே.

நாகக்கட்டு.

உறுதியுள்ள நாகமதிற் கட்டுச்சொல்வேன் ஒகோகோ வெடியுப்புக்காரஞ்சேர்த்து, பருதிமதிதன்றனை வங்கசீற்றி பக்குவமாய் மூன்றுமொன்றாய் கல்வத்தாட்டி, இருமதியும் நீராலே ஆட்டிமைந்தா சிக்கெனவே நாகமதுக்கங்கிபூட்டி, குருவினையத்தியானித்துப் புடத்தைப்போடு குருவான நாதமது குருவுமாமே. 369

ஆமப்பா குருவான நாதந்தானும் அடங்கியது மாண்டுதடா அருமையாக, வாமப்பா தன்றனிலே யடங்குகின்ற மகாரசத்தின் பெருமைதனை வழுத்துறேன்கேள், ஓமப்பா வென்றபரி ரவிதானென்று உறங்குகின்ற நாகமதி னிடையேசேர்த்து, தாமப்பா ருகைதனிலே யுருக்கிப்பாரு தவளநிறமானதொரு மணிபோலாமே.

மணியான நாகமணி யார்தான் காண்பார் மகத்தானபூரணத்தை யறிந்தோர்காண்பார், கனியான நாகமணி தனையுடைத்து குருவான செம்புதனில் நூற்றுக்கொன்று, வனியான மாசிலுருக்கிப் பாரு வஞ்சியெனும் பானஞ்சி யானதங்கம், பணியான பலதொழிலுக் கிதுவேதங்கம் பராபரமாய் நின்றதுவுந் தங்கந்தானே. 371

தானென்ற நாகமணி யொன்றெடுத்துத் தயவான வெள்ளிதனில் வீசினால் மைந்தா, கோவென்ற குருவருளால் வயதேசொல்வேன் குருவான நாகமணி தாரத்தால்மைந்தா, தேனென்ற மொழி

புடைய கமலமாது ஜெகஜோதி யானதிருவானமாது, மானென்ற 372
மதியமுத மானமாது மகத்தான பூரணமாந் தங்கந்தானே.

தானான பூரணமே தான்தானுகுந் தலமான பூரணத்தின் தலை
மேதென்றால், ஊனான தேகமடா சத்திசத்தி உள்ளுயிராஞ் சிவமெ
னமே புகன்றுகொண்டு, கோனான சத்திசிவ கூத்தென்றுன குறி
யறிந்து அமுதமெனக் கொண்டால் மைந்தா, தேனான தேகமடா
சிப்பியானுஞ் சித்தியென்றால் பூரணத்தின் சித்திதானே. 373

பூரணத்தயிலமெழுகு.

சித்தித்த கருவொன்றுசொல்லக்கேளு செயலானபூரணத்தின்
தயிலஞ்சேர்த்து, சத்திசிவ மானமதி யுப்பேதென்று சாரமென்ற
வுப்புடனே காரங்கூட்டி, முத்திபெறக் கல்வமதில் நாட்டினுக்கால்
மூர்க்கமுள்ள மெழுகாகு மைந்தாமைந்தா, பத்தியுடன் மெழுகெடு
த்து தாரத்துக்குப் பக்குவமாய்க் கவசமது பதியச்செய்யே. 374

செய்ததொரு கவசமதைத் தீபந்தன்னில் திரும்பிமெள்ள வா
ட்டினதால் மைந்தாகேளு, செய்ததொருதாரமது கெட்டியாகக்
குணுவான மெருகதினுங் கட்டிப்போகும், மையவே யிப்படியே நா
லுமுறைசெய்தால் பால்போலே சுத்தவெள்ளை யாகுமாகும், வை
யகமெல்லாந் துதிக்கு மிந்தத்தாரம் மகத்தான தாரமதின்தொழிலை 375
க்கேளே.

நாகக்களங்கு.

சேளப்பா நாகமதை யுருக்கிக்கொண்டு இருமையுள்ள தாரம
தை யிய்ந்தால் மைந்தா, கோளப்பா தானதலும் நாகந்தன்னில்
கொடுமையுள்ள புகையதுவு மடங்கிக்கட்டும், வேளப்பா எரித்த
சிவன் தன்னுக்கட்டும் வெள்ளமணி போலெனவே வெளுமையா
கும், தளப்பா தங்கமிடைக் கிடைதான்சேர்ந்தால் தயவான நாக 376
மணி களங்கமாமே.

ஆமப்பா களங்கமதை வெள்ளிதன்னில் அன்பாக அன்பது
க்கு வொன்றுபோடு, காமப்பால் தன்னருளால் பழுக்கும்வெள்ளி
கமிலைதனில் பாமருரு தன்னுல்மைந்தா, வாமப்பால் கண்டவனே
வாதயோகி வாலுவான சிவயோகி வாசியோகி, நாமப்பாவென்றதுரு 377
தன்னுற்கண்டு நடுவான பூரணத்தை நாடோடே.

நாடுவது மூலமுதலாறுதாரம் நன்மையுள்ள குருபராமேலா
தாரம், கூடுவது புருவமையம் துவாதசாந்தம் குறிப்பறிந்து இடக
லையைப் பின்கலையிற்சேரு, வாடுவது வேண்டாங்காண் புகத்திய
னேயையா வரிசையுடன் சுழிமுனையில் மனத்தைநாட்டி, தேடுவது
பூரணத்தைத் தேடுதேடு தெவிட்டாத மதியமுதக் கொண்டுதேறே.

தேறுவது பூரணத்தால் தேறவேணுஞ் சித்தமனதொன்றுகி நிற்கவேணும், மாறுவது அஞ்செழுத்தை யறிந்துமாறு மகத்தான பூரணத்தை மருவிக்கூடு, சேருவது பிரமமென்ற பதியிற்சேரு திருப்பரைக்குப் பூரணத்தை நாடிப்பூசை, கூறுவது அகத்தீசனென்றுகூறு கும்பமுனி தஞ்சமெனக் குறித்துவிக்கலே. 379

நில்லென்று சொன்னதோர் பூரணமேயையா நீயென்றும் நானென்றும் வேறேயில்லை, சொல்லென்றுந் தப்பாது என்குருவேயையா சோமதிறு சூரியனை யார்தான் காண்பார், கல்லென்ற கயிலாசங் கண்டபேர்கள் கருவான இருதிரியுங் கண்டேகொள்வார், வில்லென்ற வெளிதனிலே விதங்கள்மெத்த வேதாந்தசாத்திரமே யறிவார்பாரே. 380

பாரப்பா ஆகாசப் பரவெளியிலேதான் பருதிமதி நின்றிலங்கும் பாதைப்பாரு, சேரப்பா நின்றிடத்தை நின்றுபாரு நிருவிகற்ப சமாதியிலே தன்னைப்பாரு, சேரப்பா மதிதனிலே சுடரைச்சேரு சேர்ந்ததேசு சுடர்மதியாய் நின்றதப்பா, காரப்பா நின்றசுடர் மதியைத்தான் கலந்துவிடு சூரியனிற் கருவாய்த்தானே. 381

அஞ்சனம்.

கருவான மையொன்று சொல்லக்கேளு; காசினியிற்பனிதாங்குஞ் சுழந்தபூடு, மருவான இலைப்பூடு யார்தான் காண்பார் மகத்தான வெண்பூண்டைக் கருக்கிக்கொண்டு, உருவான ஏரண்டத் தெண்ணெய்விட்டு ஓமெனவே தியானித்து மத்திக்கேதான், குருவான பதிநோக்கிக் குருவைப்போற்றிக் கும்பமுனி தஞ்சமெனச் சிமிழில்வையே. 382

வைத்துமொரு சிமிழெடுத்துக் கரத்திலேந்தி வசீகரத்தைதமே ரணைத்தான் தயவாமெசெய்து, மற்றொரு மையெடுத்துத் திலதம் போடு மணிமந்திரப் பூரணத்தை மனதிற்காரு, உய்த்ததொரு வுலகமெல்லாம் முன்வசமேயாகும் உன்வசன மேலாக வுலகில்வாழ்வாய், வைத்ததொரு அரிதாரமையைக்கேளு கயிலாசசின்மயத்தின் கருணையாலே. 383

அரிதாரமை.

கருணைதா னேணுமெனை அரிதாரத்தைக் கலையுடன் பாலதிறிற் கல்வத்தாட்டி, மருவுகந்த மலர்வாச மாசத்திலோர்காண் பன்னையர்தக் குங்குமத்தின் வரிசையாக, உருமையுடன் ரெண்டுநிறை வளையப்பாயானில் ஓரீசகோ குங்குமத்தி னிமமேயாகும், வரிசையுடன் மீங்காளில் வழித்துவைத்து வான்கதிரின் முகங்காட்டிடலாம் பாயும்போமே. 384

மையான மையதனைத் திலமுமைந்த வரிசையுடன் பருதிமுகந்தினைமுக்வைத்தால், மெய்யான மெய்யுதறி என்னசொல்வேன்

மேதியுட னேமிழ்தனிலே பதனம்பண்ணு, வையகத்தில் மானிடரை மயக்கும் மைதான் மாற்றமென்ற வருமாற்ற மானமைதான் தைய லர்கள் கைவசமாக ளாக்குமமைதான் தாணிதனில் வைத்தபொரு ளெடுக்கும்மையே. 385

மைபோடும்வகை.

பொருளான பொருளெடுக்கும் போதமையே போடுமிற விதமுனைக்குப் புகலக்கேளு, இருளான அகத்தேறிக் குருவைகாத்து இருகாத்தில் மைபோட்டு இசையநோக்கி, குருவான பதம்போற்றி யிருந்தாயாகில் குணமாக உன்னுருவைப் பார்போர்க்கெல்லாம், உருவான ரூபமது ஆண்பெண் போலே உலகுதனில் தோணுமடா வுண்மைதானே. 386

உண்மையுள்ள மையெடுத்துத் திலதம்போடு உருமையுடன் மகேசுவரியைத் தியானஞ்செய்து, நன்மைபெறத் தீட்சையிலே யிருந்தாயானால் நரான மானிடர்க ளருகேவக்காரர், தன்மையுடன் சித்தொழிலைச் செய்தாயாகில் தாணிதனிலதிசயமாய்த் தானேதோற்றும், விண்ணினமையைச் சுதகாலந் தொழுதபேர்க்கு வெண்டலாம்மையேயாளியின் விபரந்தானே 387

கேளப்பா மையெடுத்து இடக்காந்திற்குருவையுடன் மைபோட்டுக் கேழ்போரு, வேளப்பா எதிர்தகடர் தன்னுவ்மைந்தா வேனேவிதிதோணுமடா விபரமாக, ஆளப்பா அத்தியைப் பூணாதிறு லே அஞ்ஞானத்திவ் விபாமொசா றன்பாயக்கேளு, கோளப்பா வொன்றுமில்லை அன்னபேதி குறிப்புடனே சதகீர் தன்றுலாட்டே.

அன்னபேதிமை.

ஆட்டுவைது சனைக்குநாள் தாறுட்டு அம்பாகப் பீங்கானில்வழி த்துவைத்து, பூட்டிவாய் கடுக்காயை யிடித்துக்கொண்டு புதுமையுள்ள சதகீர் தனிற்கலக்கி, நாட்டிவாய் தெளிவிறுத்துபேதிதன்னில் நன்மையுடன் விட்டுநீ குழம்பிறுக்கால், தாஷ்டிகமா யிருக்குமடா மைபிசேபாக்குத் தயவான நாதம்விட்டுப் பதனம்பண்ணே.

பதனமுள்ள மையெடுத்துத் தியானஞ்செய்து பக்குவமாய் யஞ் சனதேவிமூலம், விதனமது இல்லாமல் செபிப்பாய்நூறு வேண்டியே மையெடுத்துத் திலதம்போட்டு, மதனமுள்ள மவுனமதா யிருப்பாயாகில் மானிடரைநன்னேவல் மகிழ்ந்துகேட்பார், சுதமான காந்தினதில் மையைத்திறுதிச்சுழ்வினக்கி வித்திவாய் சுருக்காம் பாரே. 390

சுருக்கான மையொன்று சொன்னதிற்றிறி துரைதுலை பார்த்திடக்கைமையக்காணும், இமுக்கிமெள்ள எண்திறத்தால் காசம்பார்க்க இருளகன்று வெளிதோன்றி யின்பக்காணும், உருக்கமுடன் வியமாய்ப் பார்த்தாயாகில் ஓகோகோ கயிலாச முகந்துகாணும்,

திருக்கறிவே யுன்மனையைப் பணிந்துபோற்றித் திருவானலட்சுமிப் பெண் வசமாவாளே. 391

வசமான இந்நூலாயிரத்திருநூறும் வாக்கியங்கள் தப்பாமல் வசமாய்ப் பார்த்தால், நிசமாகத் தோணுமடா மறைப்பேயில்லை நின்னினைவு தன்மறந்தால் நிசங்காணாது, திசமான தீட்சைவிதி நன்றாய்க்காணுந் திடஞ்சுத்தி யாவதுவுந் திடந்தானப்பா, கசமான மாணிடர்க்கு இந்நூல் காட்டில் கண்மருண்டு பொருளிருளாய்க் காணுந்தானே. 392

செம்புமை.

காணவே இன்னமொரு கருமைச்சொல்வேன் களிப்பான செம்பினுட மையைக்கேளு, பேணறிவு தாம்பிரத்தால் செம்புபண்ணி யிலமான நாதநீர் நிரம்பவிட்டு, தோணவே துரிசிதனைப் பொடித்துத் தூவிச் சுண்டியபின் மேல்பேதி துலங்கத்தூவி, நாணவே ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பாரு நாலைந்து நாளையிலே மைபோலாமே.

மையான தாம்பிரத்தின் மையிலேதான் மாதாந்தசஞ்சீவியை மகிழ்ந்துபாரு, கையாலேமத்திக்கும்போதிலேதான் கருவானமையுறுதி யென்னசொல்வேன், மெய்யான மேதியுட சிமிழில்வைத்து மேன்மையுடன் தினந்தோறும் ரவியில்வைத்தால், தொய்யாத தாம்பிரத்தின் மையின்வேகஞ் சொல்லுவேன் புலத்தியனே துலங்கக்கேளே. 394

கேளப்பா மையெடுத்துத் தியானஞ்செய்து கெணிதமுடன் ரேசகபூரகமும்பண்ணி, மேலப்பா கும்பகத்தே நின்றாயானால் மேதினியிலுனை தேவர் விரும்பிக்கேட்பார், வாளப்பா வுலகத்தோடொத்துவாழ்ந்து வரிசைபெற அஷ்டசித்து மகிழ்ந்தாடி, ஆளப்பா குருபதத்தைப்பணிந்துபோற்றி அஷ்டமாசித்துவிளையாடலாமே

அறுவகைச்சரக்குமை.

ஆடுதற்கு இன்னமொரு கருமைக்கேளு ஆதியந்தமென்றதொருவுப்போடொக்க, போடுதற்குலவணத்தைச் சொல்லக்கேளு பொல்லாத சவுக்காரம் வளையலுப்பு, நாடுமெய்த் தவுவருப்பு துருசுசீனம் நவமான பேதியுட னுறக்கூட்டி, தேடுதற்குக் கலுவத்தில் பதியவைத்துத் திரமான நாதநீர் விட்டூட்டே. 396

ஆட்டியே யக்கினிணி தன்னிலேதான் அடுப்பேற்றித் தீயெரிக்க அடங்கிவேகும், மாட்டியே கருவெடுத்துக் கல்வத்திட்டு மாதாந்தசஞ்சீவியை விட்டூட்டி, நாட்டியே முன்போலே யெரித்துப்பாரு நன்மைபெற மையுறுதி யென்னசொல்வேன், காட்டியே ரவிமுகத்தில் முறையைத்தப்பா கருத்துறவே வைத்துமிகக்காருகாரே

காத்ததொரு மையெடுத்துக் கல்வத்திட்டுக் கற்பூர வித்துவி ஞூற் கலரவாட்டி, சேர்த்துமிக நஞ்சு கள்தானூட்டிச் சிவசிவா வென்னசொல்வேன் மையின்போக்கு, பூத்தமலர் சமாதியிலே செய் துமையைப் பொன்னான சிமிழ்தனிலே வைத்துக்கொண்டு, நாற் றிசையு மெய்க்கவொரு திலதம்போடு நாடுகை நூனக்கிடோ சொல் லக்கேளே. 398

கேளப்பா மையெடுத்துத் தியானஞ் செய்து கிருபையுடன் கண்ணிடைக்குருகுமப்பா, நீளப்பாகரித்துமிக வடித்தபின்பு நிமை யாட்ட மில்லாமல் நிற்கும்பாரு, வாளப்பா ராக்காலம் பகற்காலம் போல் வரிசையுடன் காணுமடா வளமையாக, சாலப்பா விரைவு கொண்டுநடந்தாயானால் காதவழிநிமைப்பொழுதுக்குள்ளுக்காகேனே

காணவே மையெடுத்துக் கண்ணில்தீற்றிக் கருணைமலர் பூமா தைக் கருத்தில்வைத்து, பேணவே ஆகாசம்பார்க்கும்போது பின மான நட்சத்திரம் பகலேகாணும், நாணவே சோமகிரி சூரியகிரி ரெண்டும் நளினமுடன் தோற்றுமடா நளினமாக, பூணவே பூமிதனி லுள்ள பொருளெல்லாம் போக்கோடே காணுமடா புதுமை தானே. 400

தானென்ற மையெடுத்து அடக்கம்பண்ணி தங்காத குன்ம மொடுமூர்ச்சைவாய்வு, கோமனென்ற ஆனந்தவாய்வுகெண்டைகுடல் பிரட்டி சருவாங்கம் குத்துமூலம், ஊனென்ற சீமூலந் தொங்குமூ லம் ஒடுங்காத சூதமூலம் வாய்வுமூலம், பேணவே குண்டுமணி அள வுகண்டால் பேசாதே யோடிவிடும் பெருமைகேளே. 401

பேரண்டமை.

பெருமையுள்ள மையொன்று சொல்லக்கேளு பேரண்டத்துள் மூலம் வராகன்பத்து, உருமையுள்ள பேதியது வராகன்பத்து வெ ணருக்கி ரவிமுகத்திலுலரப்போடு, கருமையுள்ள கடுக்காயைத் தயி லம்வாங்கிக் கண்டிடைக்கு ஐங்கோலத் தயிலஞ்சேர்த்து, தருமை யுடன் முன்மருந்தோ டொக்கால்ல சஞ்சீவித் தயிலமதை சாற்றி டாயே. 402

சாற்றிமிகக் கல்வமதி லாட்டும்போது தயங்காதே மையுறுதி அருமைமெத்த, போற்றிமிகப்பூசித்துச் சிமிழில்வைத்துப் பூரணத் தையனுதினமும் புகழ்ந்துநோக்கி, காத்தருளவேணுமென்று மை யெடுத்துக் கருணைமலர்த் திருமுகத்திற் றிலதம்போட்டு, மாற்றமெ ன்ற அஞ்சனதேவிதேவி மனிடருக்குண துருவைக் காண்பியாதே.

காண்பியா தேயிருந்துஉன்னைக்காரு காத்துநீயொருவருக்குங் காட்டவேண்டாம், தாண்மயமாய்த் தானைத் தானேதானாய் தா ணிதனி லஷ்டமா சித்தாட, கோண்மயமாய் வந்தகுரு உமையே யென்று கும்பிட்டு ரேசகபூ ரணமும்பண்ணி, வாண்மயமாய் வந்த குருநாதாவென்று வணங்கியே கும்பித்துத் திலதம்போடே.

போட்டவுட னின்னூருவை யொருவர்காணார் புத்தியுட னீயிருந்து சித்தமபன்று, நாட்டியாய் விசயமுட சித்துசெய்தா லந மாக வேணபொருள் கோடிசேரும், பூட்டாக நீயிருந்து கருவைச் செய்தால் பூலோக மன்னவர்கள் புத்திகேட்பார், வாட்டமில்லாச்சி த்தியா யிருந்துக்கொண்டு வகையுடனே அஷ்டாங்க வரிசைபாரே.

வரிசையதுபுலத்தியனேசொல்லக்கேளு வண்மையுள்ள சிகைதனை மேவைத்துக்கொண்டு, உரிசையுட னவஞ்சிரத்தில் திலகமிட்டு உண்மையுட னாசரிடஞ் சென்றுகொண்டு, துரிதமுடன் கொண்டுவா குட்டிச்சாத்தான் சொல்லியே அஷ்டமாகாசம்பண்ணி, பரிசமுடனீயிருந் தஷ்டசித்தாடப் பாருலகை மன்னரெல்லாம் பணிவார் 406
பாரே.

பாரப்பா சுடர்மதியைப் பாருபாரு பார்க்கையிலே பளிச்சென்று வொளிபோல்வீசும், நேரப்பா வொளியோடே நேர்ந்துகூடி நேரறிந்து கூடுவதால்பிரமந்தோன்றும், காரப்பா பிரமனிட திறியிற்சென்றால் கனிந்துமிக அமுதமதுச்சிந்துகாணும், நேரப்பா அமுதமதைக்கொண்டால்மைந்தா நின்னுடையதேகமது அமுதமாமே.

அமுதகலை தனையறிந்து பதனம்பண்ணு ஆதிபரா பரமெனவே அருளைநோக்கு, குமுதவொளி தனையறிந்து குருவைக்காணு குருவான பதியறிந்து தன்னைக்காரு, திமிர்தவுரு வானபதி பருகி தன்னைச் சிதமான பூரணத்தில் தினமுஞ்சேரு, சமாசமா யமுதகலை 403
தன்னைக்காரு தன்மனையை புன்மனையில் தாக்குதாக்கே.

தாக்குவது பூரணத்தால் தாக்கவேணுந் தருவானமூலமதைப் பார்க்கவேணும், நோக்குவது அம்பரத்தை நோக்கவேணும் நான் ஹிமையால் தன்னிமையி லுணரவேணும், நாக்குநுனி சுவையமுதந் கொள்ளவேணும் நாதத்தப் பேரொளியை நணுகவேணும், போக்குவாத் தறிந்தமுதங் கொள்ளவேணும் போதமய மாபூர 409
ணத்தைதகம்பே.

நம்புவது ஜெகஜோதிபாதந்தன்னை நாடறிந்து நேரறிந்து நாட்டங்கண்டு, தன்பிலத்தைத் தானறிந்து தானேதாஞ்ஞாய்த் தானறிந்தவ் கனியறிந்து தனதாய்நில்லு, வெம்பிமனந் தலையாமல் அசைபலத்தைப்பாரு மெய்ஞ்ஞான மறியாத வீணர்கோடி, அம்புவியிற்செத்தவுண்டு அறிந்துபேச அடக்கமுடனாலெடுத்து அன்பாய்ப்பாரே.

அன்பறியா மடையர்மெத்த வுலகந்தன்னோ அவையடக்கந் தனையறியா ரசட்டுமாண்பர், வெம்பிமனந் தானுழன்று வேடம்பூண்டு விஞ்சைதனை யறியாமல்வெருளும்பாவி, கொம்பறிந்துதாவுகிற மந்திபோலே குறியறிந்து தாவுவது குணமாமப்பா, சிம்புவது ஆ 411
காது சின்மாகாது சிவசிவா மதியமுதச் செய்கைபாரே.

போட்டவுட னின்னுருவை யொருவர்காணார் புத்தியுட னீயி
ருந்து சித்தபன்னு, நாட்டியாய் விசயமுட சித்துசெய்தால் நா
மாக வேணபொருள் கோடிசேரும், பூட்டாக நீயிருந்து கருவைச்
செய்தால் பூலோக மன்னவர்கள் புத்திகேட்பார், வாட்டமில்லாச்சித்
தையா யிருந்துக்கொண்டு வகையுடனே அஷ்டாங்க விசையபாரே.

விசையபுலத்தியனே சொல்லக்கேளு வண்மையுள்ள சிகைதனை
வைத்துக்கொண்டு, உரிசையுட னவஞ்சிரத்தில் திலகம்போட்டு
உண்மையுட னாசரிடஞ் சென்றுகொண்டு, துரிதமுடனே கொண்டு
வா குட்டிச்சாத்தான் சொல்லியே அஷ்டமாகாசம்பண்ணி, பரிசமு
டனீயிருந் தஷ்டசித்தாடப் பாருலகை மன்னரெல்லாம் பணிவார் 406
பாரே.

பாரப்பா சுடர்மதியைப் பாருபாரு பார்க்கையிலே பளிச்செ
ன்று வொளிபோல்வீசும், நேரப்பா வொளியோடே நேர்ந்துகூடி
நேரறிந்து கூடுவதால்பிரமந்தோன்றும், காரப்பா பிரமனிட திரி
யிற்சென்றால் கனிந்துமிக அமுர்தமதுச்சிந்துகாணும், நேரப்பா அமு
ர்தமதைக்கொண்டால்மைந்தா நின்னுடையதேகமது அமுர்தமாமே

அமுர்தநிலை தனையறிந்து பதனம்பண்ணு ஆதிபரா பரமென
வே அருணைநோக்கு, குமுதவொலி தனையறிந்து குருவைக்காருகு
வான பதியறிந்து தன்னைக்காரு, திமிர்தவுரு வானபதி பருவத்தன்
னைச் சிதமான பூரணத்தில் தினமுஞ்சேரு, சமாசமா யமுர்தநிலை 403
தன்னைக்காரு தன்மனையை யுன்மனையில் தாக்குதாக்கே.

தாக்குவது பூரணத்தால் தாக்கவேணுந் தருவானமூலமதைப்
பார்க்கவேணும், நோக்குவது அம்பரத்தை நோக்கவேணும் நான்
னிலைமயால் தன்னிலையி லணுகவேணும், நாக்குநுனி சுவையமு
தங் கொள்ளவேணும் நாதத்தப் பேரொளியை நணுகவேணும்,
போக்குவாத் தறிந்தமுதங் கொள்ளவேணும் போதமய மாபூர 409
ணத்தைநம்பே.

நம்புவது ஜெகஜோதிபாதந்தன்னை நாடறிந்து நேரறிந்து நா
ட்டங்கண்டு, தன்பிலத்தைத் தானறிந்து தானேதானாய்த் தானறி
ந்தங் கனியறிந்து தனதாயில்லு, வெம்பிமனம் தலையாமல் அலைபல
த்தைப்பாரு மெய்ஞ்ஞான மறியாத வீணர்கோடி, அம்புவியில்மெ
த்தவுண்டு அறிந்துபேச அடக்கமுடனாலெடுத்து அன்பாய்ப்பாரே.

அன்பறியா மடையர்மெத்த வுலகத்தன்னே அவையடக்கந்
தனையறியா ரசட்டுமாண்பர், வெம்பிமனந் தானுழன்று வேடம்பூ
ண்டு விஞ்ஞைதனை யறியாமல்வெருளும்பாவி, கொம்பறிந்து தாவுகிற
மந்திபோலே குறியறிந்து தாவுவது குணமாமப்பா, சிம்புவது ஆ
காது சினமாகாது சிவசிவா மதியமுதச் செய்கைபாரே. 411

போட்டவுட னஞ்சுருவை யொருவர்காணார் புத்தியுட னீயி
ருந்து சித்தபன்று, நாட்டியாய் விசயமுட சித்துசெய்தால் நா
மாக வேணபொருள் கோடிசேரும், பூட்டாக நீயிருந்து கருவைச்
செய்தால் பூலோக மன்னவர்கள் புத்திகேட்பார், வாட்டமில்லாச்சி
னையா யிருந்துக்கொண்டு வகையுடனே அஷ்டாங்க வரிசைபாரே.

வரிசையது புலத்தியனே சொல்லக்கேளு வண்மையுள்ள தீட்சைதனை
வைத்துக்கொண்டு, உரிசையுட னவஞ்சித்தில் நிலைக்கப்பூட்டி
உண்மையுட னரசரிடஞ் சென்றுகொண்டு, துரிதமுடன் கொண்டு
வா குட்டிச்சாத்தான் சொல்லியே அஷ்டமாகாசம்பண்ணி, பரிசமு
டனீயிருந் தஷ்டசித்தாடப் பாருலகை மன்னரெல்லாம் பணிவார் 406
பாரே.

பாரப்பா சடர்மதியைப் பாருபாரு பார்க்கையிலே பளிச்சென்
றுவொளிபோல்வீசும், நேரப்பா வொளியோடே சேர்ந்துகூடி
நேரறிந்து கூடுவதால்பிரமந்தோன்றும், காரப்பா பிரமனிட திரு
யிற்சென்றால் கனிந்துமிக அமுதமதுச்சிந்துகானும், நேரப்பா அமு
தமதைக்கொண்டால்மைந்தா நின்னுடையதேகமது அமுதமாமே

அமுதநிலை தனையறிந்து பதனம்பண்ணு ஆதிபாரபரமென
வே அருளைநோக்கு, குமுதவொலி தனையறிந்து குருவைக்காருகுரு
வான பதியறிந்து தன்னைக்காரு, திமிர்தவறு வானபதி பருதியன்
னைச் சிதமான பூரணத்தில் தினமுஞ்சேரு, சுமாசமா யமுதநிலை 408
தன்னைக்காரு தன்மனையை யுன்மனையில் தாக்குதாக்கே.

தாக்குவது பூரணத்தால் தாக்கவேணுந் தருவானமூலமதைப்
பார்க்கவேணும், நோக்குவது அம்பரத்தை நோக்கவேணும் நான்
னிமையால் தன்னிமையி லுறுதிவேணும், நாக்குநுனி கலையமு
தன் கொள்ளவேணும் நாதாந்தப் பேரொளியை நாடவேணும்,
போக்குவாந் துறிந்தமுதங் கொள்ளவேணும் போதமய மாம்பூ 409
ரணத்தைதகம்பே.

நம்புவது ஜெகஜோதிபாதந்தன்னை நாடறிந்து நகரறிந்து நா
ட்டங்கண்டு, தம்பிலத்தலைத் தானறிந்து தானேதானாய்த் தானறி
ந்தவ் கனியறிந்து தனதாய்நில்லு, வெம்பிமனை தலையாமல் அசையல
ந்தைப்பாரு மெய்ஞ்ஞான மறியாத வீணர்கோடி, அம்புவியில்லெம
த்தவுண்டு அறிந்துபேசு அடக்கமுடனாலெடுத்து அன்பாய்ப்பாரே.

அன்பறியா மடையர்மெத்த வுலகத்துன்னே அவையடக்கந்
தனையறியா ரசட்டுமாண்பர், வெம்பிமனத் தாறுபுன்று வேடம்பூ
ண்டு வித்தைதனை யறியாமல்வெருளும்பாவி, கொம்பறிந்து தாவுதிற
மந்திபோலே குறியறிந்து தாவுவது குணமாமப்பா, சிம்புவது ஆ
காது சினமாகாது சிவசிவா மதியமுதச் செய்கைபாரே. 411

பாரப்பா குருவினுட பதியைநோக்கிப் பார்க்கையிலே கீழ்மூலம் பதிந்துபாரு, ஆரப்பா அறிவார்க ளமுதப்போக்கு அமுதரசந் தானறிந்து அழுத்திப்பாரு, வீரப்பா செய்யாமல் விண்ணைப்பாரு விண்ணிறைந்த போதமதை மிகவும்வேண்டு, சாரப்பா சதானந்தந் தன்னைக் காரு தனையறிந்து காராட்டால் தவறிப்போமே. 412

தவமான புலத்தியனே சொல்லக்கேளு சந்திரபுஷ்க் கரணியிலே ஸ்தானம்பண்ணி, சிவமான செபதபங்கள் செய்யும்போது தென்பொதிகை தனில்வாழும் சித்தர்கூடி, நவமான கருவெடுத்து ஆடுங்கூத்தை நாங்கள்மிக அதிசயித்துப் பார்க்கவந்தால், உவமானந் தெரியாமல் செய்தாயானால் ஓடுமணி கவுனமதை யுரையென்றாரே. 413

உரையாத கவுனரசமணியையீந்து உருமறைக்குங் கருவொன்று வுகந்துகூறி, திரையான திரைநீக்க வலுவுகூறி திரைநீக்கிக் குருபதத்திற் சேரக்கூறி, வரையான ஆறுவரை தாண்டக்கூறி மகத்தான மேல்வரையின் மார்க்கங்கூறி, குறையான அமுதமது கொள்ளக்கூறி குருவிருக்கும் பதிகூறிப் போவென்றேனே. 414

போவென்று சொன்னவுடன்சித்தர்கூடிப் பொதிகையென்றபோதகிரி தனிற்சென்றார்கள், ஆவென்ற டீதிபறிந்து அதீதசித்தர் அவையடக்கங் கேட்டவுட னறிந்துபோனார், கோவென்ற குருமுறையாய் சொன்னால்மைந்தா, கொள்கையுடன் தனையறிய மாட்டாதேதது, நாவென்ற ருசியதனை யறியாதாலே நல்லருசி தனையறிய மதிபோனாரே.

மதியொடுங்கி வளருகின்ற சூட்சந்தன்னை வணக்கமுடன் தானிருந்து வணங்கினுக்கால், பதிதலத்தி லெட்டிரண்டு மொன்றாய்க்கூடி பத்தான தசவாய்வு அகாரபீடம், விதியெழுத்தை யாரறிந்து கூட்டப்போறார் விமலனே புலத்தியனே அந்தம்பாரு கதிமுகத்தில் காயசித்துக் கடுத்தவாறு கண்டுகண்டு கொண்டவனே சித்தனாமே. 416

அறுபத்துநாலுசித்து.

சித்தான அறுபத்து நாலுக்கும்பேர் செப்புகிறேன் புலத்தியனே தெளிந்துகேளு, முத்தானபிரவதிகசித்துவொன்றுமூர்க்கமுள்ள இதமிதச் சித்துவொன்று, சுத்தானசுக்கிலைந்தின் சித்துவொன்று சுகமான பிரமகுலச் சித்துவொன்று, பாத்தான பிரையதிகச் சித்துவொன்று பாங்கான அங்கிசத்தின் சித்தொன்றுச்சே. 417

ஒன்றான பெண்மயமாம் சித்துவொன்று ஓடுங்காத பவமுனிசித்துவொன்று, பன்றான ஈசர்குலச் சித்துவொன்று பராபரமாந் தானுமென்னும் பரமசித்து, குன்றாத அசுரமெனுஞ் சித்துவொன்று குறையாததானியமாஞ் சித்துவொன்று, சென்றண்ட பிரமாதிச் சித்துவொன்று திரமான அனுமாதி சித்தொன்றுச்சே. 418

ஆச்சப்பா விகுர்தகுலச் சித்துவொன்று அடங்காத சித்திரமாஞ் சித்துவொன்று, மூச்சப்பா சிவநிதியாஞ் சித்துவொன்று முறையான

காய்ச்சப்பா பருகியெனுஞ்சித்துவொன்று
தருணவது சித்துவொன்று, காய்ச்சப்பா பருகியெனுஞ்சித்துவொன்று பண்பான யோகினி
கரைகாணு அதிரூபச் சித்துவொன்று, பாச்சப்பா பண்பான யோகினி 419
யாஞ் சித்துமாமே.

அசையாத விருந்திளனு
ஆமப்பா விநோதமயச் சித்துவொன்று அசையாத விருந்திளனு மன்பு
ஞ்சித்துவொன்று, நாமப்பா காரூபச்சித்துவொன்று நாதமெனு மன்பு
ஞ்சித்துவொன்று, நாமப்பா காரூபச்சித்துவொன்று கரு
நிலைச் சித்துவொன்று காமப்பால் விஜயமெனுஞ் சித்துவொன்று கரு
ணைபெறுஞ் செயரூபச் சித்துவொன்று, தாமப்பா மதன்கேளிச் சித்து 420
மொன்று தருகாத அப்பிவனச் சித்தொன்றுச்சே.

நிரமான நரிபரியாஞ் சித்து
சித்தான பரிகுலச் சித்துவொன்று நிரமான நரிபரியாஞ் சித்து
வொன்று, வித்தான வகாரமாய்ச் சித்துவொன்று விதமான சந்தவிதச்
சித்துமொன்று: சுத்தான தாம்பிரமாஞ் சித்துவொன்று அலையாத சல
பேறிச் சித்துவொன்று, முத்தான அகபதியாஞ் சித்துவொன்று மூறை 421
யான சின்முகச் சித்துவொன்றே.

சிவசிவா சித்துமகா சித்
சித்திக்கும் ரிஷபமுகச் சித்துவொன்று சிவசிவா சித்துமகா சித்
துவொன்று, பத்திக்கும் பரம்பரச் சித்துவொன்று பசர்பஞ்சி காணசி
த்து அதிகவித்தை, உத்திக்கும் உத்திகரு வுருமைசித்து உருவான
மறைநப்பிலே மணந்தஞ்சித்து, வெற்றிக்கும் வெற்றிமுனைச் சித்துவொ 422
ன்று வேடிக்கை மதுரகேளிச் சித்துவொன்றே.

மங்கையர்களதிமோகச் சித்
மதுராதி மாமோகச் சித்துவொன்று மங்கையர்களதிமோகச் சித்
துவொன்று, விதனமுடன் விதனம்வருஞ் சித்துவொன்றுவேடிக்கை கா
லந்தி லதிகசித்து, சுகமான சலதம்பச் சித்துவொன்று சுருக்கான அக்
கினியி லனந்தஞ்சித்து, அதமான மாரணத்தி லனந்தஞ்சித்து ஆக்கை 423
புது மாருட்ட மானசித்தே.

வைபகத்தோர் தன்மையக்கு
மாருட்ட மானபே தனமாஞ்சித்து வைபகத்தோர் தன்மையக்கு
வாடைசித்து, நீராட்டமான திலேணையாச்சித்து நித்தைடயிலே நம்பிக்
கும் வாயுஸ்தம்பம், கோராட்ட விதேஜதத்தி லதிகசித்து குமரிவிளையா
டுகிற கோலச்சித்து, பாராட்டம் பண்ணுகிற அரவின்சித்து பகைத்த 424
வா தமதியற்றும் பாரிசித்தே.

பார்க்கையிலே இயெரி
பாரப்பா முத்திரைப் படைக்குஞ்சித்து பார்க்கையிலே இயெரி
ந்தா பறக்குஞ்சித்து, நேரப்பா யெரிந்தழி யவிக்குஞ்சித்து நிமைக்கு
முன்னே காதவழி நெருக்குஞ்சித்து, வீரப்பா செய்யாம லடங்குஞ்சி
த்து வெகுகோடி சித்துகளுன் விபரமாக, ஆரப்பா அறிவார்க ளறுப 425
த்துநாலு மடக்கமுடனுறைந்து நீதான்பாரே.

நீள்புவியி லிக்குருவைச் சொ
நீதானு பாடுகிற வகையைக்கேளு நீள்புவியி லிக்குருவைச் சொ
ன்னையானல், கோதறவே வாயுவிலை லடக்கப்பட்டு கொடும்பிணிகள்
சூழ்ந்துமிகக் கொடுமையாகி, வேதாளம் பூதகண மயமாய்ப் போவாய்
வேதாந்த சத்தியமாய் நின்றுயானல், தாதாவா யுலகிலுள்ளோர்க் கா 426
வாயப்பா தன்மையுள்ள புத்தியினை கேளுகேளே.

கேளப்பா சித்துவகை யோரெட்டெட்டுங் கிருபையுடன் பேர்வ
கையுங் கெணிதஞ்சொன்னேன், வேளப்பா எரித்தசிவன் கிருபையாலே
வெளிதோராக் கருக்குருவாய் விபரங்கேளு, ஆளப்பா இந்நூல்தான்
சாலஞ்சாலம் ஆயிரந்து இருநூறுமதிகஞ்சாலம், கோளப்பா ஜாலமதி
லடக்கமானுல் கொள்கின்ற சாலவித்தை நிசமதாமே. 427

நிசமான தொழிலெட்டுஞ் சதாறுடு நிச்சயமாய் சாலவித்தைதமை
யிறந்தாலும், வசமான மனதடங்கி அறிவிற்சேர்ந்தால் மகத்தான சால
வித்தை யென்னசொல்வென் நிசமான தசதீட்சை மனதிற்கொண்டு,
நித்தமரி பூரணத்தைப் பணிந்தாயானல், ருசியான பால்போலே சகல
சித்தும் தொடிக்குறமன்னே ஆதிதந்த நோக்குண்டாமே. 428

பிரவதிகச்சித்து.

உண்டான சித்துவகைக்குவகைகேளு உறுதியுள்ள புலத்தியனே
புணக்காய்ச்சொல்வேன், கெண்டாட ஆர்க்குருவி பிச்செடுத்துச் செங்
தேனுங் கருந்தேனும் விட்டுமைந்தா, நன்றாகமத்திக்கும் போதில்மை
ந்தா நன்மையுள்ள மைபோலே நலமாய்க்காணும், குன்றாத சிமிழ்தனி
லே பதனம்பண்ணிக் குருவான பதிநோக்கித் திலதம்போடே. 429

போட்டவுடன் ரேசகபூரகமும்பண்ணிப் புனிதமுடன் கும்பகத்
தில் நின்றால்மைந்தா, நாட்டமுடன் நாலுதிக்கி லுள்ளசேதி நலமாகத்
தோணுமடா நலமாய்மைந்தா, தேட்டமுட னிந்தமுறை சித்துதானுந்
திடமான பிறவதிகச் சித்துமாகும், வாட்டமில்லா மனதடங்கி நில்லு
நில்லு மைந்தனே யின்னமொரு வரிசைகேளே. 430

இதமதிகச்சித்து.

வரிசையென்ன இதமதிதச் சித்துசொல்வேன் வால்நீண்ட தருக்
குருவி பிச்சுவாங்கி, உரிமையுள்ள எரண்டத் தெண்ணெய்விட்டு ஓமெ
னவே மத்தித்து ரவியில்வைக்க, மூரசதிரந் திருவேறுமையாய்ப்போ
கும் மூர்க்கமுள்ள மெய்பதனைச் சிமிழில்வைத்து, குருபதியைத் தனை
நோக்கி மைபைப்போட்டுக் கும்பித்து நின்றநிறல்குணத்தைக்கேளே.

கேளப்பா நாலுறு ஜனங்கள்கூடி கெம்பீர மாயிருக்குங் கூட்டங்
தேடி, கோளப்பா பிசப்பேசி சண்டைசெய்வார் குணமாக நீயடக்கிப்
போகும்போது, வேளப்பா மதனாதிபோ லிணங்கிநிற்பார் வேடிக்கை
பார்க்கவுட்டீ பின்புசென்றால், தாளப்பா மிகவாங்கி மிதித்துக்கொ
ண்டு கடினமுள்ள சண்டையிட்டு வோடும்பாரே. 432

பிறையதிகச்சித்து.

பாரப்பா இன்னமொரு சேதிகேளு பண்பான பிறையதிகச் சித்து
சொல்வேன், காரப்பா திகைப்பூண்டு தனைக்கருக்கி கருவான எரண்டத்
தெண்ணெய்விட்டு, வீரப்பா செய்யாமல் கலவத்தாட்ட விபரமுள்ள

மைபோலே வெளிச்சங் காணுஞ், சேரப்பா சிமிழ்தனிலே பதனம் பண்ணித் திருவான பதிநோக்கித் திலதம்போடே. 433

போட்டவுட னமாவாசை இருட்டில்மைந்தா போக்குடனே நாலு திக்கும் பார்த்தாயானால், நாட்டமுடன் பிறையதிக மாகத்தோற்றும் நரரான மானிடர்க்கு அப்படியேகாணும், வாட்டமுட னிடதுகண்ணை மூடிப்பார்த்தால் வலமான சூரியன்போல் வரிசைகாணும், காட்டாதே யுலகத்தி லிந்தநூலைக் கர்மவிதி தீர்ந்தவர்க்குக் காட்டுகாட்டே. 434

அங்கிச்சித்து.

காட்டவே பிறையதிகச் சித்துச்சொன்னேன் கருவான அங்கிசத் தின் சித்துச்சொல்வேன், பூட்டாதமின்மினியாம் பூச்சிதன்னைப் பொருக்கியொரு சிரங்கைதனை பீங்கானிட்டு, கூட்டுவா யேரண்டத் தெண்ணெய்விட்டு குருவான கருவிட்டு ரவியில்வைக்க, ஆட்டானதிகைப்பூடு வுருகிநல்ல அறக்குநிற மையெனவே அன்பாம்பாரே. 435

அன்பான மையெடுத்துச் சிமிழில்வைத்து அண்டமெனுங் கும்ப முனி யடிமையாகி, நிம்பாமல் நீயிருந்து திலதம்போட்டு நின்றிடந் தைக் கும்பித்து அருளைநோக்கு, சம்பிரமாய்பூமிதனைப்பார்க்கும்போது தட்டாத பாதாளங் கெசமாய்த் தோற்றும், வம்பான பாதாளம் பார்க் கும்போது மனதுபய மாகவேதான் தோற்றும்பாரே. 436

பாரப்பா அங்கிசத்தின் சித்துச்சொன்னேன் பாங்கான சுக்கிலத் தின் சித்துகேளு, நீரப்பா சூதநீர் பீங்கானிலிட்டு நிறையாகப் பெருங் காயந் தன்னிற்சேர்த்து, காரப்பா ரவிதனிலே வைத்துப்பாருகாரமது தானேறி புளிபோலாகும், சேரப்பா சிமிழ்தனிமேல பதனம் பண்ணிச் சிந்தைமன தொன்றாக அறிவில்நில்லே. 437

நில்லென்று தியானித்து கலத்தல்செய்து நிசமான கடுகளவு புளி தான்கொண்டு, சொல்லென்றும் பேசாமல் கலத்தல்செய்தால் சுருக் கான சூதநீர்மேலேறுங், கல்லென்ற மலையதுவும் நகர்ந்தாலுந்தான் கழலாது சூதநீர் கட்டிப்போகும், வல்லென்ற மல்பொருந்துங் கோடி யான்மின் மதனவொலி சத்தமதுசொல்லொணாதே. 438

சொல்லவொண்ணா கலத்தலிலே மதன்போலாடும் சுகிர்தமின் மான் மனம்வேறானால் சொல்லக்கேளு, நல்லதொரு அடக்கமென்ற புளியைத்தாப்பு நலமானசூதநீர் சரிபோறப்பாயும், புல்லென்ற புல்ல ருக் கிந்தநூலைப் புகலாதே அவர்களிடம்பேசவேண்டாம், வல்லென்ற சுக்கிலத்தின் சித்துமாகு மகத்தான பிரமகுலச் சித்துகேளே. 439

பிரமகுலச்சித்து.

கேளப்பா செம்பருந்துப் பித்தெடுத்து கிருபையுடன் சூதனீ ரொன்றாய்சேர்த்து, கோளப்பா வாராமல் புழுகுசேர்த்துக் கூர்மையு

டன் மத்திக்கும் போதிலையா, கூழப்பா போலாகி யிறுகிமையாய் குண
மாக இருக்குமடா சிமிழில்வைத்து, நாளப்பா மூலமதிற் றிலதப்போ
ட்டு நன்மையுடன் கும்பகத்தில் நின்றுபாரே. 440

பாரப்பா வுனதுருவைக் கண்டோரெல்லாம் பரப்பிரம சொரூப
மெனப் பணிவாரையா, காரப்பா மவுனமதா யிருந்துகொண்டு காசினி
யோர் செய்தொழிலைக் காணுகாணு, பேரப்பா பிரமகுல மெனறே
சொல்வார் பேசாமற் றிலதமதை யழித்தாயானால், சீரப்பா வுனதுருத்
தான் சுபமதாகச் செகத்தோர்க்குத் தோணுமடா தெளிந்துபாரே.

பாரப்பா பிரமகுலச் சித்துச்சொன்னேன் பதிவான பெண்மயத்
தின் சித்துகேளு, ஆரப்பா அறிவார்கள் காமரூபி அசுபதியி னுள்தனி
லே கொண்டுவந்து, நேரப்பா கருவினால் பித்துஞ்சேர்த்து நினைவாகத்
தானெடுத்து வைத்துக்கொண்டு, சீரப்பா தாரமது கூடச்சேர்த்துத்
திரடாக ஐங்கோலத் தயிலம்வாங்கே. 442

வாங்கியே கல்வத்திலாட்டும்போது மயங்காமற் தயிலம்விட்டு மா
ட்டிஆட்டி, ஓங்கியே ஆட்டிவரி லென்னசொல்வேன் ஓகோகோ அரு
ணநிற மையேயாகும், தீங்கில்லாச் சிமிழ்தனிலே பதனம்பண்ணிச்செ
ங்கதிருஞ் சோதியுமே சேர்ந்தநாளில், பாங்குபெற எமலியிட்டுப் பூசி
யேதான் பதிவாக ரேசகபூ ரகமும்பண்ணே. 443

பண்ணியே கும்பகத்தி னின்றாயானால் பாருளோர் ரதிமோகசனி
கையென்று, சண்ணையொடு சயிக்கினைகள் பேசுவார்கள் தன்மனதைத்
தானடக்கிக் குஞ்சிரிப்புகொள்ளு, கன்னிகையேயுன்மனது என்றுபோ
ற்றிக் கால்தனிலே விழுவார்கள் கருவாய்நீயும், உன்னியேஎமலியதை
யழித்தாயானால் உடனின்ற மான்தேடி யேங்குவாரே. 444

ஏங்கியே மனந்தளர்ந்து பெருமூச்சேறி என்னசொல்வேன் மத
ரதியோ மோகினியோ போபோ, மாங்குயில் போல் நின்ற பெண்ணை
நிமைக்குமுன்னே மறைந்ததினால் மனிதரெல்லா மாயமாயம், தூங்கு
வது சொற்பனம்போ லாச்சேயென்று சொல்வார்க ளனைவோருந்
துயரம்வைத்து, பாங்குடனே பெண்மயத்தின் சித்தைநீயும் பகராதே
யொருவருக்கும் பண்பாய்த்தானே. 445

பவமூலச்சித்து.

தானென்ற பெண்மயத்தின் சித்துச்சொன்னேன் தவமான பவ
மூலச்சித்துகேளு, கானென்ற கானகத்தில் வாழும்நல்ல கவரியெனு
மானினுடக் குளம்பைவாங்கி, பானென்ற பாண்டமதி லிட்டுநல்ல பசு
மையுள்ள துருசதுவுங் கெந்திசேர்த்து, ஊனென்ற அமுரிவிட்டு எரித்
தாயாகில் உடன்சேர்ந்த நீர்வற்றித் தயிலமாமே. 446

ஆமப்பா தயிலமதில் வீரம்பூரம் அன்பான புழுகிட்டு மத்தித்தே
தான், நாமப்பா சொல்லுகிறோம்ரவியில்வைக்க நல்லதொரு மெழுகாகி

மைபோலே வெளிச்சங் காணுந், சேரப்பா சிமிழ்தனிலே பதனம் பண்ணித் திருவான பதிநோக்கித் திலதம்போடே. 433

போட்டவுட னமாவாசை இருட்டில்மைந்தா போக்குடனே நாலு திக்கும் பார்த்தாயானால், நாட்டமுடன் பிறையதிக மாகத்தோற்றும் நரரான மானிடர்க்கு அப்படியேகாணும், வாட்டமுட னிடதுகண்ணை மூடிப்பார்த்தால் வலமான சூரியன்போல் வரிசைகாணும், காட்டாதே யுலகத்தி லிந்தநூலைக் கர்மவிதி தீர்ந்தவர்க்குக் காட்டுகாட்டே. 434

அங்கிச்சித்து.

காட்டவே பிறையதிகச் சித்துச்சொன்னேன் கருவான அங்கிசத் தின் சித்துச்சொல்வேன், பூட்டாதமின்மினியாம் பூச்சிதன்னைப் பொருக்கியொரு சிரங்கைதனை பீங்கானிட்டு, கூட்டுவா யேரண்டத் தெண்ணெய்விட்டு குருவான கருவிட்டு ரவியில்வைக்க, ஆட்டானதிகைப்பூடு வுருகிநல்ல அறக்குநிற மைமெனவே அன்பாம்பாரே. 435

அன்பான மையெடுத்துச் சிமிழில்வைத்து அண்டமெனுங் கும்ப முனி யடிமையாகி, நிம்பாமல் நீயிருந்து திலதம்போட்டு நின்றிடநூதைக் கும்பித்து அருளைநோக்கு, சம்பிரமாய்பூமிதனைப்பார்க்கும்போது தட்டாத பாதாளங் கெசமாய்த் தோற்றும், வம்பான பாதாளம் பார்க் கும்போது மனதுபய மாகவேதான் தோற்றும்பாரே. 436

பாரப்பா அங்கிசத்தின் சித்துச்சொன்னேன் பாங்கான சுக்கிலத் தின் சித்துகேளு, நீரப்பா சூதநீர் பீங்கானிலிட்டு நிறையாகப் பெருங் காயந் தன்னிற்சேர்த்து, காரப்பா ரவிதனிலே வைத்துப்பாருகாரமது தானேறி புளிபோலாகும், சேரப்பா சிமிழ்தனிலே பதனம் பண்ணிச் சிந்தைமன தொன்றாக அறிவில்நில்லே. 437

நில்லென்று தியானித்து கலத்தல்செய்து நிசமான கடுகளவு புளி தான்கொண்டு, சொல்லென்றும் பேசாமல் கலத்தல்செய்தால் சுருக் கான சூதநீர்மேலேறுங், கல்லென்ற மலையதுவும் நகர்ந்தாலுந்தான் கழலாது சூதநீர் கட்டிப்போகும், வல்லென்ற மல்பொருந்துங் கோடி மான்மின் மதனவொலி சத்தமதுசொல்லொணுதே. 438

சொல்லவொண்ணு கலத்தலிலே மதன்போலாடும் சுகிர்தமின் மான் மனம்வேறானல் சொல்லக்கேளு, நல்லதொரு அடக்கமென்ற புளியைத்துப்பு நலமானசூதநீர் சரிபோற்பாயும், புல்லென்ற புல்ல ருக் கிந்தநூலைப் புகலாதே அவர்களிடம்பேசவேண்டாம், வல்லென்ற சுக்கிலத்தின் சித்துமாகு மகத்தான பிரமகுலச் சித்துகேளே. 439

பிரமகுலச்சித்து.

கேளப்பா செம்பருந்துப் பித்தெடுத்து கிருபையுடன் சூதனீ ரொன்றுய்சேர்த்து, கோளப்பா வாராமல் புழுகுசேர்த்துக் கூர்மையு

டன் மத்திக்கும் போதிலையா, கூழப்பா போலாகி யிறுகிமையாய் குண மாக இருக்குமடா சிமிழில்வைத்து, நாளப்பா மூலமதிற் றிலதப்போ ட்டு நன்மையுடன் கும்பகத்தில் நின்றுபாரே. 440

பாரப்பா வுனதுருவைக் கண்டோரெல்லாம் பரப்பிரம சொரூப மெனப் பணிவாரையா, காரப்பா மவுனமதா யிருந்துகொண்டு காசினி யோர் செய்தொழிலைக் காணுகாணு, பேரப்பா பிரமகுல மெனறே சொல்வார் பேசாமற் றிலதமதை யழித்தாயானால், சீரப்பா வுனதுருத் தான் சுபமதாசச் செகத்தோர்க்குத் தோணுமடா தெளிந்துபாரே.

பாரப்பா பிரமகுலச் சித்துச்சொன்னேன் பதிவான பெண்மயத் தின் சித்துகேளு, ஆரப்பா அறிவார்கள் காமரூபி அசுபதியி னுள்தனி லே கொண்டுவந்து, நேரப்பா கருவினுல் பித்துஞ்சேர்த்து நினைவாகத் தானெடுத்து வைத்துக்கொண்டு, சீரப்பா தாரமது கூடச்சேர்த்துத் திரமாக ஐங்கோலத் தயிலம்வாங்கே. 442

வாங்கியே கல்வத்திலாட்டும்போது மயங்காமற் தயிலம்விட்டு மா ட்டிஆட்டி, ஓங்கியே ஆட்டிவரி லென்னசொல்வேன் ஓகோகோ அரு ணநிற மையேயாகும், தீங்கில்லாச் சிமிழ்தனிலே பதனம்பண்ணிச்செ ங்கதிருஞ் சோதியுமே சேர்ந்தநாளில், பாங்குபெற எமலியிட்டுப் பூசி யேதான் பதிவாக ரேசகபூ ரகமும்பண்ணே. 443

பண்ணியே கும்பகந்தி னின்றுயானல் பாருளோ ரதிமோகசனி கையென்று, சண்ணையொடு சயிக்கினைகள் பேசுவார்கள் தன்மனதைத் தானடக்கிக் குஞ்சிரிப்புகொள்ளு, கன்னிகையேயுன்மனது என்றுபோ ற்றிக் கால்தனிலே விழுவார்கள் கருவாய்நீயும், உன்னியேஎமலியதை யழித்தாயானல் உடனின்ற மான்தேடி யேங்குவாரே. 444

வங்கியே மனந்தளர்ந்து பெருமூச்சேறி என்னசொல்வேன் மத ரதியோ மோகினியோ போபோ, மாங்குயில் போல் நின்ற பெண்ணை நிமைக்குமுன்னே மறைந்ததினுல் மனிதரெல்லா மாயமாயம், தூங்கு வது சொற்பனம்போ லாச்சேயென்று சொல்வார்க ளனைவோருந் துயரம்வைத்து, பாங்குடனே பெண்மயத்தின் சித்தைநீயும் பகராதே யொருவருக்கும் பண்பாய்த்தானே. 445

பவமூலச்சித்து.

தானென்ற பெண்மயத்தின் சித்துச்சொன்னேன் தவமான பவ மூலச்சித்துகேளு, கானென்ற கானகத்தில் வாழும்நல்ல கவரியெனு மானினுடக் குளம்பைவாங்கி, பானென்ற பாண்டமதி விட்டுநல்ல பசு மையுள்ள துருசதுவுங் கெந்திசேர்த்து, ஊனென்ற அமுரிவிட்டு எரித் தாயாகில் உடன்சேர்ந்த நீர்வற்றித் தயிலமாமே. 446

ஆமப்பா தயிலமதில் வீரம்பூரம் அன்பான புழுகிட்டு மத்தித்தே தான், நாமப்பா சொல்லுகிறோம்ஞவியில்வைக்க நல்லதொரு மெழுகாகி

மைபோலே வெளிச்சங் காணுந், சேரப்பா சிமிழ்தனிலே பதனம் பண்ணித் திருவான பதிநோக்கித் திலதம்போடே. 433

போட்டவுட னமாவாசை இருட்டில்மைந்தா போக்குடனே நாலு திக்கும் பார்த்தாயானல், நாட்டமுடன் பிறையதிக மாகத்தோற்றும் நாரான மானிடர்க்கு அப்படியேகாணும், வாட்டமுட னிடதுகண்ணை மூடிப்பார்த்தால் வலமான சூரியன்போல் வரிசைகாணும், காட்டாதே யுலகத்தி லிந்தநூலைக் கர்மவிதி தீர்ந்தவர்க்குக் காட்டுகோட்டே. 434

அங்கிச்சித்து.

காட்டவே பிறையதிகச் சித்துச்சொன்னேன் கருவான அங்கிசத்தின் சித்துச்சொல்வேன், பூட்டாதமின்மினியாம் பூச்சிதன்னைப் பொருக்கியொரு சிரங்கைதனை பீங்கானிட்டு, கூட்டுவா யேரண்டத் தெண்ணெய்விட்டு குருவான கருவிட்டு ரவியில்வைக்க, ஆட்டானதிகைப்பூடுருகிநல்ல அறக்குநிற மையெனவே அன்பாம்பாரே. 435

அன்பான மையெடுத்துச் சிமிழில்வைத்து அண்டமெனுங் கும்பமுனி யடிமையாகி, நிம்பாமல் நீயிருந்து திலதம்போட்டு நின்றிடத்தைக் கும்பித்துஅருளைநோக்கு, சம்பிரமாய்பூமிதனைப்பார்க்கும்போது தட்டாத பாதாளங் கெசமாய்த் தோற்றும், வம்பான பாதாளம் பார்க்கும்போது மனதுபய மாகவேதான் தோற்றும்பாரே. 436

பாரப்பா அங்கிசத்தின் சித்துச்சொன்னேன் பாங்கான சுக்கிலத்தின் சித்துகேளு, நீரப்பா சூதநீர் பீங்கானிலிட்டு நிறையாகப் பெருங்காயந் தன்னிற்சேர்த்து, காரப்பா ரவிதனிலே வைத்துப்பாருகாரமது தானேறி புளிபோலாகும், சேரப்பா சிமிழ்தனிலே பதனம் பண்ணிச் சிந்தைமன தொன்றாக அறிவில்நில்லே. 437

நில்லென்று தியானித்து கலத்தல்செய்து நிசமான கடுகளவு புளிதான்கொண்டு, சொல்லென்றும் பேசாமல் கலத்தல்செய்தால் சுருக்கான சூதநீர்மேலேஏறுங், கல்லென்ற மலையதுவும் நகர்ந்தாலுந்தான் கழலாது சூதநீர் கட்டிப்போகும், வல்லென்ற மல்பொருந்துங் கோடிமான்மின் மதனவொலி சத்தமதுசொல்லொணுதே. 438

சொல்லவொண்ணு கலத்தலிலே மதன்போலாடும் சுகிர்தமின்மான் மனம்வேறானல் சொல்லக்கேளு, நல்லதொரு அடக்கமென்ற புளியைத்தூப்பு நலமானசூதநீர் சரிபோற்பாயும், புல்லென்ற புல்லருக் கிந்தநூலைப் புகலாதே அவர்களிடம்பேசவேண்டாம், வல்லென்ற சுக்கிலத்தின் சித்துமாகு மகத்தான பிரமகுலச் சித்துகேளே. 439

பிரமகுலச்சித்து.

கேளப்பா செம்பருந்துப் பித்தெடுத்து கிருபையுடன் சூதனீரொன்றுய்சேர்த்து, கோளப்பா வாராமல் புழுகுசேர்த்துக் கூர்மையு

மைபோலே வெளிச்சங் காணுந், சேரப்பா சிமிழ்தனிலே பதனம் பண்ணித் திருவான பதிநோக்கித் திலதம்போடே. 433

போட்டவுட னமாவாசை இருட்டில்மைந்தா போக்குடனே நாலு திக்கும் பார்த்தாயானல், நாட்டமுடன் பிறையதிக மாகத்தோற்றும் நரரான மானிடர்க்கு அப்படியேகாணும், வாட்டமுட னிடதுகண்ணை மூடிப்பார்த்தால் வலமான சூரியன்போல் வரிசைகாணும், காட்டாதே யுலகத்தி லிந்தநூலைக் கர்மவிதி தீர்ந்தவர்க்குக் காட்டுகோட்டே. 434

அங்கிச்சித்து.

காட்டவே பிறையதிகச் சித்துச்சொன்னேன் கருவான அங்கிசத்தின் சித்துச்சொல்வேன், பூட்டாதமின்மினியாம் பூச்சிதன்னைப் பொருக்கியொரு சிரங்கைதனை பீங்கானிட்டு, கூட்டுவா யேரண்டத் தெண்ணெய்விட்டு குருவான கருவிட்டு ரவியில்வைக்க, ஆட்டானதிகைப்பூடுருகிநல்ல அறக்குநிற மைபெனவே அன்பாம்பாரே. 435

அன்பான மையெடுத்துச் சிமிழில்வைத்து அண்டமெனுங் கும்பமுனி யடிமையாகி, நிம்பாமல் நீயிருந்து திலதம்போட்டு நின்றிடந்தைக் கும்பித்துஅருளைநோக்கு, சம்பிரமாய்பூமிதனைப்பார்க்கும்போது தட்டாத பாதாளங் கெசமாய்த்தோற்றும், வம்பான பாதாளம் பார்க்கும்போது மனதுபய மாகவேதான் தோற்றும்பாரே. 436

பாரப்பா அங்கிசத்தின் சித்துச்சொன்னேன் பாங்கான சுக்கிலத்தின் சித்துகேளு, நீரப்பா சுரதநீர் பீங்கானிலிட்டு நிறையாகப் பெருங்காயந் தன்னிற்சேர்த்து, காரப்பா ரவிதனிலே வைத்துப்பாருகாரமது தானேறி புளிபோலாகும், சேரப்பா சிமிழ்தனிலே பதனம் பண்ணிச் சிந்தைமன தொன்றாக அறிவில்நில்லே. 437

நில்லென்று தியானித்து கலத்தல்செய்து நிசமான கடுகளவு புளிதான்கொண்டு, சொல்லென்றும் பேசாமல் கலத்தல்செய்தால் சுருக்கான சுரதநீர்மேலேறுங், கல்லென்ற மலையதுவும் நகர்ந்தாலுந்தான் கழலாது சுரதநீர் கட்டிப்போகும், வல்லென்ற மல்பொருந்துங் கோடிமான்மின் மதனவொலி சத்தமதுசொல்லொணாதே. 438

சொல்லவொண்ணு கலத்தலிலே மதன்போலாடும் சுகிர்தமின்மான் மனம்வேறானல் சொல்லக்கேளு, நல்லதொரு அடக்கமென்ற புளியைத்தூப்பு நலமானசுரதநீர் சரிபோறபாயும், புல்லென்ற புல்லருக் கிந்தநூலைப் புகலாதே அவர்களிடம்பேசவேண்டாம், வல்லென்ற சுக்கிலத்தின் சித்துமாகு மகத்தான பிரமகுலச் சித்துகேளே. 439

பிரமகுலச்சித்து.

கேளப்பா செம்பருந்துப் பித்தெடுத்து கிருபையுடன் சுரதனீரொன்றுய்சேர்த்து, கோளப்பா வாராமல் புழுகுசேர்த்துக் கூர்மையு

பைபோலாகும், காமப்பா சென்றதொரு மையையீயுங் காட்டெருமைக் கொம்புதனில் பதனம்பண்ணி, தாமப்பா தன்னிலையை யறிந்துகொண்டு தயங்காமல் ரேசகபூரகமுஞ்செய்யே. 447

செய்தபின்பு கும்பகத்தில் நின்றுகொண்டு செப்புதனில் மையெடுத்து ஏமவிட்டு, உய்தமுள்ள புடரிதனிற் றடவிமைந்தா உன்பனை யைந் தான்தொழுது நின்றாயாகில், ஐய்தமுள்ள காளைவடி வாகத்தோற்றித் தொல்லுலகி லிந்தாளை யார்மாடென்பார், மைதலா யனைவோரு மதிசயமாய்க்கூடி பதிந்தொரு கயிறெடுத்துப் பிடிப்பார்பாரே.

பிடிக்கையிலே கண்மறைப்பாய் அப்பிதேய்த்துப் பின்பாக நின்றிடில்நீ சென்றாயானால், அடுக்கின்ற பயிதலர்க ளதிசயித்து அடுத்து நின்ற காளையது மாயமாக, கொடிக்குநிமைக் குள்ளாக மறைந்ததாலே ஐலைகோடமாபூத மென்றுசொல்லி, முடிக்கியவ ரோடிடுவார்பாருபாரு மூர்க்கமுள்ள சாலவித்தை யறிந்தானே. 449

ஈசுரகுளிகைச்சித்து.

தாமென்ற பலமுறைச் சிந்துச்சொன்னேன் தவமான ஈசுரகுளிகைச் சித்துகேளு, காமென்ற கவரிமான் பித்துதன்னை கருவான ஈசுருட கயிலைவாங்கி, ஊமென்ற தயிலமதிற் பித்துப்போட்டு உருவான நாதமுடன் புழுகுசேர்த்து, டாமென்ற கலைத்தில் மத்திதாக்கால் மகத்தான கருக்குழம்பாம் மையாப்பாரே. 450

மையான கருமையைச் சிமிழில்வைத்து மகத்தான கருவெனவே மகிழ்ந்துபாரு, மெய்யாகச்சொல்லுமிதன் பூரணத்தைநோக்கி விசையாக ரேசகபூரகமுஞ்செய்து, அய்யனே புகைந்தியனே கும்பகத்தில் நின்று அறிவாலே குருபனே அன்பாக்கொண்டு, மையகமேல் லாம்பரழ மைபெயன்று மனதுருதி வைத்துக்காரே. 451

காரப்பா ஏகாந்தவெளியிலேதான் கருனையுடனடைமுகமா யிருந்துக்கொண்டு, நேரப்பா நின்றயிலே தன்னைப்போற்றிமகனே புருவத்தில் ஏமவிட்டு, கூரப்பா அஞ்செழுத்தை யோதிக்கொண்டு குருவென்று நீயிருக்கக் குணத்தைநக்கேளு, ஆரப்பா கண்டாலுங் குருவென்று ஆள்கூட்டம் ரொம்பவுந்தான் கூடுந்தானே. 452

தாமென்ற ஆட்கூட்ட மிகவுங்கூடிச் சதாசிவனோ தவமுனியோ தம்பிரானோ, தேனென்ற வசனமதாய்த் தொழுதுபோற்றிச் செகத்திலுள்ளோர் கூடியேயிற்கும்போது, மானென்ற மையதனைக் கண்மறைப்புப் பார்த்து மார்க்கமுட னருக்கிடவே மனிதனுகும், வானென்ற மாமுனிதா னெங்கேயென்று மார்க்கமுடன் மயங்கிமிக மருளுவாரே.

மருண்டுமிக இருந்துபார தேசியெங்கே மாயமாய்ப் போனதினால் மனிதனல்ல, திரண்டகுரு தேசிகனோ சிவனோநல்ல சித்தனோமாமுனியோ ஆரோவென்று, வெருண்டுமிக வோடிடுவா ரய்யாஐயா வேதாந்த

ச்சித்தியிலே அதிகசித்து, மூரண்டமிகப் பண்ணுமற் றன்னைக்காரு
மூனையான சுழிமுனையை மூயன்றுபாரே. 454

விஷ்ணுகுலச்சித்து.

பாரப்பா சுசாகுலச் சித்துசொன்னேன் பண்பாக விஷ்ணுகுலச்
சித்துகேளு, ஆரப்பா அறிவார்கள் குளமான்தன்னில் அடவான பித்
துடனே கொழுப்பவாங்கி, சீரப்பா கொழுப்பிலே நெய்வடித்துக் கொ
ண்டு திரமான பித்துடனே சேர்த்துக்கொண்டு, காரப்பா கல்வத்தி
லிட்டுக்கொண்டு கனமான பேதியுடன் பூரணமுஞ்சேரே. 455

சேர்த்துமிக மத்தித்துப் பார்க்கும்போது திரமான கருவாலே
மையாய்ப்போச்சு, காத்துமிகச்சிமிழில்வைத்துப் பதனப்பண்ணு கண்
ணொளிக்குள் விண்ணொளியைக் கருதிப்பார்த்து, போற்றிமிகக் கும்ப
கத்தில் நின்றுக்கொண்டு புனிதமுள்ள மையெடுத்துத் திலதம்போ
ட்டு, பார்த்துமிகவாயுவெனும் பிசாசுதன்னைப் பருவமுடன் தொழுததி 4"6
றல் வருபங்கொள்ளே.

கேளப்பா அனுமனுடை ரூபம்போலே கெடியாகக் காணுமடா கண்
டோரெல்லாம், கோளப்பா மிகப்பயந் தோடுவார்கள் கொக்கரித்து நீ
ஓடிக் குதித்துப்பாய்ந்து, காலப்பா மிகவூணி நின்றயானால் கண்டவர்க
ளதிசயமாய்ப் பார்ப்பாரப்போ, சீளப்பா மிகக்கொட்டுத் திலதந்தன்னை
நிமைக்குமுன்னே மழித்திடுவாய் நீதான்பாரே. 457

பாரப்பா மதன்போல வுன்னைக்காண்பார் பார்த்துநின்ற அனும
னும் குரங்கைக்காணும், வீரப்பா செய்தவொரு பூதந்தானோ வெருணு
கிற பிசாசமோபேயோவென்று, ஆரப்பா'வறிகுவார்மாயரூபம் அனு
மனல்ல தேவதையென் றதிசயிப்பார், சீரொப்பா மனதடங்கி அறிவிற்
சேர்ந்தால் செகசால மானவித்தைத் திரமிதாமே. 458

அசுரகுலச்சித்து.

திரமான விஷ்ணுகுலச் சித்துசொன்னேன் தீர்க்கமா யசுரகுலச்
சித்துசொல்வேன், உரமான ஐங்கோலத் தயிலம்வாங்கி உற்பனமாய்
த்தயிலமதைப் பதனம்பண்ணி, திரமான சுரதநீர் தன்னைச்சேர்த்து
திறமான பச்சோந்திப் பித்துங்கூட்டி, கரமான கல்வத்தில் மத்தித்
தாக்கால் கருவானகருசேர்ந்து மையாம்பாரே. 459

மையான அயமெடுத்துப் பதனம்பண்ணி வசமான புழுகெடுத்து
அயத்திற்சேர்த்து, மையாலே மத்தித்துச் சிமிழில்வைத்துக் கருணை
யுடன் ஜெகஜோதி பாதந்தன்னை, மெய்யாக வேதொழுது குருவைக்
காத்து விசையாக ரேசகபூரகமும்பண்ணி, செய்யவே கும்பகத்தில்
நின்றுகொண்டு திறமான மையெடுத்து எமலிபோடே. 460

போட்டவுட னனதுருவை யொருவர்கண்டால் புதுமையுட னதிசயமாய்ப்] பார்ப்பார்கேளு, நாட்டமுள தேகமலை போலத்தோற்றி நலமான தேகமது முன்பின்னாக, தோற்றாது தோற்றுமது வெவ்வேறாகத் தொல்லுலக ரதிசயமாய் பார்ப்பாரப்பா, காட்டாது திலதமதை நிமைக்குமுன்னே கையாலே துடைத்துநீ யப்பால்போவே. 461

போனவுடன் கூடிநின்ற பேர்களெல்லாம் பொல்லாதருபமது மாயமாக, காணாமற்போனதுதா னென்னசொல்வேன் கண்டவர்களதிசயமாய்ப் பேசுவார்கள், தானான இக்கருவை தானேதானாய் தனதாகப்பார்த்ததினால் பலிக்குஞ்சித்தி, கோனான குருவருளாலிந்தநூலைப் குணமாகப் பரத்தினுட சித்தப்பாரே. 462

தாளியசித்து.

சித்தான அசுரகுலச் சித்துசொன்னேன் திரமான தாளியத்தின் சித்துசொல்வேன், முத்தான அட்சயமாய்மூலிதன்னை மூர்க்கமூடன் கொண்டுவந்து தயிலம்வாங்கி, வித்தான ஏரண்டத் தயிலத்தோடே விசையான ஐங்கோலத் தயிலங்கூட்டி, வற்றாத தயிலமது மூன்றுமொன்றாய் வார்த்துவிடு பீங்கானில் வகையாய்த்தானே.

வகையான மூன்றுவகைத் தயிலந்தன்னை வான்கதிரில் வைத்திடுநீ வண்மைகேளு, பகையாகவொன்றையொன்று கொண்டுகல்ல பருவமுள்ள மெழுகாகி யிறுகிநிற்கும், தகையாமல் மெழுகைநீ யெடுத்துக்கொண்டு தாமென்ற செம்புதனி லடக்கம்பண்ணி, திகையாமல்தேசத்திற் சஞ்சாரஞ்செய்யில் திடமாகச் செய்கிறதோர் சித்துகேளே. 464

கேளப்பா ஓடெடுத்து வட்டமாகக் கிருபையுடன்தானுலாத்தசேதிகேளு, வேளப்பா எரித்தசிவன் தன்னால்செய்த விசையான தயிலமதைக் கிண்ணத்தப்பி, கோளப்பா ரவியில்வைக்கக் கிண்ணந்தானும் கூர்மையுள்ள தயிலமதை யுண்டுநெல்ல, தேளப்பா சிவந்த நிறம் போலேகாணுந் திறமான பாத்திரத்தின் செய்கைகேளே.

கேளப்பா புலத்தியனே தர்மவானே கேசரமா மட்சயத்தின் பாத்திரமாகும், வேளப்பா எரித்தசிவன் கையிலேந்தி வெகுகோடி தேவசெந்துக் கன்னமீந்தார், நாளப்பா தினம்பார்த்து பாத்திரந்தன்னை நலமாகப் பூசித்து அர்ச்சனைகள்செய்து, ஆளப்பா அட்சயமாம் பாத்திரந்தன்னை அனுதினமும் பூசித்து அருளைப்போற்றே.

போற்றியே குருபரனைதியானஞ்செய்து பொருத்தமது தான்பார்த்து கழஞ்சிகட்டி, நாற்றிசையிலுள்ளநவ தானியந்தன்னை நலமான களஞ்சியத்திற் போட்டுக்கொண்டு, வாட்டமறவு இல்லாத பாத்திரந்தன்னை வாங்கியே குருபரனைமகிழ்ந்துபோற்றி, தேட்டமிலாதேகொடுக்குந் தெய்வமென்று சிந்தைமனம் ஒன்றாகப் பூசைபண்ணே. 467

பூசைபண்ணிப் பாத்திரத்தைக் கையிலேந்திப் புகழ்பெருகுங் களஞ்சியத்தின் வாசல்சென்று, ஓசையுடன் மந்திரத்தைத் தியானஞ்செய்து ஒன்றட்சய மாய்வளர்ந்து வுறுதியாக, நேசமுடன்பாத்திரத்தை வைத்தாயானால் நிச்சயமாய்த் தானெடுக்கக் குலையாதப்பா, வாசமுள்ள பூரணத்தின் மகிமையாலே வளர்ந்ததே தானியங்கள் வளமாய்த்தானே. 468

தானென்ற பாத்திரத்தை யெடுக்கும்போது தனதான களஞ்சியமும் வற்றிப்போகும், கோனென்ற குருவருளாற் சித்திநிற்கக் குருவறிந்து கருவறிந்து பார்த்தாயானால், தேனென்ற சென்மமது பிலந்ததையா திருவாகுங் குருவாகுஞ் சித்தராகும், வீணென்று பேசாமல் விண்ணைப்பார்த்து வேதாந்தப் பதியின்மனம் நிறுத்திடாயே. 469

பிரமாதிசித்து.

ஆமப்பா தானியவகை சித்துச்சொன்னேன் அப்பனே பிரமாதிசித்துகேளு, நாமப்பா சொல்லுகிறே மந்திரமிட்டேவரும் நலமான அவ்விரையுங் கூடச்சேர்த்து, தாமப்பா குழித்தயில மிறக்கிக்கொண்டு தனதான பூரணமுன் கூடச்சேர்த்து. காமப்பால்விட்டாட்டி ரவியில்வைக்கக் கருணையுள்ள பிரமாதி மையுமாச்சே. 470

ஆச்சப்பா மையெடுத்துச் சிமிழில்வைத்து அடக்கமுடனவையடக்க மன்பாய்ச்செய்து, மாச்சல்செயும் பயல்களுட மேனிதன்னில் வஞ்சகமாய்த் தடவிவிட மருட்டுந்தானும், பேசப்பா பேசாமல் பிணம்போல் நிற்பான் பிலமான வெறிபிடித்துப் பேய்போலாவான், மாச்சல்செய்து திராம னுன்னடத்தில் சொன்னால் மார்க்கமுடன் தண்ணீரால் துடைத்துப்போடே. 471

துடைத்தவுடன் மருள்நீங்கிப் பேசுவான்கேள் சுகமதுகப் பேசியவ னிருப்பான்கேளு, மடந்தனமாய்க் கருவெளியிற் சொன்னேனையா மாந்தான குற்றமவரு மனதைக்காரு, அடைத்துவைத்தபொருள்களெல்லா மிதனிற்சொன்னேன் ஆயிரத்து இருநூறு ஆர்தான்காண்பார், இடத்திலவரு கருவறிந்து இடத்திற்பாரு இன்பமுள்ள நூல்தன்னைப் பதனம்பண்ணே. 472

அநுமாதிசித்து.

பண்ணப்பா பிரமாதிசித்துச்சொன்னேன் பகாவொணு அநுமாதிசித்துகேளு, விண்ணிறைந்த பூரணமோ பலத்தைவாங்கி விராமுள காரோட்டில் வைத்தமைத்து, தின்னமுள ரவிரசங் கூடச்சேர்த்து செங்கதிரோன் முன்னிலையாய்த் தயிலம்வாங்கி, நன்னயமாய் ஐங்கோணத் தயிலம்வாங்கி நல்லதொரு பிங்கானில் பதனம்பண்ணே,

பூசைபண்ணிப் பாத்திரத்தைக் கையிலேந்திப் புகழ்பெருகுங் களஞ்சியத்தின் வாசல்சென்று, ஓசையுடன் மந்திரத்தைத் தியானஞ்செய்து ஒன்றட்சர மாய்வளர்த்து வுறுதியாக, நேசமுடன்பாத்திரத்தை வைத்தாயானால் நிச்சயமாய்த் தானெடுக்கக் குலையாதப்பா, வாசமுள்ள பூரணத்தின் மகிமையாலே வளர்ந்ததே தானியங்கள் வளமாய்த்தானே. 468

தானென்ற பாத்திரத்தை யெடுக்கும்போது தனதான களஞ்சியமும் வற்றிப்போகும், கோனென்ற குருவருளாற் சித்திவிந்தை குருவறிந்து கருவறிந்து வார்த்தையாகும், தேனென்ற செம்மையதி பிலத்தானையா திருவாகுங் குருவாகுந் திரமிதாகும், வீணென்று பேசாமல் விண்ணைப்பார்த்து வேதாந்தப் பதியில்மனம் நிறுத்திடாயே. 469

பிரமாதிசித்து.

ஆமப்பா தானியவகை யித்துச்சொன்னேன் அன்பான பிரமாதிசித்துக்கேளு, நாமப்பா சொல்லுகிறே மத்தினாட்டேறும் நலமான அவ்விரையுங் கூடச்சேர்த்து, தாமப்பா குழித்தயில மிறக்கிக்கொண்டு தனதான பூரணமுங் கூடச்சேர்த்து, காமப்பால்விட்டாட்டி நசியில்வைக்கக் கருணையுள்ள பிரமாதி மையுமாச்சே. 470

ஆச்சப்பா மையெடுத்துச் சிமிழில்வைத்து அடக்கமுடனவை யடக்க மன்பாய்ச்செய்து, மாச்சல்செயும் பயல்களுட மேனிதன்னில் வந்தசமயந் தடவிவிட மருட்டுந்தானும், பேச்சப்பா பேசாமல் பிணம்போல் நிற்பான் பிலமான வெறிபிடித்துப் பேய்போலாவான், மாச்சல்செய்து நிராமதுண்டத்தில் சொன்னால் மார்க்கமுடன் தண்ணீரால் துடைத்துப்போடே. 471

துடைத்தவுடன் மருள்நீங்கிப் பேசுவான்கேள் சுகமாகப் பேசியவ னிருப்பான்கேளு, மடத்தனமாய்க் கருவெளியிற் சொன்னாலையா மாத்தான குற்றம்வரு மனதைக்காரு, அடைத்துவைத்த பொருள்களெல்லா மிதனிற்சொன்னேன் ஆயிரத்து இருநூறு ஆர்தான்காண்பார், இடத்திலெவரு கருவறிந்து இடத்திலாரு இன்பமுள்ள நூல்தன்னைப் பதனம்பண்ணே. 472

அனுமாதிசித்து.

பண்ணப்பா பிரமாதிசித்துச்சொன்னேன் பகரவொண்ணா அனுமாதிசித்துக்கேளு, விண்ணிறைந்த பூரணமோ பலத்தைவாங்கி விரமுள காரோட்டில் வைத்தமைத்து, திண்ணமுள ரவிசெங் கூடச்சேர்த்து செங்கதிரோன்முன்னிலையாய்த் தயிலம்வாங்கி, கன்னெயமாய் ஐங்கோணத்தயிலம்வாங்கி நல்லதொருபிங்கானில்பதனம்பண்ணே,

பூசைபண்ணிப் பாத்திரத்தைக் கையிலேந்திப் புகழ்பெருகுங் களஞ்சியத்தின் வாசல்சென்று, ஓசையுடன் மந்திரத்தைத் தியானஞ்செய்து ஒன்றட்சர மாய்வளர்த்து வுறுதியாக, நேசமுடன்பாத்திரத்தை வைத்தாயானால் நிச்சயமாய்த் தானெடுக்கத் தலையாதப்பா, வாசமுள்ள பூரணத்தின் மகிமையாலே வளர்ந்ததே தானியங்கள் வளமாய்த்தானே. 468

தானென்ற பாத்திரத்தை யெடுக்கும்போது தனதான களஞ்சியமும் வற்றிப்போகும், கோனென்ற குருவருளாற் சித்தியிந்தக் குருவறிந்து கருவறிந்து பார்த்தாயானால், தேனென்ற செல்வமது மிகுந்தசெய்ய திருவாகும் குருவாகுந் தியிதராகும், வீணென்று பேசாமல் விண்ணைப்பார்த்து வேதாந்தப் பதியில்மனம் நிறுத்திடாயே. 469

பிரமாதிசித்து.

ஆமப்பா தானியவகை இந்தச்சொன்னேன் அப்பனே பிரமாதிசித்துகேளு, நாமப்பா சொல்லுகிறே னத்திநடேவரும் நலமான அவ்விரையுங் கூடச்சேர்த்து, தாமப்பா குழித்தயில மிறக்கிக்கொண்டு தனதான பூரணமுங் கூடச்சேர்த்து. காமப்பால்விட்டாட்டி ரவியில்வைக்கக் கருணையுள்ள பிரமாதி மையுமாச்சே. 470

ஆச்சப்பா மையெடுத்துச் சிமிழில்வைத்து அடக்கமுடனவையடக்க மன்பாய்ச்செய்து, மாச்சல்செயும் பயல்களுட மேனிதன்னில் வந்தகாய்த் தடவிவிட மருட்டுந்தானும், பேச்சப்பா பேசாமல் பிணம்போல் நிற்பான் பிசாசுவெறிபிடித்துப் பேய்போலாவான், மாச்சல்செய்து இராம துன்னுடத்தில் சொன்னால் மார்க்கமுடன் தண்ணீரால் துடைத்துப்போடே. 471

துடைத்தவுடன் மருள்நீங்கிப் பேசுவான்கேள் சுகமாகப் பேசியவ னிருப்பான்கேளு, மடத்தனமாய்க் கருவெளியிற் சொன்னேனையா மாத்திரை குற்றமல்ல மனதைக்காரு, அடைத்துவைத்த பொருள்களெல்லா மிதனிற்சொன்னேன் ஆயிரத்து இருநூறு ஆர்தான்காண்பார், இடத்திலொரு கருவறிந்து இடத்தில்பாரு இன்பமுள்ள நூல்தன்னைப் பதனம்பண்ணே. 472

அனுமாதிசித்து.

பண்ணப்பா பிரமாதிசித்துச்சொன்னேன் பகரவொணா அனுமாதிசித்துகேளு, விண்ணிறைந்த பூரணமோ பலந்தவாங்கி வீரமுள காரோட்டில் வைத்தமைத்து, திண்ணமுள ரவிசெங் கூடச்சேர்த்து செங்கதிரோன்முன்னிலையாய்த்தயிலம்வாங்கி, கன்னேயமாய் ஐங்கோணத்தயிலம்வாங்கி நல்லதொருபிங்கானில்பதனம்பண்ணே,

வைக்க டர்மையுட னுருதிரெண்டு மையாயிற்கும், வாளப்பா ஐங்
கோலத்துயிலஞ்சேர்த்து வரிசையுடன் மத்தித்துச் சிமிழில்வையே.

வைத்துதொரு மையெடுத்துத் தியானஞ்செய்து வளமையுட
னீஸ்வரனின் கோவில்வாசல், கைத்தநெருரு படியதனி லெங்குங்கே
ய்த்து தயவாக அதனருகே யிருந்துகொள்ளு, உற்றஈஸ்வரனைச்சே
விக்கநல்ல உலகிலுள்ளோர் படிமிதித் துள்ளேசெல்வார், கைத்த
தொரு மைகாலிற்பட்டபோது கனவெழும்பிக் கண்மயக்க மாகுந்
தானே. 487

தானென்ற கண்மயக்கமையியுள்ளே தான்சென்று பார்த்துவிட
மெங்குந்தானும், மேலென்ற ஈஸ்வரன்பேரற் கண்ணில்தோற்றுந்
சிவசிவா வென்றுசொல்லி சேவிப்பார்கள், ஊனென்ற குருக்கள்
வந்து யிக்கோவருமு உருவானை யிவ்விருக்கு தென்று சொல்வான்,
வானென்ற வடிவான லிங்கந்தானும் வைத்ததிங்கே பாரெனவே
சொல்வான்பாரே. 488

சொல்லெனவே யுங்களுக்குப் பயித்தியமோ வென்பான் சுனை
கெட்ட குருக்களிடீ சொல்லல் பயித்தியம், கிஸ்டா வென்றெனவே
யிருக்குஞ்சண்டை நிமைக்குமுன்னே மடிபிடிப்பாய்வெளிவருவார்
கள், கல்லானபடிதனைநீ ராலுடைத்துக் கடக்கப்போய்சென்றவர்
கள் கோவில்வருவார்கள், உல்லாச கண்மயக்கந் தீர்ந்தின்ற உரு
வான யீஸ்வரனைச்சேவிப்பாரே. 489

அருணசித்து.

பாரப்பா செவிசிவின் சித்துக்கென்னொரு பண்பான அருணை
சித்து பகரக்கேளு, காரப்பா அவிஇவுடைக் குந்தித்துன் கருவாக மத்
தித்து சவிமிழ்வைத்து, சீரப்பா வெண்டுயத்து ஈவிசக்குள்வே சிவ
சிவா வென்னசொல்லேல் கருவாயிற்கும், ஆரப்ப அறிவார்கள்
ஐங்கோலத்தால் அழுத்துமிக மத்திக்க மையாகப்போமே. 490

மையான அரவுமையின் சித்துச்சொல்ல வையகத்தி லொருவ
ருண்டோமைந்தாகேளு, பொய்யானமானிடர்க்கு விஷங்கள் தீண்டி
போராடித் திரியாமல் மயானஞ்செல்வார், கையாலே மையெடுத்
தடக்கம் பண்ணிக் காத்திருக்கும் ஜனங்களுக் கடக்கச் சொல்லி,
மெய்யான மையெடுத்துக் கண்ணிலிட்டு விசையாகத்தலையிலொரு
குட்டுப்போடே. 491

போட்டவுடன் விஷமிறங்கி யெழும்பிவிற்பான் புதுமையென்று
புதுமையென்று போற்றுவார்கள், தேட்டமுடனுனதுபதம் காக்க
வென்று திசையிலுள்ள மானிடர்கள் தேடிக்காண்பார், நாட்டமு
டன் மாற்றமென்ற மையைப்போட்டால் நற்குருவைக் காணவென்
றே தேடுவார்கள், நாட்டிகமாய் மனிதனல்ல சித்தனென்பார் சற்குரு
வே யென்றுசொல்லித் தயங்குவாரே. 492

பருதிவிம்பச்சித்து.

தியங்காம லருணசித்து விபரஞ்சொன்னேன் தயவான பரிதிவிம்பச் சித்துகேளு, மயங்காமல் சேர்வாளத் தயிலஞ்செய்து மைந்தனே பீங்கானிற் பதனம்பண்ணி, தயங்காமலுருந்துமாச் செய்து கொண்டு தன்மையுள்ள மாவதனில் தயிலஞ்சேர்த்து, முயங்காம லைங்கோலக் கருவுஞ்சேர்த்து மூர்க்கமுடன் பிசைந்துருட்டிப் பதனம்பண்ணே 493

பண்ணியதோர் மாவதனிற் கடுகுபோலே பார்மீதில் நோய்களுக்குப் பகர்ந்தாயாளுல், உன்னியதோர் நோய்தீரும் வகையைக் கேளு ஓங்காரகுன்மமொடு மகோதரங்கள், சென்னியிலே பற்றிநின்ற குலைரோகம செவியடைப்பான் மூக்கடைப்பான திரண்டவாய்வு, குன்னியதோர் குணமெல்லாங் குடிகெட்டோடுங் குணமாவா பானிடபோக்குந்தானே. 494

மதிருபச்சித்து.

தாமென்ற பருதிவிம்பச் சித்துச்சொன்னேன் தயவான மதிருபச் சித்துகேளு, ஓமென்ற ஆமத்து மூலயப்பா உருமையுடன் கொண்டுவந்து மகண்டமாக்கி, நாமென்றபாண்டமதிலிட்டுமைந்தா நன்மையுடன் சவுக்காரங் கூடச்சேர்த்து, ஆமென்று செபித்துமே குழித்தயிலம்வாங்கி அன்பான சேருதனிற் பதனம்பண்ணே.

பண்ணியதோர் தயிலமதின் சேருவகைகேள் பாங்கான அரிதாரங் கெந்திபோடு, உன்னியதோர் பாஷாணம் வெவரிதாளும் உரிமையுள்ள சாக்கைத்துத் தயிலத்தாலே, கன்னிகா மயேஸ்வரிக்கும் பூசைபண்ணிக் கல்வமதி லாட்டிநன்றாய் வழித்துக்கொண்டு, புண்ணியனே முன்செய்த தயிலத்தோடே புதுமையுடனரைத்ததனைக் கூடச்சேரே. 496

சேர்த்துநன்றாய் ஐங்கோலத் தயிலஞ்சேர்த்து திடமான பீங்கான்தான் தாழியுள்ளே, போற்றிநன்றாய் சேர்த்தாவி முகத்தில் வைக்க பூரணத்தின் கிருபையினாற் தயிலமொட்டு, பார்த்துமிக முடியாது ஐயாகேளு பார்தனிலே மனிதருக்குக் கொடிக்கும்போதே, காரத்துமிகக் கண்ணிலிட்டுப்பார்க்கும்போது கயிலாசமீதே வெனவே கருதுவாயே. 497

வாழ்வென்ற நாவிலிட்டுப் பார்க்கச்சொல்லு மதிகோடி அவன் கண்ணில் மகிழ்ந்துகாணும், தேவென்றவிடமதில் போட்டுப்பாரு இசிவா வென்னசொல்வேன் மண்ணும் விண்ணும், கோவென்ற குருவருளா லுன்னதாலேயுன் குருவானபாதத்திலுடவிருக்கேதோனும், ஏவென்று பேசமடா பேய்பூதங்கள் என்னசொல்வேன் மதியினுட இயல்புதானே. 498

சருவகுலச்சித்து.

தானவரு யின்னமொரு சித்துகேளு தயவான மதிருபச் சித்
துசொல்வேன், கோனருளால் சருவகுலச் சித்துகேளு குருவான
புலத்தியனே தேவாவேவா, மானுன ஆமந்த மருளாமொன்று
வகையானகோரக்கர் மூலியென்று, தேறுன அண்டமொன்று தில 499
வெப்பொன்று சிவசிவா சிவனூர்தம் வேம்புகூட்டே.

கூட்டிவா யைந்துமோர் சிடையாய்த்தானுங்கூர்மையுடன் கண்
டமதாய் சருக்கிக்கொண்டு, காட்டுவாய் பாண்டமதி லிட்டுநன்றாய்
நன்மையுடன் குழித்தயிலம் நன்றாய்வாங்கி, தேட்டமுடன் சாதிக்
காய் சாதிப்பத்திரி திடமான மதனப்பூ கெந்தம்நாலுந், காட்டியே
யப் பொடித்து நல்ல தயிலத்தூட்டி தயங்காமல்ரவிமுகத்தில் வை 500
த்துப்போற்றே.

போற்றுவது பீங்கானில் தானிதன்னில் புதுமையுடன் வை
த்து நல்ல குருவைப்போற்றி, சாற்றுவது பூரணத்தைத் தியானம்
பண்ணித் தயவாகக் குன்றிநிறை எடுத்துக்கொண்டு, பூட்டுவாய்
தான்திறந்து பதியைப்போற்றி பூரணத்தை நோக்கிநீ கொண்டா
யானல், மாற்றமுள்ள வுருப்பேதம வகையாய்த் தோற்றும் மானி 501
லத்தில் வெகுபுதுமை மனதிற்பாரே

மோகினிசித்து.

காணவே சருவகுல சித்துசொன்னேன் கருணைபெற மோகி
னியின்சித்துகேளு, பேணவே ஆவாரை சமூலங்கொண்டு பிரியமுட
னுலர்த்தியது கண்டமாக்கி, தோணவே பாண்டமதிலிட்டுநல்ல கரு
க்கான காரமுடன் சாரம்போட்டு, ஊணவே கல்லுப்புச் சத்துப் 502
போடு உடன்சேர்த்துக் குழித்தயிலம் வாங்குவாங்கே.

வாங்கினதோர் ஐந்தோலைத் தயிலஞ்சேர்த்து மைந்தனே பீங்
கான்தன் பாணிதன்னில், பாங்கான புழுகுடனே ரசனைசேர்த்துப்
பதிவான தயிலமதில்சேர்த்துக்கொண்டு, திங்கிலாக்குருபதத்தைத்
தொழுதுபோற்றிச் சிவசிவா ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பாரு, ஆங்கவ
னே தயிலமதுஇறுகிநல்ல அரகராவாசமென்ன சொல்லப்போமே.

வாசமுள்ள மையெடுத்துத் தியானஞ்செய்து மைந்தனேலலா
டமதில் திலதம்போட்டு, நேசமுள்ளரணக்களத்தில் போனாலும்
நின்றவர்க ளெல்லோருங் குருவேயென்று, பாதமுடன் வணங்கி
நல்ல வணக்கஞ்செய்து பருவமுடன் புத்திகள்தான் கேட்பாரை
யா, தோஷமுள்ள பகைஞருமே மோசஞ்செய்வார் அடியான சத் 504
துருவும் வசியமாமே.

விரோதமயச்சித்து.

ஆமப்பா மோகினியாஞ் சித்துச் சொன்னேன் அன்பில்லா
விரோதமயச் சித்துகேளு, நாமப்பா சொல்லுகிறேன் குதிரைக்
குளம்பு நன்றாக எடுத்துவந்து அடியுஞ்சேர்த்து, தாமப்பா பாண்
டமதில் குழித்தயிலம் வாங்கித் தயவான பீங்கானில் பதனம்பண்
ணி, வாமப்பா ஐங்கோலங் கொஞ்சம்விட்டு மைந்தனே ரவிமுகத்
தில் வைத்துப்பாரே. 505

பாரப்பா தயிலமதுமைபோலாகும் பக்குவமாய்த் தயிலமதை
ப்பதனம்பண்ணி, ஆரப்பா அறிவார்கள் மையைத்தொட்டு அரக
ரா லலாடத்தில் போட்டாயானால், காமப்பால் விரகத்தில் மருவும்
மின்மான் கசப்பாகிமனைவிரும்பக் காணுங்காணும், சேரப்பா மை
யினுடவீரந்தன்னை ஜெகத்தோர்க்குச்சொல்லாதேதெளிந்துகாணே.

விகுர்தரசச்சித்து.

காணவே விரோதமயச் சித்துச்சொன்னேன் கருவான விகுர்
தாசச் சித்துகேளு பேணவே சிவன்வேம்பு சமூலங்கொண்டு பிழு
வே ரோக்கி பதில்வகையைச் சொல்வேன், தோணவே அண்டமொ
ன்று பிண்டங்கூட்டிச் சுருக்காகப் பாண்டமதி விட்டுக்கொண்டு,
நாணவே குழிக்கயிலம் வாங்குவாங்கு நன்மையுள்ள தயிலமதில்
வகையைக்கேளே. 507

வகையென்ன கற்பூரச் சுண்ணம்போடு மத்தித்து ரவிமுகத்தில்
வைத்துப்போற்றி, திகையாதே தயிலமது காக்கில்தீற்றி செப்பக்
கேள்கின் பண்டமெல்லாந்தின்க. நகையாதே இன்னதெல்லா பிணி
க்கும்பாரு நன்மையுள்ள சலங்களெல்லாமமுதமாகும், பகையான
பகைகளெல்லாம் நன்மையாகும் பக்குமமா யிக்கருவைப் பகரொ
ண்ணாதே. 508

காருபச்சித்து.

ஒண்ணான விகுர்தாசச் சித்துசொன்னேன் உத்தமனே காரு
பச்சித்துகேளு, கண்ணான கருநெல்லிப் பட்டைவாங்கிக் கருவான
ஆவாரைப் பட்டைகூட்டி, விண்ணான அடிமுடியுங் கூடச்சேர்த்து
விசையாகப் பாண்டமதி விட்டுக்கொண்டு, பண்ணான குழித்தயிலம்
பதமாய்வாங்கிப் பக்குவமாய்ப் பீங்கானில் பதனம்பண்ணே.

பதனமுள்ள தயிலமதில் வகையைக்கேளு பக்குவமாய் புழுகு
டனே ரசனைகூட்டி, விதனமில்லா தயிலமதை நாவில்தீற்றி வேண்
டியதோர் பதார்த்த மெல்லாந் தின்றாயானால், அதனமாய் புளிப்
பாகு மப்பாசொன்னேன் அதிக இனிப்பானதும் புளிப்பாய்போ
கும், இதமான தயிலமப்பா பதனம்பண்ணி இந்திரசாலத்தொழி
லை பியம்பிடாயே. 510

அன்புநிலைச்சித்து.

ஐயம்பியே காருபச் சித்துசொன்னேன் இன்பமுள்ள அன்பு
நிலைச் சித்துகேளு, நம்பியதோர் கஞ்சாவின் வித்துவாங்கி நன்றான
மதனைப்பூ சாறுக்கொண்டு, செயம்பெறவே மத்திஉட வித்துகே
ளாய் செப்புகிறேன் சாதிக்காய் பத்துக்கொண்டு, மயம்பெறவே
அமட்டம்ராண்டு பிண்டம் ஒன்று மத்தான கற்பூரம் பத்துக்கொ 511
ளேற்ற.

ஒன்றாகக் கூட்டியதோர் சரக்குசெல்லாம் உடன்சேரு கரு
வாயின் பட்டைதன்னை, நன்றான பாண்டமதி விட்டுஎன்றாய் சாயதி
யைத் தொழுதுகுழித் தயிலம்வாங்கி, குன்றாத ஐங்கோலத் தயி
லச்சேராய் குப்பிதனிலே யடைத்துப் பதனம்பண்ணி, மன்றான
நித்தகமிசைபாயில்நின்று மனதிறுடசெயலறிந்து தயிலங்கொள்ளே.

கொன்றுவைத்த குள்ளாக அண்டங்காணும் குறிப்பான அன்
டமதி லைபுகிற்கும், வின்றுறத்தக் குவளைமயில்லை அண்டக்கூறு
வேதாந்த வேதமடா விமலன்காணும், சொல்லுகிற சொற்கொல்
லாம் வேதமப்பா அன்பமற்ற புலத்தியனே சொல்லக்கேளு, நல்
லாரை பிக்ராஷ்பன் னிரண்டுநூறு நன்மையுடன் பார்த்தவர்க்கு செ 513
ல்லாதுசித்த.

விசையபரச்சித்து.

சித்தான அன்புநிலை சித்துச்சொன்னேன் சிவசிவா விசையப
ரச் சித்துகேளு, முத்தான ஐங்கோலத் தயிலம்வாங்கி முதண்ட பூ
ரணமும் கூடச்சேர்த்து, வித்தான மிளகு வித்துத் தயிலங்கூட்டி வி
சைபான ரவிமுகத்தில் வைத்தப்போற்றி, பத்தான தயிலமதைப் 514
பதனம்பண்ணு பதமான தயிலத்தின் வகையைக்கேளே.

கேளப்பா தயிலமதை விரலில்தொட்டுக் கிருபையுடனைத்
தேய்த்து முகர்ந்துபாரு, வேளப்பா எரித்த செற்றிச் சுடரோதோ
ன்றும் விறுவுடனே கடுகளவுகொண்டாயானால், நோளப்பாஒன்று
யில்லை வருவகாணார் கூர்மையுடன் பார்ப்பவர்க்குத் தீயபோ
லாம், ஆளப்பா மனுக்கோடி காலில்வீழ்ந்து அன்பாகக் கருக்கேட் 515
பார் சொல்லிடாதே.

தேடினேனென்ற சொல்லைக் கேட்டபோதே திரும்பவனும்
பணிந்துபிக. ஐயாவென்று, நாடியே பொருள்கோடி யீய்ந்தல்லை
நன்மையுள்ள நூல்குறையைத் திருமென்பான், வாடியே சொன்ன
திறும் நூலின்மார்க்கம் மைந்தனே யெடுத்துரைத்து மனக்குறை
யைத்தீரு, பாடிகள்போல் மனதானால் குறைதீர்க்கவேண்டாம் பா 516
ளடிமன்ன அருக்குணம் பகுத்தறியும்பாரே.

பாரப்பா மனதறிந்து குணமறிந்துபேசி பசிதாகந்தானறிந்து
சவாருண்டோ, ஆரப்பா கோடியிலே யொருவனுண்டு அவன் மன

திற் கவடயிந்து கருவறிந்துகொண்டு, சேரப்பா அச்சிஷனிணக்க மானால் தேட்டமென்ன எவ்விடம் பொருள்தான் சிக்கும், கோரப்பா வெகுகோடி சித்துதானுங் கொண்டாடி யவன்குருவாய்க் குறித்துக்கொள்ளே. 517

குருவென்ன அன்னமது கொடுப்போனாசான் குணமான தந்தை தாயவனேயாகும், உருவான குலதெய்வ மவனேயாகும் உருவொன்றுந் தோற்றாத பரமேயாகும், திருவான லட்சுமியுமவனேயாகுந் தேட்டமுள்ள பலருசிபு மவனேயாகும், தருவான தருக்களெல்லா மவனேயாகுஞ் சதாகோடி மந்திரமு மவன்தானபாரே.

செயருபச்சித்து.

பாரப்பா விசையபாச்சித்துசொன்னேன் பாங்கான செயருபச் சித்துகேளு, ஆரப்பா அறியார்களண்டங்காக்கை அன்பாக அதினுடைய முட்டைதானும், நேரப்பா அமுதமுள்ள திலத்திற்றானும் நேமகளே திலதமிட்டுப் பார்த்தாயானால், காரப்பா கருநிறம்போல் முட்டைதோன்றுங் கருவான முட்டைதனைக் கருவாய்வாங்கே. 519

வாங்கியதோர் முட்டைதனை யுடைத்துப்பாரு மகத்தான நீரப்பா என்னசொல்வேன், தாங்கியதோர் நீரெல்லாந் தயிலமப்பா தடிப்பானபீங்கானில்பதனம்பண்ணி, ஓங்கியதோரவிமுகத்தில்வைத்துப்பாரு ஓகோகோ தயிலமது என்னசொல்வேன், தீங்கில்லாத் தயிலமதில் கோடிவித்தை சித்துமிக ஆடினதோர் செயலைக்கேளே.

கேளப்பாபுலத்தியனேஐயாஐயா கெடியான தயிலமதில்வகைவகைக்கேளு, கோளப்பாஒன்றுமில்லை கண்ணாடிதன்னில் குணமான ரவிமதியுங் காந்தியுண்டு, ஆளப்பா சந்திரசூரியகாந்தத்தில் அப்பனே கண்ணாடி யுண்டுயுண்டு, நாளப்பா நாளறிந்து கண்ணாடிவாங்கி நன்மையுளத் தயிலமதில் பூசிப்பாரே. 521

பாரப்பா சூரியகாந் தத்தைப்பார்த்து பலவாக நினைத்ததெலாங் கண்ணிற்றோன்றும், நேரப்பாபார்த்துவிடு சந்திரகாந்தத்தை நேர்மையுள்ள சிவதலங்கள் கண்ணிற் காணும், காரப்பா ரெண்டு கண்ணாடிக்குள்ளே காரணமாங் கோடிவித்தை யதனிற்காணும் கூறப்பா வித்தைஎன்ன வென்றுகேட்டால் கூர்மையுள்ள புலத்தியனே இன்னங்கேளே. 522

சேளப்பா கூடார மொன்றுபோட்டு கெடியானரவிகாந்தமதனுள்வைத்து, கோளப்பா வாராமல்திரையொன்றிட்டு கூட்டமதில் வந்துநின்று கூகூவென்று, ஆளப்பா இதுக்குள்ளே யீஸ்வரனைப் பாரு அன்பான தீபமுடன் சோடசமும்பாரு, ஞாலப்பா திரைவாங்

கியுள்ளேபாரு கொடிக்கு முன்னே சாம்பசிவன் தெரிசனைபோகாணும். 523

காணுமடா நினைத்தவண்ண மெல்லாங்காணுங் காத்துநின்ற ஜனங்களதிசயமாய்ப்பார்ப்பார், தோணுமடா வெகுகோடி சித்துந்தானுந் தோணுது தோணுமடா என்னசொல்வேன், பேணிவாய் திரைபோட்டு மைந்தாகேளு பிரியமுடன் ரவிகாந்த மப்பால்வைத்து, ஊனுவாய் மதிகாந்தந் தன்னைவைத்து உத்தமனே தசைசிக்கிப் பார்க்கச்சொல்லே. 524

சொன்னவுடனனைவோரும் பார்ப்பாரப்பா சுருதிமுனை பார்த்ததுவுங் கணப்போலாகும், நன்னயமாய் நின்றவர்க ளெல்லோருமப்பா நகைத்திடுவா ரதிசயத்தைக்கண்டுகண்டு, உண்மையின்னஞ் சொல்லுகிறே னிந்திரசாலம் உருமையுள்ள புலத்தியனே நன்றாய்க்கேளு, தன்னையென்ற பேரெடுத்தா லெல்லாஞ்சித்து தயவிலாச் சிஷரைநீ தள்ளுதள்ளே. 525

தள்ளாமல் செயரூபச் சித்துசொன்னேன் தயவான மதனகேளி சித்துகேளு, விள்ளாமல் முன்சொன்ன அண்டங்காக்கைவிசுவான முட்டையுட தயிலந்தன்னில், நல்லான ரசமதனில் சேர்த்துப்பாரு நன்மையுள்ள தயிலாசமொன்றாய்ப்போகுஞ், சொல்லாமல் முன்சொன்ன ரவிகாந்தத்தில் சுருக்கமுடன் தடவிநன்றாய்ப் பாருபாரே. 526

நன்றாகப் பார்க்கையிலே யுருக்கள்பேதம் நளினமுள்ள மலைபோலேதோன்றுமப்பா, குன்றாத அணுக்களெல்லா மேருபோலே குறையாமல் தோணுமடா குறியாய்ப்பாரு, அண்டர்தொழும் ரசஞ்சேரத் தயிலந்தன்னை அணுவளவு ரவதனிலடக்கம்பண்ணி வெண்டான மின்மினிமாங் உறவேயாடிப் பிரியமுடனுயிரமே மருவலாமே. 527

மருவினால் விந்ததுவுந் தம்பனமேயாகும் மகத்தான தம்பனத்தா னெகிழவென்றால், குறியான புளியிலணு வளவுகொண்டால் கொப்பளிக்குங் காமசல மென்ன சொல்வேன், தருவான தருக்கோடி யிந்திட்டாலுந் தம்பனத்தின் புதுமையைநீ சாற்றவேண்டாம், திருவான மதனகேளிச் சித்துசொன்னேன் சிவசிவா தம்பிவனச் சித்துகேளே. 528

தம்பிவனச்சித்து.

சித்தென்ன கருவிடையஞ் சொல்லப்போமோ செயமான ரசஞ்சேர்ந்த தயிலத்தாலே, வித்தென்ன அரிதாரம் லிங்கமொன்றும் வேண்டியே தயிலத்தால் நன்றாயாட்டி, பத்தென்ன மதிகாந்தந் தன்னில்தேய்த்து பக்குவமாய்க் கண்ணாடி பார்க்கும்போது, கொத்தானதுனைபந்திபந்தியாக கோடான கோடியது தோற்றும்பாரே.

பரிநகுலச்சித்து.

பாரப்பா தும்பிவனைச் சித்துசொன்னேன் பாங்கான பரிநகு
லச் சித்துகேளு, நேரப்பா ரசஞ்சேர்ந்த தயிலந்தன்னில் நினைவாக
விரமுடன் பூரஞ்சேர்த்து, காரப்பா கல்வத்தில் நன்றாயாட்டி கனக்
கவே ரவிகாந்தந் தன்னிற்பூசி, சேரப்பா மறுபுரத்தில் முலைப்பால் 530
பூசி சிறப்பாக நீபார்க்கத் தோணுங்கேளே.

கேளப்பா கண்ணாடி பார்க்கும்போது கெம்பீர மானஅரி அ
ணைந்தங்கோடி, கோளப்பா வாராமல் கண்ணிற்காணுங் குதியாகப்
பார்க்கவெகு சித்துண்டாகும், நாளப்பா நாழிகைக்கு ளானந்தஞ்
சித்து நன்மையுடனே யென்று மின்னங்கேளு, நீளப்பா தன்னி
லொரு சித்துகேளு நிச்சயமாய் ரசஞ்சேர்ந்த தயிலம்வாங்கே.

நரிபரியாஞ்சித்து.

வாங்காமல் நரிபரியாஞ் சித்துசொல்வேன் வணக்கமுடன்வா
ங்கினதோர் தயிலந்தன்னில், இங்கிலாப் புழுகொடுசெவ் வாதுசேர்
த்து சிவசிவா மத்தித்து ரவிகண்ணாடி, பாங்கானபரிநரியைப்பாரு
பாரு பறக்கிறதோர் குதிரையைப்போல் கண்ணில்காணும், எங்
காம மின்னமொரு சித்துச்சொல்வேன் என்மகனே வகாரமாய்ச் 532
சித்துதானே.

வகாரமயச்சித்து.

சித்தென்ன ரசஞ்சேர்ந்த தயிலம்வாங்கிச் செம்மையுள்ள லிங்
கமதை யாட்டிக்கொண்டு, முத்தான மதிகாந்தந் தன்னில்சேர்த்து
மூர்க்கமுள்ள சமுத்திரத்தைப் பார்த்தாயானால், வித்தான மச்சங்
கள் விதவிதமாய்த் தோற்றும் வெகுதூரம் சமுத்திரந்தான் விரிவா
ய்த்தோன்றும், பத்தாசை யாகநீ பார்த்தாயானால் பலகோடி சிவ 533
செத்தைக் காணலாமே.

காணலாங் கண்கொள்ளாக் காட்சியெல்லாங் கருவறியா மா
னிடர்க்கு கருத்தங்கேது, தோணவே சற்குருவை யறிந்தாயானால்
தொல்லுலகி லவன்சுத்தயோகியாகும், பேணலாமிச்சடலம் பிலத்
துப்போகும்பிலத்தபுத்தியறிவினால் பேணிப்பாரு, பூணலாஞ்செக
சால மின்னங்கேளு புத்தியுள்ள புலத்தியனே பொறுமையோனே.

சாத்துவிதச்சித்து.

பொறுமையுள்ள புலத்தியனே ஐயாகேளு புத்தியுள்ள வகார
மயச் சித்துசொன்னேன், வறுமையெல்லாந் தான்கற்றுஞ் சாத்வி
தச்சித்து வகையறியச் சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு, கருமையு
ள்ள கரும்பூனை உச்சிவெள்ளை கண்கள்ரெண்டும் பச்சையடா மெத்

கும் மானிலத்தில் மானிடர்க்கு அதிசயமாய்த்தோற்றும், காற்றப்
பா ரஸியில்நின்று நிலதம்மைவைத்து கண்காண வெளியேறி நின்றுயா
ளல், தோற்றமுள்ள தன்முகந்தான் விசமுகமாய்த் தோணும் சரு
திமுடி வானதிந்தச் சேதிதானே. 547

சித்துமிகச்சித்து.

தானப்பா ரிஷபமுகச் சித்துசொன்னேன் தப்பாமல் சித்து
மிகச் சித்துகேளு, தேனப்பாமுகமாற்ற மூன்றுசித்துந் தெளிவான
கருவெடுத்து அடக்கம்பண்ணி, வேணப்பா கூடாரந் தன்னில்நின்
று விதவிதமாய்ச் சித்துகளைமாறியாடு, பூணப்பா ராசன்வெகு சந்
தோஷமாகிப் பூட்டுவான் கனவரிசை பூட்டுவானே. 548

பாம்பாரச்சித்து.

வானென்ற சித்துமிகச் சித்துசொன்னேன் வரிசையுள பாம்
பாச் சித்துகேளு, கோனென்ற கரும்பூனைப் பித்தெடுத்துக் குரு
வான பூரணத்தில் குழைத்துக்கொண்டு, வேனென்ற கண்ணிமையி
லிட்டுப்பார்த்தால் வெகுதூரம்பரவெளியாய்வெகுவாய்தோன்றும்,
தேனென்ற மயேந்திரமாஞ் சாலவித்தை செப்புமொழி தவறுமற்
பாருபாரே. 549

பஞ்சீகரணச்சித்து.

பார்க்கவே பாம்பாச் சித்துசொன்னேன் பஞ்சீகர ணச்சித்
தைப் பகரக்கேளு, ஆர்க்கும்வெகு அரிதானகாந்தமப்பா அதிஞாசி
காந்தம் வெகுஅருமையாகும், மார்க்கமதா யூசிபுட காந்தம்வாங்கி
மைந்தனே அக்காந்தம் பதனம்பண்ணி, சோர்கசையதாய் வீடொ
ன்று திட்டம்பண்ணித் தெரியாமல் முகட்டினிலே கட்டித்தூக்கே.

தூக்கியதோர் காந்தத்தின் எதிர்கீழாக துப்பாரவா யிரும்பா
லே பலகைசெய்து, தாக்கியே யதின்மேல் யிருந்துக் கொண்டால்
தப்பாமல் காந்திபது இரும்பிற்பற்றி, நீக்கியே தரையைவிட்டு வுய
ரத்தூக்கும் நினைவாக யிருக்கு சாலம்பண்ணு, பாக்கியமாய்க்கண்
டவர்கள் வாய்வுஸ்தம்பம் பலித்தசித்த னியனுது மெனச்சொல்
வாரே. 551

உத்திகருச்சித்து.

வாரான பஞ்சிகாணச் சித்துசொன்னேன் வன்மையுள்ள வுத்
திகருச் சித்துகேளு, நோரகப் பட்சிபோற் மாத்தாற்பண்ணி நினை
வாக அதிலிரும்பைப் பாய்ச்சிக்கொண்டு, சீராகக் காந்தத்தின் கீழ
தாகச் சிறப்பாகப் பட்சியைநீவைத்துப்பாரு, கூறுநக்காந்தத்தின்
காந்திசென்று குதிப்பான பட்சியைத்தான் தூக்கும்பாரே. 552

உருமறைப்பு.

பாரப்பா வுத்திகருச் சித்துசொன்னேன் பண்பானவுருமறை
ப்பு கருவைக்கேளு, சாரப்பா கணபதிபோல் மரத்தால்செய்து சதி
ராக இரும்பாணி சிரசில்தாக்கி, நேரப்பா காந்தங்கீழ் கணபதியை
வைக்க நேராகக் காந்தியது தூக்குந்தூக்கும், காரப்பா பின்னையா
ரந்தரத்தில்நிற்கக் கண்டவர்க ளதிசயமாய்ப் பார்ப்பார்தானே.

வெற்றிமனச்சித்து.

தானென்ற வுருமறைப்பு சித்துசொன்னேன் தயவான வெற்
றிமனச் சித்துகேளு, கானென்றஇரும்பினாலூசிபண்ணிக் கருவான
ஊசிதனைச் சிக்கில்போட்டு, வானென்ற வட்டிதனில் சீகுவைத்து
வட்டுத்தூர் தனிற்காந்தஞ் சுற்றினுக்கால், ஊனென்ற சீகதுவுங்
கூடச்சுற்றும் உறுதியுடன் பார்ப்போர்க்குக் கதைபோலாமே.

கதைபோல யித்திரமாஞ் சாலவித்தைக் கருவாகநிற்பவர்க்கு
ஆடுமாடும், விதையாதே சாலவித்தை யார்க்குத்தோணும் விதைப்
பதுதா னுருக்குப் புத்தியோர்க்கு, புதையாகப் பூட்டிவிடு மப்பா
சொன்னேன் பொருளிதவென் றிருப்பார்க்குப் பத்திபாரு, பதை
யாமல் மனதடங்கி அறிவிற்சேர்ந்தால் பலிக்குமடா ஆயிரத்திரு
நூறுமே. 555

ஆயிரத்து இருநூறு மன்பினாலே அசைவற்று நின்றதுவு மறி
வினாலே, பாயிரத்தி னூடேதான்பார்த்தால்மைந்தா பலிக்குமடா
சாலவித்தையின்னங்கேளு, போயொருத்தர் மொழிகேட்க வேணு
மோசொல் புத்திமதி நன்றாகப் புகலக்கேளு, தாயொருத்திக் கிரு
பையுண்டே லெல்லாஞ்சித்தி தானவனு நீயிருக்கத்தனதாம்பாரே.

மதுரக்கேளிச்சித்து.

கனதாக வெற்றிமனச்சித்துசொன்னேன் சந்தோஷமதுரகே
ளிச் சித்துகேளு, மனதான பூரணமும் பின்கஞ்சாவும் மதனப்பூ
சாதிக்காய் சுக்குங்கூட்டி, கனமான ஐங்கோலந்தன்னாலாட்டிக் கடு
குபோ லுருட்டியது பதனம்பண்ணி, சினமானபுல்லருக்கு ஈந்தால்
மைந்தா சிவசிவா அவனுடைய கூத்தைப்பாரே. 557

கூத்தென்ன அவன்தேக முள்ளமட்டுங் கொண்டாடித் தான்
திரிவா னப்பாகேளு, மாற்றமென்று செயநீரைக் கொண்டால் மை
ந்தா மயக்கமற்று தன்சாவை யப்பால்காணும், ஏற்றமென்ற மது
ரக்கேளிச் சித்துசொன்னேன் என்மகனே மனதடங்கி யாடுமாடும்,
சாற்றுமென மாமோகச் சித்துகேளு தன்மையுள்ள புலத்தியனே
அறிவுள்ளானே. 558

ஞபோற்றிக் கடக்கப்போய் நின்றவனை யெடுக்கச்சொல்லி, ஏனொ
ன்றுபழம்ஒடிப்போவென்றேதான் எல்லோரு மேயறியச் சொல்லு
முன்னே, ஙேனொன்றுவோடியவன் திறப்பான்பெட்டி நின்றசிட்டுப் 582
பறந்தோடி மயங்குவானே.

வானென்ற பழம்பறந்து போகுமுன்னே மக்களே அழைக்கி
றேன் பாரென்றுசொல்லி, தானென்ற சபைசுற்றியோடிவந்து தப்
பாமற் பாரெனவே பழத்தைக்கட்டி, தேனென்ற சபைகளதிசய
மாய்ப் பார்ப்பார் சிவசிவாவிரட்டான வித்தையப்பா, மானென்ற
இக்கோல சித்துச்சொன்னேன் மகத்தான அரவினுடசித்துகேளே.

அரவின்சித்து.

கேளடா கீரியுட பித்துவாங்கிக் கிருவையுள்ள ஐங்கோலங்
கூடச்சேர்த்து, மாளடா மத்தித்துச் சிமிழில்வைத்து மக்களே புற்
றருகே நின்றுகொண்டு, வேளடாஎரித்தமையைப் புற்றில்தேய்த்து
விசையாகநீயிருக்க அரவஞ்சீறி, வாளடாபோலவுமேஅரவம்நின்று 584
மதிமயங்கி யலகுகட்டி யாடுந்தானே.

தானென்ற அரவுதன்னைக் கையால்பற்றித் தான்பிடித்து ராஜ
ரிடஞ் சதிராயோடி, தேனென்றமுத்தமிட்டு அமுதமீந்து சிறப்பாக
ஆட்டிவைத்தால் ராசனப்போ, கோனென்ற சித்தனிவனுக்குமெ
ன்று குணமாக வெகுவரிசை கொடுப்பானப்போ, ஊனென்ற மற
ப்புமையைத்திலதம்போட்டு உண்மையுடன் மறைந்துவிடு மைந்தா 585
பாரே.

பாரப்பா மறைந்தவுடன் சபையெல்லோரும் பாங்கான அதி
சயந்தா னென்றுசொல்வார், ஆரப்பா அறிவார்கள்சித்துமார்க்கம்
அதிசயித்து எவராலே அறியப்போமோ, சீரப்பா அரவினுட சித்
துசொன்னேன் செகசால மனத்தியக்கச் சித்துகேளே, வாரப்பா
முற்றினதோர்தேங்காயைவாங்கி வயணமதாய்த்தானுடைத்துமை 586
ந்தாகேளே.

மனத்தியக்கச்சித்து.

கேளப்பா ஒருமுடியைத் திருவிக்கொண்டு கெட்டிமாயெலி
பிடித்து நன்றாய்க்கேளு, நாளப்பா தினம்பார்த்து மூடிக்குள்ளே
லிவை நன்றாக வைத்து மறுமூடியிட்டு, சேலப்பா வுடைத்தவாய்
தெரியாமற்றான் திறமாக வச்சிரத்தின் பசையையூட்டி, சாலப்பா
மஞ்சள்தனை யதின்மேற்பூசி சமர்த்தாகக் காயவைத்து ஜாலம்ப 587
ண்ணே.

சாலமென்ன சபைகூடி நடுவேநின்று நயவாகத் தேங்காயைக்
கையிலேந்தி, கோலமென்ன கூடதேங் காயைப்பாரு கூப்பிட்டா

லோடிவெகு சுற்றுல்சுற்றும், ஓலமென்றே தான்கூவி தேங்காயை
வைத்து ஓடிவிளை யாடெனவே யுகந்துசொல்லே, காலமென்றுதிற்
கையிலே தேங்காய்க் குள்ளே தானிருந்து எலிபிரண்ட தாபத் 588
தாலே.

தாபமென்றதேங்காய்தா னுருண்டகாலேசபையில்நின்ற மூட
ரெல்லா மதிசயமாய்ப்பார்த்து, தாபமென்றே தேங்காய்தான் மந்
திரத்தின்விசையால் கொடிக்குமுனனே வெகுசுற்றுல் சுற்றுதப்பா,
கோபமென்ற கொடுமையிலாப் புலத்தியனேஐயா கூறுகெட்ட எலி
யிருந்தகூறுகாணார், லாபமென்று லாபம்வெகு நிதிகள்சேரும் ராச் 589
சியத்தோ ரதிசயிப்பார் நன்றாய்யாரே.

முத்துதிருஞ்சித்து.

பாரப்பா மதியகற்றுஞ் சித்துசொன்னேன் பண்பான முத்து
திருஞ் சித்துகேளு, காரப்பா குண்டுமணிப் பருப்பினோடு கருவான
எட்டியுட விந்துசேர்த்து, சாரப்பா மதலைப்பூ அபின்கஞ்சாவுஞ் சம
னாக அஞ்சதுவு மொன்றாய்ச்சேர்த்து, வீரப்பா செய்யாமல் ஐங் 590
கோலத்தால் வீரடங்க மைபோலே ஆட்டிவாங்கே.

வாங்கப்பா கருப்பிடித்து நாலுக்கொன்று மைந்தனே கரை
த்ததையும் பாகுசெய்து, சாங்கமாய் கரைத்ததொரு மருந்தைப்
பாகில் சமரசமாய்க் கரைத்ததையு மடுப்பில்வைத்து, பாங்காகக்
கிண்டிவரில் மெழுகுபோலே பக்குவமாய்த் தானெடுத்துப் பதன
ம்பண்ணி, நீங்கிலா மெழுகுதனில் பணவிடைதான் கொண்டால் 591
சிறப்பாகச் சிரித்தவனு மகிழுவானே.

வானப்பா சொற்சிதங்க ளிட்டாப்போலே வலுவாகச் சிரிக்கை
யிலே வாய்மூடோடும், தேனப்பா வென்னினும்தன் வாயைத்தப்பி
திகையாமல் சிரித்திடுவா னப்பாசொன்னேன், தானப்பா முத்து
திருஞ் சித்துசொன்னேன் தன்மையுடன் தீயெரியுஞ் சித்துகேளு,
தோணப்பா சொல்லுகிறேன் புலத்தியனேஐயா தொடுமுன்னே 592
தீயெரிய வகையைக்கேளே.

தீயெரியுஞ்சித்து.

வகையான கெந்தகமுஞ் சூடன்கூட்டி மகத்தான நீமூலகப்
பாஷாணஞ்சேர்த்து, தகையாமல் மூன்றுமொன்றாய்ப் பொடித்துக்
கொண்டு சமர்த்தாகப் பீங்கானில பதனம்பண்ணி, பகையானபஞ்
சுகனைக் குவித்துக்கொண்டு பஞ்சகனி லப்பொடியைப் பணம்பே
ற்றாவி, புகையான புகையெழுப்பி அப்பாசொன்னேன் புகழிலவம் 593
பஞ்சில்பொறி யெரியுந்தானே.

தீயழியுஞ்சித்து.

தானென்ற தீயெரியும் சித்துசொன்னேன் தன்மையுடன் தீய
ழியும் சித்துகேளு, தேனென்ற தீயெரியும் புதுமைமைந்தா குழி
ப்பாகப் பூரணத்தைக் குவித்துப்பார்த்து, தானென்ற அதப்போ
க்கி நீதானென்று தன்மையுடன் தொழுதுசலம் வாமென்றேதான்,
மோனென்ற மோனமுடன் செபிக்கும்போதில் மூர்க்கமதாய்மேக 594
சலம் பொழியுந்தானே.

தானவனாய் நின்றுதீ யெரியும்போது தகையடங்க மேகசல
மதியிற்சென்று, காணவலு வானதி யெங்கேயென்று கனகசபை
யனைவோரும் போற்றுவார்கள், தோணவலு வானதொரு இந்தவி
த்தை சித்தருக்கு மெய்துமடா ரூபஞ்சித்து, பூணவரி தானதொரு
சித்துசொன்னேன் புதுமையுடனே வழிநடக்கும் சித்துகேளே.

வழிநடக்குஞ்சித்து.

சித்தென்ன சந்தனமும் பூரங்கூட்டிச் சீக்கிரத்திலமுதம்விட்டு
புழுகுஞ்சேர்த்து, முத்தான நீரதனிற் கரைத்துக்கொண்டு, மூர்க்க
மூள்ள சல்லுப்பை அரைத்துமைந்தா வித்தாரமாகவேநீ காலிற்பூசி
விசையாக நடக்குதற்குக் கதையோ இல்லை, மத்தாதவினையுமாதனி
நாவில்நிற்றி மார்க்கமுடனமுதங்கொள் வகையைக்கேளே.

அடக்குமதிச்சித்து.

வகையென்ன நொடிக்குமுன்னே யுண்டஞ்சுற்றி மார்க்கமுட
னிருப்பிடத்திற் காணலாகும், தகையில்லா வழிநடக்குஞ் சித்து
சொன்னேன் தன்மையுட னடக்குமதிச் சித்துகேளு, நகையாமல்
வழியைநீ யடக்கப்பண்ணி, நல்லோரைத் தான்பணிந்து நன்மை
யாக, பகையிலாப் பூரணத்தைச் செபித்துக்கொண்டு பருதிமதிச் 597
சுடரொளியைப் பற்றுபற்றே.

பற்றுவது பூரணத்தைப்பற்றினக்கால் பார்க்கின்ற சித்துவித்
தை எல்லாந்தன்னுள், முற்றுமையா லடக்கும்பூ ரணந்தானையா
மூடருடன்பேசவா யெடுக்காதப்பா, சித்துவித்தை சகலமுநீ யாடு
ம்போதில் சிவசிவா பூரணமே யென்றுபோற்று, சுத்தமுள்ள மன
தானால் எல்லாஞ்சித்தி தொடுகுறியி லாத்மாவைத் தொண்டுப 598
ண்ணே.

பண்ணப்பா அடக்குமதி சித்துசொன்னேன் பகுத்தறிவாய்
பன்னிரண்டு நூறுக்குள்ளே, விண்ணப்ப மனனுமுதல் மனனும்
விண்ணிற் வேந்தருனக் கெதிருண்டோ விளம்பக்கேளு, கண்ணப்
பா இந்தநூல் சாலவித்தை கருவான இந்திரமயேந்திரசாலம், மண்
ணப்பாபொன்னுருகும்பூச்சுன்னம் மணிமந்திரவுஷதமும் வகை 599
சொன்னேனே.

சொன்னேனே ஆயிரத்தி யிருநூறுக்குள் தொடுகுறிபோல்
குருமுடிக்க வகையுஞ்சொன்னேன், முன்னான காவியத்தில் சகல
சித்து மூர்க்கமுடனே பாடினநூ லார்தான் காண்பார், கண்ணான
பரிபாஷை எல்லாந்தோற்றுங் கருவான கருக்களெல்லாங், காணுங்
காணும், என்னுடனே யிந்தநூல் கடினமாக இருக்குமென்று சொல்
லாதே யிருத்திப்பாரே. 600

இருத்திமெள்ளப் பார்க்கையிலே ஒளிதான்வீசும் என்னசொ
ல்வேன ஒளியிலே வெளிதான்காணும், தருக்களென்றகருக்களெ
ல்லா மிதிலேகாணுஞ் சதாசிவனு மனோன்மணியு மிதிலேகாணும்,
குருக்களென்ற பராபரத்தின் குறியுந்தோன்றுங் குணமான குண்
டலியு மெதிரேகாணும், கருக்களென்ற கருக்களெல்லாமிதனிற்றோ
ன்றுங் கற்பூரதீபமதைக் காணுகாணே. 601

ஞானமார்க்கம்.

காணுதற்குக் கருவானஞானமார்க்கம் கருத்துறவே சொல்லு
கிறேன் மைந்தாகேளு, பூணுதற்குச் சொல்லவில்லை காணுமாம்பார்
பொன்கோடி யிந்தாலும் நூலீயாதே, ஊனுதற்குக் கருத்தாகக்
கற்பங்கொண்டு உற்பனமா யடிநடுவின் முடிவைப்பார்த்து, தோ
ணுதற்குத் தோணுமடா ஞானமார்க்கஞ் சுருதிமுடிவானபொருள்
சொல்லுவேனே. 602

சொல்லுவேன் அஞ்செழுத்து அஞ்சுமுகமானால் சுருக்கான
ஆறுமுகமெங்கென்றுகேட்டால், வெல்லுவேன் புலத்தியனே சொ
ல்லக்கேளு வேதாந்தசுருதிமுடி வாறுகலமாகு, நல்லுறவரம் நேச
கபூரசமுமின்று நன்மையுடன் வீற்றிருக்குங் கும்பகமேயாகும்,
புலனுறவாய் நின்றபனி மணிபோலாகும் புகழாவ மணிபோலும்
நாதகுருவாமே. 603

நாதமென்ற அஞ்செழுத்துக் சாதாரமான நடுவான பூரணக்
தா ரூறெழுத்துமாகும், பேதமென்றே பேதமெல்லா மெழுத்தே
யாகும் பிசகாது அஞ்செழுத்து மூன்றெழுத்துமாகும், கோதமெ
ன்ற குற்றமில்லா குருமணியுமாகுங் குருவான மூலமணி கிரீடமா
கும், வேதமென்ற மலர்க்கொழுந்தின் வாசமாகும் வாசமுண்டு
வாசமில்லா நேசமாமே. 604

நேசமுடனிருப்பவர்தான் மைந்தாமைந்தா நெறிபெற்ற ஆறு
முக மவரேகாண்பார், பாசமற்ற பெரியோரும் பணிந்துநின்று
பாமகுரு வானதொரு ஆறுமுகமாகும், வாசமுற்ற நவக்கிரகத் தா
கியான வலுவான அனுக்கிரக மாறுமுகமப்பா, தேசியென்ற சிவ
தலமு மாறுமுகமாகும் தெவிட்டாத மதியமுத மாறுமுகமாமே.

ஆமப்பா பூரணத்தி னருளைப்பற்றி அப்பதியிற் கால்நிறுத்தி
அதின்மேல்நின்று, ஏமப்பா மூலமென்ற நாடிதன்னால் ஏளியாமல்

சுழிமுனையென்ற நாடிதன்னால், நாமப்பா அதிற்பூட்டி ரேசகமேபண்
ணித் தன்மையுடன் பூரகமாய் நின்றுகொண்டு, சோமப்பா பூரண
த்தைக் கொண்டாயானால் சிவசிவா ஆறுமுகச் செயல்காண்பாயே.

காணப்பா ஆதியங்கம் பொருளைத்தானும் கருவாகத் தானறி
ந்து நடுவைப்பற்றி, பூணப்பா ஒருமனதாய்ப் பூணுபூணு புத்தியுட
னுண்டதினால் பொறிகள்தோறும், தாமப்பா தன்மயமாய் நின்ற
பொறிதன்னில் சக்கரமு மட்சரமுந் தானேதோற்றும், தேனப்பா
அமுதமென்ற அமுதந்தோன்றுந் தெளிவான அமுதமுண்டு தெளி 607
ந்துபாரே.

தெளிவான மனத்தோர்க்கு இந்நூல்வேணும் சிவயோக மாவ
தற்கு இந்நூல்வேணும், அழியாத சித்தர்க்கு மிந்நூல்வேணும் அறி
தான மவுனர்க்கு மிந்நூல்வேணும், வழியான வழிதுறைக்கு மிந்
நூல்வேணும் வான்தீபம் நோக்குதற்கு இந்நூல்வேணும், தெளி
தான நூல்களுக்கு இந்நூல்வேணும் நேரான பணிமண்டு நூனறப் 608
பாரே.

பாரப்பா பதியறிய இந்நூல்வேணும் பரயோக மென்பதற்கு
மவுனம்வேணும், காரப்பா சிவம்வேணுஞ் சித்திவேணுங் களங்கம
றச் சற்குருவைக் காணவேணும், சாரப்பா சமாதிகற்பஞ் சமாதி
வேணுஞ் சதிராக நந்தியுட நாட்டம்வேணும், ஆரப்பா அறிவார்
கள் ஞானமார்க்கம் அப்பனே பூரணத்தை யழுத்திப்பாரே. 609

பார்க்கையிலே அண்டபிண்டமெல்லாம் பண்பாகப் பூரணத்
தினுதித்தவாறும், கார்க்கையிலே பூரணத்தினருவிபாய்ந்து கற்பூடு
தாபரங்கள் பதித்தாப்போலே, சேர்க்கையிலே மதிதானுந் தெளி
வாய் மைந்தா சேருமடா சூரியனி லொழியப்போறூர், ஏர்க்கையு
டன் அகாரமதி உகாரந்தோணி இப்பமுள்ள மகாரமொடு விந்து 610
நாலே.

நாலானவிந்துவிலே அனந்தன் சோமன் நாடிப்பார் திரோதி
யொடு நாதாந்தந்தான், மேலான வுகாரமதிற் சத்தியோடு வியானி
யுஞ்ச மனைமுதலுடன் மனை தாணப்பா, சேலான கருணைதருமைருபி
சேர்க்கையுள்ள அனந்தைமுத னைதயோடு, காலான அறுதிசிழு 611
னைத்துத ஓந்தான் கண்டுபார் சிவகலையைக் காட்டினேமே.

ஆமப்பா சோடசத்தின் கலையுள்ளாகி அருள்தீபம் நோக்குத
ற்குத் திறவுகோல்தான், ஓமப்பா வுகாரந்தான் மின்போல் மின்ன
மூலமென்ற நாடியிலேமுழங்கிநிற்கும், ஈமப்பா அகாரந்தான் னிரு
தயத்துள்ளே நாடியே அக்கினிபோற்பிரைதவீசும், தாமப்பா மகா
ரந்தான் கண்டத்துள்ளே தயவானபதிகோடி காந்தியாமே. 612

சாந்தியாம் விந்துவப்பா மின்போல்வீசி கண்டமேல் அங்குலம்
நால்கடந்துகாணும், சாந்தியாம் புருவநடு சார்ந்தசலந் சந்திரன்
போல் வீசமக்குஞ் சம்புக்காணும், பாக்கியமாய்த் தினந்தோறும்
பழக்கமாகில் பார்மகனே கற்பூரத்தேகமாகும், சேர்ந்துபார் இத
ற்குமேல் அங்குலமூன்றனால் செப்புகிறேன் சோடசத்தின் கலைகா
ணுமே. 613

ஆமப்பா பூசைபோலே தூபமாம் அதிலேறிட சேர்ந்தா
க்கா லுங்கன்தேகம், போமப்பா கத்திரி அதற்குமேலே புகழாக
மூன்றுவிரற் கடந்தாயானால், ஓமப்பா நாதகலை மாணிக்கம்போல்
ஒளிவீசுங்கால்மாறி ஊணிப்பாரு, நாமப்பா நாதாந்த உச்சிமீதில்
நாடுவாய் மின்கொடி யொளிபோலாமே. 614

ஒளியாகு மாத்திரைதானைக்கால்வைத்து ஊணிப்பார் பிடி
த்தவிடம் பொய்யாய்ப்போகும், அழியாத பேரின்ப மோட்சவீடு
அது கடந்து அங்குலம்நா லப்பாற்செல்ல, கழியாத சத்திகலை ரவி
போல்மின்னி தோன்றுமடா மாகாணிமாத் திரைதான்வைக்க, தனி
ர்பாய்ந்த சுடர்போலே புத்தன்தேகந் தானுருகுஞ் சத்தியடி மருவிக்
காணே. 615

மருவியே அங்குலம்நால் கடந்துபார்த்தால் மைந்தனே வியா
பினியுங் கலைதானின்று, அருவியே ஆதித்த னொளிபோல் வீசும்
அரைக்காணி மாத்திரைதா னங்கேயும், பரவியே பூசித்தா லுந்
தன் தேகம் பானுவைப்போல் காந்தியதாய் பத்திப்பாயும், மருவி
யே தோத்திரஞ்செய்மவுனத்தாலே மகத்தானசித்திமுத்தி வருகுந்
தானே. 616

தானென வுச்சிவெளி கடந்தப்பாலே சமனைகலை தனதளந்து ரவி
போல்மின்னும், மானென மாத்திரைதான் கால்மாகாணி மனக்கண்
ணால் தன்கண்ணால் மருவிப்பாரு, தேனென தேகமப்பா ஒளிபோல்
காணுந் திறமாக உன்மனியை மேவிப்பாரு, கோனென ரவிகோடி
ஒளிபோல்வீசுங் குணமாக அரைக்காணி மாத்திரைதானேதே.

ஓமப்பா ஒளிபோலே புத்தன்தேகம் ஒன்றுமில்லைப் பிடித்த
இடம்பொய்யாய்ப்போகும், நாடப்பா அண்டபிரண்டமெல்லாம்
நாடலாமோடலாமனேகஞ்சித்தி, நீதப்பா ஆதாரமாறில்நின்றுன்னிலை
த்தகப்பாதேகமது கற்போல்காணும், வாதமப்பா பாக்கியமாம்
வாசிமூலம் வரைந்தாக்கால் சமாதிக்குள் வழியுமாச்சே. 618

ஆச்சப்பா இதிலொன்று தப்பிவிட்டால் அகாரணத்தேகத்தா
பொய்யாய்ப் போகும், மாச்சப்பா போகாதே மைந்தா சொன்
னேன் மந்திரந்தா னறிவாய் மைந்தனேநீ, மூச்சப்பா நிற்காம
மதனுள்வீச்சு மூட்டினால் திரிகோண முனையுங்காணும், [illegible]

பா மணிக்குளிகை முட்டிவசெய் கடைமுறைவே யாண்டொன்றி லேதுவு 619
ஞ்சித்தே.

குரு முறை.

சித்திக்குங் குருமுறையைச் சொல்லக்கேளு சிவாயநம அவ் வோடே சவ்வுங்கூட்டி, முத்திக்குப் பாதைகாட்டு மைந்தாசொன் னேன் முனைகிவாகு கழிமுனையில் முத்தியுண்டேன், சத்திக்குச் சவ்வுண்டு சித்தியாச் சதாசிவமா யவ்வுண்டு சமைந்ததப்பா, பத்தி க்கு மொழிபோலே ஒன்றுக்காணும் பாங்குபெற அஞ்செழுத் 620
தாற் பணித்திடாயே.

பணித்திட்ட அஞ்செழுத்தால் முன்றெழுத் தைகப்பாரு பாங் கான எட்டெழுத்தை வாசியாக்க, கணித்திட்ட எட்டெழுத்தால் மனத்தைத்தப்பாரு கருவான சம்புலிங்கம் கண்ணிற்காணும், கணி த்திட்ட அஞ்செழுத்தைப் பிடித்துவாசியிற் றாயான வோரெழுத் தைத் தொகைப்பார்க்கால், அணித்திட்ட அஞ்செழுத்துங் குவிந் 621
தோன்றும் ஆகார வோரெழுத்தை யார்காணபாரே.

காணரிது எவராலு மூலகூட்சங் கண்டவரே சிவயோகசித்தன் முத்தர், பூணரிது வுலகத்திற் மாண்டார்க்கையா போக்கோடே யே றுதற்குப் பொருமைக்காணேர், கோணரிது எவராலுங் காணாப்போ மோ சுழித்திறந்த மேளைவுரு ஊடர்விட்டாப்போல், பேணரிது என் மகனே மனம்போயாகும் பின்னறிந்து முன்னறிந்து குருவைக் 622
காரே.

காப்பா கொங்கமன்றி கழிவினக்குள்ளே கற்பூரதீபமதிற் கரு த்தேதொடுக்க, ஏறப்பா வாசிகொண்டு கனலைத்தூண்டி என்மக் காள் நிராதாரங் கடந்தப்பாலே, சேரப்பா கழிவைப்பற்றி விட்டால ஃச் சேர்ந்தேதானிகம்விட்டுப் பாத்துக்குள்ளே, கோப்பா மனத் ததும்பும் நேரோட்டாது நிலைத்தவனே சிவயோகி நிதான்பாரே.

பாரப்பா வசியென்றும் யவசியென்றும் பண்பாகச்சிவயவெ ன்று மூன்றுதாமாறு, நேரப்பா பிராணயமென்றதாச்சு கேர்த்தே தான் றெண்டுதாக் திர்த்தாயாளுல், ஆரப்பா வுன்தேகம் பொன்னி றம்போற்காணும் ஆகாரஅமுர்தமது சிந்திப்பாயும், கூறப்பா பிரா ணயம் நேமேயபம் கூடியே யோகத்திற் குறிகண்ணுட்டே.

காட்டவே யோகத்தில் குறிகண்ணுட்டு கலமாகக் கும்மென்ற நாதந்தன்னே, கூட்டவே ஓம் ஆம் ஊ மென்றேது குறிப்பாக உம் அம் ஓமென்றேத்து, ஆட்டவே அஷ்டசத்தி எழுத்திகாக்க அஞ் செழுத்து பிஞ்ஞாடே அப்பாமாறு, நீட்டவே எட்டெட்டுந் தொ ழிலுமாகும் நினைந்து கேட்டதெல்லாம் தருகுந்தானே. 625

தருகுமப்பா சிவவாலை எழுத்துக்கூட்டித் தாக்கிறு லஷ்டகர்
மந் தானேயாகும், வருகுமப்பா வாதசித்தி காயசித்தி மகத்தான
யோகசித்தி ஞானமெய்தும், உருகுமப்பா ரீங்கார மதனிற்பூட்டி.
ஒருகோடி நூல்களிலே யொளித்தாரப்பா, பருகுமப்பா சிவவாலை
எழுத்தைமாறிப் பாடினார் சாத்திரங்கள் பார்த்துத்தேரே. 626

தேரவே சத்திசிவ மிந்நூல்காட்டுஞ் செகத்திலே யிந்நூல்போ
ல்செப்பாதையா, கோரவே ஆயிரத்தெண்மருக்குள்ளே யிற்குசடோ
அமுதமங்கே நீதான்கொள்ளு, கூறவென்றால் காவேதுபாலகேது
கூடினுல் வாசிசென்று வெளிபோற்காணும், ஆமேவ சொல்லினை 627
ந்தோ மஷ்டசித்து அருளான பூரணமும் பூசைவிதிதானே.

தாமென்ற இட்சைசித்தி சாக்குவைப்பு தயவான மெழுகுசீர்க்
காரமெல்லாம், ஊமென்ற தயிலமொடு கடுகுகற்கம் உப்பான பற்
பமொடு செந்தூரங்கள், கோமென்ற இந்திரமயேந் திரசாலங்கள்
கோசாணங் ககணமப்பாகேளு, நாமென்ற ஆணவத்தா லிந்தநூலை 628
நாட்டினேன் செகத்தோர்க்குக் காண்பியாதே.

காணப்பா இட்டெவது மிதரா மிந்நூல் கருவாளி கண்டக்காது
மிர்போற் காண்பார், வீணப்பா வென்றுநீ மறதியாலே வெகுளி
விட்டு இந்நூலைப் பேசவேண்டாம், ஊணப்பா ஆதியென்ற கறபங்
கொண்டு உரைத்துமிகச் கேசரத்தி லுன்னிப்பார்த்து, தேணப்பா
வெனறவொரு அமுதங்கொண்டு திறமானமவுனமனதக்காருகாரே.

காரப்பா குருபதத்தி லருளேநோக்கிக் கமலமென்ற மூலமதி
லிருந்துமொண்டு, வீரப்பா செய்யாமல் கும்பகத்தேகிலமு விசை
யாக பூரகத்தால ரேசகத்தைப்பாறு, நேரப்பா கினமுதொட்ட
விடமசைக்க நேரான ரேசகத்தா லசையும்பாரு, ஆரப்பா அறிவா
ர்கள் கோகாணவித்தை அப்பனே தொட்டவிடஞ் சுழிக்கும்பாரே.

கெசகரணம்.

பாரப்பா கெசகரணஞ்சொல்லக்கேளு பங்கான பூரணத்தைப்
பற்றிக்கொண்டு, நேரப்பா மூலமென்ற சுழியைநாட்டி நேர்சரியாய்
ரேசகத்தால் பூரகத்தைப்பற்றி, தேரப்பா கும்பகத்திலதின் முன்சொ
ண்டு திறமாக விசைநாடி யசைக்குமப்போது, சேரப்பா செவிரெண்டி 631
மசையும்பாரு செப்பக்கேள் கெசகரண மாகுந்தானே.

தானென்ற மந்திரமாஞ் சாலவித்தை தயவான கோகாணன்
கெசகரணமப்பா, மானென்ற சாலத்தி லனேகஞ்சொன்னேன் மக
த்தான சித்திரவித்தை யனேகஞ்சொன்னேன், ஊனென்ற கருவி
த்தை யனேகஞ்சொன்னேன் உண்மையுள்ள சுன்னமது ஒடுக்கிச்
சொன்னேன், தேனென்ற செயநீருத் திராவகமுஞ் சொன்னேன் 632
செயமான பன்னிரண்டு நூலுக்குள்ளே.

பண்ணிரண்டின் காரகமடையர் தானும் பாவமென்ற வஞ்சக
மேசெய்வாரெய்வார், புண்ணியமே தானீனையார் போதமில்லார்
போதமில்லாப் பாவிகள்தான் குடிகெடுத்துச்செய்வார், கண்ணிமைக்குள்
குற்றமென்று கருத்தாய்க்காணார் கடைகெட்ட பாவிகள்தான்வஞ்
சகமேதென்று, குண்ணியமேதான பாவமென்றும் கொடுமைசெய்வார்
குடிகெட்ட சண்டாளர் தனக்குத்தேகளே. 633

சத்துருமாரணம்.

கேளப்பா சத்துருமாரணத்துக்குச்சொல்லேன் கொடியான நாய்
மயிறுடைவாங்கி, தாளப்பா பதினாறு மடிப்பதாகத் தன்னையு
டன் தான்மடித்து அதின்மேற்சேர, தேளப்பா ஐம்கோலமையா
ல்மைந்தா சிவசிவாசத் துருவின் பெயரைகட்டி, கேளப்பா ஐங்கா
யமதின்மேற்பூசி கொண்டேபோற் சுற்றியதைப் பத்துபண்ணே.

பண்ணியதோர் பத்துதனை மயானத்தின் பதியிருக்கு மிட
ந்தனிலே குண்டஞ்செய்து, உண்ணியே கிழிமேலே தன்னிற்சென்று
ஓமம்வளர் குண்டமதிற் பதியவைத்து, செண்ணியத் தானேயா
ஸ்நானம்பண்ணிச் சிக்கிரத்தில் திருவோணத் துடனேமைந்தா, தன்
னிமையா வேசுடலைந்து சாம்பத்தன்னில் தாம்பிரண்டு எழுந்திரு
ந்து தம்பனமேசெய்யே. 635

செய்யப்பா குண்டமதின் கிட்டவந்து சிவயமென்று தெற்கு
முகமாகிநின்று, பையப்பா யவசியென் நிருத்துமைந்தா பக்குவ
மாய் வசிவமென்று அனலைவைத்து, மையப்பா ரெண்டுவகை எரு
வால்மைந்தா மாத்ரனை அனல்மூட்டி மைந்தாகேயும், மெய்யப்பா
நெய்யென்ற கெசமிழி நெய்யால் மென்பாடா நசியமென்று ஓமம்
பண்ணே. 636

பண்ணப்பா ஓமமது கடிகைக்குள்ளே பாக்கான சாராயந்தன்
னைவாங்கி, விண்ணப்பா தாமேறுக்கி அதனிலிட்டால் வெகுசுருக்
காய்த் தீபிடிக்கும் அப்போமைந்தா, எண்ணப்பா தான்மூடி மன்
னைவாரி கருகுவாயென்றுமி கலக்கப்போட்டு, உன்னப்பா நதிக்
கரையில் ஸ்நானம்பண்ணி உம்மெனவே தானிருக்கு மிடத்திற்செ
ல்லே. 637

செல்லவே நாளுக்கு நாளாய்மைந்தா செடங்கைத்து அனல்
மீறிதேகத் தள்ளே, சொல்லவேபதிமிறக்கு மிடமாய்மைந்தா தொ
ல்லுலகிலுய்யபோலே கழுன்றமானப்பர், அள்ளவேசெயலற்று நடப்
பார்மைந்தா எருக்கான கருவித்தை சொல்லானதையா, சொல்லவே
வினைத்தொரு பகைவனைமைந்தா வொட்டிறல் தோஷமில்லை எனச்
சொன்னோரே. 638

சொன்னாரே என்குருவும் புலத்தியனையா தொடுகுறிபோல் மூப்பொருளுந் துலக்கமாக, கண்ணாக் காண்பித்தோ வைவனையா காண களங்கமற்ற சற்குருவைக் காருகாரு, எங்கோஞ் சற்குருவை மனைதிற்கா ணை இயல்பொன்று சொல்லுகிற இன்பங்கேளு, பொன்னான பொருள்போலே யவரைக்காரு புத்தியுடன் வாமனத்தைக் கனியப்பாரே. 639

கனியான பலருசியும் புசிக்கும்போது கால்திட்டமீந்திடுவாய் குருவுக்கப்பா, தனியாக நிக்கையவு வைத்தாயையா தாய்தந்தை போலவுமே தயவுமாவார், ஐனியாதமோட்சகதி வருளுஞ்செய்வார் ஜடம்பிலக்க அமுதாசஞ் செலுத்திவைப்பார், மனியான சிரோமணியின் மணியையீவார் மகாமந்திர சொரூபியென வசனிப்பாரே.

வசியம்.

பாரப்பா சத்துருமா ரணத்தைச்சொல்வேன் பண்பான வசியமொன்று பகரக்கேளு, நேரப்பா மந்திரத்தால் வசியமொன்று நிலைத்தவொரு கருவுமையால் வசியமொன்று, ஆரப்பா அறிவார்கள் ரெண்டுவிதந்தானும் அப்பனேமந்திரத்தால் வசியக்கேளு, மாறப்பா சத்திசிவ மிரண்டுங்கூட்டி மார்க்கமுடன் மாயவதால் வசிகைகேளே. 641

கேளப்பா இடதுகையில் விபூதிவைத்துக் கெணிதமுடன் பரப்பியதிற் சுழியும்மாட்டி, ஆளப்பா சகாணியம் பார்த்துக்கொண்டு அங்பாகச் சிவசிவவென் றறிந்துமாறி, கோளப்பா ஒன்றுமில்லை பமைதான் வெல்லுங் கூர்மையுடன் விபூதியைநீ குறிப்பாய்பூசி, வாளப்பா மீதமுள்ள விபூதிதனை மைந்தனே யுன்னுக்குப் புசித்திடாயே. 642

புசித்திடுநீ மைந்தாகேள் இனமுமையா புத்தியுட னீயிருக்கப் பலமேனுமெல்லாம், பசித்திடுவார் தாகமது போலேமைந்தா பாரரு மாசன்முதல் தேவதைகளெல்லாம், நசித்திடும்ஸ்திரீவசியம் வசியமெல்லாங் கண்காணத் தேறுமடா கருவாய்ப்பாரு, நசித்திடுமே விரோதமய மானதெல்லாம நன்மையுட னிரண்டெழுத்தை நயமாய்ப்பாரே. 643

பாரப்பா ரெண்டெழுத்தும் நயமாகும் பாங்காக ரெண்டையுமே சுழினைபேற்றி, காப்பா ரேசகபூ ரகந்தான்ரெண்டுங் கருத்தறவே கும்பகதில் காக்கப்பண்ணி, வீரப்பா செய்யாமல் மைந்தாகேளு வேண்டினதோர் கோமெலாங் கணம்போலாகும், ஆரப்பா அறிவார்கள் சிவயோகவாழ்க்கை அப்பனே புலத்தியனே யின்னங்கேளே. 644

இன்னங்கேள் சிவயோக வாழ்க்கைதன்னை இயல்பான நயமதை மேருக்கேற்றி, சொன்னதொரு கயிலாசமேருதன்னில் கடர்

கோடி காந்தியாய் ரவிதான் வீசும், மன்னவனே காந்திக் கட்புற த்தைத்தின்ற பசேனன்மணியில் கருணைதனை யென்ன சொல்வேன், பின்றான ஒளியில் ஒருபீன்தாண்டேதான் றும் பினெனாளியிலுன்மனை னை தேமேஸிப்பாரே. 645

சீனவைப்பு.

பாரப்பா சாக்கிறுடை வைப்புகேளு பாருப்பு தன்னுடனே கல் லுப்புக்கூட்டி, ஊரப்பா பழச்சாறு தவிருக்கூட்டி உடன்சேர்த்து பாண்டத்தில் விட்டுமூடி, காரப்பா குழிவெட்டி எருவைப்போட்டு கருவான பாண்டமதை யதின்மேல்வைத்து, சேரப்பா எருப்போ ட்டுச் சமாதிவைத்தால் திறமாகமண்டலத்தில் சீனமாச்சே.

பூரவைப்பு.

ஆச்சப்பா பூரத்தின் வைப்புக்கேளு அரகர சீனமொடு காரு க்கூட்டி, கீச்சப்பா குகதிரிக்க இடைதானஞ்சேர்த்து கிளவாகத்தா ன்பொடித்து செயநீர்விட்டு, மூச்சப்பா போகாமல் தாய்தாலைகூ ட்டி மூனைவலைத்தானபணிந்து குப்பிக்கேற்றி, பாச்சப்பா நெல் லவிக்கும் பானைதன்னில் பக்குவமாய் வைத்தெடுக்கப் பூரமாச்சே

ஆச்சப்பா பூரமது காரமென்பார் அன்பான சவுக்கார வழலை யென்பார், காச்சப்பா ரவிபிரமென்பார் சித்தர் கருவான அக்கினி யின்கோரமென்பார், பாச்சப்பா வாதத்துக் கிவைவிட்டால் பா யாது சாக்கொன்றும பழக்காதையா, கீச்சப்பா கடுசீச்ச ரவியின் மைந்தா நெறியான ரவிபூவதியார் நிலைத்திடாரே. 648

கிலையாது கன்னத்துக் கிதில்லைவிட்டாக் கோரான குளிகை க்கு மாருமாரும், நிலையான கற்பத்துக் காதிபீடஞ் சேர்க்குகின்ற மெழுகுக்கு மாதிபீடம், அலையான செயநீர்க்கு மாதிபீடஞ் சுருக் கான பூத்தாக் காதிகேளு, விலையான வெண்கார வைப்புக்கேளு மேதினியி லாறிலார் லனைப்போக்கே. 649

வெண்காரவைப்பு.

போச்சான விலைப்புசல்லுப்போடு புசமூனைபடிகத்தா னண்ட வித்து; தாக்கான மணிஉருந்து மாவேரொடக்க தனிகள்ளிப் பா ல்வார்த்துக் கின்டிமைமந்தா, ஆக்கான பானைதனி விட்டுமூடி அரு மையுள்ள பெருநீருக்கூடவிட்டு, நீக்காமல் மண்டலந்தான் சமாதி வைத்தால் நிலைத்ததொரு வெண்காரப் பலகையாச்சே. 650

ஆச்சப்பா வெண்காரந்தன்னுல்மைந்தா அப்பனேயுண்டாச்ச சாக்கோகோடி, காய்ச்சப்பா வருக்கினதுக் காதியாகும் கருவான வேதைக்கு மாதியாகும், பாய்ச்சப்பா சத்துகளுக் குயிரோயாகும்

பாங்கான நீருக்குங் கன்னைத்துக்கும், பேச்சான வெடியுப்பு சினம் ரெண்டில் பிலமான வுருந்தினிட மாவைச்சேரே. 651

சேரப்பா கள்ளிப்பால் விட்டுநன்றாய் திறமாகக் கிண்டிநன்றாய் பாண்டத்திட்டு, நீரப்பா விட்டுநன்றாய் சமாதிவைத்தால் நிசமாகத் துய்யமிற வெண்காரமாச்சு, காரப்பா வெண்காரம் பொரிக்காரம்ரெண்டில் கருவாளி தானறிவார் மற்றோர்காணார், பேரப்பாசொல்லவென்றால் நாவேவாயில்லை பிசகாத சாரத்தைச் சொல்லக்கேளே.

சாரவைப்பு.

சேளப்பா கர்மாவுஞ் சிறுமாவோடு கொடியான அமுரியோடு ஆவின்நீரும், நீளப்பா அனுகலகை நீறுங்கூட்டி நிலைத்தவெடியுப்புடனே கல்லுப்புச்சுண்ணம், வேளப்பா எரிதரோனைத்தியானஞ்செய்து விசையான நீர்நின்ற படியேதாக்கி, கோளப்பா வாராமல் பாண்டத்தூட்டிக் கோணென்ற இடமதிலே சமாதிவையே. 653

வையப்பா மண்டலத்துக் கப்பால்நீயு மைந்தனே சார்வாகவெடுத்துப்பாரு, மெய்யப்பா சொல்லுகிறேன் காரஞ்சாரம் மெய்யான சாரமதை யார்தான்காண்பார், வையப்பா வுதவுவதுபோலே மக்கள் கைப்பான வெப்புக்கு வுறுதியாச்சு, எய்யாதசாரைகடி பட்டுதானால் எழும்பாமல் விறடக்குஞ் சாரந்தானே. 654

சாரவென்றால் வழலைநடிக் கொண்டுதானால் சரக்கனைத்து மாண்டிடாது தப்போயில்லை, சாரமென்ற கருவழலைக் கடிதானப்பா கடுஞ்சாருக்குச் சாரத்துக் கதிகமாகும், பாரமென்ற சாரமதைப் பணியவேணும் பணிந்தொரு சாரத்தால் கிறுத்தவேணும், ஆரமென்ற அதிசார காரமப்பா அனைத்துயிருக் குடலுயிரே யறிந்துபாரே. 655

பாரப்பா வாதத்துக் காதியாகும் படியேற வைத்துக் காதியாகும், காரப்பா கறபத்துக் குயிரேயாகுங் கருவானசெயநீர்க்குமாதியாகும், நேரப்பா பூரணத்துக் குயிர்தானாகி நினைவான அறிவுக்கு மமுதமாகி, தேரப்பா காரசாரத்தைக் கண்டு தேர்ந்துமனதொன்றான செயலைப்பாரே. 656

துரிசுவைப்பு.

பாரப்பா துரிசுடனேவைப்புக்கேளு பாங்கானகல்லுப்பு சினங்கூட்டி சாரப்பா பழச்சாறுங் குயிருங்கூட்டித் தன்மையுள்ள அமுரியதுங் கூடச்சேர்த்து, சேரப்பா தாம்பிரப்பாத் திரத்திலமைத்து செம்மையுடன் குழிவெட்டி மைந்தாநீயும், காரப்பா கெரிமி யனருலைக்கொட்டி கருவான பாத்திரத்தை யதின்மேல்வையே.

வையப்பா வாய்மூடி மேலுங்கொட்டி வளமாகத் தான்மூடி
மைந்தாகேளு, மெய்யப்பா சதாசிவத்தைப் போற்றியும் மோன
மையுடன் மண்டலத்துக் கப்பால்வாங்கி, செய்யப்பா ஆறவிட்டுத்
திறந்துபாரு சிவசிவா என்சொல்வேன் துருசேர்மை, நையப்பா
புளிப்புடனே புளிப்புசேர்த்து கழிவான கருப்புடனேசேர்த்துபோ 658
ச்சே.

போச்சப்பா களிம்புடனே யுப்புசேர்த்து பொருமியிருந்தாலு
மைந்து துருசியாச்சு, ஆச்சப்பா வெகுதுருசு துருசியாட்டு அடங்
காத சுண்ணத்துக் காதியாகும், மூச்சப்பா வெகுதுருசு செவுணம்
பாயும் மூதண்டகுருவுக்கு இதுவேயாதி, நீச்சப்பா வெகுநீச்சு துரு
சார்காண்பார் நெறிபெற்ற சற்குருவுக் கடியாம்பாரே. 659

அடியென்பார் கண்டரென்பார் விஷமியென்பார் தலங்குபச்
சை அக்கினியின் பீசமென்பார், அடிகொண்ட அடியென்பா ராதி
யென்பார் அரகரா ஆதிக்கு அந்தமென்பார், கடிகான சத்தியென்
பார் நீலமென்பார் காமனுக்குச் சத்துருவான் கண்ணேயென்பார்,
மூடிகொண்ட ஆகாசமுதலேயென்பார் முத்திவெகு துருசாகுமுத
லைப்பாரே. 660

பாஷாணவைப்பு.

பாரப்பா சினமொன்று வெடியுப்பொன்று பாமான லிங்குட
னே மூன்றுங்கூட்டி, சேரப்பா தாம்பிரக் கின்னத்துள்ளே சேர்க்
கையிலே கேசரியின் நெய்யைவார்த்து, நேரப்பா மேற்கின்னத்
தாலேமூடி சிலைத்தகொரு பாண்டத்தில் மண்ணும் விண்ணும், கா
ரப்பா பாண்டத்தி லிட்டுநல்ல கருவாக வட்டகையை யதின்மேல் 661
வையே.

வைத்ததின்மேல் முன்போலே நிறையக்கொட்டி வாகாக மே
ல்மூடி மண்ணுஞ்செய்து, வித்தாரமாகவே யடுப்பில்வைத்து வீற
டங்க வொருசாம மெரிப்பாய் மைந்தா, முத்தான நிறம்போலே
நாலுஞ்சேர்த்து மெழுகுபோ லுருகியது வொன்றாய்ச்சேரும், பத்
தான பூரணத்தைத் தியானம்பண்ணிப் பதமாக ஆறவிட்டு எடுத்து 662
ப்பாரே.

பாரப்பா வட்டகைக்குள் ளிறுகிநல்ல பளிங்குபோல் பாஷா
ணம் பண்பாய்க்காணும், ஆரப்பா அறிவார்கள் பாஷாணத்தை
அறிந்தவர்கள் ளறிவார்க ளம்பரத்தை, மேரப்பாஎன்பார்கள் வெ
ண்கண்டரென்பார் விசையான மதியென்பார் நிலவுப்பென்பார்,
சாரப்பா சாரைக்கு நாகமென்பார் சகலசரக்கானதற்குஞ் சத்துரு 663
ஆனென்பாரே.

பார்க்கவென்று லெந்தனுட காவியத்திற் பக்குவமாய்ச்சரக்கு
வைப்பு முறைமையைச்சொன்னேன், மார்க்கமுடனேந்நாற்றில் கட்டு

முறைபோடு மகத்தான நானூற்றில் மெழுகுமுறை சொன்னேன், சேர்க்கையுடன் எண்ணூற்றில் திராவகத்தோடு செப்பமுள்ளமுன் னூற்றில் செந்தூரஞ்சொன்னேன் கார்க்கவே கற்பமுறை ஐந்நூற் றில்சொன்னேன் கருணையுள்ள புலத்தியனே யின்னங்கேளே.

கேளப்பா கற்பவகை நூற்றில்சொன்னேன் செர்வமெல்லாந் தானடங்க எழுநூறும்பாரு, ஆளப்பாலோகமா ரணத்தைத்தானும் அப்பனே எண்பதுக்குள் ளடக்கிப்பாடி, தேளப்பா கொட்டுதல்போல் வழியுஞ்சொன்னே னிரும்பவொருநூற்றிலேதான் திறமாய் மைந்தா, கோளப்பா வாராமல் சத்துருமித்துரு குணமாகச் சொ ன்னதையார் கொடுப்பார்பாரே. 665

பார்த்தவர்கள் மனங்களிய டைந்தாயானால் பஸ்பாக முறை கள் தவறுமலேயா, கார்த்தவர்க ளிந்திவோ ரப்பா சொன்னேன் கனகம்வெகு யிந்நாலு முறைசொல்வார்கள், நாற்றிசையு மறியவே தா னிந்தநூலில் நலமாகக் கைமுறைகள் நன்றாய்த்தோணும், பூத் தமலர் வாசனைதான் மிகவேதோன்றும் பூவறியார்க் கென்னவரும் புகலக்கேளே. 666

கேளப்பா வுலகத்தில் முன்னோர்தாமுங் கிருபையுட னன்மை தின்மை ரெண்டும்பாடி, வாளப்பா தினமபார்த்து அறியவென்று நன்மையுடன் ஜோசியமும் பதிலேபாடி, கோளப்பா வாரம துல கமீதில் கொட்டினார் சாத்திரந்தா னென்னசொல்வேன், மாளப்பா என்றசொல் லாகாதென்று மானிடர்கள் நூல்முறையைப் பார்த் தார்பாரே. 667

பார்த்தவர்கள் குருமொழியைப் பாராமற்றான் பதரோடே நெல்வாரித் தூற்றுவார்போல், கூத்தான கூத்தாடி சிலம்பங்காட் டிக் கொடிதான நூல்களைத்தான் பழிப்பானப்பா, நாற்றிசையுந் தான்தேடி குருவைக்கண்டு நன்மையுடன்வணங்கியவர் பாதம்போ ற்றி, கார்த்ததினால்பலனுனக்குச் சொல்வேன்கேளு கனகம்போல் நன்மைதின்மை காட்டுவாரே, 668

காட்டினால் நன்மையிலே நின்றுமைந்தா கசடறவே தின்மை கண்டுதேறி, மாட்டினால் சோசியத்தை மனதிற்காணும் மார்க்கமெ ன்ற அமுதத்தைப் பரணம்பண்ணு, நூட்டினால் நாள்திறந்து வுலகத் துள்ளே புதுமைவெகு பதுமைகளைக் கண்டுதேறி, ஆட்டினால் அம் பலத்தி லேறலாகும் அப்பதியிலேறிமெள்ள அமுதங்கொள்ளே.

கொள்ளப்பா பூரணத்தை கொண்டுதேறிக் குணமாக மனத றிவால் குருவைக்கண்டு, விள்ளப்பா வுனதுடைய பாட்டையெல் லாம் விண்டதினால் மனமகிழ்ந்து அருட்பாலிவார், செல்லப்பா அதின்பிறகு சாத்திரத்தைத்தேடி சிவசிவா கண்டதெல்லா மெழு

திப்போட்டு, சொல்லப்பா மனக்கண்ணி னருட்கண்ணாலே சொன்
ன திறல் பொருளடக்கந் தோணும்பாரே. 670

கெந்திபாஷாணம்.

பாரப்பா கெந்திபா ஷாணந்தன்னைப் பகருகிறேன் புலத்திய
னே பண்பாய்க்கேளு, ஆரப்பா அறிவார்கள் கெந்திசந்தன்னை
அனைத்திலோ யதின்பிறகு செயநீர்வாங்கி, காரப்பா பூமிபுடகாத
ந் தன்னைக்கருவாகத் திசைதம்வாங்கிமைந்தா, சேரப்பா மூன்சொ
ன்ன நீர்மைந்தா சேர்த்துப்பிசுக் கரைக்கவே யனலாம்பாரே.

பாரப்பா அனல்மீறி கடும்போதன்னில் பக்குவமாய் மூப்பு
வுங் காறுங்கூட்டி, சேரப்பா அடிமுடியுங்கூடச்சேர்த்து திறமாகக்
கெட்டியதை மெல்லாய்மூடி, பாரப்பாமண்சீலை வலியச்செய்து மை
ந்தனே அடுப்பேற்றி அலைவிலாமல், காரப்பா அலைவிலாப் பா
ண்டந்தன்னில் கருக்கவே தனல்மூட்டி யெரித்திடாயே. 672

எரிக்கவே மருந்தெல்லாம் பாண்டத்துள்ளே இளகிமெள்ள
வுருகியதைநற்போல்சேரும், தருக்கவே அனலாறும்போதுமைந்தா
துப்பாமனுடைத்துப்பிசுத் தயவாய்வாங்கி, பெருக்கவே பீங்கானிற்
பதனம்பண்ணிப் பெருமையுள்ள மவுனமதாய்க்குருவைப்போற்றி,
உருக்கு வெண்ணெய் இதுவாகுமென்றுமைந்தா உண்மையுடனே
குணமிதை யெடுத்துக்கொள்ளே. 673

எடுத்ததொரு கெந்தியுட மகிமைகேளு என்ன சொல்வேன்
புலத்தியனே அடக்கமாக, தொடுத்தவெள்ளி நாலுக்கு ஈந்தால்மை
ந்தா, சுகமாக வயதுசொல்ல முடியாதையா, அடுத்தொருவர் கெந்
திமுறை கேட்டானுந்தான் அறிவாரென்றுநீ யகலவில்லு, முடித்
ததொரு பூரண மறிவோர்க்கெய்தும் மூர்க்கமூட னிந்நூலைப் பத
னம்பண்ணே. 674

கெவுரிரசம்.

பண்ணப்பா கெவுரியுட முறையைக்கேளு பண்பானபுலத்திய
னே அறிவுள்ளானே, விண்ணப்பா லவணமொடு காரசாரம் விசை
யான படிகமொடு பூரணமுங்கூட்டி, கண்ணப்பா மஞ்சளென்று
உருவுங்கூட்டிக் கருக்கூட்டி சல்வத்தி லாட்டிநன்றாய், மண்ணப்பா
சட்டிதனில் வைத்துமைந்தா மைந்தனே அடுப்பேற்றி யெரித்தி
டாயே. 675

எரித்திடவே சட்டிக்குள் மருந்துதானும் இளகிமெள்ள வுரு
கியது மஞ்சள்போலே, பெருத்தகல்லுப் போலுறைந்து மஞ்சளா
கப் பெருமையுள்ள கெவுரியென்ற பேரேயாகும், குறித்தபொருள்
ளுதியென்ற கெவுரியாகுங் குணமான கெவுரிரச முறைதானப்பா,

பரிந்தகடு இதற்குநிக ரொவ்வாதையா பாலகனே இதினுடைய பரிசுகேளே. 676

சேனப்பா அஷ்டமா யோகமெல்லாங் கெம்பீரமாய்ப்பழுக்கு மிதினுடையசேர்வை, நானப்பாநாளிலொரு நாளிற்றானும் நன்மையுள்ள அட்சயனும் வருவாரப்பா, வேளப்பா னித்தசிவன் அட்சயனதனக்கு வேண்டியே ஒருவார்த்தை யீந்தாரப்பா, ஆளப்பா அவ்வார்த்தை மைந்தாகேளு அன்பாமென் றட்சரமா மிருமென்றுரே. 677

வென்றதொரு அட்சரத்துக் குயிரோதன்னில் வேதாந்த சத்திசிவ மிரண்டுங்கூட்டி, கொண்டதொரு அட்சரத்தைக் குறியிலேராட்டி குருவாமென் றட்சரமென் றுருவைசாட்டு, அண்டர்தொழுமருவேற்றி நின்றபதி அன்பாக நீயெடுத்து மைந்தாகேளு, கண்டதொரு பதார்த்தமதிலேனுவாய்ப்போட்டுக் கைநீட்டி யெடுக்கவது அலையாதென்னே. 678

அலையாத அட்சரத்தை யார்தான்காண்பார் அடியான செவுனுதி மார்க்கமார்க்கம், மலையாம லட்சரத்தை மவுனமாக மார்க்கமூடனேதியே மனதுட்கொண்டால், அலையாமல் பூரணத்தை நேரசலாகும் அப்போது மதியமுதங் கொள்ளலாகும், நிலையான தேகமது அழியாதப்பா சிவசிவா பூரணத்தின் செயல்தான்பாரே.

சவ்வீரவைப்பு.

பாரப்பா சவ்வீர வைப்புக்கேளு பரமான வெடியுப்பு பத்துகாங்காய்ச்சல், காரப்பா கல்லுப்பு இனக்காரங் கட்டியதோர் நவாச்சாரஞ் சவுக்காரந்தான், வீரப்பா தானடங்கும் பொரிக்காரந்தான் வெள்ளையென்ற துருசுடனே வேதிசெந்தி, சேரப்பா மூப்புவுங்கூட்டிச்சேர்த்துமிகத் துகைபார்க்கப் பத்துமாக்கே. 680

ஆச்சப்பா பத்துவகைசரக்கொன்றாக அரைத்துமே அந்திடைக்குக் கூசுஞ்சேர்த்து, பாச்சப்பா கல்வத்தில் பொடியைத்தாக்கப் பார்க்கையிலே சமானாயொன்றாய்ப்போகும். தீச்சப்பா செயநீரால் பிசிறிக்கொண்டு நேர்மையுடன் காசிபுடை குப்பிக்கேற்றி, காச்சப்பா மண்சீலை எழுஞ்செய்து, சருவானை குப்பிதனைப் பதனமாய் பண்ணே. 681

பண்ணியதோர் குப்பிதனைப் பாண்டத்தன்னில் பக்குவமாய் உப்போடு பதிவாய்ப்போட்டு, உண்ணியே குப்பிதனை நடுவேவைத்து உத்தமனே மேலுமந்தப் பொடியைப்போட்டு, நன்றாகவேதான் பாண்டமதின் வாயைமூடி சீலைமண்சீலை நன்றாய்ச்செய்து, தன்னுறவாய்க் குருபானைத் தொழுதுபோற்றித் தயவான அடுப்பேற்றி அடுப்பிலேற்றே. 682

எத்தியே சுருக்குப்பு விறகிலே இதமாகப் பதிணறு சாமமாட்டி, ஆத்தியே பாண்டமதி லுடைத்தமைந்த அதிலிருக்குங் குப்பியைப் பயையாய்வாங்கி, யேற்றியே புடைத்தப்பார் மதியோற்காணும் புதுமையுடன் கின்னிப்பார் கற்போர்காணும், நேத்தியென்ன வயிரம்போல் ஒளியேவீசும் நேர்மையுள்ள வீரனுடை வளமையேகேளே. 683

கேளப்பா மூன்போலே கல்வத்திலிட்டுக் கெணிதமுடன் பொடித்துநன்றாய் மாவதாக்கி, தேளப்பா கொட்டுதல்போல் செயநீர் விட்டுத் திறமாகக் கேசரியைக் குப்பிக்கேற்றி, கோளப்பா வாராமல் பாண்டத்தன்னே குணமாகமுன்போலே குப்பிவைத்து தாளப்பா மேல்மூடி மண்ணுஞ்செய்து அப்பாமலைப்பேற்றி யெரித்திடாதே. 684

எரியப்பா சாமமு சாமமாட்டி எரித்தபதம் கட்டியின்மேல் ஜெல்லைப்போட்டால், பொரியப்பா எழும்பியது விழுந்துதானால் புத்தியுள்ள புலத்தியனே பதந்தானென்று, குறியப்பா மறவாமற் புசைபண்ணிக் குளிரமட்டும் ஙீயிருந்து எடுத்துப்பாரு, வரியப்பா தாளோடி வீரந்தானும் வாகாக இதைமடக்குச் சாக்குமாச்சே. 685

ஆச்சப்பா இன்னமொரு மடக்குச்சொல்வேன் அரகரா மூன்போலே கல்வத்திட்டு, தேச்சப்பா பொடித்திவோர் மாவதாகச்செச்செப்பமுள்ள செயநீரால் மாவைக்கிண்டி, பாச்சப்பா குப்பிதனில் பதனமாகப் பக்குவமாய்த் தானொத்து மண்ணுஞ்செய்து, மூச்சப்பா தாணடங்க சலாகைபோட்டு முக்கியமாய்ப் பாண்டமதிற் பதியவையே. 686

வையப்பா அடுப்பேற்றித் தீமைமூட்டி. வரிசையாய்முன்போலே பெருத்துவைமந்த, வையப்பா அதுசாம மெரித்தபின்பு பக்குவமாய் சலாகைதனைத் திருப்பும்போது, கையப்பாசாயாமல் திதானமாகக் கைமுறையாய்த் திரிகியபின் சலாகைவாங்கி, செய்யப்பா மேல்மூடிச் சீலைசெய்து திறமாகத் தியெரித்து இறக்குவாயே.

இறக்கியபின் றுறவிட்டு எடுத்துப்பாரு இயகிவெகுவனுவாக இருக்குபவீரம், உருக்கமுள்ள வீரமென்னவீரமென்றால் உத்தமனே சவ்வீர மிதுவேயாச்சு, கருக்கவென்ற கருக்கவெல்லாம் வீராயவீரங் கருவாக இன்னமொரு மடக்குகேளு, பெருக்கவே சவ்வீரக் கட்டிவாங்கிப் பெருமையுள்ள செயநீரில் தோய்த்தப்போடே. 688

போடப்பா ரவிமுகத்தில் பத்துமுறைதானும் புகழான வீரமது என்னசொல்வேன், சாடப்பா செயநீரின் வலுவிருலே நாவடங்கா வீரனது வென்னசொல்வேன், தேடப்பா வீரமென்ன திறமேதென்றால் சிவந்தமஞ்சள் நிறமாகுமைந்தபாரு, கூடப்பா மஞ்சள் நிறவீரந்தான் கொடுமையுள்ள கன்னமதில் சிகப்புமாச்சே.

ஆச்சப்பா இவ்வீரஞ் சொச்சிவீரம் ஆரறிவார் கொச்சியுட ஆழ
ந்தன்னை, நீச்சப்பா வெகுநீச்ச கரையோ காணேன் நிலைத்தசன்ன
மகாரமதுக் காதியாகும், பாச்சடா செவுனரச மணிக்குநல்ல பாங்
கான சாரணைக்கு மிதுவேமூலம், வாச்சப்பா வேதையிட வீரம்வே
றும் வலுவான நீரமெழுகுக் காதிதானே. 690

தானென்ற பன்னிரண்டு நூறுக்குள்ளே சகலகலைக் ஞானமே
லா மடக்கம்பண்ணி, கோனென்ற குருமுறையு மடக்கம்பண்ணிக்
கோடான கோடிவிதத்தை குறியுஞ்சொல்லி, தேனென்ற ருசிபோ
லே ஞானஞ்சொல்லி தெவிட்டாத பூரணத்தின் வகையுஞ்சொல்லி,
மானென்ற மவுனமென்ற குறியுஞ்சொல்லி மனமடங்க வறிவுமிக
வசனித்தேனே. 691

வசனித்த இந்நூல்தான் பெருநூற்சப்பா வண்மையுள்ள கரு
க்கமிது பன்னிரண்டுநூறும், நிசனித்த கருக்கமிது கோடாகோடி
நின்றிசையில் மெத்தவுண்டு கண்டுபாரு, பசனித்துப்பாராமல் கரு
வாய்ப்பாரு பார்க்கையிலே யிந்நூல் பருவம்பாரு, திசனித்துக்
கருவாக யிந்நூலைச் செகத்தோர்க்குச் சொல்லாதே மனதாய்ப்
பாரே. 692

தொட்டிபாஷாணவைப்பு.

பாரப்பா தொட்டிபாஷாணந்தன்னைப் பண்பாக வைக்குமு
றை பகரக்கேளு. காரப்பா சீனமுடன் பூரங்கூட்டிக் கருவாக வெ
டியுப்புக் கூடச்சேர்த்து, சாரப்பா குகமொடு ரசஞ்சேர்த்து தய
ளாக அந்திடைக்குக் காந்தங்கூட்டி, வீரப்பா தாளடங்க வெண்கரு
ம்பாலாட்டி மேன்மையுட னிருப்பகலில் வைத்துமூடே. 693

மூடப்பா சட்டியிற்கு ளிருப்பகலை வைத்து மூர்க்கமுட னுப்பி
ட்டு மேலுமூடி, வீடப்பா பிலப்பதற்கு அடுப்பிலேற்றி விசையாக
முச்சாமமெரித்துவாங்கி, பாடப்பா ஒன்றுயிலே யாறவிட்டு பக்கு
வமாக யுடைத்தெடுக்க வமந்தாகேளு, தேடப்பா தொட்டிபாஷா
ணமென்பார் செகத்தோர்க்கு இந்தமுறை தெரியாதன்றே. 694

தெரியாது தொட்டியுட முறையைச்சேரு சிவசிவா தாதமது
திறமாய்க்கட்டும், பரியான தங்கத்தால் குருவதாச்ச பழுப்பாகும்
வெள்ளிசெம்பில் பதமாய்ப்பாரு; குறியான குறியறிந்து குருவைக்
காத்து குணமான பூரணத்தைக் குறிப்பாய்க்கொண்டு, அறிதான
இந்நூலைப் போற்றுவோர்க்கு ஆச்சரியம் வெகுவித்தை யறிவார்
பாரே. 695

பாரப்பா பங்கயத்தையறிவார்பாரு பதுமமலர் பூரணத்தைப்
பதமாய்க்கொள்ளு, நேரப்பா செயலறிந்து தேறத்தேறி தேகவச்
சிர காயமதா யிருக்கவேணும், ஆரப்பா அறிவார்கள் கற்பக்கூ

அரகரா காயாதி கற்பமென்று, கோப்பா கிலையறிந்து கொள்ளமா
ட்டார் வினைவறிந்து மனதறிந்து கிரணம்பாரே. 696

பாரென்றுஞ் சலமென்று மறுத்தாரென்றும் பார்த்தினேயோகா
க்கிறதோர் வாயுவென்றும், காலென்று மாகாச சென்னியென்றுங்
கருத்தாகத் தானறிந்து கருவைக்கண்டு, கேளென்று ஞானறிந்து
அஞ்சுமொன்றாய் வினைவாகப்பூசிக்க மைந்தாகேளு, ஆமென்று வுனை
க்குவிகர் சொல்லவரையா அரகரா அடிமுடியை மறந்திடாதே.

சிங்கிமுறை.

மறவாமல் சிங்கியுட முறைக்கேளு மகத்தான வெடியுப்பு சீனா
ங்கூட்டி, உறவான காரமது மூன்றுமொன்றாய் உத்தமனே யிதுக்
குவிகார் நாகங்கூட்டி, திறமான வடிமுடியுங் கூடச்சேர்த்துச் செம்
மையுள அருசதுவுங் கானுங்கூட்டி, அறமான பூக்குகையில் வைத் 698
து ஊத அப்பனே யுருகிய குழம்பாம்பாரே.

குழம்பான பதங்கண்டு பதமுஞ்சேர்த்துக் குறிப்பாகக் குகை
யெடுத்து மைந்தாகேளும், தளமான தனக்கனிலே தளம்போல்நீறி
தன்மையுடனே திலவார்க்க இறுகும்போதில், நலமாக வுடைத்தெடு
ப்பாய் துண்டுதுண்டாய் நன்மையுள மிருதாரு சிங்கியாச்சு, வள
மான சிங்கிதனை யாரறியப்போறார் மகத்தான வேதைக்கு சிங்கி 699
யாச்சே.

சிங்கியென்ற சிங்கியுட முறையைக்கேளு சிவசிவா செம்புவெ
ள்ளி பொன்தானுமொன்றும், அங்கமதாய்க் குகைதனிலே யுருகும்
போது ஆதியந்த வெறசிங்கி பதிலேபோடு, பங்கமில்லாச் சிங்க
மது ஆட்டைக்கண்ட பரிசாமமுங்குறையுந்தான் கவ்வுமப்பா, சங்
கையுடன் குகைதனிலே காலுமொன்றாய்த் தன்மையுட னுருகியது 700
ஒன்றும்பாரே.

ஒன்றாகி உருகிநின்ற களங்குதன்னை உடைத்தப்பார் மாப்
போலே புதிருமப்பா, நன்றாக அப்பொடியைப் பதனம்பண்ணு
காட்டுவாய் செம்புதனில் நூற்றுக்கொன்று, குன்றாத வயதெனவே
சொல்லப்போறேன் குருவான அங்கமடா மயங்காதையா, சென்
றுட அம்பலத்தின் வருணைக்காட்டுஞ் சிவசிவா சிங்கிமுறை நன்றாம் 701
பாரே.

சிங்கிமெழுகு.

பாரப்பா கட்டுமுறை சிங்கிவாங்கிப் பண்பாகக் கல்வத்தில்
பொடித்துக்கொண்டு, கேளப்பா ஐங்கோலத் தயிலத்தாலே தினா
லாகத் தானரைக்கும் போதில்சீரான், வாரப்பா குதமொடு நாகவி
ங்கம் வரிசையுள்ள காந்தமுட னயமுங்கூட்டி, சாரப்பா அரைத்தெ
டுப்பாய் காலுசாமம் சமர்த்தாக அரைத்தெடுக்க மெழுகுமாச்சே.

ஆச்சப்பா மெழுகிலொரு காணிதூக்கி அப்பனே வெள்ளி யொரு காணிநூறில், பாச்சப்பா இம்மெழுகை யென்னசொல்வேன் பகரிதாய் துலக்குகின்ற தங்கத்தாய்த்தானே, வீச்சப்பா வெகுச்ச சொல்லப்போமோ விண்ணிலாக் காயமதைநிறுத்தவேண்டி, காச் சப்பா மூலமென்ற கனலேறுமுங் கனகமென்ன தேகம்வச்சிரகாய மாமே. 703

காயாதிகற்பம்-வல்லாரை.

காயமென்ற காயாதி கற்பந்தன்னைக் கருணைபெறச் சொல்லு கிறேன் மைந்தாகேளு, நேயமுடன் வல்லாரை யாறுமாதம் தின்த் தகொருஆரையடா ஆராந்திங்கள், தாயகமாய்க் கொண்டுவந் துலர்த்திமைந்தா சமரசமாய்த் தூளாக்கிக் கல்வத்திட்டு, மாயமென்ற தூள்தனிலே கழிஞ்சிகொள்ள மாயாது காயமது வனுவாய்ப்போச்சே. 704

கடுக்காய்கற்பம்.

போச்சென்று விடாமலே தினமுங்கொண்டால் போருமடா நரைதிரைகள் சாவேயில்லை, ஆச்சென்று கடுக்காய்தான் வருஷமொன்று அப்பனே அதின்முறையைச் சொல்லக்கேளு, வாச்சென்று கடுக்காயைத் தகர்த்துக்கொண்டு வளமாக அமுரியிலே யூறப்போட்டு, காச்சென்று மறுநாள்தான் காயப்போட்டு கனக்காகப் பத்துமுறை சுத்திசெய்யே. 705

சுத்திசெய்த கடுக்காய்தான் செங்கடுக்காயாச்சு சுகமான கடுக்காய்தன் முறையைக்கேளு, பத்தியுட னிடித்துவடி கட்டிமைந்தா பாங்கான கரகமதில் பதனஞ் செய்து, புத்தியுடன் பூரணத்தைப் பணிந்துபோற்றிப் புனிதமுடன் ரேசகபூரகமும்பண்ணி, வெற்றி பெறக் கும்பகத்தினின்றுகொண்டு வேதாந்தக் கற்பமதை விரும்பிக்கொள்ளே. 706

பத்தியம்.

கொள்ளடா காலையிலே வல்லாரை கொள்ளு கொண்டபின்பு மதியமதி லமுதுகொள்ளு, அள்ளடா கடுக்காயை மாலைதன்னில் தூணில்வெரு கடியளவாய்த் துணிந்துகொள்ளு, நள்ளடா மதியமதி லமுதுகொள்ளு நாமொன்று சொல்லுகிறேனயந்துகேளு, புல்லுடனே கல்முகங்கள் சுத்திபண்ணிப் பாலகனே விபூதியுந் தளமாய்ப்பூசே. 707

பூசியே ரெண்டெழுத்தை ஒன்றாய்க்கூட்டிப் பூரணமாம் செய்தபின்பு அசனங்கொள்ளு, நேசமுட னமுதுகொள்ளு சிறுபயறு கொள்ளு நேர்மையுள்ள சர்க்கரையும் பழமுங்கொள்ளு, வாசமுள்ள பதார்த்தமெலா மகிழ்ந்துகொள்ளு மகத்தான கடுக்காய்தான்

வறுவாய்ப்பாரு, பாசமுடனுமுறைத்த படியேயின்றால் பலிக்கும 708
டா காயசித்தி யோகந்தானே.

லிங்கக்கட்டு.

யோகமுள்ள புத்தியினைசொல்லக்கேளு உண்மையுள்ள லிங்
கமுறைபுரைக்கக்கேளு, நாகமென்ற கருநாகம் வங்கமொன்று லெ
மானை குதமொன்று குருத்தானொன்று, பாகமென்ற சீனமொன்று
ஆதியர்தம் பக்குவமே லாங்கூட்டிக் கல்வத்திட்டு, ஆகமென்ற செ
யநீரால் பொடித்தாகக்கொண்டு அப்பனேகுப்பியிட்டு எரித்திடாயே.

எரித்திடவே லிங்கமின்றநாறமேறி ஏகமென்றகம்பியதா யிறு
கிநிற்கும், குறித்திடவே குளிர்ந்தபின்பு உடைத்துப்பாரு கூர்மை
யுள்ள குப்பிவைப்பின் சம்பிராகும், தரித்திடவேபோய்விடுமே லிங்
கங்கண்டால் தன்மையுள்ள லிங்கவுடைசாகமாகும், வருந்திமிகப்பே
ர்த்திடுவாய் லிங்கந்தன்னை மகத்தான லிங்கமதின் வரிசைகேளே.

கேளப்பா லிங்கமதைத் தங்கத்தூட்டிக் கெணிதமுடன் தா
னெடுத்து வைத்துக்கொண்டு, கேளப்பா கொட்டுதல்போல் வெள்
ளிநூற்றில் கெலிட்டாதே லிங்கதங்க மொன்றுதாக்கி, கோளப்பா
அத்தங்க மென்னசொன்னேன் குறைபற்ற தங்கமடாகூர்ந்துபாரு,
வேளப்பா எரித்தசிவ னெனக்குச்சொன்னார் வேதாந்தப் பன்னிர 711
ண்டு நூற்றில்தானே.

தானென்ற பனிரெண்டு நூற்றையைந்தா தாணிதனில்விள்ளா
தேநாவாடாதே, கோனென்றகுருபாத மடுத்துக்காருகுருவானபெ
ரியோரைவணங்கிமைந்தா, தேனென்ற அமுதமதுகொண்டால்மை
ந்தா தேகவச்சிர காயமடா திறஞ்சொன்னேனுன், வீனென்ற வீணா
ருடன் வீண்பேசாதே விண்ணொளிக்குள் கண்ணொளியை மேவிப் 712
பாரே.

பாரப்பா மதியிருந்த திசையைப்பாரு பக்குவமாய்த் தானறி
ந்த பருவந்தன்னில், நேரப்பா கதிரிருந்த திசையைப்பாரு நின்னி
டத்தில் மாறினதை நினைவாய்க்கண்டு, தேரப்பா நின்மனதை அறி
வால்தேறு தேர்ந்ததினுல் காயசித்திதிறமதாகும், ஆரப்பா அறிவா
ர்கள் சித்திசிவந்தன்னை அறிவான பெரியோர்களறிவார்பாரே.

நாகமுறை.

பாரப்பா நாகமென்ற முறையைக்கேளு பக்குவமாய்ச் சொல்
லுகிறேன் மைந்தாமைந்தா, தேரப்பா தேகமென்ற வெண்ணுகத்
தான் சேர்ந்துநின்ற கருநாக மூசிருமாச்சு, வேரப்பா இருவகையு
மொன்றேயாகும் வெடியுப்பு நாலிலொன்று சூதம்ரெண்டும், கார
ப்பா கருவுப்பு நாகப்பூறுக் கல்லுப்புக் குண்டுமணிப் பருப்புங் 714
கூட்டே.

கட்டியே யிடைசமனாய்க் கல்வத்திட்டுக் குருவானகருவாலே
ஆட்டிக்கொண்டு, மாட்டியே குகைபிடித்துக் குகைக்குள்வைத்து
மைந்தனே துருசிட்டு வுலையில்வைத்து, நாட்டியே யுலையில்வைத்து
ஆதும்போது நன்மையுட னுருகிபல்லோ தெளியும்பாரு, வாட்டி-
யே பதங்கண்டு தெளிந்துதானால் வயிரம்போல் கண்விழுந்த நாக
மாச்சே. 715

நாகமென்ற நாகமதை யார்தான்காண்பார் நல்லோர்களறிவா
ர்கள் மற்றோர்காணார், தேகமென்ற தேகமதி லுயிர்தானின்ற திற
மான வுடலாவி காணார்காணார், பாகமென்ற வுடலாவி தனக்குமை
ந்தா பண்பான பொருளதுவுங்காணமாட்டார், ஆகமென்ற பொரு
ளதனைக் கண்டாரானால் அப்பவல்லோ வாதசித்தி நாகமாச்சே.

ஆச்சப்பா நாகமதி லஞ்சுவுண்டு அஞ்சான நாகமதில் ரெண்
டைக்கேளு, பேச்சப்பா வொன்றுமில்லை ராகுகேது பிசகாமல் ரெ
ண்டுமல்லோ ஒன்றையொன்று, மூச்சப்பா பிடித்தல்லோ கொன்று
போடும் மூலையான சுழிமுனையி லுயிருமாச்சு, காச்சப்பா குகைத
னிலே நாகமிட்டுக் கருவான சத்துருயித் தருவைமாட்டே. 717

மாட்டினதால் நாகமது கட்டிப்போச்சு மகத்தான குருவா
ச்சு மைந்தாகேளு, தாட்டிகமாய்க் கட்டினதைத் தானெடுத்து தன்
மையுளமேருவிலே நூற்றுக்கொன்று, நாட்டினதால் சேதியென்ன
சொல்லப்போறேன் நாகரத்ன மணியதுவு மெவ்வாறையா; தேட்
டினதால் நாகமதைத் தேடவேணுஞ் சிவசிவா வாசனையில் திறந்
தான்பாரே. 718

பாரப்பா வுலகத்தில் வாதிசொல்லும் பார்த்தேனான் காதா
ரக் கேட்டேனென்றும், வீரப்பா தானடைந்து சொல்லுஞ்சேதி
விள்ளுகிறேன் புலத்தியனே மனதாய்க்கேளு, சாரப்பாபச்சிலையால்
தங்கமாச்சு சாரமென்ற வுமிநீரால் தங்கமச்சு, காரப்பா கூகணிக்
காத்தாற்பஸ்பம்பண்ணிக் கண்மூடி முழிக்குமுன்னே தங்கமாச்சே.

தங்கமென்ற தங்கமது குருத்தான்பண்ணி சனுதியிலே பத்த
ரைதான் மாற்றைக்கண்டேன், அங்கமுடனிமிஷத்தில் வேதைபோ
ட்டால் அரகார மண்ணதுவும் பொன்னாய்ப்போச்சு, சங்கையுடன்
கண்டேனென்று சொல்வான்மட்டை தங்கமென்றஅங்கமதை யறி
யாப்பாவி, பங்கமென்ற வாயகந்தை பேசும்பாவி பார்தனிலே மெ
த்தவுண்டு கண்டுதேறே. 720

பெரியோர்மகிமை.

கண்டுதேர் மனமுகந்து பேசவேண்டாங் கடக்கநின்று அகற்
றிவிட்டு கருவைக்கேளு, பண்டுடைய பரமவெளி கண்டபேர்கள்
பதறாமல் வளமையொத்திருப்பாரையா, தொண்டரெனத் தொண்

டைப்பேர் உலகத்துள்ளே சுத்தமுள்ள மானிடரைத் தலங்கிட் பார்த்து, அண்டர்பிரான் பாமருணை யவருக்கிக்கு ஆதியந்தம் குரு மூன்று மருள்செய்வாரே. 721

அருளான குருபிரானு மவருக்கிக்கு அவர்தேக பிணையெல்லா மகற்றிக்கொண்டு, இருளான மாயையெல்லா மகற்றிநல்ல ஏகாந்த நாதிட்சை யவருக்கிக்கு, பொருளான அனுக்கிரகப் போதமீந்து புத்திமதி இரண்டையுமே போதிக்கப்பா, மருளாமலவரிடமே நவமேசெய்வார் மார்க்கமுள்ள தவமுடையார் வழிதான்பாரே.

பாரப்பா குருமுறையைக் காணவென்றால் பாடுமெத்தப் பாடுமெத்த மைந்தாமைந்தா, ஆரப்பா அறிவார்கள் குருமுறைதானப்பா அதற்குமொரு இடம்பொருள்தா னேவல்வேணும், நேரப்பா பொருளதுவுங் கிட்டிற்றானால் நேர்மையுடன் கிட்டுவது எப்படியோ வென்றால், தேரப்பா உலகமதில் சென்றுதேறி செகத்திலுள்ள நால்வகையில் சாதியாரே. 723

சாதியிலே எச்சாதியானாலென்ன நன்மையுள்ள மானிடர்கள் கோடிக்கொண்டு, ஆதியிலே விட்டகுறைக் காருண்டு அவர்களுடை மனதறிந்து சேர்ந்தாயானால், சோதியென்ற பொருளீவார் வெகு சாயப்பா சொன்னபடி யாட்டிவிக்குஞ் சோதிசோதி, வீதியென்ற இடம்பதிரு முழுத்துள்ளே வீடுகட்டும் வகையதனை விளம்பக்கேளே. 724

சமாதியிடம்.

கேளப்பா ஏறுஞ்சதுரமாகக் கெணிதமுடன் வெட்டிநன்றாய்க் கல்லினாலே, வாளப்பா பூமியின்கீழ் மூலைமூன்றும் மகத்தான பூமியின்மே லரைமூன்றும், கோளப்பா வாரமற் கட்டித்தீர்த்து கூர்மையுடன் மெழுகுதற்கு வகையைக்கேளு, காலப்பா பிலப்பதற்குள் ளறையில்மைந்தா கருஞ்சாந்தால் மெழுகில்லாய்க் கடித்திடாயே. 725

கடித்ததுவலுத்தானே இன்பின் மேல்போக்கெல்லாங் காங்கையுள்ள வெஞ்சாந்தாற் பூசிமைந்தா, அடுத்தடுத்து நாலுதரம்பூசிமைந்தா அடிவாலுக்க நன்றாகத் தீர்த்துத்தீர்த்து, கடுத்தமாய்க் காய்ந்தபின்பு அறைகட்குள்ளே நல்லதொரு சந்தனத்தின் கட்டைசீவி, வடித்துவிரா சாம்பிராணிப் பொடித்துச்சேர்த்து மைந்தனே அக்கினியிற் போடுபோடே. 726

போட்டவுடன் புகையெழும்புவாசந்தனைப் பொருந்தவே அறைத்துள்ளேயப் பூட்டிபூட்டு, நாட்டமுடன் மண்டலந்தான் சென்றபின்பு கடுவாசல் தனிலிறுத்தித் திட்டந்தானால், புட்டைநன்றாய்த் திறந்துமிகப் ஆய்போட்டு புண்ணியனே தானமன்னதான

ஞ்செய்து, நேட்டமுடன் விட்டங்கே யிருந்துகொண்டு சிவசிவ பூரணத்தை நோக்குநோக்கே. 727

நோக்குவது பூரணத்தைப் பணிந்துகொண்டு நன்மையுள்ள முப்பூவை முடித்துக்கொண்டு, ஆக்குவது அமுதரச வர்க்கத்தோடே அப்பனே அமுதுகொண்டு கற்பங்கொண்டால், நாக்குநுனி அமுதரச மென்னசொல்வேன் நாவடங்கப் பூசைபண்ணி நாட்டம் பார்த்து, வாக்குமன தொன்றாக முப்பூச்செய்ய வழிமுறை தனை வழுத்தும் வழியைக்கேளே. 728

முப்பூமுடிக்கும்வகை.

கேளப்பா அயமான வருக்குச்சட்டி கெணிதமுள்ள அயக்காந்தச் சட்டியொன்று, வேளப்பா காந்தமென்ற சட்டியொன்று விறடங்கும் நாகமதாற் சட்டியொன்று, தேளப்பாகருநாகச் சட்டியொன்று தெவிட்டாத வெண்ணாகச் சட்டியொன்று, வாளப்பா அயச்செம்பால் சட்டியொன்று, மார்க்கமுள்ள வெள்ளிதன்னாற் சட்டியொன்றே 729

ஒன்றான தங்கத்தால் சட்டியொன்று உத்தமனே பத்திரமும் ஒன்பதாச்சு, அன்றான நவக்கிரகபானபத்ரம் அப்பனேவழிமுறையா யடக்கிக்கொண்டு, நன்றாக அமுதரச வர்க்கங்கொள்ளு நன்மையுடன் கற்பமது அப்படியேகொள்ளு, குன்றாதமுப்பூவின் செய்கை மார்க்கம் கூறுகிறேன் வழிமுறையாய்க் கூர்ந்துகேளே. 730

ஆதியுப்பு.

கேளப்பா ஆதியென்ற சவுக்காரத்தைக் கெணிதமுடன் கொண்டுவந்து விந்துநீரில், நாளப்பாதெசநாள்தான் தோய்த்துத்தோய்த்து நன்றாக ரவிமுகத்தில் காய்ந்ததானால், நீளப்பா சாமதினுப்புசென்று கோரணைமுழுவது கல்லுப்போச்சு, ஆளப்பா ஆதியென்ற வுப்புமாச்சு அப்பனே நாதவிந்து வுப்புக்கேளே. 731

நாதவிந்துப்பு.

உப்பான சத்திசிவ மிரண்டிங்கூட்டி உடன்சேரு பூரமுடன் சேர்த்துக்கூட்டி, செப்பான அயம்வருக்குச் சட்டிதன்னில சேர்க்கையுடனுலினமுன் கரைத்துவைத்தால், அப்பான தெளிவிறுத்து பாத்திரமெட்டில் அரையளவு விட்டுரவி முகத்தில்வைத்தால், கைப்பான வுப்பதுவு மெட்டாநாளில் கடுங்கார வுப்பதுவாய் விளையுந்தானே.

விளைந்தஒரு உப்பதுக்கு சமன்சேரு விசையான சத்திசிவ உப்பதாச்சு, விளைந்தசிவ சத்தியுப்பின் மார்க்கஞ்சேரு மகத்தான சித்திநடி சத்துகூட்டி, உளைந்தவரு வுப்புடனே சித்துங்கூட்டி

உடன்சேர்த்து அயக்காந்தச் சட்டிதன்னில், குழைத்து நன்றாய்க் கரைத்திறுத்து தெளிவைமைந்தா கூர்மையுடன் பாத்திரத்திற்குணமாய்வாரே. 733

வார்த்துநன்றாய் ரவிமுகத்தில் காயக்காய வளமையுள்ள வுப்பாகும் பத்தாநாளில், கார்த்துமிக வுப்பெடுத்துவைத்துக்கொண்டு கலங்காமல் கீழறையில் பதனம்பண்ணி, சேர்த்துமிக மூப்பூவுமொன்றாய்க்கூட்டிச் செயமான அயமுழுக்குச் சட்டிதன்னில், தாற்றி நன்றாய் செயநீரில் கரைத்துமைந்தா தயவாக ரவிமுகத்தில் காயப்போடே. 734

போட்டவுட னுப்பாகுமைந்தாகேளு புகழான வயக்காந்தச்சட்டிதன்னில், கொட்டமுடன் போட்டுநன்றாய்செயநீர்வார்த்து திரளவே கரைத்துரவி முகத்திற்போட்டு, நாட்டமுட னவநாள்தா னுப்பேயாகும் நன்மையுட வுப்பெடுத்துச் சொல்லக்கேளு, வாட்டமிலாக் காந்தமதின் சட்டிதன்னில் வார்த்திடுவாய் செயநீரை மைந்தாபாரே. 735

பாரான வுப்பெடுத்துக் கரைத்துமைந்தா பதிவாக ரவிமுகத்தில் வைத்துப்போற்று, நேராக வெட்டாநாளுப்பேயாகும் நிசமாக வுப்பெடுத்துச் சொல்லக்கேளு, வீரான நாகமதின் சட்டிதன்னில் விசையாக வுப்பிட்டு செயநீர்வார்த்து, கூராக ரவிமுகத்தில் வைத்தாயானால் குறையாக வுப்பாகுங் குருவாம்பாரே. 736

பாரப்பா கருநாகச் சட்டிதன்னில் பக்குவமா யுப்பிட்டு செயநீர்வார்த்து, சாரப்பா கரைத்திடுவாய் நன்றாய்மைந்தா தன்மையுடன் ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பார்க்க, நேரப்பா எழுநாளுப்பேயாகும் தெவிட்டாத வுப்புதனை யெடுத்துமைந்தா, வேறப்பா வெண்றுகச்சட்டிக்குள்ளே வேதையென்ற வுப்பெடுத்துச்செயநீர்பாய்ச்சே.

பாய்ச்சிநன்றாய்க் கரைத்துமிகரவியில்வைத்தால் பரமான வுப்பாகு மாறுநாளில், காய்ச்சியதோ ருப்பெடுத்து மைந்தா மைந்தா கருவின்னஞ் சொல்லுகிறேன் கருதிக்கேளு, தாட்சியிலா தாம்பிரப்பாத்திரந்தன்னில் தயவாகவுப்பிட்டு செயநீர்வார்த்து, வாச்சுதென்று கரைத்திடுவாய் நன்றாய்மைந்தா மகத்தானரவிமுகத்தில் வைத்துப்பாரே. 738

பார்க்கவே அஞ்சாநாள் காரமேறிப் பகமையென்ற வுப்பாகு மைந்தாமைந்தா, ஏர்க்கவே யுப்பெடுத்து மைந்தாகேளு ஏகாந்த வெள்ளியென்றசட்டிதன்னில், மார்க்கமுடவுப்பிட்டுசெயநீர்வார்த்துமணமடங்க ரவிமுகத்தில்வைத்துமைந்தா, சேர்க்கையுடனைநாளுப்பேயாகுஞ் சிவசிவா இதின்பெருமை செப்பக்கேளே. 739

கேளப்பா சத்திசிவ ரூப்பேயாச்சு கேள்மகனே யுப்பெடுத்துச் சொல்லக்கேளு, வாளப்பா தங்கமென்ற சட்டிக்குள்ளே வரிசையுட னுப்பிட்டு செயநீர்குத்தி, ஆளப்பா விரவிநன்றாய் ரவியில் காய்ந்தால் அப்பனே மறுபடியுஞ் செயநீர்விட்டு, நாளப்பா மூன்றுநாள் காய்ந்துதானால் நாதமென்றவுப்பாகும் நாதமாமே. 740

நாதாந்தவழலை.

நாதமென்றவுப்பதுக்கு நாமங்கேளு நாதாந்த வழலைசவுக்காரமென்பார், போதமென்ற பூரணத்தி னுப்பென்பார் புகழ்காரசாரமென்ற லவணமென்பார், நீதமென்ற குருவான முப்பூவென்பார் கிலைத்ததொரு பூரமென்பா ரடியதென்பார், பாதமென்ற அடியென்பார் முடியதென்பார் பாரபரத்தின் னருள்காட்டும் பசுமைதானே. 741

தானென்ற பூரணத்தி னுப்பால்மைந்தாசதாகோடி சித்துமிக ஆடலாகும், வீணென்றமானிடர்க ளுப்பைக்காணார் விண்ணென்றுமாகாசப புரவியென்றும், தேனென்றமதுவென்றுங் காணமற்றுன் திகைத்தல்லோ நாதவுப்பை யறியவென்று, நானென்ற ஆணவத்தால் பெண்ணைக்கூடி நயந்துசுசங் காட்டியவ ளிடத்தில்தானே.

தானப்பா மாதவிடாய் தன்னைவாங்கித் தவறுமதுப்பெடுப்பேனென்பார்மாண்பர், வீணப்பா கல்லுப்பைநாதமென்பார் வீணனசவுட்டுப்பை நாதமென்பார், காணப்பா வெடியுப்பை நாதமென்பார் கரைக்கின்ற நீருப்பை நாதமென்பார், தோணப்பா வெகுவாகப் பார்ப்பார் மாண்பர் சுந்தரம்போல் நாதமுறையறியார்தானே.

தானென்ற நாதமுறை யறியவென்றால் தப்பாது வெகுபாடுபாடுமெத்த, கோனென்ற சற்குருவால் காட்டவேணுங் குறிப்பாகக் கைமுறையா யறியவேணும், தேனென்ற இடம்வேணும் பொருள்தான்வேணுஞ் சிந்தைமனந்தொன்றுனசிஷனவேணும், மானென்றமன துறுதி பழக்கத்தாலே மகத்தான நாதமதை யறியலாமே.

ஆமப்பா நாதவிந்து செயல்தான்காணார் ஆகாகுருவிடத்திற் காணலாகும், தாமப்பா விந்திலே நாதமென்றுந் தயவான நாதமிலைப் போதமென்றும், நாமப்பா வென்றசொல் நாதம்நாதம் நாட்டிலே யிந்நூலில் நாதவாழ்வு, ஓமப்பா சொல்வதுபோ லொருநூல்சொல்லா தொடுக்கமென்ற இந்நூல்தான் குருநூலாமே.

நூலான இந்நூற்பன்னிரண்டுநூறு நுணுக்கமுடனிந்தநூலைப் பதனம்பண்ணி, காலான பன்னிரண்டு கலையின்மார்க்கங் கடக்காமலிந்நூலாற் கட்டலாகும், ஆளான ஆண்பிள்ளைகள் நூலைக்காப்பார் அமர்ந்தநிலைசித்தனென்றால் பன்னிரண்டுங்காப்பார், நாளான தினம்பார்த்து வாசிபார்த்து நாதவிந்து நிலைபார்த்து நாட்டாப்பாரே.

நாட்டமுட னுதவெப்பை நாதநீரால் னொருகந்தாளுட்டி மில்லே செய்து தேட்டமுடன் ஈளிமூகத்தில் காயப்போட்டுச் செம்மையா யோட்டிடுமவைத் தேசமூடி, காட்டியாய் மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து தாமவெட்டி எருப்பாப்பிப் புடத்தைப்போட்டால், வாட்டமிலா நாதவெப்புச்சுண்ணமாகு மகத்தான முப்பூவின் மார்க்கங்கேளே.

முப்பூச்செயநீர்.

கேளப்பா முப்பூவில் சாரஞ்சேர்த்துக் கின்னமென்ற மிங்கானில் பணியில்வைத்தால், நீளப்பா சலமிளமை என்னசொல்வேன் நீரான சலந்தனிலே மைமத்தாக் கேளு, வாளப்பா வீரமுடன் பூரஞ்சேர்த்து மகத்தான நீர்தனிலே தாவிப்பாரு, கூளப்பா போலவெமேலிவர்த்துகாணுங் கூர்மையுள்ள வெப்பதுவுங் கட்டிப்போச்சே. 748

கட்டிநின்ற சலமதிலே முறைமைக்கேளு கருவான துருசிமொடு லிங்கம் வீரம், திட்டமுள்ள கெந்தியிலே தாரம்பூரஞ் சிறப்பான கெவுரியுட பாஷாணங்கள், சட்டமுள்ள நவாச்சாரஞ் சீனக்காரஞ் சாந்தமுள்ள பொரிக்காரம் வெடியுப்போடு, அட்டியில்லாச் சுருக்கான சாக்கெல்லாந்தான் அப்பனே சுருக்கிடவேகட்டிப்போச்சே.

போச்சென்று விநோதே செயநீர்தன்னில் பொல்லாத நாகமுடன் கருநாகந்தான், நீச்சென்ற வெண்ணாக மிடிவகையெல்லாம் நேராகத் தானுருக்கிச் சாய்த்தாயானால், வீச்சென்ற வேகமெலா மடக்கிக்கட்டி விறடங்கக் கட்டுமடா மைந்தாமைந்தா, பாச்சென்ற காந்தமதைத் தோய்த்துத்தோய்த்துப் பதினாகப் புடம்போட சாஞ்சாமே. 750

சாஞ்சா மப்பிரேகந் தோய்த்துவாட்டி என்னசொல்வே னெனிமடங்கிக் கட்டுக்கட்டும், காரஞ்சாரஞ்சாரஞ்சா மெல்லாஞ்சாகும் கருவான வுபரசங்கள் சத்தேயாகு, வீரஞ்சாம் பூரஞ்சா மெல்லாஞ்சாகும் விறடங்காச் சாக்கெல்லாம் விரைந்துபோகும், தாரஞ்சாஞ் சகலசாரக் கெல்லாஞ்சாகுந் தன்மையுள்ள கட்டுவகை செயநீராச்சே. 751

மெழுகுவகை.

ஆச்சப்பா கட்டுவகை செயநீர்சொல்லி அதிலடங்குஞ் சரக்குவகை யெல்லாஞ்சொல்லி, காச்சப்பா மெழுகுவகை செயநீர்கேளு கருவான கட்டுவகை செயநீர்தன்னில், பாச்சப்பா கட்டிநின்ற சாரங்காரம் பாங்கான வீரமுடன் பூரந்தானும், தேச்சப்பாபொடித்து நன்றாய்த் தாவிப்பாரு இலகிலவா மஞ்சத்திறஞ் செயநீராச்சே. 752

நீரான செயநீரில் முன்னேசொன்ன நிசமான கட்டுவகை சாக்கையெல்லாம், ஆறுணநீர்தனிலே அழுக்கிவைத்து அப்பனே வின

க்கொளியில் வாட்டிருக்கால், கூரான சாரமெல்லாஞ் சரக்கிற்செ
ன்று கொளுங்கொள்ளை வெதும்பியது மெழுகுமாமே, வாரான
மஞ்சள்நிற மெழுகுதன்னை வகைவகையாய் பதனமாய் வைத்துப் 753
போற்றே.

போற்றிய மெழுகுவகை செயநீர் சொல்லிப் புதுமையுள்ள
கைப்பாகப் பூணச்சொல்லி, தேற்றிய செய்வகையுந் தேறச்சொ
ல்லி தேகவச்சிர காயமாயிருப்பதற்கு வாழ்த்தியே ஆதியந்தம் வழி
யுஞ் சொன்னேன் வரிசையுள்ள பூரணமும் வகையுஞ்சொன்னேன்
ஆத்தியே அறிவுகுரு நீயாய்நின்றால் அப்பவல்லோ தசநாத மறிய 754
லாமே.

செந்தூரவகை.

ஆமப்பா கட்டுவகை நீருஞ்சொல்லி அதின்பிறகுமெழுகுவகை
செயநீர்சொன்னேன், நாமப்பா செந்தூரஞ் செயநீர் சொல்வேன்
நன்மையுள்ள புலத்தியனே நன்றாய்க்கேளு, தாமப்பாமெழுகுவகை
செயநீரோடே தவறாமல் கட்டுவகை செயநீர்கூட்டி, வாமப்பா பிங்
காணில் விட்டுநல்ல மதியான ரவிதனிலே வைத்துப்பாரே. 755

பார்க்கவே ரெண்டுவகை நீருங்கூட்ட பசுமையுள்ள செந்நீர
ய்ச் சிவந்துபோகும், ஏற்கவே யிந்நீரில் வகையைக்கேளு இன்பமு
டன் கூட்டிவைத்த சரக்கின்மேற்கா, காக்கவே யெச்சரக்குங் கல்வ
த்திட்டு கட்டிநின்ற ரசமதுவு மிடைதான்விட்டு, சேர்க்கையுடன்
கட்டிநின்ற கெந்திதன்னில் செம்மையுடனொளிவொன்றதனிற்சேரே.

சேர்த்துநன்றாய்ப் பொடித்துமே செந்நீர்விட்டுத் திறமாக அ
ரைத்துநன்றாய் வில்லைபண்ணி, போற்றியே ரவிதனில் காயப்
போடு புதுமையுடனோட்டில்வைத்து ஓட்டிமூடி, தேற்றியேமண்சீலை
வலுவாய்ச்செய்து செம்மையுடனிதானமாய்ப் புடத்தைப்போடு,
சாற்றுவாய் வயிரவற்கு வடமாலைசாற்றித் தன்மையுடன் பூசைப 757
ண்ணி யெடுத்துப்பாரே.

பாரப்பா செந்தூரங் கல்லொள்ளாது பதனமாய்சிமிழதனில்
வைத்துக்கொண்டு, சேரப்பா சரக்குகளை யிப்படியேசெய்தால் செ
ந்தூரம் பொய்யாது செம்மையாகும், ஆரப்பா அறிவார்செந்தூரப்
போக்கு ஆதியந்த மறிந்தவரே அறிவாரப்பா, காரப்பா தானிரு
க்கு மொடுக்கத்தன்னில் கருவான செந்தூரம் வைத்துப்போற்றே

போற்றப்பா பணவிடைதா னுட்கொண்டேதான் பூரணத்தை
ப்பற்றிமனை தறிவாசிதின்று, பார்த்தப்பா ரேசகபூரகமும்பண்ணிப்
பதிவான கும்பகத்தில் நின்றுகொண்டு, கார்த்தப்பா வகைவகை
யாய் செம்பிஇட்டு மனகமது என்னசொல்லிவன் மைந்தாமைந்தா

ஆர்த்தப்பா சிவயோகி தனைகருநல்ல அன்பான எளியோர்க்கு யீந்துபோடே. 759

போடப்பா சிவயோகி எளியோர்க்குத்தான் புத்திமனமொன்றாகத்தான்மைந்தா, நாடப்பா சிவபூசைவிதாரணரும்நன்மையிலா மாந்தருக்கு ஈந்தாயானால், கோடப்பா தெளிந்திடுங்காணப்பாசொன்னேன் கோடறிந்து தனமைது குணமாய்ச்செய்து, தேடப்பா சிவயோக வாழ்வுதன்னைத் தேடுவது பூரணத்திற் றேடுதேடே: 760

தேட்டமென்ன பூரணமே தெய்வந்தெய்வந் தெவிட்டாத பூரணத்தைக் கொண்டாயானால், வாட்டமென்ன தேகமப்பா வச்சிரகாயம் வடிவான பூரணத்தைமறந்தாயானால், ஆட்டமென்ற ஆட்டமெல்லா மடங்கிப்போகும் அதின்பிறகு என்னசெய்வா யையயா வையா, நாட்டமென்ற பூரணத்தைப் பூசைபண்ணி நன்மையுள்ள பற்பவகை நாட்டக்கேளே. 761

பஸ்பவகை.

கேளப்பா செந்நீருங் கட்டுவகைநீருங் கிண்ணமென்ற பிங்கானில் சரியாய்வைத்து, வாளப்பா ரவிதனிலே வைத்துப்பாரு மகத்தான நீரதுவும் வெண்ணீராகும், ஆளப்பா விந்துவென்ற சரக்கையாட்டி அதிலிடுவாய் வீரமென்ற ரசத்தைத்தானும், மாளப்பா அரைத்திடுவாய் வெந்நீர்விட்டு மனமடங்க அரைத்துநல்ல வட்டுப்பண்ணே. 762

பண்ணியதோர் வட்டதனை யோட்டில்வைத்துப் பதிவாகமேலோடு பதியமூடி, உண்ணியது போகாமல் மண்ணுஞ்செய்து ஒருமுழத்திற் குழிவெட்டிப் புடத்தைப்போடு தண்ணிமையாய் புடமாறி யெடுத்துப்பாரு தன்மையுட னீறியது தவளநிறமாகும், வண்ணியென நின்றதொரு நாதவுப்பால் மகத்தான சரக்கெல்லாம் பஸ்பமாச்சே. 763

ஆச்சப்பா பஸ்பமென்று மகிழ்ந்திடாமல் அரையான குகைதனிலே வைத்துப்போற்றி, பாச்சப்பா பணவிடைதா னகத்துள்ளேதான் பக்தியுடன் கொண்டதினால் பரமதேகம், காச்சப்பாமனக்கண்ணாற் கனலைத்தூண்டி கற்பூரதீபமதிற் கருத்தைவைத்து, மூச்சப்பா தானிருத்தி முழித்துப்பார்த்து மூக்காலும் ரேசகபூரகமும்பண்ணே. 764

பண்ணியதோர் பஸ்பத்தின் பலனைக்கேளு பக்குமாய் செம்பதிலே நூற்றுக்கொன்று, தன்னிமையாய்ப் பணிந்து பஸ்பம் பணவிடைதானெடுத்து தாயானசெம்பதிலேயூட்டிப்பாரு, விண்ணிறைந்தகயிலாசங் கொள்ளையாச்சு வெள்ளையென்ற வெள்ளிவித்தை யதிக

யானால், புண்ணியமாம் சிவயோகி வெளியோர்க்குந்தான் புத்தியுடன் தானதர்மம் புகழ்ந்துசெய்யே. 765

செய்யப்பா மனதுகனி கூர்ந்தன்றாய் சிவயோகி தங்களுக்கு அன்னமீவாய், மெய்யப்பா அவரவர்கள் மனதின்படிசெய்தால் வெகுகோடி தவமகிமை மிகுந்துசேரும், கையப்பா வுதவுவது சிவத்தின்கூறு கருணையுடன் தவமதுமே செய்தாயானால், ஐயப்பா தவமதுதான் கைக்குள்ளாகுந் தன்மையுடனன்மையதா யிருந்துவாழே. 766

நடுவணையமுது.

வாழ்வதற்கு இன்னமொரு வளமைகேளு மார்க்கமுடன் நடுவான அமுதங்கொண்டால், காலனுக்குஞ் சண்டாலுக்குங் காற்றைப்போக்குங் கருத்துயிசைத் தான்வளருங் கருணைசேரும், மேல்வனுக்கு மதிகமதாய்ப் பிலமுண்டாகும் மெய்பிணியா நோய்களெல்லாம் விலகிப்போகும், ஆள்வதற்குக் குருவுதவி யதிகமுண்டாம் அரசா நடுவான அமுதங்கொள்ளே. 767

பூரணமகிமை.

கொள்ளப்பா ஆண்டொன்றில் சித்தியாகுங் குணமாக இன்னமொரு குறிகைக்கேளு, விள்ளப்பா சொல்வதற்கு நாவுண்டோ சொல்லிசையான சத்தியடிமூலம்வாசி, நாளப்பா தினம்பார்த்து அமுதந்தோடே நன்மையதா யுட்கொண்டு விட்டால் மைந்தா, கலப்பா பிலத்துநடா மூலவன்னியாலே லெங்காது வாசிதன்னுய்க் கட்டிப்போமே. 768

கட்டிப்போம் வாசியது கடக்காதப்பா காலனை மூலமதிற் கலந்துதூமே, குட்டிப்பார் தேகமது குழைந்தாறும் குருவான தேகமது கற்பூரம்வீசம், வெட்டிப்பார் தேகமது ஆசையாலைதவா வெகுகோடி பசைக்குமொரு மெய்யாய்நிற்கும், தட்டாத அவயிருத்து நட்டிப்போகுந் தயவான பூரணத்தின் தன்மைதானே. 769

தானென்றும் நானென்றும் வேறுண்டோசொல் தானவனுய் நின்றுநடா மூலவன்னி, கோவென்ற குருவான வன்னிதன்னைக் கூர்மையுடன் கண்டுமனை தொண்டாய் நின்று; தேனென்ற அமுதமது அருவியாயுந் தெவிட்டாத அமுதமது தெய்வத்தெய்வம், வீணென்று தெய்வமதை சொன்னானால் விண்டெறிக்கும் விண்தெறிக்கு மெய்சொன்னேனே. 770

சொன்னதொரு இத்தநூல் மைந்தாகேளு அருவமுள்ள ஆதிசக்தி யிருநூறுகும்; முன்னோர்கள் மொழிந்தவொரு நூட்டெல்லாம் மூலமான குருநூலா யிந்நூல்மைந்தா; கன்றான கண்மணி

போ லிந்நூல்தன்னைக் காட்டாதே மானிடர்க்குக் காட்டினக்கால்,
லின்றோர்கள் சாபமது சவாரீவார் விவேகமுள்ள புலத்தியனே 771
நூல்காட்டதே.

நூல்காட்ட வேனுமெனச்சித்தர்கூடி நூனுக்கமிலா நூனுக்க
மது செய்தாரானால், நான்காட்டி யவர்களுக்கு நன்மைகூறி நாட்
டமிலாப் பேர்களைமா ரணமேசெய்வாய், கால்கட்டுங் கேசரமா யிர
த்தைப்பாரு காவியமா மாயிரத்தைக் கருத்தாய்ப்பாரு, சேல்காட்
டுஞ் சமாதிகற்பந்திட்சைபாரு சிவசிவாஎன்னுடையஞானம்பாரே.

பாரப்பா அண்டபகி ரண்டமெல்லாம் பண்பாகப் பூரணத்தி
லொடுங்குமையா, ஆரப்பா அறிவார்கள் பூரணத்தி னேர்மை அர
கா தசநாத மார்தான்காண்பார், காரப்பா மூலமதிற் கருத்தை
வைத்து கமலமென்ற ஆயிரத்தெண் ணிதழைப்போற்றி, தோப்பா
தேர்ந்தாலி அமுதங்கொள்ளு சிவசிவா கயிலாசத் தேகமாமே.

அபக்குவர் தன்மை.

தேகமென்ற அகமறியார் சித்தர்கோடி சிவவேடன் காணுத
இருட்டுச்சித்தர், ஆகமென்ற நூல்முறையைப் பற்றிநின்று அலை
வார்கள் வாய்புகம்பி அருளைக்காணார், பாகமென்ற சுவையறியார்
பாதகர்கள்மெத்த பாலறியாப் பாலருக்கும் பாவிமார்கள், ஏகபா
வஸ்துவென்பான் யோகமென்பான் எட்டிரண்டு மறியாத குரு 774
டன்றானே.

தானென்ற தத்துவத்தை யறியாமூடர் தன்மையென்றசொல்
லறியார் கருகுழம்பர், நானென்ற மதமேதான் பேசிப்பேசி நல்
லோரைத் தான்பழிக்கும் நலமிலாதான், கோனென்ற சற்குருவை
யறியாதாறுங் கூசாமல் சாராய வெறியால் மைமந்தா, ஆணென்றும்
பெண்ணென்று மறியாமற்றான் அகப்பிடித்த மட்டிகளை யடுத்தி 775
டாதே.

அதித்தமென்ன முப்பூவின் பெயர்கேட்பான் அதின்பிறகுவே
தமுகம் என்னவென்பான், கடுத்தாமாய் சாக்குவகை பஸ்பங்கே
ட்பான் நலமானசெந்தூர முறைமையைக் கேட்பான், கடுத்தகொரு
மெழுகுவகை என்னவென்பான் கருவானசாக்குவைப்புமுறைதான்
கேட்பான், விடுத்தமிகச் சொல்லாட்டால் போப்போம் என்பான் 776
விதியுண்டா குல்வருமென் றெண்ணையாரே.

என்றுமல் எண்ணினாண்ணி மனதுகொந்து இடைந்தமிக்
கனைந்தொரு பாவிமார்கள், கண்றனைகண்பார்த்து கலைத்தாண்டி
கற்பூரியமதிற் சருத்தைவைத்து, பண்றனை ராசபூரசமும்பண்
ணிப் பதிவான கும்பகத்தில் பதியமாட்டார், என்றனை தன்பெரு
மை தனையெண்ணி நானென்றுமென்ற துறை தனைக்காணாரே.

காணாமல் கருத்தழிந்த மடையர்மெத்த கர்மவினைநீராக சமு
தைமாண்டார், வீணானவாய்மொழிகள் மெத்தப்பேசி வேதமென்ன
சித்தாந்த மென்னவென்பான், கோணான குருபதத்தைக் காணாமா
ந்தர் குவலயத்தில் மெத்தவுண்டு கண்டுதேறு தேனான மதியமுதம்
பானம்பண்ணு திறமான சிந்தையதாய் ஞானம்பாரே. 778

ஞானமென்ன புருவமைய மழுத்திப்பாரு நத்திவெளிப் பிர
காசஞ் சோதிசோதி, மோனமென்ன பிரணவமோரம்காரம் மூக்
காலுாரதமதில் விந்துவிந்து, பானமென்ன நாதவிந்து வொன்டுங்
கூடிப் பாஞ்சவிடம் பரமான பூரணமேயாகும், வானமென்ன அந்
தரத்தில் நாதவோசை மகத்தான ஓசையடா நாதமாமே. 779

தாளக்கட்டு.

நாதமென்ன தாளகத்தின் கட்டுச்சொல்வேன் நலமான விந்து
வுடனாதஞ்சேர்த்து, பாதமென்ற அடிமுடியுங் கூடச்சேர்த்து பா
ங்கான வெடியுடனே காரஞ்சேர்த்து, சேதமென்ற பழச்சாற்றால்
கல்வத்தாட்டி நிசமான தாளகத்தைக் கங்கிபூட்டி, வாதமென்ற மதி
தியினால் சீலைசெய்து வனுவாக ரவிமுகத்தி லுலர்த்திடாயே. 780

உலர்ந்ததொரு கவசமதானன்றாய்க்காய்ந்தால் உத்தமனே எரு
வடக்கிப் புடத்தைப்போடு, அலர்ந்துமிகப்புடமாறி எடுத்துப்பாரு
அப்பனே தாளகந்தான் ரவிபோல்கட்டும், தளர்ந்துமிக வாடாதே
சொல்லக்கேளு தன்மையுட னதிர் விட்டுஆட்டி, மலர்ந்ததொரு
காரீயத் தகட்டிற்பூசி மைந்தனே யோட்டில்வைத்து சீலைசெய்யே.

செய்யப்பா எருவடுக்கிப் புடத்தைப்போடு செம்மையுள்ள
தகடதுவும் நீறிப்போகும், மெய்யப்பா சொல்லுகிறேன் பஸ்பந்த
ன்னை மேகமென்ற ரோகத்துக் கினுதானிய, வையப்பா மேகமெல்
லாம் பறந்துபோகும் பஸ்பமதின் செயலதனைப் பகரக்கேளு, ஐ
யப்பா ரசமதனைச் சுத்திசெய்து வாகானகல்வத்தி லாற்றிடாயே.

ஊற்றியதோர் ரசமதனிற் பத்துக்கொன்று உத்தமனே பஸ்ப
மது ஒன்றுபோடு, தேற்றியே வாய்நீரை விட்டுஆட்ட சிவசிவா ரச
மதுவும் வாலையாச்சு, போற்றியே வாலைரசம் பதனம்பண்ணிப் புல
த்தியனே கைமுறையைப் புகலக்கேளு, வாத்தியே பரித்தகட்டிக்
தடவிநன்றாய் வரிசையுடன் புடம்போட வளமைகேளே. 783

கேளப்பா வட்டமதா போடுதட்டிக் கெணிதமுடன் செங்க
லென்ற பொடிபரப்பி, தாளப்பா தகடுவைத்த பொடிபரப்பித் தன்
மையுடன் மேலோடு தயவாய்மூடி, சூளப்பா எருவடுக்கி அனலை
மூட்டி முக்காலுஞ் சுற்றிவந்து முன்னேநின்று, ஆளப்பா அந்தபா
கப் பொடித்துநின்று அனலாறியெடுத்துப்பார் குருவாய்ப்போமே.

குருவான பரித்தகட்டை எடுத்துப்பார்க்கில் குருபரமாம் விந்துவெனத் தோற்றமாகும், பருவமுட னுடைத்திடவே தெறிங்கிப்போகும் பரமான குருவப்பா பதனம்பண்ணு, திருவான செம்பதிலே நூற்றுக்கொன்று செம்மையுடன் கொடுத்திடவே நன்மையாகும், கருவான வெள்ளியிலே நூற்றுக்கொன்று கணக்காகக் கொடுத்திடவே வணக்கமாமே. 785

வணக்கமுடன் குருவிலொரு பணந்தான் தூக்கி மகத்தாலவெள்ளிசெம்பு கணக்காய்ச் சேர்த்து, இணக்கமுடன் கொடுத்திடவே மாற்றுப்பத்தாய் இருக்குமடா புலத்தியனே யிணங்கிப்பாரு, நனக்குமிது இடைந்தபோகு மென்றேயுந் தானிருக்கும் ஒடுக்கமதில் பதனம்பண்ணி, மனக்குமிது பொருளதனைச் சிவயோகிக்கு மனமகிழக் குருபூசை செய்குவாயே. 786

செய்வதுதான் மனதுருகமையாகவேணுஞ் சிவபூசைகுருபூசை செய்யவேணும், தெய்வமென்ற சிவயோகி தனக்குமைந்தா சிந்தை மனதொன்றாக நடக்கவேணும், சைவமென்ற நெறிதனிலே நிற்கவேணுஞ் சங்கற்ப விகற்பமெல்லாந் தள்ளவேணும், மெய்வதுவாய் மனமொத்து நடக்கவேணும் மேல்வரம்பு கீழ்வரம்பு மெய்யிற்காணே. 787

காணப்பா வுலகத்தோ டொத்துவாழ்ந்து கமலமென்ற ஆயிரத்தெண் மலருக்குள்ளே, தேனப்பா போலவுமே அமுதகிற்குஞ் சிவசிவா அமுதத்தைக் கொள்ளவென்றால், ஊணப்பா மூலமதில் மனதைவைத்து உறுதியுடன் ரேசகபூரகமும்பண்ணி, தானப்பாகும்பகத்தில் தனதாய்நின்று தன்பசிதாறுமட்டு மமுதங்கொள்ளே.

கொள்ளப்பா அமுதமதைக் கையில்வாங்கிக் குணமாக வசியவென்று குறிப்பாய்க்கொண்டு, மெள்ளப்பா பூரணத்தில் மனதைநாட்டி மேலாதாரத்திலந்தச் சுடரைப்போற்றி, செல்லப்பா போதகத்தில் நின்றுகொண்டு செகத்திலுள்ள மானிடர்தன் றேணையப்பார்த்து, விள்ளப்பா சிவயவசி யென்று சொன்னால் மெய்யிலுள்ள வினைகளெல்லாம் விலகிப்போமே. 789

சத்துருவசியம்.

போமப்பா பூரணத்தில் மனதைவைத்துப் பொறுமையுடன் ரேசகத்தால் பூரகத்தைப்பார்த்து, காமப்பா கும்பகத்தில் நின்றுகொண்டு நமவயந வென்றுநீ சொன்னாயானால், தாமப்பா சத்துருவும் வசியமாகுஞ் சகலகலைக் ஞானமெலாந் தானேதோற்றுங் காமப்பா கலையிலே தம்பனத்தைத்தேறு கட்டாக நிஷ்டைமுறை கருத்தில்லையே. 790

வையப்பா வாசிதனை மூலத்தூட்டி மகத்தான மூலமதால் ரேசகத்தைப்பற்றி, செய்யப்பா பூரகத்தால் கும்பகத்தில் நின்று செபித்திடுவாய் வசியசிவ னென்றுமாறி, பையப்பா பகைவர்மேலாசை கொண்டால் பதறுதவிர்ந்துவது செயமாய்நிற்கும், மெய்யப்பா இம்மொழியை யுலகத்தோர்க்கு விள்ளாதே குற்றம்வருஞ் செயமாய் நில்லே (இது விந்துஸ்தம்பனம்.) 791

சத்துருமாரணம்.

செயமாகச் சத்துருமா ரணத்தைக்கேளு செப்புகிறேன் யவசியவ வென்றுமாறு, பயமாகிச் சத்துருவு மயங்கிப்போவான் பஞ்சதனிலக்கினிபோற் பற்றும்பற்றும், நயமாகமாறிநிற்ப தாரையென்றால் நல்லோரைத் தூஷணிப்போர் நன்மையில்லார், மயமான சிவசெந்தை அழித்தோர்தன்னை மாரணிப்பாய் புலத்தியனே மனதிற்காணே. 792

காணப்பா பூரணத்தைக் கண்டுபூசிக் கைமுறையாய்க் கொண்டிநிற் காணுஞ்சித்து, வீணப்பா வென்றுசொல்லி நினைத்தாயபானல் வேதாந்தஞ் சித்தாந்த மிரண்டுங்கெட்டார், தானப்பா தாமவனுய்த்தனதாயந்த தன்மையுள பூரணத்தி னன்மையாலே, தூணப்பா துரும்பாகுந் துரும்புதூணாஞ் சொல்லாத இந்நூல்தான் குருநூலாமே. 793

குருநூலா மாயிரத்தி யிருநூறுக்குத்தான் குறிப்பாக ஆதியந்தம் நன்றாய்ப்பார்த்தால், தருநூலாஞ் சகலசித்துமிந்திரசாலந் தன்மையுள்ள மந்திரமுஞ் சித்துதானும், வருநூலாம் வாதமது அனந்தஞ் சொல்லும் வாருதிபோல் செயநீரும் வதுவாய்ச்சொல்லும், கருநூலாம் பன்னிரண்டுநூறுங்காத்த கட்டாகவிட்டேனே நாலைச்சேரே.

பூரணபூசை.

நாலான பூரணத்தில் நின்றாயானால் நழுக்காது எட்டுமிரண்டு மொன்றாய்ப்போகும், காலான வாசியது கட்டுங்கட்டுங் கட்டாகுந் தேகமது வச்சிரகாயம், மேலான தேகமப்பா பிர்மமாச்சு மெய்யில் நின்றவாசியது பரமாய்ப்போச்சு, தானான இதழ்ப்பூவு மறியலாகுந் தயங்காமற் பூரணத்தைப் பூசைபண்ணே. 795

பூசையென்ன நேசமதா யிருந்துகொண்டு பூரணமே பரபரமாய் புத்தியாலே, ஆசையுடன் ரவிமதியை யன்பாய்க்கண்டு அக்கினியின் கோத்திரமா யருளைப்போற்றி, நேசமுடன் ரவிமதியை மாறிமாறி நிலைத்தகொரு அக்கினியில் நிலைத்தாயானல், பாசமென்ற தேகமது வறுத்துப்போச்சு பூரணதேகமதாம் நிலைக்கலாச்சே.

கற்பத்துக்குப்பத்தியம்.

நிலைக்கவே காயசித்தி பண்ணும்போது நேராகவொருபோது போசனந்தான், மலைக்காமல் பச்சரிசி சிறுபயறுங்கூட்டி வாகாக அமுதுசெய்து சர்க்கரை தேனுடனே, குலைக்காக வொருபோது அமுதுகொண்டு குணமாகமுப்பழமும் பாலுங்கூட்டி, கலைக்காமல் கற்பமதைக் கொண்டால் மைந்தா காயசித்தி யுறுதியடா கருதிப் பாரே. 797

பாரப்பா இன்னமொரு பாகங்கேளு பால்தனிலே பச்சரிசி பாகம்பண்ணி, நேரப்பா சர்க்கரையுந்தேங்காய்ப்பூவும் நேராகப்போட்டுகன்றாய் பதமாய்க்கிண்டி, தேரப்பா கனிவகையும் கூடச்சேர்த்து திறமாக வொருபோது அமுதுகொண்டு, காரப்பா கற்பமது கொண்டாயானால் காயமதி லஷ்டமா சித்துமாமே. 798

சித்தென்ன தேகமது இறுகிநல்ல சிவசிவா தேகமது பரமானந்தம், பத்தென்ன மனதுநிலை யாகவேனும் பலருசியைத் தேடினதால் பலனேதுண்டு, கத்தென்ன கருமானங்குருவால்பத்து கருத்தோடே அநுபவித்தால் காணுஞ்சித்து, செத்தென்ன அதின்பிறகு என்னகாணுஞ் சிவசிவா தேகமல்லோ சிவன்கூறாமே.

கூறுக இன்னமொரு பாகங்கேளு குணமாக அமுதுபடி வாங்கி மைந்தா, நேராகத் துவரையுட பருப்புங்கூட்டி நீர்தனிலே அமுதுசெய்து தினைவாய்க்கேளு, சோறுகும்பருவமதில் தேங்காய்ப்பூவுஞ் சுகமாகச் சர்க்கரையும் நெய்யுங்கூட்டி, சேறுகக் கிண்டிகன்று யாறவைத்தால் சிக்கெனவே யிதுநல்ல பதமாமபாரே. 800

பதமான அமுதெடுத்து வொருபோதுண்டு பக்குவமா யதின்பிறது கற்பங்கொள்ளு, மதமான மதக்கவொல்லா மடங்கிநல்ல மகத்தான தேசம்வச்சிர காயமாகும், விதமான அஷ்டசித்து எட்டுமாடும் விவேகமது தான்வளரும் விசிதமாகும், அதமான மனவிருத்தி யகன்றுபோகும் அரகரா அம்பரத்தி னருள்காண்பாயே.

காணப்பா அமுதுபடி சமைத்துக்கொண்டு கருத்துறவே கட்டுமுப்பூ தொட்டுக்கொண்டு, பேணப்பா வொருபோது அமுதுகொண்டு பிலமான கற்பமது கொண்டால்மைந்தா, தேனப்பா அமுதமது கசிந்துகாணுந் தெவிட்டாத அமுதமதைப் பானம்பண்ணு, பூணப்பா குருபதத்தைத் தொழுதுகொண்டு பொல்லாத மாயையெல்லாம் போக்குபோக்கே. 802

போக்கான அமுதுபடி அதனோடொக்க புதிதான எலரிசிபொடித்துப்போட்டு, வாக்காக அமுதுசெய்துவெல்லத்தோடு வளமாக ஒருபோது கொண்டாலப்பா, தாக்கான சடமது வலுத்துப்போ

குந் தன்மையுடன் கற்பமது சார்ந்துகொண்டால், நாக்கான அமு
தமது சொலிக்கும்பாரு நரைதிரைகள் தானொழிந்து நலமாம்பாரே.

நலமாக இன்னமொரு பாகங்கேளு நல்லதொரு அமுதுபடி
வாங்கிமைந்தா, பலமாகச் சீரகமுஞ் சுத்திபண்ணிப் பெருமையுட
னிரண்டுமொன்று யமுதுசெய்து, குலமான வெல்லமதை தொட்டு
க்கொண்டு கூர்மையுட ஒருபோது அமுதுகொண்டால், தலமான
பித்தமெலாம்விரண்டுபோகுந் தாணிதனில்மன்மதன்போ லாவாய் 804
பாரே.

பாரப்பா அமுதுபடி கொழியலாகப் பக்குவமாய்த் தானெடு
த்து வைத்துக்கொண்டு, வாரப்பா கிராம்புதனைக் கஷாயம்பண்ணி
வகையாகக் கஷாயமதி லமுதுசெய்து, சேரப்பா சர்க்கரையைத்
தொட்டுக்கொண்டு திறமாக அமுதுகொண்டால் தேகவச்சிரம்,
காரப்பா மூலமென்ற தெல்லாம்போகுங் கட்டாகக் கற்பமுறையுண் 805
டுதேறே.

தேர்ந்தபின்பு இன்னமோர் பாகங்கேளு திறமாகப் பருத்திவி
தைப் பாலும்வாங்கி, சார்ந்துசம்பா அமுதுபிடி சமைக்கும்போது
சக்கரைதே னூட்டிநன்றாய்ப் பாகஞ்செய்து, கூர்ந்துமிகஉதயமதிற்
கொண்டால்மைந்தா கொண்டதொரு மேகமெல்லா மற்றுநல்ல,
ஊர்ந்துமிக வீரியந்தா னதிகமாகும் உண்மையுள்ளதாதுவெல்லாம் 806
பிலக்கும்பாரே.

பாரப்பா கம்புடனே தினையுங்கூட்டிப் பக்குவமாய்ப் பாலத
னிலே பாகஞ்செய்து காரப்பா இனிப்புடனே அமுதுகொள்ளு கல
ங்காம லொருபோது கொண்டால் மைந்தா, சேரப்பா சதையிலு
ள்ள பித்தநீர்கள் நீங்கிவிடுந் தேகமது குளிர்ச்சியாகும், வீரப்பா
செய்யாமல் கற்பங்கொள்ளு வீறடங்கி தேகம்வச்சிர காயமாமே.

காயவலை.

காயமென்ற காயமொன்று சொல்லக்கேளு கனமானதிரிகடுகு
ஓமங்கூட்டி, நேயமுடன் வறுத்திடித்துப் பொடியேசெய்து திணை
வாகச் சட்டியொன்று காயவைத்து, தாயகமாய்க் கருப்புகட்டி யத
னிற்போட தப்பாம லுருகியதுகுழம்பாய்நிற்கும், ஞாயமுடன்பொ
டித்தவிக் கிண்டும்போது நலமாக மெழுகுபதம் நன்றாம்பாரே.

ஆயப்பா மெழுகெடுத்துவுதயந்தன்னில் அன்பாகக் கொண்
டவுடனே யோகேளு, காமப்பா சொல்லுகிறேன் உதரந்தன்னில் நனி
ருடனே மேகவெட்டை அற்றுப்போகும், தாமப்பா கற்பமதுக்
குறுதியாகுந் தனதான பித்தநீர் தானேபோகும், காமப்பால் கொ 809
ண்டவுடனே றுறுதியாகுங் கற்பூர வாசமதாய்க் காந்தியாமே.

அரிதாரபஸ்பம்.

காந்தியா மரிதாரங் கல்வத்திட்டுக் கருவான ஆதியத்தங் கூடச்சேர்த்து, பார்த்திபமாய்செயநீரா லரைத்துமைந்தா பக்குவமாயோட்டில்வைத்துப் புடத்தைப்போடு, சாந்தமாய் நீறியது பற்பமாகுஞ் சயமான ரோகமெல்லா மடித்துப்போடு, மாந்தமென்ற வாய்வுகளுன் குன்மந்திரும் மகத்தான சிதசுர மற்றுப்போமே.

துருசுசெந்தூரம்.

போமென்று விடுகாமல் துருசுதுத்தம் புனிதமுடனுதியத்தங் கூடச்சேர்த்து, ஆமென்று கல்வமதில் அரைத்துமைந்தா அழகான தாரமதாக் கங்கிபூட்டி, சாமென்று மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து சரக்கறிந்து புடம்போடத் தாரங்கட்டி, ஓமென்ற செந்தூரங்காந்தியாக உண்மையுட னிருக்குமதைப் பதனம்பண்ணே 811

பண்ணினதோர் செந்தூரம் பணவிடைதா னெடுத்துப் பாங்கான திரிகடுகு சூரணமேசெய்து, உண்ணியதோர் செந்தூர மதனைத் துன்கொண்டால் உள்வெக்கை மந்தாரகாசம்நீங்கும், புண்ணியனே கற்பமது கொள்ளவென்றால் போக்கறிந்து தேகமதின் நோயைத் தீர்த்து, தன்னிமையாய்க் கற்பமது கொண்டால்மைந்தா தனதாக தேகமது வலுத்துப்போமே. 812

தாம்பிரபஸ்பம்.

வலுவான தாம்பிரப் பஸ்பஞ்சொல்வேன் மகத்தான துருசுடனே துத்தங்கூட்டி, நலுவாமல் சினமொடு காரபஸ்பம் கலங்காமல் மூலைப்பாலா லரைத்துமைந்தா, இலுகாமல் தட்டதற்குக் கவசம் பண்ணிச் சிக்கெனவேஓட்டில்வைத்து சீலைசெய்து, அழுகாமல்புடம்போட்டு எடுத்துப்பாரு அப்பனே தாம்பிரமும் நீறிப்போமே.

நீறிப்போ மின்னமொரு நெறிமைக்கேளு நெடிதாகத் தாப்பூரந் தகடாய்த்தட்டி, தேறிப்பா ரரிதாரக் கட்டைநன்றாய் தேன்விட்டு அரைத்து அந்தத் தகட்டில்பூசி, பாறிப்பா யோட்டில்வைத்து சீலைசெய்து பக்குவமா யொருமுழத்தில் புடத்தைப்போடு, ஆறிப்பார் கவசமதில் ஒளியங்கிவிற்கும் அப்பனே பழச்சாற்று லரைத்திடாயே. 814

அரைத்துநன்றாய் வழித்தெடுத்து வட்டப்பண்ணி அலரநன்றாய்க் காய்ந்தபின்பு யோட்டில்வைத்து வரைத்தடங்கள் தெரியாமல் மண்ணுஞ்செய்து வலுவாக நிறையறிந்து புடத்தைப்போடு, நிரைத்து அனலாறியே எடுத்துப்பாரு நிறையோடே பழுத்தவெள்ளை யாகுமைந்தா, கரைத்தபழச் சாறதனால் பின்னுமாட்டிக் கருவாக முன்போலே புடத்தைப்போடே. 815

போட்டபுட மாறவிட்டு எடுத்துப்பாரு புதுமையுடன்பூப்போலே நீறிப்போகும், தேட்டமுட னீதைநித்துப் பதனம்பண்ணி சிவா பஸ்பமதின் செயலைக்கேளு, நாட்டமுடன் வெள்ளிதனில் நாற்றுக்கொன்று நன்றாகக் கொடுத்திடாமற் றீரஞ்சாகும், வாட்டமுள பிணிகளுக்குத் தேனிலீந்தால் வாங்காத ருசமமெலா மாண்டுபோமே. 816

போமென்று விடுகாமலின்னமொன்று புத்தியுடன் சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு, ஆமென்று தாம்பிரம் பொடியாய்ச்செய்து அப்பனே பழச்சாற்றால் சுத்திபண்ணி, நாமென்று சொல்லுகிறேன் மாதியந்தம் சமமாகஇடைக்கிடைதான் சேர்த்துக்கொண்டு, தாமின்ற பழச்சாற்றா லரைத்துமைந்தா நன்மையுடன்புடம்போட நீறிப்போமே. 817

கெந்தகபஸ்பம்.

போமப்பா கெந்தகத்தைச் சுத்திபண்ணிப் போக்கோடே ஆதியந்தங் கூடச்சேர்த்து, காமப்பா பழச்சாற்றில் கல்வத்தாட்டி கனலெழுப்ப ஆட்டினதால் மெழுகாய்நிற்கும், ஆமப்பா வழித்து நன்றாய் வட்டுப்பண்ணி ஆறவிட்டு ஓட்டில்வைத்து சீலைசெய்து, நாமப்பா சாக்கிலுட நிதானங்கண்டு நன்மையுடன் புடம்போட நீறிப்போமே. 818

போமப்பா பற்பமதை பணவிடைதான்கேளு புதுமையுடன் தேனிலே கொண்டாயானால், நாமப்பா சொல்லுகிறேன் மேகமெல்லாம் ஓடாமலோடிவிடும் நன்மையாக, தாமப்பா தாதுவிர்த்தி யதிகமுண்டாம் தயவான கெந்தகத்தின் பற்பத்தாலே ஆமப்பாநாகசு பற்பமாகும் ஆதியந்த மமர்ந்ததினு லெல்லாம்போச்சே. 819

சாதிலிங்கக்கட்டு.

போச்சென்று விடுகாமலின்னமொன்று புதுமையுள்ள சாதிலிங்கக் கட்டுச்சொல்வேன், போச்சென்று வினையாதே ஆதியந்தம் பொருமையுள்ள சாக்கெடுத்துப் பாலாலாட்ட, நீச்சென்று மெழுகாகு மைந்தாகேளு நிசமான கெந்திபற்ப மெழுகிற்சேர்த்து, ஆச்சென்று கல்வத்தி லாட்டிமைந்தா அச்சார லிங்கமதிற் கவசம்போடு. 820

போடப்பா கவசமதை யழுத்திமைந்தா போட்டபின்பு புடத்திற் போட்டுப்போடு, ஈடப்பா இப்படியே மூன்றுபுடம்போடு நலமான சாதிலிங்க மிறுகிகட்டும் ஆடப்பா மதிதனிலே நின்றாடும் அதின்பிறகு ரவிதனிலே அழுத்திப்பாரு, தேடப்பா சிவயோகப் புதுமைதன்னில் தேடினதால் தேகசித்திக் திடமிதாமே. 821

பூரணதிலேகியம்.

திரமாக இருக்கவென்றால் பூரணதி செப்புகிறேன் புத்தி யை திறமாய்க்கேளு, உரமான திரிகடுகு சூரணமே செய்து உற்றதொ ரு மூலிகையின் காம்புவிரைநீக்கி கரமான சட்டிதனைக் காயவைத்து கருகாமல் மூலிகைகளைத் துமைந்தா, திறமான திரிபலாதி சூரணமே செய்து மேபாகத் தான்கடைந்து வைத்துக்கொள்ளே. 822

கொள்ளப்பா பழச்சாறு வாங்கிநல்ல குணமாக அடுப்பேற்றிப் பாகாய்க்கிண்டி, மெள்ளப்பா பாகுவருஞ் சமயந்தன்னில் மேலாக இருபொடியு மெள்ளக்கொட்டி, மல்லப்பா பிடித்துப்போற் கிண்டு கிண்டி மார்க்கமுள பாகுடனே பொடியுஞ் சேர்த்து, தெள்ளப்பா போலவுமே திரளுமதன்றால் திரமாகப் பிசைந்துருட்டிப் பதனம் பண்ணே. 823

பண்ணியதோர் லேகியந்தான் பூரணதி பார்தனிலே யித்துமு றை ஒருவர்காணார், உண்ணப்பா சண்டகா யளவுவீதம் உண்டபி ன்பு மூலமதில் மனத்தைவைத்து, விண்ணப்பா தாரேசுக்கிமெள்ள ரேசி விதமாக ரேசிதனால் பூரகமேசெய்து, நண்ணப்பா கும்பகத் தே நின்றால்மைந்தா நலமான ஞானத்துக் குறியாமே. 824

வேறு லேகியம்.

உறுதியுள்ள லேகியந்தா னின்னமொன்று உண்மையுடன் சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு, பருதியெனுஞ் சாதிக்காய் சாதிப் பத்திரி பதமான கிராம்புடனே ஏலங்கூட்டி, சுருதியெனும் பின்கூ ட்டி மைந்தமொன்றாய்ச் சுகமாக வெண்ணெயினால் மெழுகாய ட்டி, சுருதிமன தொன்றாய் மூலிகைதான் வாங்கிக் காம்புவிதை த ளை நீக்கிக் கருக்கிடாயே. 825

கருக்குவது பொன்னிறம்போல் கருக்கிக்கொண்டு கடைந்திடு வாய்ப் பொடியாக மைந்தாமைந்தா, உருக்குவது வெல்லமதில் பி சைந்து கொண்டு உடன்சேரு முன்னுரைத்த மருந்துதன்னை, நெரு க்கிநன்றாய்ப்பிசைந்துருட்டிப் பின்கான்தன்னில் கிழத்திமிகப் பத னமதாய் வைத்துக் கொண்டு அரிக்குழுத வெழுந்ததுவைப் பணி ந்துபோற்றி அப்பனே யுடலிற்கு கொண்டிடாயே. 826

கொண்டவுடன் பூரணத்தின் போதைதன்னைக் கூறுதற்கு நாவுமுண்டோ பாவுமுண்டோ, விண்டதொரு மொழிதவறு அறி வுகுன்று விள்ளுகிற நாவலரா மேனிவாடா, அண்டர்பிரானருள் மிகவுஞ் சொலிக்குமப்பா ஆகார பன்னிரண்டு மடங்குவிட்டில் குன்றுத பூரணமாய் போதையாகிக் குணமாகச் சதாபோதையா கும்பாரே. 82

சாராயதோஷம்.

பாரப்பா போதமய மாகவென்று பரிசுகெட்ட சாராயந் தன்னைக்குடித்தால், வீரப்பா தான்மீறி பித்தங்கொண்டு மெய்மறந்து பித்தநீர் மேலேசென்று, ஊரப்பா தேகமெல்லா மர்ப்புமீறி உண்டதொரு கற்பமெலாம் விழலாய்ப்போகும். நேரப்பா வுதரமது நடுத்துநல்ல நீங்காத நைதிரையாற் சாவான்பரே. 828

கள்ளின்தோஷம்.

பார்க்கவே கள்ளினுட நேர்மைகேளு பாங்கான பித்தநீர் சிரசிற்கொண்டு ஏர்க்கவே கண்ணொளிவு மயங்கிப்போகும் எழுந்திருக்க வொட்டாது மயக்கித்தள்ளும், சேர்க்கையுடனனல்மீறிப் புலம்புலிக்குஞ் செடந்தளர்ந்து வாசியது சீறுஞ்சீறும், மூர்க்கமுடன் ரவிதேய்ந்து மதியமின்று மோனமில்ல தான்மறந்து போவான்கானே. 829

புத்திகூறல்.

காணப்பா கள்ளு சாராயத்தாலே கண்மறந்து செத்தவர்களனந்தங்கோடி, வீணப்பா இதுரெண்டுந் தள்ளுதள்ளு வீணருடன் பேசாதே மொழிதப்பாதே, நாணப்பா வென்றமதந் தனைக்கொள்ளாதே தனையறிந்து மதிமுகந் தானேகொண்டால். தூணப்பா அரும்பாகும் அரும்பு தூறுஞ் சொல்லெவாறு அஷ்டசித்துன்னைக்குள்ளாமே, 830

துஷ்டரைத்தண்டித்தல்.

ஆமப்பா புலத்தியனே யின்னமொன்று அடைவான வுண்மையென்று சொல்லக்கேளு, தாமப்பா பெரியோரைத் தவசியோரை தாமென்றமொழிமறந்த யோகியோரை, காமப்பால் கொண்டசிவ ஞானியோரைக் காலறிந்து போகமதைக் கருதினோரை, நாமப்பா எளியோரை வடியோர்தன்னை நன்றான தாய்தகப்பன் நல்லோர்தானே. 831

தானென்ற சற்குருவுந் தாணிதன்னில் தயவான தெய்வமதில் சொன்னதெல்லாம், வீணென்று தானினைந்து அழும்புபேசி வினைசெய்யுஞ் சண்டாள ருலகத்துள்ளே, நானென்ற மதம்பேசித் திரிவாரப்பா நலமிலாப் பாதகரைக் கண்டாயானல், ஆதியென்றும்பெண்ணென்று மெண்ணவேண்டாம் அநியாயப் பாவிகட்குச் சொல்லக்கேளே. 832

கேளப்பா நாம்சொன்னோம் மனதுநொந்தால் செடிசலங்கி அண்டமுதல் நிற்குமப்பா, ஆளப்பா அவர்கள்மனம் நோகப்பண்

னும் அசடருக்குமாரணத்தைச் சொல்லேனையா, மாளப்பா துரோ
கியுட பேரைச்சொல்லி மனதாக மாரணிக்க மாண்டுபோவான், நா
ளப்பா அதிலே குற்றமில்லை நன்மையிலாத் துஷ்டவரச்சங்காரம் 833
பண்ணே.

பண்ணப்பா அதிதுதீ சொல்லாவிட்டால் பலகோடிசித்தருட
சாபமல்கும், விண்ணப்பா தானிடியு மப்பால்சொன்னேன் வினை
செய்தோன் தனக்குவினை செய்தால்நன்மை, புண்ணப்பா தனக்கு
மருந் திட்டுஆற்று புண்ணாற்று மகிமைபடா புத்தி சொன்னேன்,
சண்ணப்பா வாரிதிபிற்பேய்ச்சுருவை தன்மையுடன்கொண்டெத் 834
துயிலம்வாங்கே.

பேய்ச்சுருத்துயிலம்.

வாங்கியந்தத் துயிலமதி லிருகுசேர்த்து மந்திரத்தைச் செபித்து
விற் பதனம்பண்ணி, நீங்கிவாத் தீங்குசெய் செய்யும்பாவி திருடர்
களைத் தானழைத்து வைத்துக்கொண்டு, ஓங்கிடுமத் துயிலமதில்
பணவிடைதானெடுத்து உண்மையுடன் வஞ்சகமா யவனுக்கிவாய்,
தாங்கிடுவ துயிலமது சென்றபோதே தான்மயங்கி அறிவிழந்து 835
போவான்பாரே.

பார்மீதி லேதிரிந்து அவனுமைந்தா பஞ்சரிப்பா னுலகோ
ரைக் கண்டால் மைந்தா, நேராகப் பெரியோரைக் கண்டால்மைய
ந்து வெடிதாகக் கீழ்விழுந்து பணிவான்பாவி, ஊர்மீதிற்கழுதையத
ரியுமாபோல் உட்சென்று பற்றவுமேதடிப்போவான், ஆர்மீதிலும
ம்புகழும் பேசமாட்டான் அதட்டிறு வோடிவொ ளரிந்தபாரே.

வெளவால்துயிலம்.

அறிந்தப்பா பின்னமொரு வஞ்சகனாம் சொல்வேன் அகோர
இப்படியே வெளவால்வாங்கி, பரித்திரண்டு சிறகையு மறுத்தநல்ல
பதமான புகையிலையில் கூடச்சேர்த்து, தெரிந்தநீ புகையிலையில்
பாரமேற்று திரமாகவைத்திடுநீ மைந்தாமைந்தா, பொருந்திரண்டு
மொன்றாகப் பொருத்தப்பாரு புலியோர்கள் காணிற்புகை யிலை 837
யென்பாரே.

பாரப்பா இப்புகையைப் பாவியோர்க்கும் பரிவாகக்கொடுத்
திடவே மைந்தாகேளு, சேரப்பா நிலைதப்பி அறிவுகுன்றி நெஞ்சா
ரப்பித்தமது மேலேநோக்கி, ஊரப்பா திரிவார்காண் பித்தன்போ
லேடுகோரைக் கண்டவுடன் பயந்திடுப்பான், சேரப்பா சண்டதெ
ரைத்தின்பான்பாவி திங்கெட்டு மதிகைந்திப் போவான்பாரே.

அப்பிரகப்பொடி.

பார்க்கவே அப்பிரகம் வாங்கிமைந்தா பண்பாகப் பொடித்த தனைப் பதனம்பண்ணி, ஏர்க்கவே விபூதியுடன் கலந்துகொண்டு எள்ளளவு தானெடுத்துக் கையில்வைத்து, மூர்க்கமுள மூடர்முன் னே யூதவூது மோகமுள அப்பிரக மதுதான்சென்று, சேர்க்கை யுடன் கண்ணதிலே பறந்துவீழும் க்ஷணத்திலே கண்ணைமெள்ளக் கசக்குவானே. 839

கசக்கையிலே அதாதுவும் விழியில்பற்றி கறகறெனத்தண்ணீ ராய்க் கரைந்துபோகும், மசக்கமதாய்க் கண்ணொளிவு மயங்கிப் போகும் வையகத்தில் நடப்பதற்கு காலங்கேது, பிசக்குமில்லைகண் போனாற் காலங்கேது பிணம்போல மதிகெட்டு அலைவானப்பா, வச க்கமிலா மாளிடரை யகற்றவேணும் வாதவினை தீர்வதற்கு மருந் தாம்பாரே. 840

மருந்தறிந்து பிணிவிலக்கும் வாறுபோலே வஞ்சகர்க்கு மருந் திதுதான் மக்காள்மக்காள், வருந்தியிந்தமருந்துவகை செய்துகொ ண்டு வஞ்சகரைச் சங்காரம் பண்ணவேணும், அருந்தமிழா லுரைத் தபன் னிரண்டுநூற்றில் அவையடக்கம் பொருளடக்கம் அந்தஞ் சொன்னேன், தெரிந்துகொண்டு பன்னிரண்டு நூறைமைந்தா சிவ சிவா அடக்கமதாய்த் தெரிந்துகொள்ளே. 841

கொள்வதற்குப் பன்னிரண்டு சுவாசந்தன்னைக் குறிப்புடனே தானடங்கிக் குருவைப்போற்றி, செல்வதற்கு மூலமதில் மனத்தை யோட்டித் திர்க்கமாய் நல்மனதைச் சேர்த்துக்கொண்டு, வெல்வத ற்கு மேல்மூல நடுவிலுாணி வேதாந்த ரேசகத்தால் பூரணத்தைப பற்றி, சொல்வதற்குவுவமையில்லா கும்பகத்தில்நின்று சோராமல் மதியமுதம் பூரணமாய்க்கொள்ளே. 842

அறிவுகூறல்.

மதியமுதமென்றதொருவகையைமைந்தா மார்க்கமுடன்கோ டியிலே ஒருவன்காண்பான், விதியறிந்தால் மதியறியு மதிதான்தே ய்த்து விசையான ரவியதனு லமுதங்காணும், பதியறிந்து அமுத மனதைக் கொள்வதற்குப் பக்குவமாய் மூலமதில் மனதையோட்டி, கதிமோட்ச மென்றதன்மேல் மூலம்பாரு கருணையதி லுண்டாகு மறிவைப்பற்றே. 843

பற்றுவது மேல்மூல மாராதாரம் பங்கயத்தின் தரிசனத்தைப் பற்றினுக்கால், புத்தமுதங் கசிந்துமிக வொழுகுமப்பா, புத்தியுட னதையறிந்து கொள்வாயானல், முத்தியுள்ள மோட்சமெய்தன் கடாக்ஷமுண்டாம் மூதறிவு தோற்றுமடா கற்பங்கொள்ளு, அற்று தடா தேகமதில் நின்றநோய்கள் ஆகாரா அமுதாசதேகமாச்சே.

தேகமென்ற மூலத்திற் சூடுகொண்டால் சிவசிவா அப்புகை
தான் மேலேசென்று, ஆகமுடன் சிரசதிலே அனல்தான்மீறி அப்
பால் நீர்ப்பிணைந்து வலியுண்டாச்சு, பாகமுட னந்நீர்தான் தசை
யிற்சேர்ந்து பக்குவாய்ச் சூடுகொண்டால்சுரங்களாச்சு, நாகமுடன்
சுரமீறிவாதபித்தந் தணிந்தநூறல் சேத்துமத்தாக் குயிர்தாளுச்சே.

ஆச்சப்பா சேத்துமந்தான் மீறிற்றானல் அப்பனே தோஷத்
துக்குறியாச்சு, நீச்சப்பாதோஷத்துக் கடிதானென்னை நிலையான
வாதமதில் பித்தமீறி, போச்சப்பா பாதாதி கேசந்தொட்டுப் பொ
ங்கியந்தப் பித்தநீர் பறந்துமீறி, காச்சப்பா தேய்வுடனே வாய்வு
கூடி கடினமுட னுசாசம் புக்கும்பாரே. 846

பாரப்பா மூன்றுமொன்றாய்க் கூடிப்போச்சு பகையான பிரு
திவியு மப்பும்நின்று, சேரப்பா கரைந்துதண்ணீர் மண்ணாய்ப்போ
ச்சு சிவசிவா பஞ்சகர்த்தான் கூத்திதாச்சு, ஆரப்பா அறிவார்கள்
சடலவாழ்க்கை அரகரா நீர்க்குமிழிமாயைமாயை, தேரப்பா கன
ப்போலாஞ்சடலவாழ்க்கை சிவசிவா இதையறிந்து குருவைக்காரே.

திரிகடுகுலேகியம்.

காரப்பா நீரிழிவு முதலாயுள்ள கர்மவினை யனந்தமடா லக்
கோவில்லை, பாரப்பா பிணியறிந்து மருந்துசெய்யப் பக்குவங்கள்
சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க்கேளு, தேரப்பா திரிகடுகு சூரணமேசெ
ய்து திறமான முப்பூவுங் கூடச்சேர்த்து, வாரப்பா தேனதிலே
பிசைந்துக்கொண்டு மார்க்கமுடன் கொண்டுவந்தால் சுரங்கள்போ
க்கே. 848

திரிகடுகுகஷாயம்.

போச்சப்பா கஷாயமொன்று சொல்லக்கேளு புகழாக அரத்
தையுடன் திரிகடுகுகூட்டி, காய்ச்சப்பா தட்டிநன்றாய்க் கஷாயம
வைத்துக் கணக்காக வடித்திருத்து முப்பூச்சேர்த்து, பாய்ச்சப்பா
தேனதிலே கொஞ்சம்விட்டுப் பக்குவமாய்க் கொடுத்திடவே சுரங்
கள்போகும், ஆச்சப்பாசுரமென்றதெல்லாம்போகும் அரகரா குளி
ர்சுரமு மகன்றுபோமே. 849

சுரத்துக்குத்தயிலம்.

போமப்பா தயிலமொன்று சொல்லக்கேளு புத்தியுடன் சிரக
மும் ஓமங்கூட்டி, காமப்பாசிறுநீரா லரைத்துக்கொண்டு கணக்காக
ஒருபடி நல்லெண்ணெய்வாங்கி, ஆமப்பா பசுவின்பால் கூடச்சேர்
த்து அரைமருந்து அதுவுடனேகரைத்துக்கொண்டு, தாமப்பாமெ
ழுகுபதமாய்வடித்துத் தன்மையுடன் முழுகிவரச்சுரங்கள்போமே.

சுரமான பித்தத்தால் வெட்டையீறிச் சூடுகொண்டு மேகநீ
ரிழிவுகாணும், சிரமான நீரிழிவு மிகுத்ததானால் திறமாக ரசனையுட
னிறங்கும்பாரு, உரமான ரசனையது மீறிற்றானால் உடன்காணும்
நீர்ப்பிளவை யுண்மையுண்மை, திரமாகத் தேகமதால் கண்டரோ
கஞ் சேர்ந்ததொரு நீரிழிவுபோகக்கேளே. 851

நீரிழிவுக்கஷாயம்.

கேளப்பா கஷாயமொன்று சொல்லக்கேளு கிருமையுள மஞ்
சனத்தின் ஆவாரைவேர்ப்பட்டை, வேளப்பா கடலாஞ்சிப் பட்டை
கூட்டி விபாமுடன் மூன்றுமொன்று யிடித்தாக்கி, நாளப்பா பா
ண்டமதி லிட்டுமைந்தா நல்லதண்ணீர் நாலுபடி எட்டொன்றாக்கி,
வாளப்பா அதிலரைக்காற் படியிடித்து மகனே நீ குறுப்போட்டுக்
குடித்திடாயே. 852

நீரிழிவுக்குலேகியம்.

குடித்திடுவாய் நாலுமுறை மைந்தாமைந்தா குணமாகும் நீரி
ழிவு குடிலம்நிற்கும், தடித்ததொரு நீரிழிவுபணிப்புத்போகத்தன்
மையுடன் லேகியந்தா னென்றுகேளு, அடுத்ததொரு திரிகடுகு திரி
பலாதி அரகரா வகைக்குஒருபலமாய்வாங்கி, விடுத்ததொரு ஆவா
ரைசெங்கிழுவைக்கொன்றை விதமான மஞ்சனத்தி நெல்லியாமே.

ஆமப்பா அஞ்சுவேர்ப் பட்டைவாங்கி அப்பனே யிடித்திடு
வாய் வெவ்வேறாக, தாமப்பா பொடிவகையோர் பலமாய்க்கூட்டிச்
சக்கையுடன் முன்மருந்து பொடித்துச்சேர்த்து, நாமப்பா சொன்
னஜா பத்திரிசாதிக்காய் நலமான குங்குமப்பூ கிராம்புகூட்ட, காம
ப்பா வகைக்கு அரைப்பலமாய் வாங்கிச் சுகே நீ பொடித்துமுன்
பொடியிற்சேரே. 854

சேர்த்ததொரு பொடிகளெல்லா மொன்றாய்க்கூட்டிச் சக்கை
யுடன் வைத்ததின்மேல் முறையைக்கேளு, சாற்றிடுவா யானைப்பா
ல்தேங்காய்ப்பாலுந் தன்மையுட னூட்டிப்பா விளநீர்பாலும், கோத்
தியாய் வகைக்குவொருபடியாய்வாங்கி நினைவாகப் பாண்டமதில்விட்
டுக்கொண்டு, கார்த்திடுவா யடுப்பேற்றி யனலூட்டிக் காணவே
கொதிகிளம்பும் போதுதானே. 855

தானேதான் கொதிகிளம்பும் பருவந்தன்னில் தப்பாமல் நல்
லெண்ணெய் படியேவார்த்து, மானேகேள் பொடிவகையைக் கொ
ட்டிக்கிண்டு மக்களே மெழுகுபதமாகும்போதில், வீணேதான் திரி
யாமல் ரசனைவாங்கி மெய்யானரசனையடா பலமோரெண்டு, பூனை
தான் முற்குருவின் வாகன்பத்துப் புதுமையுட னிரண்டுடையுமே
பொடித்துப்போடே. 856

புதிசான பிங்கான்
போட்டவுட னிக்கின்று யாறவிட்டுப் புதிசான பிங்கான் பதனம்பண்
தன் பாணிதன் னில், நாட்டமுடன்வழித்துவைத்துப் பதனம்பண்
ணி நலமான சுண்டைக்கா யளவுகொண்டு, தாட்டிகமா யிருபது
நாட் கொள்ளும்போது தப்பாமல் நீரிழிவு தானேயாகும், தேட்ட
முள்ள நீர்பேதம் நாவாட்சி தீராத பிளவையொடு மேகம்போமே.

நீரிழிவுக்குத்தயிலம்.

போதப்பா தயிலமொன்றுசொல்லக்கேளு பொல்லாதமேகநீ
ரிழிவுபோக, ஆமப்பா கஸ்தூரித் தயிலஞ்சொல்வேன் அப்பனே
புலத்தியனே நன்றாய்க்கேளு, தாமப்பா நல்லெண்ணெய் ஆவின்நெ
ய்யுந் தன்மையுள்ள நிம்பவெண்ணெய் வகைமூன்றுக்கும், நாமப்பா
வகைக்குஒரு படியாய்வாங்கி நலமான பாண்டத்தி லிட்டுக்கொ 858
ள்ளே.

கொள்வதற்குச் சந்தனமோர் பலந்தான்பத்துக் கூர்மையுட
னெண்ணெய்தனிற் கரைத்து மைந்தா, விள்வதற்குத் தாய்கொள்
ளிக் கிழங்குச்சாறும் விதமானபழச்சாறும் படிதான்வாரு, சொல்
லுமிள நீர்தான்படி ரெண்டுவாரு சுத்தமுள்ள சாதிக்காய் சாதிப்
பத்திரி, சொல்வதொரு சீரகமும் பழச்சாற்றுலே திளஅரைத்துத் 859
தப் பாகுடனேசேரே.

சேர்த்துமிக அடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டிச் செம்மையுடன்மெ
ழுகுபத மாகும்போதில், பார்த்துமிகக் கஸ்தூரிப் பலமரைதான்
வாங்கிப் பக்குவமாய்க் கரகமதில் போட்டுமைந்தா, வார்த்திடுவாய்
த்தயிலமது கரகத்துள்ளே மகத்தானதயிலமதைப் பதனம்பண்ணி,
போற்றிமிக முழுகிவர மேகக்காங்கை பொல்லாதநீரிழிவுக்ஷயங்கள் 860
போச்சே.

க்ஷயத்துக்குக்கஷாயம்.

போச்சப்பா இலேத்துமத்தால் சயங்கள்மீறி பொல்லாத இரு
மலாய் பித்தமீறி, காச்சப்பா அனல்மீறி தேகம்வற்றி காங்கை
யொடு இருமலிலே கசமாய்ப்போவான், பாச்சப்பா சயமானரோ
கந்தீரப் பக்குவந்தான்சொல்லுகிறேன்பண்பாய்க்கேளு, ஆச்சப்பா
ஆடாதோடை யிடித்துக்கொண்டு அமுரிவிட்டுக் கஷாயம்நீ யள 861
வாய்க்காய்ச்சே.

க்ஷயத்துக்குலேகியம்.

காய்ச்சினதோர் கஷாயமதை யிறுத்துக்கொண்டு கனமான
முப்பூவில் வராகன்சேர்த்து, பாய்ச்சுவாய் தேகமதிற் கஷாயந்தன்
னைப் பக்குவமாய் மூன்றுநாள் கொள்ளும்போதில், மாச்சலென்ற
இருமலீ தகலுமைந்தா மனதாக லேகியந்தானொன்றுகேளு, தாட

சியிலாத் தூதுளைக் கண்டங்கத்திரி சமூலமே யிடித்தான்றாய் வடித்துக்கொள்ளே. 862

கொள்ளப்பா இருவகையு மொன்றாய்ச்சேர்த்து குருவான அமுரிவிட்டு ரவியிற்காய்ச்சு, அள்ளப்பா இப்படியே பத்துமுறைகாய்ச்சு அதின்பிறகு எட்டிலொன்று சர்க்கரையைச் சேர்த்து, விலலப்பா மூப்பூவுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு விசையான பசுவின்பால் நெய்யுங்கூட்டி, நல்லப்பா அடுப்பேற்றிப் பொடியைக்கொட்டி நலமானமெழுகுபத மாகவாங்கே. 863

க்ஷயத்துக்குத்தயிலம்.

வாங்கியே நெல்லிக்கா யளவுகொண்டால் மாறாத சயங்களெல்லா மாறிப்போச்சு, ஏங்கியே ஓடிவிடுஞ் சயமாம்பேய்தான் என்சொல்வேன் மண்டலத்திற் தேகசித்தி, தூங்கியே வாடாதே தயிலமொன்று சொல்லுவேனே புலத்தியனே நன்றாய்க்கேளு, தேங்காயின் பால்நாழி தயிருநாழி செம்மைநிறப் பசுவின்கோ மியமும்வாங்கே.

வாங்கினன்றாய்ப் பாண்டமதி லிட்டுக்கொண்டு மைந்தனே பழச்சாறு கொடுப்பை முசுமுசுக்கை, பாங்குடனே வகைக்குவொரு படிதான் வார்த்துப் பக்குவமாய் மிளகுவொரு படிதானவாங்கி, ஆங்கிகொண்ட அமுரியினாலரைத்துவாங்கி அப்பனேபாண்டமதிற் கரைத்துக்கொண்டு, சாங்கமாய் நல்லெண்ணெய் படிநால்வார்த்து சமர்த்தாக அடுப்பேற்றிக் காச்சுகாச்சே. 865

காச்சினன்றாய் மெழுகுபத மானபின்பு காகமதில் தான்வடிக்கும் போதுமைந்தா, ஆச்சியே காகமதிலண்டச்சுன்னம் அன்பானதாரபஸ்பங் கஸ்தூரியோடு, தாட்சியில்லா வகைக்குஅரைப் பலந்தான்போடு சமத்தாகத் தயிலமதைவடித்துமைந்தா, தேச்சுமேமுழுகிவரச் சயங்கள்போச்சு சிவசிவா தேகமது வலுத்துப்போச்சே.

குன்மத்துக்குலேகியம்.

போச்சப்பாகுன்மமென்றதெல்லாம்போகப் புதுமையுள்ளலேகியந்தா னென்றுகேளு, காய்ச்சியதோர் கருப்புட்டிப் பலமபத்துவாங்கிக் கருவான அமுரியினால் கரைத்துக் கொண்டு, பாய்ச்சவாயடுப்பதனி லனலைமூட்டிப் பக்குவமாய்க் காய்ச்சவாய் பாகுபோலே, தாட்சியில்லாப் பாகுதனில் சேர்மருந்தைக்கேளு தப்பாமல் காரமுடன் சாரம்வாங்கே. 867

வாங்குவாய் வெடியுப்புச் சவுக்காரந்தான் வளமான வளையலுப்பு இந்துப்போடே, பாங்குடனே பொரிக்காரஞ் சூடனுப்பு பக்குவமாய் யெட்டுவகை யுப்புவாங்கி, சாங்கமாய்பொடித்தப்பா அதனிற்சேர்த்து சமரசமாய்க் கிண்டிவர மெழுகுமாகும், ஆங்கவனே

மெழுகுதனைப் பிங்கானுள்ளே அடைத்துநீ பதனமாய் வைத்துப் 868
போற்றே.

போற்றியே மெழுகுதனை யமர்ந்தாகேளு புத்தியுடன் பக்குவமா
ன் கொள்ளச்சொல்லு, தோற்றியே கொண்டதினால் சத்திருகுன்மங்
திரளான வாயுவினால் வலிகுன்மங்கள், சாற்றுகிற கெருசடைப்பு
சத்திருகுன்மஞ் சலஞ்செய்யும் எரிகுன்மங் குத்திரவாய்வு, ஆற்றிய
தோர் குதகத்தின் வலியோடொக்க அரகரா குமுக்குமலி யனைத் 869
தும்போமே.

போமப்பா வாய்வுமேல் வந்தநோய்கள் பொல்லாத இட்டி
யொடு மூர்ச்சையெல்லாம், சாமப்பா லேயத்தைக் கண்டபோதே
சாங்கமாய் குன்மமென்ற தெல்லாம்போகும், ஆமப்பா தயிலமொ
ன்று சொல்லக்கேளு ஆனதொரு நல்லெண்ணெய் படிநால்வாங்கி,
தாமப்பா பாண்டமதி லிட்டுக்கொண்டு தப்பாமல்மிளகுரு படிநீ 870
வாங்கே.

மிளகுத்தயிலம்.

வாங்கப்பா ஏலமை படிதான்வாங்கி வளமாக இரண்டையு
மே யுடைத்துக்கொண்டு, இங்கிலா மூற்குருவில் விராகன்பத்து சே
ர்த்துநன்றாய்ப் பொட்டணமாய்க் கட்டிமைந்தா, தாங்கியேபொட்
டணத்தை எண்ணெய்க்குள் வைத்து தப்பாமல்விழுகத்தில் வைத்
துநன்றாய், பாங்குடனே தலைமுழுகவேண்டி ருக்கால் பண்பொன்று 871
சொல்லுகிறேன் கேளுகேளே.

கேளப்பா பொட்டணத்தைப் பிழிந்துகொண்டு செனிதமுட
ன் முழுகிவரச் சியக்காயால், வாளப்பா எட்டுநா ளொருபோதாக
வரிசையுடன் முழுகிவர வளமைகேளு, மேலப்பா கொண்டதொரு
வாய்வுபோச்சு மெய்நிறைந்த உஷ்ணங்களெல்லாய்போச்சு, காலப்
பா அசதிமே லசதிபோச்சுக் காயநீர் பித்தநீர் மேகப்போச்சே.

மேகத்தினலெழுந்த தோஷம்போச்சு விருண பித்தமொடு வா
தம்போச்சு, தாகத்தில் காவாட்சி அகன்றுபோச்சு சலமான பீனி
சங்கள் தானேபோச்சு, தேகத்தில் கதிரொளிபோல் காந்தியாச்சு
திறமாகத் தங்கங்சனி றுதிப்போச்சு, மோகத்தில் மன்மதன்போல் 873
கலையுண்டாச்சு மோசமில்லை மிளகிநட தயிலந்தானே.

மூலத்துக்கு மூலிகை.

தாமென்றமூலத்துக்கு முறிசொல்கிறேன் கயங்கரதழுவையென்ற
தெல்லாம்போகும், தேமென்றபுல்லுருவு அரிமரைத்துச் செழுமை
யுள்ள தண்ணீரிற் குடித்தாயானால், ஊமென்ற மூலமெல்லாந் தீரு

ந்திரும் உத்தமனே யிரஞ்சு நாளில்மைந்தா, வீணென்ற மூலமெல்
லா மொழிந்துபோகும் விசையாக இன்னமொரு பாகக்கேளே.

மூலத்துக்குலேகியம்.

கேளப்பா கருணையென்ற கிழங்குவாங்கிக் கெட்டியா யுமியி
ளலித்துமைந்தா, நாளப்பா திபிலையைப் பொடியாய்ச் செய்து
நலமான கிழங்குடனே பிசைந்துகொண்டு, வேளப்பா முப்பூவுங்
கூடச்சேர்த்து விசையாக அடுப்பேற்றிக் கிண்டும்போதில், ஆளப்
பாநல்லெண்ணெய் அளவாய்விட்டு அரகராமெழுகுபதமாகவாகே:

வாங்கியதோர்லேகியத்தை அந்திசந்தி வரிசையாய்க்கொள்ளிச்சா
யளவுகொள்ள, ஏங்கியேபறந்தோடு மூலமெல்லா மென்னசொல்வே
னிரஞ்சு நாளில்மைந்தா, பாங்குடனே புள்மூலம் வெளிமூலந்தான்
பற்றிநின்ற சீமூலம் ரெத்தமூலம், தாக்கிநின்ற சுதமூலம் வாய்வுமூ
லம் தப்பாமல் மூலமொன் பதுவும்போமே. 876

மூலத்துக்குத்தயிலம்,

பேர்மப்பா தயிலமொன்று சொல்லக்கேளு புன்னையென்ற
நல்லெண்ணெய் செய்யுங்கூட்டி, ஆமப்பா பழச்சாறுங் கலிருந்தே
ர்த்து அன்பாக கருள்ளிச் சாறுக்கூட்டி, தாமப்பா அடுப்பேற்றிக்
காய்ச்சும்போதில் தன்மையுட னெங்கோவைக் கொஞ்சம்விட்டு, நாம
ப்பா மெழுகுபத மானபோது நற்காரகமதிற்பூரம் புழுகுப்போடே.

போட்டதொருகாகமதில் வடித்துமைந்தா புகழாகத் தலைக்கி
ட்டு முழுகச்சொல்லு, தேட்டமுடன் முழுகிவர மூலவாய்வு இறங்
கெட்டு வோடிவிடு மப்பா சொன்னேன், நாட்டமுட னேயகன்று
தேகப்பொன்போல் நன்மையுள்ள தேகமதாய்கனியமாகும், வாட்
டமில்லா லட்சுமிதன் கடாக்ஷமுண்டாம் மன்மதன்போல் காந்திபு
ண்டா மைந்தாபாரே. 878

பாரப்பா பன்னிரண்டு ஆற்றுக்குள்ளே பாடிவைத்த பொருள்
ள்தனெல்லா மடக்கமாகும், கோரப்பா பன்னிரண்டா யிரச்சுருக்கம்
நிலைவாக இந்நூலைப் பதனம்பண்ணு, காரப்பா குருபதத்தைக் கு
ணமாய்ப் போற்றிக் கற்பூர தீபமதிற் கருத்தைவைத்து, சாரப்பா
மதியமுதம் பானம்பண்ண சதாபோதை சிவயோக மாகுந்தானே.

கெற்பவியாதிபோக.

தானென்ற கெற்பநோய் தீர்வதற்குத் தயவான கருவொன்று
சொல்லக்கேளு, ஊனென்ற கருகெடுத்துக் கருக்கிமைந்தா உண்மை
யுடன் சிறுநீரிற் றைலத்துடட்டி, வானென்ற ரவிதனிலே காயப்
போடு மார்க்கமுடனிப்படியே பத்துமுறைபண்ணு, கோனென்ற

அமுரியிலே கரைத்துமைந்தா குருநமையுடன் தெளிவிருந்தா ரவி யில்லையே. 880

வைக்கவே யுப்பதுவும் படரும்பாரு வரிசையுடன் பதனமதா யெடுத்துமைந்தா, தைக்கவேபிங்காணிற் பதனம்பண்ணித் தாரணி யில் பெண்களுக்குக் கெற்பநோய்தான், தைக்கவே வந்ததென்ன வென்றால்மைந்தா நன்மையுடன் றுவாகும் காணிற்றானே, மைக்க வே மாப்பண்டம் பால்பழத்தினாலே வந்ததடா ருதகத்தின் வாய் வுதானே. 881

தானென்ற கருக்குழியில் வாய்வுதங்கித் தளர்ந்தொரு சேனையினால் தசைதான்மூடி, உனென்றதேகமெல்லா மதர்த்துநல்ல உண்மையுள்ள அடிவயிற்றில் வலிபுண்டாச்சு, பானென்றகருக்குழி தான் விளக்கமற்றுப் பாமாலைவிக்குதவென்ற அறுகாதையா, ஏனென் றா லதிலே வாய்வுகொண்டு இருந்ததினால கெற்பமது இல்லை தானே. 882

கெற்பவாய்வுக்குப்பு.

தானப்பா கெற்பமதில் வாய்வுபோகத் தயவாகமுன்சொன்ன வுப்பைமைந்தா, தேனப்பா அதின்றனுக்கிக் குழப்பியுண்ண தேகத்திலுள்ள மலசலங்கள் சேரப்போகும், காணப்பா கெற்பமதில் வாய்வுபோகும் கருவான கருக்குழியும் விளக்கமாகும், கோணப்பா குருவருளால் கெற்பமுண்டாம் கூறுகிறே னின்னமொரு பாகந் கேளே. 883

கெற்பமுண்டாகஎண்ணெய்.

கேளப்பா தேங்காய்ப்பால் மஞ்சட்பாலும் செடியானதேவ லாவீழிச்சாறும், நாளப்பா நிலவாரைச்சாறுங்கூட்டி நன்மையுடன் வகைக்குநாழி படியாய்வாங்கி, ஆளப்பா பாண்டத்தி லிட்டுநல்ல அன்பான விளக்கெண்ணெய் படியேவார்த்து, மேலப்பா இம்மருந் துக்கு வகையாய்க்கேளு மேன்மைதிரி கடுகுதிரி பலையிந்துப்பே.

உப்பதுவுங் காற்பலந்தான் வாங்கிநல்ல உடன்சேர்த்துமருந்து அரைபலமாய்வாங்கி, செப்பவே பெருங்காயம் விராகன்பத்து சே ரவே பொடித்தெண்ணெய் தனிலலக்கி, தப்பாமலடுப்பேற்றி மெ ழுகுபதந்தன்னில் தயவான குருப்போட்டு வடித்துமைந்தா, அப் பாலே பதனமாய் வைத்துக்கொண்டு அதின்விபரஞ் சொல்லுகி றேன் மைந்தாகேளே. 885

கேளப்பா விலக்கமுள்ள மூன்றுநாளுங் கெணிதமுடன் படிய ரைக்கால் வீதங்கொள்ளு, நாளப்பா மூன்றுநாள் கொண்டபோது நலமில்லாச் சிதமொடு மேற்கட்டெல்லாம், தாளப்பா சமூன்றுவிடும்

வாய்வுபோகும் தருகாத வயிற்றுவலியுடனேகிற்கும், ஆளப்பா மறு
ருதக யில்லையில்லை அரகார கெற்பமது வுண்டாம்பாரே. 836

பாரப்பா வுலகத்தில் மலமேடயில்லை பக்குவமாய்ச் செய்வோர்
க்கு எல்லாஞ்சித்தி, காரப்பா குருபதந்தனைத் தொண்டிபண்ணு கா
யாதிகற்பமதை மறந்திடாதே, ஆரப்பா வுனக்கிநி ஆதிகற்பம் அனு
தினமும் நேசமுடன் பூசைபண்ணு, வீரப்பா செய்யாமல் மனநட
ங்கிவில்லு விண்ஞான கண்ணொளியை மேவிப்பாரே. 887

பாரப்பா பதிதலத்தில் மதியொங்கிப் பாலகனே ரவிபெரு
க்கி லமுதஞ்சிந்தும், ஆரப்பா வுனக்கிநி அமுதங்கொண்டு அன்
பான பூரணத்தை அறிவார்பாரு, தேரப்பா இந்நூலைப் பதனம்ப
ண்ணு, செகத்தோர்க்கு இந்தநூலைச் செப்பவேண்டாம், காரப்பா
பன்னிரண்டு நூறமைந்தா கண்ணிமைக்குள் வைத்ததனைப் பத
னப்பண்ணே. 888

குஷ்டத்துக்குத்தயிலம்.

பண்ணப்பா குஷ்டமொடு சறப்பானபோகப் பண்பொன்று
சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு, நண்ணப்பா பரங்கியுட பட்டை
வாங்கி நலமான பழச்சாற்றி லூறப்போட்டு, விண்ணப்பா ரவிபட
வே யுலரப்போட்டு விசையாக இப்படியே முறையேபத்து, தண்
ணப்பா நன்றாக வுலர்ந்தபின்பு தாக்கிநன்றா யிடித்துவடிக் கட்டு
வையே. 889

சட்டாகச் சிவனார்தன் வேம்பைவாங்கிக் கண்டமதாய் நறுக்கி
குழித்தயிலம்வாங்கி, திட்டமதாய்த் தயிலமதிற் பட்டைத்தூளுஞ்
சேர்த்துநன்றாய்ப் பிசைந்துருட்டி வைத்துக்கொண்டு, மட்டாக
வெல்லிக்கா யளவுகொண்டால் மாறாத கிரந்தியொடு குலைப்புண்கள்,
தொட்டவுடனோடுகின்ற குஷ்டரோகஞ் சொரிசிரங்கு பெருஞ்சிர
ங்கு இன்னங்கேளே. 890

கேளப்பா மேல்புற்று வெடிப்புவெள்ளை சேராத செவியடை
ப்பு மூக்கடைப்பு, தாளப்பா மேகத்தால்வக்கரோகந் தருகாமலோ
டுமிரு பதுநாட்கொண்டால், கோளப்பா சீந்திலமுப் பூவுஞ்சேர்
த்துக் குணமாகக் கொண்டவுடன் குடிலகீக்கும், நாளப்பா நாளு
க்கு நாளேதேகம் நன்றாக்கா ணுமடா நமனோடானே. 891

சொரிசிரங்குத்தயிலம்.

நாடாம லின்னமொரு தயிலஞ்சொல்வேன் நலமான தேங்கா
ய்பால் படிதான்வாங்கி, வாடாமல் துரிசிஅரி தாரங்கெந்தி வகை
யொன்றுக் கிருகழஞ்சி வாங்கி மைந்தா, தேடாம லரைத்தப்
பால் தனிற்கலக்கி செம்மையுடன் காய்ச்சி எண்ணெய்த் திறமாய்

வாங்கி, ஆடாம லெண்ணெய்தனை வைத்துக் கொண்டு அப்பனே
முற்குருவில கழஞ்சிசேரே. 892

சேர்த்தவொரு எண்ணெய்தனை வைத்துக்கொண்டு தேகம
திற் றன்றடவி சாயங்காலம், பார்த்தல்லோ அரப்பிட்டுக் குளித்
தாயானால் பறக்குமடா சொரிசிரங்கு பறங்கிக்குஷ்டம், மாறானை
மேல்பற்று வெள்ளைவண்டுகள் மாறுமடா அதனிலொரு வயணங்
கேளு, காத்தல்லோ மோருஞ்சோ றுண்டுமைந்தா காசிடைதானு
ண்டிடவே கர்மம்போமே. 893

பேதிக்குழம்பு.

போமப்பா மலசலங்கள் போவதற்குப் புகலுகிறேன் புளித்தி
யனை நன்றாய்க்கேளு, நாமப்பா வாளமதைப் பழத்தின் சாற்றால்
நன்றாக மூன்றுநா ளூறப்போட்டு, தாமப்பா மறுநாள்தா னவிழ்த்
துப்போடு சண்டாளகஞ்ச தவமற்றுப்போகும், ஆமப்பா பருப்பெ
டுத்துக் காயப்போட்டு அப்பனே நன்றாக வுலாவைவே. 894

வையப்பா லிங்கமொரு வராகன்வாங்கு வாங்கடா அதுக்கி
ட்டிப் பொரிக்காரந்தான், மெய்யப்பா அதுக்கிட்டி வாளஞ்சேரு
விபரமுட னதுக்கிட்டிவிள்ளாக்கேளு, செய்யப்பா ஆமணக்கம்பரு
ப்புங்கூட்டித் திறமாகத் தானரைக்கும் போதில்மைந்தா, கையப்
பா திறந்துடனே அரைக்கும்போதில் கருவான முப்பூவில் விராக
ன் சேரே 895

சேர்த்தல்லோ ஆட்டிநன்றாய் வழித்துமைந்தா திறமாகச் சிமி
ழ்தனிலே பதனமபண்ணி, பார்த்தல்லோ குன்றியிடை யிந்தால்
மைந்தா பக்குவமாய் மலசலங்களகன்றுபோகும், கார்த்தல்லோ
பேதியது மீறிற்றானால் கடுகவே மோருஞ்சோ றுண்ணநிற்கும், மா
ற்றுநீ ரணைபோட்ட வாறுபோல அடைக்குமடா மோரினுட ஆண்
மைதானே. 896

நவாச்சாரபேதி.

தானென்ற இன்னமொரு பேதிசொல்வேன் தயவான நவாச்
சாரம் பலமொன்றுவாங்கி, நானென்றகொடிக்கள்ளி பாலில்நாட்டி
நன்றாகக் கல்வத்திற் மைபோலாட்டி, தானென்ற சிமிழதனிற் பத
னம்பண்ணித் தப்பாமற் குன்றியிடை தயவாய்க்கொண்டால், ஊ
னென்ற மலக்கட்டு ஜலக்கட்டெல்லாம் ஓடுமடா அதன்பிறகு பொ
றுக்காதன்றே. 897

பொறுக்காதே மயங்கினதால் மைந்தாமைந்தா பொக்கென
வே நிற்பதற்குப் புதுமைகேளு, மறக்காதே எலுமிச்சம் பழத்தை
த்தின்றால் மறிக்குமடா பேதிதனை வளமாம்பாரு, தருக்காதபெரு
வயிறு வாய்வுகட்டித் தப்பாத மகோதரம் கிராம்பலோடு, உருக்கா

தேவுருகிமல ஜலக்சட்டோடே உள்வினைகள் திருமடா வுண்மைதானே. 898

அகஸ்தியக்குழம்பு.

உண்மையாய் நம்முடைய குழம்பைக்கேளு உறுதியுள்ள பெருங்காய மிந்துப்போடு, தன்மையுள்ள கடுகுரோகணியுங்கூட்டித் துயவான ரசமுடனே காரங்கூட்டி, நன்மையுள்ள திருவிசமுஞ் சிலையுத்தாரம் நல்லகருஞ்சீரகந் திப்புலியுஞ்சேர்த்து, வண்மையுடன் துகைபார்க்கப் பத்துமாச்சு வரிசையுடன் சரியிடையாய் வாங்கிக்கொள்ளே. 899

வாங்கியதோர் மருந்துக்கு இடைதான்வாளம் வளமாக அதுக்கறைதான் பச்சைசேர்த்துப், பாங்குடனே கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு பக்குவமா யீராறு சாமமாட்டி, தீங்கிலா முப்பூவும் பத்துக்கொன்று சேர்த்துநீ திறமாகச் சாமமாட்டு, சாங்கமாய்மருந்தரைக்கும் போதில்மைந்தா தயிருடனே சோருண்டு தயவாயாட்டே.

ஆட்டிநன்றாய் வழித்தெடுத்து மேதிக்கொப்பு அடைவான சிமிழதனிற் பதனம்பண்ணி, நாட்டிலே மானிடர்க்கு வருநோய்க்கெல்லாம் நலமான அனுப்பான மறிந்துசெய்தால், வாட்டமுடனோடிவிடு மைந்தாகேளு மகத்தான வித்தையடா குழம்பின்மார்க்கம், தேட்டிலே யிக்குழம்பைத்தேடிக்கொண்டு சிவசிவநம்முடைய பேர்வைத்தாரே. 901

பேர்வைத்த தாமென்றால் மைந்தாகேளு பெருமையுள்ள சித்தர்தபோதனர்கள்கூடி, நேர்வைத்த மருந்துருதி குறிப்பைக்கண்டு நேர்மையுள்ள அகத்திசர் குழம்பென்றார்கள், பார்வைத்த அகத்திசர் பண்பறிந்தால்மைந்தா பகரினதோர் குழம்புறுதி யறிவானப்பா, கூர்வைத்த குழம்புறுதி யென்னவென்றால் குணமானபரிட்சையடா வுயிருமாச்சே. 902

உயிரான பரிச்சைதனை யறிந்துகொண்டு உண்மையாய் நம்முடைய குழம்புபண்ணி, பயிரான மானிடர்க்கு வருநோய்கண்டு பயச்சுகிற விதமுனைக்குப் பகருவேன்கேள், துயரான லோசனுக்குச் சூல்கள்கண்டால் சுகமாக இஞ்சியைநீ ரசம்பண்ணி, வயிரான குழம்பிற்கால் பணவிடைதான் கரைத்து வரிசையாய்க்கொடுத்தவுடன் பேதியாமே. 903

ஆமப்பா பேதித்த போதில்மைந்தா அனுகின்ற காமனைத்து மகன்றுபோகும், தாமப்பா சோறுபொங்கி வெந்நீர்விட்டுத் தாகமது தானடங்கக் குடிக்கச்சொல்லு, நாமப்பா சொல்லுகிறோம் பத்தியமில்லை நன்மையில்லா தோஷமது காடிற்றானால், போமப்பா கடுகளவு தண்ணீர்போட்டுப் புளிசமுட ஞானிலே நீற்றுவாயே.

தீற்றினன்றாய்க் கண்ணிலிட்டால் புழுத்துப் பார்ப்பின் திற
மான நாவறட்சிவிட்டுப்போகும், பார்த்தானன்றாய்ப்பரிசுடனே பிணி
யறிந்து பருவமுடன் செய்துவந்தால் பலனுமைந்தா, கார்த்துமிகக்
கருவறிந்து குணத்தைக்கண்டு காலறிந்து மேலறிந்து காமம்போ
க்கி, போற்றினன்றாய் மருந்துமிகச்செய்தாயானால் பூலோகராஜரிஷி
யாவாய்பாரே. 905

பிளவைமுதலானதுகளுக்கு.

பாரப்பா பிளவைமுதலேழுநோய்க்குப் பண்பாகவுமிநீரால்
குழைத்துப்பூசு, நோப்பா வீரமெல்லாந்தீருந்தீரும், நேர்மையுடன்
புரைமுதலாய்ப் புண்கள்தீரும், காரப்பாவிஷமனைத்தும் போகவெ
ன்றால் கடுகளவு கண்ணிலிடக் காணுமேதோடும், சாரப்பா விசியனுக்
குச் சிறுபாகைச் சாற்றில் தன்மையுடனீகுழைத்து கண்ணில்
தீற்றே. 906

தீற்றியே கடிவாயில் பூசிப்பாரு செம்மையுடன் விஷந்தீருந்
திறந்தானப்பா, போற்றியே சிலவிஷங்களனைத்தும்போகப் புது
மையுடன் சிறுகீரை சிறுகவாங்கி, பார்த்துமே கடுகளவு கரைத்து
க்கொண்டால் பறக்குமடா சிலவிஷங்களணைத்து மைந்தா, காத்
துமேவயித்திய மாயிரத்தில் மைந்தா கருவாக வயித்தியத்திற் கரு
தினேனே. 907

கருதினேன் சவுமியசாகரத்தில்மைந்தா கருவான வழலைமு
தல் சாக்குக்கெல்லாம், உறுதியாய்ப் பேர்வகையு மாரணமுஞ்சொ
ன்னேன் உண்மையுள்ள சத்துருமித் துருவுஞ்சொன்னேன், பருதி
யெனும் பலதிரட்டில் சரியையொடுகிரியை பாங்கான ஞானமுடன்
யோகஞ்சொன்னேன், அறுதியாய்ச் சகலசாஸ்திரங்களுக்கு மான
குரு சூத்திரமா யடக்கினேனே. 908

அடக்கினேனவையடக்க மிந்தநூலில் அடக்கமென்ற பொரு
ள்களெல்லா மிதிலேசொன்னேன், விடக்கெடுத்த நாய்போலே வா
ய்விண்பேசில் மேதினியிலுனதுசிரம் வெடித்துப்போகும், முடக்க
மில்லை பூரணியா ளிட்டசாபம் மொழிதவறி யணுகளவு வெளியிற்
போட்டால், நடக்குமிரு வாசியது காணுதோடும் நடப்பறிந்து வா
சியைநீ கட்டுகட்டே. 909

சட்டாக வயித்தியபூ ரணத்தானப்பா கருதினேனூற்றிலாதி
யந்தம், இட்டமாய்ப் பற்பவகை செந்தூரங்கள் திறமான லேகியங்
கள் சூரணங்கள், சட்டமாய்க் கற்பவகை ரசாயனங்கள் சாந்தமாய்
கஷாயவகை குடிநீர்போக்கு, மட்டாகத் தயிலமுதல் மாத்திரைக
ளெல்லா மார்க்கமுடன் சொற்பமதாய் வசனித்தேனே. 910

வசனிக்க வயித்தியநூ லனைத்துங்கண்டால் வாய்ப்பொய்த்துஞ் செய்
கலென்னா மைந்தாமைந்தா, விசனித்த இந்நாலை சித்தர்கூடி கோவை
க்குகைக்கேளாது மௌனித்தாரையா, பிசனித்து வாகாடி நூலையாண்
டு செகத்திலே எல்லோர்க்கு நாக்கேதனப்பா, அசனிக்க மனைக்குவி 911
ந்து வாழ்போல அன்பாக வயித்தியத்தை யழுந்திப்பாரே.

வயித்தியனைத் தர்க்கித்தல்.

பார்க்கையிலே வயித்தியத்தில் எதிர்த்தானாகில் பரிசுடனே
மூப்பூவின் வியாதிகேளு, சேர்க்கையுடனே குருமுறைமையைச் சொன்
னானாகில் செம்மையுடனவர்களிடம் பேசிப்பேசு, மார்க்கமுள்ள
வகைதனிலே அறியேனென்றால் மார்பிலே அறைந்தவனை அகலத்
தள்ளு, தீர்க்கமுடன் வாதியாய் எதிர்த்தானாகில் திறமாகச் சாக்கு 912
வகை கட்டிக்கேளே.

சொப்பா கட்டுவகைக் கருவைச்சொன்னால் திருவையுடனவ
ர்களிடங்கேள்விப்பேசு, ஆமப்பா ஆதியந்த மறியேனென்றால் அத
ட்டியே அவன்சிரசிற் குட்டிப்போடு, கேளப்பா குறியறியா ரிடத்
திற்றூறுங் கடாதே கூடினதால் தோஷமுண்டு, நகளப்பா ஞானிய
ர்று எதிர்த்தானாகில் நன்றாய் மனத்தாலே வெற்கேயெல்லே.

எங்கென்று கேட்டவுடனவர்களிப்பாய்த்தால் இவ்வுடனவ
ர்களிடமிருக்குப்பேசு, மயக்கமான மதிகெட்டுப்போனாகில் மார்
புகளி லேயறைந்து கண்ணிருத்து, வக்கியென்ற பயல்களிடம்
பேசவேண்டாம் வணங்கிமிக வந்தாலு மகத்தன்று, இக்கமெனவ
லோகமெய்த்து எதிர்த்தானாகில் சிவசிவா மூலத்தைக் குறிக்கேளே.

கேட்கையிலே கைமுறையாய்ச் சொன்னானாகில் திருவையுட
னவர்களிடத்திற் கேள்விகேளு, வாழ்க்கையுடனதியென்று சொல்லா
னானாகில் வறுவாய் வாய்தனிலே அறைந்துதள்ளு, ஆட்கையுள்ள கவு
ணியந்து எதிர்த்தானாகில் அடைவான சாரணைக்கு வகைகளைக்கே
ளு, வெட்கையுள்ள சாரணைக்கு விளைவைச்சொன்னால் வேண்டியே 915
வர்களிடத்திற் தொண்டுபண்ணே.

பண்ணப்பா சாரணைதான் முறையின்வாட்டால் பாதாட்கை
தன்றிலே படைத்துத்தள்ளு, அன்னப்பா அன்னாறியாப் புக்கவி
மெத்த கபடமுள்ள வேடமது கருத்தாய்ப்பூண்டு, மின்னப்பா
அறியாத சித்தர்கோடி வினையுடன் பேசாமலிருந்துகொண்டு, தன்
னப்பா அவனிலையைத் தானேகண்டு சமர்த்தாகப் பூரணத்தின் 916
திறமாயிருக்கே.

பஞ்சசுன்னக்குகை.

திறமாக அஞ்சுசுன்னக் குகைகையக்கேளு தீர்க்கமுள்ள கட்டு
நுரைதான் பல்மேவாங்கி, உரமான கருவாலே அரைத்துஒப்ப

ஜமனே மாண்டபின்கல் லுப்புக்கட்டி, மறவாமற் கருவாலே பஜே
த்தனூ மாக்கருள்ள வெடியுப்புக் கூடச்சேர்த்து, நிறையாகக்
கருவாலே பஜைத்தநூறு நிச்சயமாய்த் தானெடுத்துச் சொலைக் 917
கேளே.

கேளப்பா சினையுடன் குடன்கூட்டிக் கொளிதமுள்ள கருவா
லே பஜைத்துக்கொண்டு, மேளப்பா பிசைவதற்கு வட்டிப்பண்ணி
மார்க்கமுடன் காயனைத் தேடுமொழு, தாளப்பா மண்சீலை வலுவா
ய்ச்செய்து தன்மையுடன் புடமேபோடக் கன்னமாகும், ஆளப்பா
அருசினமும் ஒன்றாய்க்கூட்டி அக்காரகன்னமதாய் நீறிப்போச்சே.

போச்சப்பா நீறினதன் சன்றைம்பவைத்தா புடமாகக் கருவாலே
குகைதங்கப்பண்ணி, நீசப்பா இக்குகைதான் பத்துபூடம் நிறையா
னே அந்தக்கன்னக் குகையுமாச்சு, வைச்சப்பா வைதமருந்தக் குகை
யைக்கண்டால் மருந்தவை சரக்கெல்லாம் நிமிஷிச்சாரும், தாசப்
பா சாக்கிட்டிக் குகையமைத்தா கடுங்காரச் சன்றைம்பாய் நீறிப் 919
போச்சே.

நீறிப்போ பிசைவிட்டாற் கன்னப்போக்கு விலையாது அந்த
கன்னக்குகையைவிட்டாற், தேறிப்போம் சுத்தமது திறமாய்த்தான்
திறமான பொன்னீயம வெள்ளிநீறும், கூறப்போ முபாசங்க ளெ
ல்லாமநீதன் குணமான நாதவிந்து ஆறியாய்நீழம், ஆறிப்போம் சா
ஜமுநூற் றைருசநீழம் அப்பனே யுப்போடு மெல்லாமநீற்றே. 920

நீற்றுவகைக் கிதைவிட்டாற் சன்றைம்பில்லை நிறையாக இந்த
முறைப் படியேபண்ணு, மாற்றுவகைக் கிதைவிட்டால் சன்னமாக
மக்களே கரிசட்டி மாளவேண்டாம், தேற்றியே மனதடங்கி அறி
விச்சின்று திறமாகப்பதறாமல் வாதுப்பார்த்தால், சேர்த்தியுள்ள ஞா
னமாய்க் காணலாகும் நிறையாத வைசிப்பம் நீதானேகேளே.

ஔஷதமுடிக்குமாதங்கள்.

கேளப்பா பங்குனியின் சித்திரையினுள்ளே செளிதமுள்ள
முப்பூவுக் குறியாகும், வாளப்பா வைகாசி ரெண்டுக்குள்ளே மக
த்தான செயநீருக் குறியப்பா, ஈளப்பா ஐப்பசிகார்த் திகையி
னுள்ளே நலமான வுருக்கினத்தை தாடிப்பாரு, தாளப்பா ஆடி ஆவ
ணியினுள்ளே தவறுமல் இரசவகத்தை நயமாய்ப்பாரே. 922

பாரப்பா வைகாசி ஆனிரெண்டில் பதாமல்சாரணையைத் திரு
ஷ்டு, சேரப்பா புட்டாசி மார்கழியிரண்டில் நிறையாகச் செந்தூ
ரம் வினைவாய்ப்பண்ணு, காணப்பா பனிரண்டுஞ் சரியாய்ச்சொன்
னேன் கட்டாகப் பனிரண்டு முறைப்பார்த்து, தேரப்பா தொழில்
முறையைத் தேர்ந்தபாரு திறமாகத் தொழில்முறையைச் செப்ப 923
க்கேளே.

தொழில்முறை.

சேளப்பா சவுக்காரம் வங்கம்ரெண்டுங் கெதிதப்பில் சருகாக்குக் கெணிதமில்லை, மாளப்பா செந்தகமுஞ் சுத்தபோனால் மைத்தான செந்தூர மார்க்கம்போச்சு, தேளப்பா மெழுப்புச் சிலம்போனால் திராவகத்தில்சேர்மையெல்லாஞ் சிதறிப்போச்சு, ஆளப்பா அமுரியுட கர்மைபோனால் அடக்காதசெயசீரு மசநியாச்சே.

ஆச்சப்பா வுருக்கினைக்கான் காரஞ்சாரம் அப்பினை விட்டிட்டால் நீறும்போச்சு, போச்சப்பா புடம்விட்டால் சாரமேயும்போச்சு பொருமை விளக்குப்பில் வாணம்போச்சு, காசப்பா [illegible] ட்டால் கூழ்காணு னாகுவான செய்போனதெல்லாம்போச்சு, பாச்சப்பர் இனியென்ன பருவம்பாரு பண்பாக தொழில்முறைக்கப்பாஞ் 925
வம்பாரே.

பாரப்பா அன்னபவிட்டால் செயசீபோச்சு பார்க்கவே காரம விட்டால் கட்டேபோச்சு, வீரப்பா சிக்கிவிட்டால் குகைபோச்சு வேகாதேவேகுதற்குத் தீயிபாச்சு, காரப்பா கிரவைத்தை விடடாறுமில் கனிக்குருகும் வெண்காரஞ் சருக்குப்போச்சு, தேரப்பா அறிந்தவர்க வினைத்தைச் சொன்னேன் தெரியாதப் படிபவர்க்கு 926
அடிதான்றானே.

ஔஷதபரிட்சை.

தானென்ற அருறனுவும் தீயிற்போனால் தன்மையுடன் மந்தாகிலேசிவக்கவேணும், தேனென்ற சாமதை வுருகும்போது திறமாக மயிர்கனிலே புகையவேணும், காலென்ற வெங்காரம் உருகும்போது வெியாதே பொங்கினிற ஆடவேணும், வேரென்ற வெடி 927
ப்புக் கட்டிற்போனால் குணமாகத் தந்தபோல் சட்டிக்கவே.

சட்டப்பா கல்லுப்பு கட்டிற்போனால் கணமாகச் சரிவில்லை வுருகவேணும், பட்டாசமேமதை கட்டிற்போனால் மார்க்கமுடனே பனிபோலே படவேணும், திட்டமுடனே துடைய கட்டிற்போனால் தீயிசொருந்த எரியாமல் நிற்கவேணும், மட்டான அரிசயது கட்டிற் 928
போனால மார்க்கமுடன ஓளாமல நிற்கும்பாரே.

பாரப்பா இந்தப்பு வெடிக்காணு பார்தனில் வெகுசோதவித்தையப்பா, ஆரப்பா அறிவார்க ளிந்தவித்தை அறிந்தவர்கள் செய்வார்க ளாதிநாட்டு, காரப்பா [illegible] னைக் கபடம்விட்டு வயித்தியபூரணமுஞ் சொன்னேன், சேரப்பா சவுமியசாகரத்தில் கண்டுப் நிறைந்தபொருள் வெளியாய் [illegible] 929
னேனே.

பாடினேதான் சாத்திரத்தையெல்லாம்பார்த்துப் பக்குவமாய்
பன்னிரண்டு நூறுப்பாடி, நாடினேதான் சாலவித்தை நன்றாய்ச்
சொன்னேன் நன்மைகளெல்லாம் வெளியாய்ச்சொன்னேன்,
தேடினேதான் மந்திரங்கள் திறமாய்ச்சொன்னேன் திறமாக வசிய
முதல் யாக்கஞ் சொன்னேன், ஆடினேதா ரங்கமும் வாசை 930
சொன்னேன் அஷ்டமா சித்திகள அறிவித்தேனே.

அறிவித்தே சகலவித்தைமடலையும் அன்பான புத்தியினை
யுனக்குச்சொன்னேன், நிறுவித்த சமாதிகற்பம் வகையாய்ச்சொன்
னேன் நிச்சயமாம் வாதமது நிலைத்தேனப்பா, தருவித்த இன்னா
லைப் பதனம்பண்ணிக் கருக்காலம் பூரணத்தில் சார்ந்திருந்து, கரு
ணித்து கருவறிந்து செய்யவேணும் அறிந்து யோகத்தில் வருதா 931
ரூடேனா

சிவவேடம்.

உண்டாச் சிவவேடம் மார்க்கந்தன்னை உறுதியாய்ச் சொல்லுகி
றேனுனக்காய்மைந்தா, கண்டாகெஜபமாலை அன்பத்தொன்று கவ
க்காக உத்திராட்சம் கையிலேந்து, தண்டா யோகதண்டு ஆள
வாக்கிக்கொ தனதாக அணிவிரல் முப்பத்திரண்டு, பெண்டாக அளவ
ளச் செய்துகொண்டு பெரியோர் சந்நிதியில் வைத்துக்கொண்டே.

கொண்டாச் விபூதியுந் தனமாய்ப்பூசிக் கொண்டபின்பு கோட்
டியதி னாலனைக்கேசு, கண்டா அதைமது மூன்றுமுழமாகும் நல
மான தீனமது ஆறுமுழமாகும், உண்டா பிரஞ்சகைலங்கட்டு
பக்கமதே தீனடா சாந்தரமாகும், அண்டா காவியிலே தீர்க்கா 933
வியாகும் அரசர சிவவேட மிம்மாத்ரமே.

தானென்ற வேடமதை யறியமாட்டார் சதிகாரர் காவியைத்
தானைத்துப் போர்த்து, வீணென்ற குடுமிகளை விறுபேட்டு மெ
யமிலைறுத்த விபூதியைத்தான் மெய்க்கப்பூசி, கானென்ற ஆணவத்
தால் மதமேமேபுசி நலமான பூரணத்தைத் தாவித்தேதான், கோ
லமென்ற குருவறியார் குருட்டுமட்டை குவலயத்தில் வேடமிட்டு என் 934
கிறதே.

ஏங்கியே புலைகளிடம் வாய்வீண்பேசி எமாறி வயிறுபசி பொறு
க்காமற்றான், தாங்கியே பொய்பேசித் திரிவார்மெத்த தயவானவா
லையென் அசாரத்தை, வாங்கியே குடித்தமதி கெட்டுபோவான்
மார்க்கமுடன் கள்ளுண்பான் கஞ்சாதின்பான், தூங்கியே வாய்புல
ம்பித் திரிவாரையா சுகமான பூரணத்தை யறியார்தானே. 935

தானென்ற தத்துவத்தின் செயலைக்கண்டு சார்வாக மூலமதில்
மனதைவைத்து, கோனென்ற குருபாதத்தில் சேர்ந்துக்கொண்டு
குணமான ரேசகபூரகமும்பண்ணி, மானென்ற கும்பகத்தில் நின்

றுமைமந்தா மருவியே பூரணத்தை மனதாய்க்கண்டு, கேளென்ற அமுதரசங் கொண்டால் மைந்தா சிவசிவா கைலாசத் தேகமாமே.

வாசியடக்க.

ஆமப்பா மேல்மூல மாருதாம் அண்டமெல்லாந் தொட்டுநிற்கு மூலாதாரம், தாமப்பா மேல்மூலமூலாதாரந் தன்னையுள்ள மூலமுதலாருதாரம், காமப்பால் சாயமூகு மேலாதாரங் கமலமென்ற ஆமிரதத்தெட்டி நழிலின்று, நாமப்பா ரசகந்த ரசமும்பண்ணி கலமனை கும்பகத்தை நாடிப்பாரே. 937

பார்க்கையிலே பரமகுருதெரிசனை காண்கானும் பரவெளியின் சகலமயங்களில் சத்தங்காணும், காக்கையிலே நடனவொளி நடனஞ் சகலானுங் கற்பூர தீபமது கருத்தாய்த்தேனும், மார்க்கமுள்ள தீபமதில் பனைநவைத்து மந்திரபஞ் சாட்சரத்தை மகிழ்ந்துபோற்றி, தீர்க்கமுடன் ரசகந்த ரசமும்பண்ணிச் சிவசிவா கும்பத்தின் திறக்கைப்பாரே. 938

செந்தூரமுறைகாந்தம்.

பாரப்பா செந்தூர முறைகள் சொல்வேன் பண்பான காந்தமது பலந்தான்பத்து, தேரப்பா வெள்ளையது பலந்தானொன்று திறமான காரமது பலந்தானொன்று, வேரப்பா காளகந்தான் பலந்தானொன்று வேகமற்ற சாரமது பலந்தானொன்று, சாரப்பா பூரமது பலந்தான்கூட்டித் தயவான பலச்சாற்றா லரைத்துவாங்கே. 939

வாங்கியே வில்லைசெய்து காயப்போட்டு மார்க்கமுடன் குகையிலிட்டுக் குகைவாய்மூடி, தாங்கியே மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து சமர்த்தாக வுலையிலிட்டு நன்றாயூத, பாங்குடனே குகையுருக நன்றாயூதப் பதமாக வுருகியது மணிபோல் நிற்கும், சாங்கமாய்க் குகைவிட்டு யெடுத்துப்பாரு தயவான காந்தமது மணிபோலாமே.

ஆமப்பா மணியெடுத்து வுடைத்துக்கொண்டு அன்பாக முன்போலே மருந்துசேர்த்து, நாமப்பா சொல்லுகிறோங் குகையிலவைத்து நன்றாகமண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து தாமப்பா குகையுருக வுலையிலூது தயவான காந்தமது சயமாகும்; சாமப்பா காந்தமது சயங்கண்டால் தயவான சயமதைப் பதனம்பண்ணே. 941

பண்ணியே தாரியத்துக் கிடைதான்கூடும் பாங்கானவீரமொடு காரமும், உண்ணியே பழச்சாற்றா லரைத்துக்கொண்டு உகந்தமனே வில்லைசெய்து காயப்போட்டு, நண்ணியே போட்டில்லை சதனே வில்லைசெய்து கவசமிட்டுப்போட சீலைபோச்சு, புண்ணியனே யிந் நீர்க்கமுடன் பதனம்பண்ணிப் புகழாக அயத்தினுட விபரங்கேளே.

அயத்தின்ஈயம்.

கேளப்பா அயப்பொடிதான் பலந்தான்பத்து கெடியாக வெ
ள்ளையது பலந்தானென்று, வாளப்பா துவளமும் பலந்தானென்று
வரிசையுள்ள குருமது பலந்தானென்று, நீளப்பா காரமது பலந்தா
னென்று நினைவாகச்சாரமது பலந்தானென்று, ஆளப்பா நேர்காற் 943
பலந்தான்கூட்டி அப்பனே கல்வத்தி லாட்டுவாட்டே.

ஆட்டுவாய் பழச்சாறு விட்டுமைந்தா அன்பாக சாறுசாம
மாட்டி தாட்டிசமாய் நன்றாக அரைத்துமைந்தா சமர்த்தாக வழித்
தெடுத்துப் பில்லைசெய்து, காட்டியேவிழுகத்திற்காயப்போடு நன்
றாக வுலரவைத்துக் குகையில்வைத்து, பூட்டியே மண்சீலை வலுவா 944
ய்ச்செய்து புரிசமுட னுலையிலிட்டு ஊதிப்பாரே

பாரப்பா குகையழூ ஆதிக்கொண்டு பண்பாக ஆறியபின் னு
டைத்துப்பாரு, சேரப்பா வெண்கலமா யுருகிநிற்கும் நினைவாகப்
பின்பொருக்கா லூதிப்பார்த்தால், வீரப்பா ஞானடங்கி யியமாகும்
வினையான அயதநிறுட நயங்காணூர், ஆரப்பா அறிவார்கள் அய 945
த்தினீயம் ஆதியந்தங் தனையறிந்தா னறியான்காணே.

காணப்பா அயக்காந்த மீயந்தன்னைக் கண்டவர்கள் தேகமடா
கற்றாறுகும், வீணபபா வென்றுசொல்லி யிருந்தானுகில் வீடது
வும் கிடைக்காது வெளிகாணுது, நாணப்பா இந்நாலில் வெளியாய்ச்
சொன்னேன் நன்மையுட னயக்காந்த மீயஞ்செய்து, கோணப்பா
குருவருளால் செந்தூரம்பண்ணக் குறியுனக்குச் சொல்லுகிறேன் 946
கேளுமேனே,

காந்தசத்துச் செந்தூரம்.

கேளப்பா காந்தசத்துப் பலந்தானென்று கேள்மகனே அயச்
சத்துப் பலந்தானென்று, வேளப்பா தங்கமொரு பலந்தான் தூக்கி
விசையாக மூன்றுமொன்று யுருக்கிக்கொண்டு, வாளப்பா கல்வம
தில் பொடித்துக்கொண்டு வரிசையுடன் கூறுகிற மருந்துகேளு, ஆ
ளப்பா கண்டிடைக்கு வீரம்வாங்கி அப்பனே இடைக்குமிகர் கூசநே 947
சேரே.

சேர்த்தரொரு இடைக்குமிகர் கெந்திசேர்த்துத் திறமாக மு
லைப்பாலா லாட்டிக்கொண்டு, கார்த்துமே ரெண்டுநா ளாட்டிப்பி
ன்பு கருவான பழச்சாற்று லாட்டிநன்றாய், பார்த்துநீ யுலரவைத்
துப் பொடியதாக்கிப் பண்பாகக் குப்பியிலே அரைமட்டிட்டு, சே
ர்த்துநீ பாண்டமதை யுபசபகொட்டிக் குணமாக அதின்மேலே 948
குப்பிவைவே.

வைத்தபின்பு குப்பியுட கழுத்துமட்டும் மறைப்பாக வுப்புட னேமண்ணுங்கொட்டி, மெய்த்தவொருமேல்மூடி சீலைசெய்து விரைசு யாக வாலுகையி லெரிப்பாயப்பா, செத்தவொரு மூன்றுநாளு மெரித் திவிட்டு கலமாக ஆறவிட்டு எடுத்துப்பாரு, கைக்கவொரு செந்தூர முருக்கம்பூப்போல காணுமடா செந்தூரம் பதனம்பண்ணே.

பண்ணப்பா ஈசானம் பூசைசெய்து பாங்குடன் செந்தூரம்பண விடைதான்கொள்ளு, உண்ணப்பா மண்டலந்தான் கொண்டாயானால் நரைதிரையு மற்றுமடா சட்டைபோகும், விண்ணப்பா குருபரனு மகிழ்க்கானும் விசையான சிவயோக விருப்பஞ்செய்யும், பொன் னப்பா வுண்டாகுஞ் செந்தூரத்தில் பூட்டுகிற விதமாச்சும் புகலு வேனே. 950

செந்தூரத்திற்கனுப்பானம்.

புகலுகிற விதமேது வென்றால்மைந்தா பூட்டுகிறேன் தூண்ட லெலிவத்தில், பகருகிறேன் லெயிதனில் சுழிஞ்சினைக்கப் பணவிடை செந்தூரமதில் பதியவைத்து, சென்றுமாய மனமதனை பார்த்துக்கொண் ன்டு தேனுட னிருதிணை கொள்ளவேதான், ஆகலாகத் துரைமதுநல் குஷ்டரோகம் அசடான தீர்ழிவு காசமபோமே. 951

காசமொடு பவுத்திரங்கள் தமைசோபெல்லாம் எதிரிட்டு ஒடு மடா இன்னங்கேளு, தேனுடன் செந்தூரம் பணவிடைதான் சேர் த்து தினமாக வெள்ளமதில் கொண்டாயானால், பாலுடன் கொண் வினைத்து ஓடிப்போகும் பண்பான முறைநாய்க்கு வோடிப்போ கும், வாதமுள்ள தேனதிலே கொண்டால் மைந்தா மயக்கமென்ற நெஞ்சடைப்பு வாங்கிப்போமே. 952

போமப்பா மூலப்பாலில் பணவிடை செந்தூரம் புகட்டிவே கொண்டிருநல் மைந்தாகேளு, ஆமப்பா தேகமெல்லாம் சயரோ கம் திருமல் அடங்காத சுவாசமெல்லாம் விட்டுப்போகும், தாமப்பா பறக்கிறு தல் கறப்பான் திருக் கடிப்பானவெருப்புடனே பறந்திடும், ஈம ப்பா செந்தூரம் அதிதமெத்த நலமானபுண்ணியர்க்கு விள்ளைதானே.

தானென்ற செந்தூரந் தினமுங்கொண்டால் சடலமென்ற கூடு துதான் பிலத்துதப்பா, நானென்ற அவமிருத் தொடுபோகும் நரைதிரையு மற்றுமடா நமனுமில்லை, தேனென்ற அனுப்பான மதி ந்துகொண்டால் சிவசிவா கயிலாசதேகமாகும், ஊனென்ற வுடம் பெடுத்த ஆறுதிவேணும் உழன்றுமனந் திரிந்ததிறுந் தனைந்து போமே. 954

தளராமல் இருப்பதற்கு இன்னமொன்று சாற்றுகிறேன் புலத்திய னே தயவுள்ளானே; உளராமற் செந்தூரம் பணவிடைதா னெடுத்து

விடைதான்கொண்டு, கனாசமல் [illegible]
டன்மையென்ற முப்பூவி லவ்விடைதானென்று கட்டையென்று கடப்பாய
று கதிரவிக்கினொண்டால் சுழலுடை சுட்டையென்று கடப்பாய
த்தவனே, வாருமடா தேகமது வெளிபோறதாலும் மகத்தான 955
தேகமது பிரமமாமே.

ஆமப்பா சித்தாந்தம் ஞானமார்க்கம் அப்பனே வேதாந்தம்
யோகமார்க்கம், காமப்பா ஞானமயோகத்துக்கு தயவான மூ
லமுடா கந்திகந்தி, நாமப்பா கந்தியடி மூலந்தன்னால் நாடலை மாமு
லையமே பிந்தமைப்பா, சாமப்பா காணற்பா விண்டுங்கூடி கனைாக 956
ஞைப் பூரணமாயிருக்குந் தானே.

சாலசத்துப்பஸ்பம்.

தானென்ற சாலைசத்தைப் பலந்தானென்று தயவான பொரிக்
காரம் பலந்தானென்று, ஊரென்ற பழச்சாற்றால் கல்வத்திலாட்டி
டையிடு ஒட்டிலன்றாய் மூடிச்சுக்கொண்டு, பாவென்ற ரவிமுகத்
தில் புடம்போடப்பற்பமாகும், தேக
நிறைத்திமைந்தா பக்குவமாய் பனைவிடைதான் 957
மென்ற பற்பமது பதனமபண்ணித் தேனதில்லை
கொள்ளச்சொல்லே

சொல்லப்பா நீரடைப்பு பிறமேகந்தான் சூழ்ந்தமேகா தாமு
டனே வெட்டைபோகும், நல்லப்பா கல்லடைப்பு தசையடைப்பு
சிறுக்கையில்லை மேகந்தான் ஷெழுந்தோய்கள் அல்லப்பா வேரடியில்
பிறளங்கெரு அரகார நீர்க்கடுப்பு நீச்சேறிப்பு, சொல்லாமே 958
டிவிடு மினங்கெரு சிவசிவா பத்தியங்க ளில்லைதானே.

அப்பிரகச்சத்து.

தானென்ற அப்பிரகச் சத்துசொல்லேன் சுத்தமான அப்பிரக
ம் பொடிசெய்து, வாவென்ற பலமொன்று எடுத்துக்கொண்
டுமைந்தனே மேலமருந்தின் வகைகைக்கேளு, ஊரென்றவெடியு
ப்புக்காரசாரம் உகந்தவனே காளமுங் வெவரிகுக்கம், மாவென்றபி
த்திபுட பூரகந்தானை மைந்தனே வகைவகைக்குக் கழிஞ்சிவாங்கே.

வாங்கடா முப்பூவுங் கழிஞ்சிகொண்டு வரிசையாய் மருந்தெடு
ஸ்லாங்கல்வத்திட்டு, தங்கியே பழச்சாற்று லாட்டிமைந்தா தயவா
க இருசாமம் நன்றாயாட்டி பாகுபெறப் பிலைசெய்து [illegible]
போடு பக்குவமாய் கசிரமாங் குகையிலவைத்து. சாங்கமாய் [illegible] 960
பிட்டுச் சீலைசெய்து தயவாக்குகையமூக வூதவூதே.

ஊதியதுக் குகையாரி யெடுத்துப்பாரு உத்தமனே சயமதா
புருகிநிற்கும், வாதியென்ற வாதிகளோ காணப்போருர் மகத்தான
போகியட சத்துக்காண்பான், ஆதியென்ற அப்பிரகச் சத்துகாண
அரகரா வாதிகளா னலேதேசெத்தார், சோதியென்ற அப்பிரக 96[illegible]
சத்துதானைமைந்தா சுகமாகச்செந்தூரம் பண்ணுபண்ணே.

பண்ணப்பா அப்பிரகச் சத்துவாங்கிப் பலமெடுத்துக் குகைதனிலே புகுத்தும்போது, உண்ணப்பா தங்கமாம் பவர்நான்சேர்த்து உருகுமென்று குண்டாகி மணிபோல்நிற்கும், கண்ணப்பா கல்வத்திற்பொடிக்கத்தானக் கண்டுவடைக்கு வீரமோடு துதந்தேசேர்த்து, அண்ணப்பா கண்டிடைக்கு கெந்திகட்டு அழகான பழச்சாற்று லரைட்டியப்பாரே. 962

பாரப்பா பழச்சாற்று லரைட்டிப்பின்பு பண்பான பொடிதன்னில் சாற்றுலரைட்டு, சாரப்பா ரெண்டுசாமம் அரைத்தபின்பு சருவாகப் பொடிசெய்து குப்பிக்கேற்றி, சாரப்பா மண்சீலை செய்து செய்து தன்மையுடன் காய்ந்தபின்பு சொல்லக்கேளு, நீரப்பா முன்போலே யெரித்துப்பாரு சிவசிவா செந்தூரஞ் சிவப்புத்தானே 963

தானென்ற செந்தூரம் பதனம்பண்ணித் தன்மையுடன் பணவிடைதான் தேனிற்கொண்டால், ஊனென்றகாயமதிலத் தனல்ல உறுதிவாய் சட்டையென்று தள்ளுந்தள்ளும், தேனென்ற கற்பமடா செந்தூரந்தான் திறமான அனுப்பான மறிந்துகொண்டால், வானென்ற மேகம்போம் குலைபோகும் மக்களே மூன்றாற்றை மகிழ்ந்து கேளே. 964

கேளப்பா மூன்றாற்றிற் செந்தூரமார்க்கம் கிருபையுடனிருநூற்றின் பற்பஞ்சொன்னேன், நாளப்பா ஆயிரத்து நூற்றில்மைந்தா நன்மையுடன் வயித்தியத்தில் நன்றாய்ச்சொன்னேன், வேளப்பா அறுநூற்றின் விபரமெல்லாம் விரித்துநன்றாய் சொல்லிவிட்டேன் விபரமாக, ஆளப்பா நூற்றில் வயித்தியத்துட் தானே அன்பாகப் பாடினதை நன்றாய்ப்பாரே. 965

பாரப்பா அப்பிரக செந்தூரத்தைப் பாய்ச்சடா வெள்ளியிலே நாற்றுக்கொன்று, நேரப்பா மாற்றதுவு மூன்றாறும் திறமான குடவனிலே யிருநூறும், சாரப்பா வெள்ளிசெம்பின் நாலுமாற்று தயவாகத் தனிச்செம்பி லேம்பதாகும், ஆப்பா அறிவார்கள் செந்தூரப்போக்கு அன்பான புலத்தியனே யின்னங்கேளே. 966

பொன்னிமிளைச்சத்து.

கேளப்பா பொன்னிமிளைச் சத்துசொல்வேன் கொடியானமிளையது பலந்தான்வாங்கி, நாளப்பா ரோமமது இடைபேசற்றி நன்றாகத் சாரபற்ப சாரபற்பம், கேளப்பா மிமிளையின்மேல் பூசிக்கொண்டு மேலாக ரோமத்தைச் சுற்றிமைந்தா, நாளப்பா அதின்மேலே மூப்புச்சுண்ணம் தயவாகப் பூசிக்கொ குகைக்குள்வைத்து.

வையப்பா குகைவாயை மூடிநன்றாய் மார்க்கமுடன் மூகையிலே வைத்தூது, மெய்யப்பா சொல்லுகிறேன் குகையூதுவ

மெய்யான சத்ததுவும் வெண்கலமாயிற்கும், பையப்பா ஆரவிட்
டிச் சத்துவாங்கிப் பாலகனே குகையிலிட்டுக்காரமூட்டி, மையப்பா
யுருக்கிப்பார் கண்விட்டாடும் நன்றாக அதிற்சேரும் வகையைக் 968
கேளே.

கேளப்பா நாகமொடு தங்கம்ரெண்டும் கெடியானசத்துருக்குச்
சரியாய்த்தூக்கி, வாளப்பா சத்தின்று வருகும்போது வரிசை
யாய் நாகதங்க மிதிலேயூட்டு, தாளப்பா சத்துடனே ரெண்டுஞ்சே
ர்த்து தயவாக மூன்றுமொன்று யுருகுமப்பா, ஆளப்பா குகையாரி
யெடுத்தப்பாரு ஆகார களங்காகு மைந்தாகேளே. 969

சேனடா களங்கதனைக் கல்வத்திட்டுக் கெட்டியா புடைத்திட
வே துளாம்பாரு, வாளடா விரமது பலந்தான்மூன்று மைந்தனே
வாலோரம் பலந்தான்மூன்று, தேனடா கெந்திபலம் நாலுங்கூட்டித்
தெவிட்டாத ஆதியந்தம்பலமூன்கூட்டி, ஆளடாமூலைப்பாலால் நன் 970
றாயாட்டி அதின்பிறகு பொடுதலையின் சாற்றாலாட்டே.

ஆட்டியே வழித்துருட்டிக் காயப்போட்டு அப்பனே பொடி
செய்து குப்பிக்கேற்றி, நாட்டியே வாலுகையில் மூன்றுநாள்தான்
க்கமாக மூத்தியும் நன்றாய்மூட்டி, காட்டியேசலாகைகொண்டு சேர
இத்தேபார் சுதிர்முனையில் கறகறக்கும் பதந்தானப்பா, தாட்டிக
மாயாரவிட்டு வுடைத்துப்பாரு சமர்த்தனே பொன்னியினச் செந் 971
தூரமாச்சே.

ஆச்சப்பா செந்தூரம் பதனப்பண்ணி அப்பனே குன்றியிடை
யிருபோதுண்ணு, காய்ச்சப்பா பசுவின்பால்தன்னிற்கொள்ளு கதி
ரொளிபோல் தேகமது காந்தியாகும், நீச்சப்பாமூலைப்பாலிற் குன்
றியிடை நோனைதாநைம்போம்சவாசமபோகும், பாய்ச்சப்பா விஷ
க்கடிகள் குஷ்டரோகம் பலையான மோமென்றதெல்லாம்போமே.

போமடா வாதத்தி லெழுந்ததோஷம் பொல்லாத பித்தத்தா
லெழுந்ததோஷம், ஆமடா இச்சைப்பனத்தா லெழுந்ததோஷம் அஞ்
சாத தோஷமெலா மகன்றுபோகும், சாமடா மிமிலாதினைக் கண்ட
ரோகஞ் கருணத்திலே ஓடிவிடு மையாஐயா, நாமடா வுனக்காகச் 973
சொன்னேனையா நலமாகச் செந்தூரத் தொழிலைக்கேளே.

கேளப்பா பணவிடைச்செந் தூரம்வாங்கிக் கெட்டியாய் வெள்
ளியிலே நூற்றுக்கொன்று, தாளப்பா கொடுக்கையிலே வாங்கிக்
கொண்டு சமர்த்தனேவெள்ளியிலே பழுத்துப்போகும், வாளப்பா
வெள்ளியது பழுத்ததானால் வயதுசொல்ல முடியாது மைந்தானை
ந்தா, நாளப்பா வெள்ளிசெம்பி லீந்தாயானால் நன்மையதாய்ப்பழு 974
த்துமிக்க தங்கமாமே.

ஆமப்பா குடவனிலே நூற்றுக்கொன்று அருள்பெறுக வுருக்
கிப்பா ரதிகமாற்று, நாமப்பாசெந்தூரம் வலுவோமெத்த நயமான

செந்தூரம் தன்னைக்கண்டு, தாமப்பா மகிழாதே மனதடங்கிநில்லு
நன்மையுடன் பூரணத்தைத் தபவாய்ப்போற்று, காமப்பால் கான
ம்பால் கண்டேகொள்ளு கமலமல ரமுதமது கனிவாய்க்கொள்ளே.

தாளகச்சத்து.

சொள்ளப்பா இன்னமொரு முறையைக்கேளு குருவான தாள
கத்தின் சத்துசொல்வேன், நல்லப்பா தாமது பலந்தானொன்று
நலமான அன்னத்திற் சுத்திபண்ணி, கல்லப்பா கண்ணுடன் அரு
த்தக் கருவான சாறுடன் தாங்கூட்டி, அல்லப்பா வீழுடன் 976
பூரஞ்சேர்த்து அரைத்து அந்த தாளகத்துக் கக்கிபூட்டே

பூட்டியே குகையில்வைத்துக் குகைவாய்மூடிப் புகழாக மண்
சீலை எழுஞ்செய்து, காஷ்டமையாய்க்குகைதனிலே வைத்து ஊது சம
ர்த்தாகக் குகையுருக ஊதிக்கதிர, காட்டியே குகைவாரி யெடுத்துப்
பாரு கலமாகத் தாளகந்தா னிப்பமாகும், ஆட்டினதோ ரியமது பத
ணம்பண்ணு அன்பாகக் காயிட்டு வருகேப்பாரே. 977

உருக்கையிலே காகமத்த இடையேசேரு உண்மையுள்ள தங்க
மப்படியேசேரு, கருத்தாகக் கட்டினதோ ரத்தைச்சேரு கருவா
னதுமொன்று புருகுமப்பா, பெருக்கமுள்ள சனக்காரு மப்பா
சொன்னேன் பேணியே கல்வத்திற் பொடிக்குத்தானாம், குருக்க
ளென்ற வீரமத்த இடையேசேரும் குணமாக கொத்திவெட்டிப் பாகச் 978
சேரே.

சேர்த்துநன்றாய்ப் பொடிசெய்து குப்பிக்கேற்றித் திறமாக
மண்சீலை வலுவாய்செய்து, போற்றியே முன்போலே யெரித்துவர
ந்து பூரணமாயாறவிட்டு எடுத்துப்பாரு, ஆற்றியே குப்பிதனை யுடை
த்துப்பாரு அரசாச செந்தூர மருணநிறமப்பா, தேற்றியே செந்தூ
ரம பதனம்பண்ணிச் சிவசிவா குன்றிபிடை தேனிற்கொள்ளே.

கொள்ளவே சுவாசமொடு காசந்திருக் குஷ்டமொடு பாண்டு
தல் குலைநோய்தீரும், அல்லல்செய்யுங் குன்மமொடு மகோதரங்கள்
அண்டத்தின் வாதமொடு அனந்தவாதம், கல்லல்செய்யுங்குதிவாத
முகத்துவாதம் காலசந்திமேலசந்தி கனத்தவாதம், நல்லசெந்தூ 980
ரம் கண்டபோதே நாட்டம ஒடிவிடு மின்னத்கேளே.

கேளப்பா செந்தூரத் தொழிலைக்கேளு கெலிதமுள்ள கெந்
தியிலே நூறுக்கொள்ளு, வாளப்பாகொடுத்திடவே வடநூசொல்
வாயே தூக்காவேதவலுத்ததக்கம், ஆளப்பா வெள்ளிசெயவில நூற்
றுக்கொள்ளு அணைத்திடவே பதினாறு வயதுப்பின்னே, தாளப்பா
மாறியவர் டனேந்து செய்வார் கன்னிகள் மகிழ்வரிதே 981
இல்லை

நில்லென்ற குடையனிலே நூந்துக்கொண்டு நீட்டிமுல்பத்தனை
சுத்த தப்பா மல்லவே, சொல்லென்று தப்பாது கருவாய்ப்பாரு
சொல்மறந்து பார்த்திருந்தே சாதிகாணும், ஆமென்ற கல்லுரிக்கு
புல்லித்தினுமன் குமைமாற்றுமேசமதிறக்குக்கரப்பார்த்து, சொ
ல்லென்று வாய்ப்பாப்புன் குறும்பரோடே கூடாது வாசியிலே கூர் 982
ந்துநில்லே.

நில்லடா வாசியிலே நின்றுநேறி நினைவாகப் பூரணத்தைக்
கண்டுதேறு, சொன்னதோர் மந்திரத்தை யுருவேசெய்து சோராமற்
கனியருந்தி மவுனமப்பூசி, தன்னடா தனையறிவாய் தன்னைத்தானே
சமையமதன் கொண்டாடுந் தவத்தோர்தன்னை, புல்லென்ற மனுக்
களுடன் பொருந்தியேயண்டாம் பூரணத்தைத் தினம்நோக்கிப் பூண் 983
டிரில்லே.

நாகச்செந்தூரம்.

பூண்டுகொண் டகத்தச் சூத்ததைப் பூரணமாய் காதலித்து
தெளிதருண்ணீர், ஆண்டுகொண்டு அக்கலத்திலிராகத்தைச்சாய்க்க அட
பதிலே கொடண்ணி பட்டிக்கட்டும், நீண்டதொரு குகைதனிலே நா
மடிபோட்டு திண்ணமாக வுருகையிலே வைமந்தாகேளு, மாண்டதொரு
நாகமுக் கொடிய தங்கம் மைந்தனே தங்கநிறச் சந்தைவாரே.

வார்த்தபிக வுருக்கையிலே மூன்றுமொன்றாய் வளமாகவுருகி
யது மணிபோலிருக்கும், பார்த்தபிகத் தாவெடுத்துக் கல்வத்திட்
டுப் பதாரமலைத்திடைக்கு விரஞ்சேர்த்து, போற்றிகன்றாயிடைக்கிர
ட்டி செந்திகட்டிப் பொடிசெய்து தானெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
கார்த்தபிகக் குப்பிதனி லேற்றிப்பொண்டு கனமான மணிநீரே வாலு 985
வாய்ச் செய்யே.

செய்யப்பா வாலுகையில் முன்போல்வைத்துத் திறமாக அமு
சாம மெரித்துவாங்கு, பையப்பா ஆறவிட்டு எடுத்துப்பாரு பாமா
ன செந்தூரமென்னசொல்வேன், மெய்யப்பா செந்தூரம் பதனம்
பண்ணி மெய்க்கவே தேனதிலே பணவிடை தான்கொள்ள, ஐயா
லே கிராணியென்ற தெல்லாம்போகும் அரகராகுன்மமென்ற தனை 986
த்தும்போமே.

போமப்பா மேகமென்ற தெல்லாம்போகும் பொல்லாத நீரி
ழிவு கிரந்திகுஷ்டம், தாமப்பா மகோதரமும் விஷபாகங்கள் தரு
மாத வாண்டுமூதல் சுவாசகாசம், ஆமப்பா நாகசெந்தூரங்கண்டால்
அடங்காத நோய்களெல்லாம் மடங்கிடும், நாமப்பா சொன்னதி
றேம் வச்சிரகாயம் நல்மனதா யிருப்பவர்க்கு சலனந்தித்தே.

இத்தாக இருக்கவென்றால் மைந்தாகேளு நிவாரண செந்தூரம்
ஞனத்தேர்கொடுக்க, பத்தாவையாசீ பணவிடைதான்கொண்டால்

பாழுக்குமா தேகமதிற் சட்டைபோகும், வற்றாத செந்தூரம் இனமுங்கொண்டால் வயதுசொல்ல முடியாது மைந்தாகேளு, மூத்தான முத்தரெல்லா முத்தியாகும் மோசமில்லை செந்தூர முறையைக் கேளே. 988

கேளப்பா வெள்ளிதனிலே நாற்றுக்கொண்டு கெடியான வெள்ளி செம்பில் நாற்றுக்கொண்டு, காளப்பா குடவனிலே நாற்றுக்கொன்று நன்மையிரச் செம்புதனில் நாற்றுக்கொண்டு, கோளப்பா வாராமல் பழுக்குந்தங்கம் குறியான தங்கமதை பார்த்தவர் காண்பார், ஆளப்பா ஆதியென்ற தங்கந்தன்னை அறிந்துகொண்டு தன்மனிமை யறிந்துசெய்யே. 989

செய்யடா நவமதிலே மனத்தைநாட்டு நிர்க்குடன் குருபதத்திற் சேர்ந்தில்லு, மெய்யடா கற்பமதை விரும்பியுண்டு விரும்பிதித வுண்ணையிலே நியம்பாரு, பொய்யடா கருவிகளைக் கொய்தப்போடு கர்மையுடை ரோமனைவைக் கூர்ந்துபாரு, மையடா மூலாதாரந்தாண்டிப் பராபரத்தி னருள்தனைப் பற்றிப்பாரே. 990

பற்றியப் பாராமற் பொருளைக்கண்டு பதமையோல் பெருமையிலே பற்றிநின்று, முத்திநிலை ஆடாமல் கட்டக்கூடி மோசமென்ற பாசமதை யிழுத்துக்கொண்டு, சத்தியென்ற பெண்ணையிக விழுத்திக்கொண்டு சம்பூரணையில் [illegible] பத்தியில்லை நடத்ததனைப் பார்த்து [illegible] ஞானந்தனை [illegible] கெடுத்துப்போமே. 991

வெடுத்துயிகப் போவதை மெத்தனன்று மெதுவாத்தப் பதினிர்க யிசுவுகண்டு, பத்தமிசென்மையுயிர் பதித்துபார்த்து பக்குவத்தோடேயிருந்து பதிநிலைக்கு, வைத்த[illegible] இதுதனில் வசனித்த கருக்கினாலை மனதிநெறு, [illegible] காயவிட்டால் விண்ணிற்பு மண்ணையும் விருப்பமேரமே. 992

கருவங்கச்செந்தூரம்.

போகாமல் இன்னமொரு சேதிகேளு பொன்றானை கருவங்கங் காளிமைந்தா, வாகாக ஆதியந்தக் கருவன்றோ மகத்தான வங்கத்தைக் கருக்கூட்டி, கோகாமற் புடம்போடக்கட்டிப்போகும் நன்மையுடன் தானெடுத்துக் குகையில்வைத்து, சாகாமற் காய்கிட்டு ஊதுக்கிப்பாரு சக்கரம்போல கண்விட்டு ஆடுந்தானே. 993

தானென்ற வங்கத்துக் கிடைபோகத் தவளை தக்கமுடன் சமூகூட்டி, கோளென்ற குருவருளா தருக்கிப்பார்க்கக் குணமாக காலுமொன்றாய் மணியாய்நிற்கும், மாவென்ற கல்வத்தில் [illegible]

கிக்கொண்டு மாட்டடா வீரமொடு லிங்கந்தானும், தேனென்ற காரமொடு வொன்றாய்க்கட்டி சிவசிவா இதுக்கிரட்டிக் கெந்திகட்டே.

கட்டிநன்றாய்ப் பொடித்துமிகக் குப்பிக்கேற்றிக் குணமாகமண்சீலை வலுவாய்ப்பூசி, காட்டியே முன்போலே எரித்துவாங்கி நல்லபதமறியவென்றால் சலாகைபோடு, மாட்டியதோர் சலாகைமுனை வெளுத்ததானால் மார்க்கமுடன் தானெடுத்து ஆறவைத்து, நாட்டமாய்க் குப்பியைநீ யுடைத்துப்பார்க்கத் தங்கநிறமானசெந்தூரமாமே. 995

பாரப்பா செந்தூரம் பணவெடைத்தில் பக்குவமாய்க் குன்றியிடை கொண்டால்மைந்தா, ஆரப்பா வுனக்கிது சொல்லைப்போறேன் ஆகார தேகம்வச்சிர காயமாகும், தேரப்பா பணவிடைதானே தேனிற்கொண்டால் சிவசிவா மேகமென்ற தெல்லாம்போகும், நேரப்பா ஐவிஷங்கள் குஷ்டரோகம் நிலைநில்லா நீரிழிவு நீங்கிப்போமே. 996

போமடா வுத்திரமுங் கண்டமாலை பொல்லாத குன்மமொடு பாண்டுதீரும், ஏமடா தோஷமொடு காசம்போகும் கழுத்தானமூலமுதலண்டவாதம், நாமடா குதிவாதம் நடுக்குவாதம் சமர்த்தான வாதமதிற் பச்சைவாதம், ஆமடா பித்தமென்ற தெல்லாம்போகும் ஆகார கருவங்க மதிகத்தானே. 997

தானென்ற செந்தூரத் தொழிலுக்கேது தப்பாமல் மாற்றுக்கு வொன்றுபோட்டால், மானென்ற வெள்ளியிலே நூறுமாற்றுமாகுந்தான செம்பதிலே அன்பதாகும், தேனென்றவெள்ளிசெம்பிலிருநூறாகும் தெவிட்டாத குடவனிலே எண்பதாகும், கோனென்ற குருவருளாற் செந்தூரத்தைக் குறிப்புடனேகொண்டவரே குருவாம்பாரே. 998

குருவான சற்குருவைக் காணவேணும் குணமாக நந்திதனைப் பணியவேணும், உருவான வுருவறிந்து வுண்ணவேணும் உண்மையுள்ள சத்திசிவங் காணவேணும், திருவான மலரொளியைப் போற்றவேணும் தெவிட்டாத மதியமுதங் கொள்ளவேணும், கருவான கற்பகத்தைப் பூசையண்ணிச் சதாகாலம் பூரணத்திற் சாகவில்லே. 999

தாம்பிரச்செந்தூரம்.

நிலையென்ற நிலைதனிலே நின்றுகொண்டு நினைவாகக் குருபதத்திற்பூண்டுக்கொண்டு, கொல்லென்ற தாம்பிரச்செந்தூரமண்ணித் துருவுடன் சொன்னதற்கு விபரங்கேளு, தெல்லென்ற துட்டதனை ராவிக்கொண்டு இறமாசப் பழச்சாற்றி லூறப்போட்டு, கல்லென்ற சுண்ணநீர் விட்டுநன்றாய்க் களிம்பறவே கழுவிவிடு கசடுபோச்சே.

போச்சென்று தாம்பூரப் பொடிதானென்று புகழையுள்ள தங்கமொன்று ரசந்தானென்று, சேச்சென்ற காளகமும் வீரமொன்று நிலைத்ததொரு லிங்கமொன்று நாகமொன்று, பாச்சென்ற கல்வமதி லேழும்போட்டுப் பக்குவமாய்ப் பழச்சாற்று லாட்டிநன்றாய், ஆச்சென்று கல்வத்தில் நன்றாயாட்டி ஆகார ரொட்டிப்ப கெந்திகூட்டே. 1001

கூட்டியே பழச்சாறும் பொடிதலையின்சாறும் குணமாக விட்டுநன்றாய் மைபோலாட்டி, ஆட்டியே வழித்தெடுத்துக் சாயப்போட்டு அப்பனே பொடிபண்ணிக் குப்பிக்கேற்றி, காட்டிசயாய் மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து சமர்த்தாக முன்போலே யெரித்துவாங்கு, நாட்டியே ஆறவிட்டு எடுத்துப்பாரு நன்மையுள்ள செந்தூரமதிகந்தானே. 1002

தானென்ற செந்தூரம் பதனம்பண்ணித் தன்மையுடனீசானையும் பூசைசெய்து, தேனென்ற தேனதிலே பணவிடைதான்கொண்டால் தீராத குன்மமுதல் குஷ்டந்தீரும், வானென்ற மேகமொடு கிரந்திதீரும் வகையான பீலிகையு மகோதரமுந்தீரும், ஊனென்ற மூலமுதல் கண்டமாலை உள்மூலம் பிறமூல மொழிந்துபோமே.

மாத்திரை.

ஒழியாம லிருப்பதற்கு மாத்திரைதானென்று உத்தமனே சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க்கேளு, வழியான அயக்காந்தச் செந்தூரமொன்று மார்க்கமுள்ள நாகசெந்தூரமொன்று, தெளியாத தாளக செந்தூரமொன்று நேரானதாம்பிரச் செந்தூரமொன்று, அழியாத வங்கசெந்தூரமொன்று அப்பனே ஐந்துமோ ரிடையாய்வாங்கே.

வாங்கியே கல்வத்திலிட்டுக்கொண்டு மகத்தான முலைப்பாலும் பழத்தின்சாறும், பாங்குடனே ரெண்டுநிறை ஒன்றாய்ச் சேர்த்துப் பக்குவமாய்க் கல்வத்தி லாட்டும்போது, தாங்கியே திரிகடுகு மூன்றுமொன்றாய் சரியிடையாய் செந்தூரந் தன்னிற்சேர்த்து, ஆங்கனே கொண்டேயரைப்பா யாறுநாள்தான் அதின்பிறகு மருந்தாக னிஸ்வாரே 1005

வார்த்துநன்றாய் யாறுநாளரைத்தபின்பு மார்க்கமுடன் வழித்து மாத்திரைகள்செய்து, பார்த்துநன்றாய் நிழலுலர்த்தி வைத்துக்கொண்டு பக்குவமாய்க் குணக்குறிக ளறிந்துகொண்டு, காத்துயிக அனுப்பான மறிந்துசெய்தால் காணுமே லோடிவிடுஞ் சுவாச தோஷம், சாற்றுகிறேன் கலிக்கமொன்று சொல்லக்கேளு நன்மனதாகத் தானறிந்து தனதாய்ப்பிலே. 1006

கலிக்கம்.

தனதான லொம்புடனே திரிகடுகுகூட்டித் தன்மையுள்ள லொ
ம்பதாவுங் கூடச்சேர்த்து, மனதான வாளமொன்று எட்டுக்கொ
ன்று மாட்டுவாய் கல்வத்திற் பழச்சாவிட்டு, உனதான அமிசங்கூ
ட்டி நன்றாயாட்டி ஊமத்தஞ்சாறதனி லரைத்தாளாட்டி, கனதான
கமிறுபோ லுருட்டிமைந்த கற்றில்லா விடம்பார்த்துக் காய
வையே. 1007

வைத்துநன்றாய்க் காய்ந்தபின்பு எடுத்துக்கொண்டு வரிசையு
டன் சொல்லுகிறேனென்றாய்க்கேளு, மைத்தகொரு முலைப்பாலை
இழைத்துதவில் கண்ணிலிடச் சகலகணனிகாறுதேறும், மெய்க்க
சிரத்திக்கிரகனே மாந்திமைமைந்து வேணபடி வயித்தியத்தை யிது
ம்பிச்செய்தால், வைத்தகொரு சாத்தியசாத்தியமென்றும் நன்
றாகத் திருமடா நலமாம்பாரே. 1008

வேறுகலிக்கம்.

பாரப்பா கலிக்கமொன்று சொல்லக்கேளு பக்குவமாய்த் திரி
கடுகு அரிசிகத்தும், சேரப்பா அரிதாரமிந்துப்போடு நிலைவாகரோ
அவைபுருசியாய்த்தாக்கி, காரப்பா பலவாமதை நாலுக்கென்று கரு
வாலை பழச்சாற்றி லரைத்துமைந்த, நேரப்பா கமிறுபோல் திரட்
டிக்கொண்டு சிவசிவா நிழலுலர்த்திப் பதனம்பண்ணே. 1009

பண்ணியதோர் கலிக்கமதைத் திதையமைந்த பக்குவமாய்ச்
சிமிழ்தனிலே பதனம்பண்ணி, உண்ணியேமுலைப்பாலாற் கண்ணில்
தீட்டி உடனே புண்ணாசன்னிமுதல் விஷங்கள்போகும், கண்ணியதோர்
குளிர்காளும் நாடாதேநாடும் கலயில்லை தெத்துசடைப்பு மூறைசபோ
கும், புண்ணியனே மறுவான கலிக்கமப்பா புனிதமுடன் பதனமா
தாக வைத்துப்போற்றே. 1010

போற்றப்பா சிர்தோஷம் கபாலசூலைப் புகைச்சலென்ற கண்
புகைச்சல் காதடைப்பந்தம், பார்த்தப்பா மூக்கடைப்பன் கண்டமாலை
பவுத்திரமேகோதரமுன் குஷ்டங்குன்மம், ஆற்றப்பா போவதற்கு
மருந்தொன்று சொல்வேன் அவைபான சாதிக்காய் சாதிபத்திரி, மாற்றப்
பா மதாமதி விடையமோமம் மகத்தான திரிகடுகு சீனக்கூட்டே.

கூட்டியே சரிபிடையாய் வாங்கிக்கொண்டு குணமாகச் சூரணி
த்து மூப்புச்சேர்த்து, நாட்டியே தேனதிலே கொண்டாலமைக்க
நலமாக நான்சொன்ன வியாதிதீரும், தேட்டிலே யிந்நாலத் தேட
வேணுக் கிறமடப பனிரண்டுநாக்கவேணும், தாட்டிகமாய்க் கற்
பமதைக் கொள்ளவேணுந் தனதான புணர்ச்சை மருவிப்பாரே.

பாரப்பா பூரணமாம் பச்சைபச்சை பகர்ந்த பச்சைதனைப் பதிவாய்ப்பார்க்க, ஆரப்பா அறிவார்கள் காரணம் அம்பரத்தின் றீசனைத்தான் பார்த்தான்காண்பார், நேரப்பா மனதறிவால் தேடிக் கொண்டு தெவிட்டாத பூரணத்தைப் பணிந்தால்மைந்தா, சேரப் பா மதுரரசஞ் சொலிக்கும்பாரு தினமாக அமுதமதைப் பானம் பண்ணே. 1013

காயாதிகற்பமுண்ணும் பக்குவம்.

பண்ணப்பா காயாதி கற்பங்கொள்ளப் பக்குவத்தைச் சொல் லக்குறிகேள் பண்பாய்க்கேளு, விண்ணப்பா ஆகாயத்திலுண்டாகும் விந் துகிற பொருளதனை விரும்பிக்கேளு, கண்ணப்பா அமுதகற்பம் அகாரபீடம் சுழிமுனை பெருமடா பார்த்தவர் காண்பார், உண்ணப் பா அகாரமென்றபொருளைக்கேளு உறுதியுள்ள புத்தியினை யுன் னைத்தானே. 1014

தானென்ற அகாரமடா விந்துவென்று தன்மையுள்ள பிந்துவென்ற தன்மீதாக, கோனென்ற விந்துவின் தன்மையாகச் சொல்லுமடா சுத்தி செய்விதமாம். கோனென்ற குருபதத்தில் மனதையூன்றி நாதமாக சேர்த்து அமுதமுண்ணி, ... க்கும்பகத்தேதின்று ... உறுதியாமே. 1015

ஆமப்பா வுறுதியான அந்தியாக அப்படியே கொண்டுவிட்டு மண் டலந்தான், நாமப்பா வாசித்த சேர்ந்தாக்கிறுசிக நாதமான விதாதிவென்னாம் நாடாதேநாம், போமப்பா கலையதனை நிறையும் பொருளும் பொன்னாத இரோதனையின் மார்க்கமெல்லாம், தாமப்பா சத்திவொளி பிரகாசிக்குந் தவராகப் பொருள்வெளுக்கமைந்தனே.

தானென்ற சிவமென்ற ரெண்டுமொன்று தன்மையுள்ள மனதா க இருந்தவாறும், கோனென்ற குருவென்ற சிவமாகுங் குண மான மனதறிவு பானதாலே, ஆமென்னப் பெண்ணென்ன ரெ ண்டுமொன்று ஆகார மனதடக்கி அறிவிற்சேர்த்து, ... வந்தநாரு விந்ததனைத் தெவிட்டாமற் கொண்டுவர கற்பங் கேளே. 1017

கேளப்பா நவியான அகாரந்தொட்டுக் இருபைப்பு ... உகாரங்கேளு, வாளப்பா உகாரமென்ற அடிதானமூலம் ... மூலமென்று பார்த்தோர் காண்பார், கோளப்பா ... தம்பரந்தன் குருவான மவுனமதைக் கூறப்போமோ, ... தமென்ற சுருகுவாசி மைந்தனே தினந்தோறும் பூசிப்பாயே.

பூசிப்பாய் நாதமென்ற சுருகுவாசிப் ... மும்பண்ணி, சேசிப்பாய் கும்பகத்தில் மனதைநாட்டி ... மனதுறுதியாகக்கொண்டால், ஆசிப்பா வாசிப்பா வழுத்தியே

அமுர்த்திமிகப்பார்க்கையிலேயருளேதோன்றும், வாசிக்குமுயிரான
வகாரந்தன்னை வரிசையுடன் பூசிக்கும் வகையைக்கேளே. 1019

பூசிக்கும்வகை.

சேனப்பா உதையாதி சிவத்தைப்பூசி தெளிதமாய் மதியம
தில் போசனமேசெய்து, நாளப்பா மாலைதனில் உகாரதிட்சை நன்
மையுள்ள சத்தமதையே பூசைபண்ணு, தாளப்பா மூலமுத லாறுதா
ரந் தான்கடந்து மேலான சுழினைக்குள்ளே, ஆளப்பா அண்டபதி 1020
ரண்டமெல்லாம் அரகரா அகாரமுடன் உகாரந்தானே.

தானப்பா உகாரமென்ற சத்திதனைத் தன்மையுடன் மண்டல
மே பூசித்தாக்கால், தேனப்பா அமுர்தரசங் கனிந்தூறும் சிவ
சிவா அமுதரச மந்தமாகும், பேணப்பா உகாரமென்ற அமுத
ரசந்தன்னைப் பிலத்தபுத்தி யறிவதினாற் பேணிப்பார்த்து, ஊணப்
பா மூலமதில் ரேசகமேபண்ணி உட்மெனவே நடுவணையில் பூரகமே 1021
செய்யே

செய்யப்பா நடுவணையில் பூரகமேசெய்து திடமாக மேல்மூல
ஞ்சேர்த்துக்கொண்டு, பையப்பா கும்பகத்திற் பற்றிப்பாரு பருதி
மதி சுடரொளியில் பருகித்தேனில்லு, கையப்பா நடவுவது போலே
மக்காள் கருவான சத்தியையே கருத்தில்வைத்தால், மெய்யப்பா வு
னதுடலம் வெளுத்துப்போச்சு மேதினியிற் சித்தனென்ற பெருமா 1022
ச்சே.

ஆச்சப்பா சித்தனிலே அதிகசித்தன் ஆதியென்ற மூலமதை
யறிந்தாலே, போச்சப்பா நரைதிரையும்மரணமில்லை பொன்போ
லே பூரணமாந் தேகமாச்சு, பாச்சப்பா வாசியையே வாசிகண்டு பக்
குவமாய் மதியையெள்ள ரவியிற்சேரு, காச்சப்பா பஞ்சமுகாக்
கினியிலே கருத்தறவே செடத்தையெள்ளக் காய்ச்சுகாய்ச்சே.

காச்சுதற்கு அக்கினியில் கருவைச்சொன்னேன் கருத்தறவே
சிவபூசை நன்றாய்ச் சொன்னேன், பாச்சுதற்குச் சத்தியுட பூசை
சொன்னேன் பத்தியுடன் பருத்தறியாப் புத்திகொண்டு, மூச்சுதற்
கு முன்னிலைதான் பீடமாகும் முனையான சுழிமுனையே வகாரபீ
டம், பேச்சுதற்குபேசுதற்கு நாவேயில்லை பெருமையுடன் சத்திசிவ 1024
பூசைகேளே.

சத்திசிவபூசை.

கேளப்பா சத்தியென்ற உகாரந்தன்னில் இருமையுள்ள அகா
ரமென்ற சிவத்தைநாட்டி, நாளப்பா தினம்பார்த்து நமசியென்
றேறு நன்றாக சிவசத்தி யொன்றும்பாரு, வாளப்பா உகாரமுடன்
அகாரஞ்சேர்த்து மார்க்கமுடன் நமசியென் றுருவேசெய்து, கோ

ளப்பா வாராது மண்டலமே செய்தால் குடிலமென்ற தேகவச்சிர 1025
காயமாமே.

காயமது பிலத்தாதடா கற்போல்மைந்தா காயாதி பற்பமெ
ன்ற தேகமாச்சு, நேயமுடன் சத்திசிவ பூசையாலே நிலைத்தாதடா
ஐந்தருவும் நீங்காமற்றான், மாயமென்ற மைந்திரையு மாறிப்போ
ச்சு மகத்தானதேகமது வதுத்துப்போச்சு, தேயுமது மதிதானுக் 1026
தேய்ந்துதேய்ந்து திறமான ரவியதுவு மொளியுமாச்சே.

ஆச்சப்பா பரமவெளி கண்கொள்ளாது அகார சோதியிலே
அதிலசோதி, மூச்சப்பா வோடாது முன்பின்னாக முக்கியமுடன்
பன்னிரண்டு மடங்கும்வீட்டில், பாய்ச்சப்பா மூலமென்ற அனலை
தாண்டிப் பக்குவமாய் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி, காய்ச்சப்பா மது
சமுகாக்கினியில்நின்று கருத்துறவே கும்பகத்தில் தீபமேற்றே.

ஏற்றப்பா தீபமது என்னசொல்வேன் ஏகாந்த மனதொரு
ஏகதீபம், போற்றப்பா தாண்டாத தீபந்தன்னைப் புத்தியுடனேதான்
ரூபப் பொருந்திநின்று, சாத்தப்பா சத்திசிவ பூசைபண்ணிக் கமல
மல ரமுதமதைக் கருத்தாய்க்கொண்டு, சாத்தப்பா வாடாத மல
ரைக்கொண்டு தயவான மனோன்மணியைப் பூசைபண்ணே.

மனோன்மணிபூசை.

பண்ணப்பா மனோன்மணியைப்பூசைபண்ணப் பக்குவத்தைச்
சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க்கேளு, நண்ணப்பா அகாரமுடன் மகா
ரங்கூட்டி கலங்காமல் நசிமசியென்றுருவேசெய்து, விண்ணப்பா
தானேத்தி மகாரந்தன்னை மேவினதால் பராபரத்தி மேனிமேவா
னும், கண்ணப்பா மனக்கண்ணாற் கசிந்துபாரு கமலமென்ற ஆயிர 1029
த்தெண்ணிதழ் காண்பாரே.

காணப்பா இதழுதிர்த்து பூசைபண்ணக் கனியுடா அமுதமது
கசிந்துபாயும், பேணப்பா அமுதமதை பூசைபண்ணப் பெரிதான
மனோன்மணிதான் பிரகாசிப்பாள், ஊணப்பா மனோன்மணியின்
பீசங்கேளு உம்மெனவே சிங்கென்று உருவே செய்தால், பேணப
பா மகாரமென்ற அண்டந்தானும் பெரிதான அண்டமது பரம 1030
தாமே.

பரத்தின்பூசை-காயாதிகற்பம்.

ஆமப்பா சத்திசிவ பூசைசொன்னேன் அகார பரத்தினுட
பூசைகேளு, நாமப்பா சொல்லுகிறோம் சத்தியொன்று நலமான
சிவமொன்று பரந்தானென்று, தாமப்பா மூன்றுக்கும் விபரங்கே
ளு சத்தியென்றஉகாரமது காரமாச்சு, காமப்பா சிவமென்ற அகா 1031
ரந்தானும் கருவான விந்துமென்ற சாரமாச்சே.

ஆச்சப்பா மகாரமென்ற யகாரந்தானும் அப்பனே பாமான
அண்டமாச்சு, காச்சப்பா காரமுடன் சாரம்ரெண்டும் கருவாக விக்
க்கிடை மதுமாச்சு, பக்கப்பா கடாமதில் வித்துசேர்த்து பதின
சுத்தெனவிழுந்து பதனாய்ப்பண்ணி, பேச்சப்பா வொண்ணாயிக்கி
அண்டத்தில் வைத்தே டணிகே கல்வமதில் சொருக்கிக்கொள்ளே.

கொண்டப்பா காய்ச்சித் தெளித்ததண்ணீர் கூர்மையுள்ளபூர
சாரமென்ற நீற்றுஞானம், கல்லப்பா வென்றக்கல் அண்டத்தனைக்
கைக்குறையாய் கன்று ஆட்டிடப்பாரு, நல்லப்பா ஆட்டியே பார்க்
குழியதக்கமான மெழுகாகு மண்டந்தானும், செல்லப்பா அண்
டமென்ற மெழுகுதன்னை லிங்கிலே தாவருட்டி வட்டிப்பண்ணே.

பண்ணியபின்னர் அட்டதிலைக் காயப்போட்டு பக்குவமாய்க்
காய்ந்தபின்பு ஆமந்தகேளு, டங்கியே காரோட்டில் வைத்துமை
த்தா உலாக மண்டிலே வதுவாய்ச்செய்து, புன்னலியலே பிராணம்
பூசைசெய்து பலியுடன் சாடையென்ற படத்தைதப்போடு, தன்
விளமையாய் நீரிவது ரூபாய்போலக் சாதநந்தி பணந்தநரு பற் 1034
பத்தாமே.

தானென்ற பற்பமதுக் கேளுதானில்லை நன்மையுள்ளசாற்ப
மிதுக்குமிடோ, ஊனென்ற காந்தத்தின் செந்தூரந்தான் உற்றப்
டா மிதற்குளே குண்டோ ஐயா, கோவென்ற பூபதியு மிதற்கு
மிடோ லொடுதான பார்த்தியை விதற்குமிடோ, தேனென்ற பற் 1035
பமது ஆதிவித்தை லெலிவா காயாதி கற்பமாமே.

ஆமப்பா பற்பமதின் பணவிடைதா னெடுத்து அமுதமென்ற
தேநபிரா அருந்திக்கொள்ள, [illegible] சொல்லுகிறேன் மேல்துறைத்
[illegible]
[illegible] பூ[illegible]செய்து, கா
[illegible] அருமையுள்ள பற்பமதை
மையாக் [illegible] குப்ப[illegible] 1036
[illegible]

பூரணமென்ற மலநாடி ராசக்கொண்டு பூரணத்தைப் பற்றி
மன அறிவாலின்றும், ஏகபூரணமான அறிவாளுமாகும் கிற்கட
கிலே அஷ்டாங்கயோகன்னாளும், பாலையென்ற பரிபாகை பன்
பாய்க்காளும் பக்குவமாய் கற்பூர நிபங்கோனாளும், ஆசையென்ற
நாசிட்கை காலக்கோன்றும் ஆகாச இன்னமொரு கற்பங்கேளே:

பூரணகற்பம்.

கேளப்பா ஆதியென்ற பூரணத்தைப்பற்றிக் இருமையுட னுத
வித்து மொன்றுப்பாக்கி, வாளப்பா பிங்காணிற்பதனம்பண்ணி மக
த்தான மேயிரால் வைத்துக்கொண்டு, கேளப்பா வாரமல் ரவி

பில்லைவக்க குறுகின்றாய் வற்றியபின் மைந்தா மைந்தா, ஆளப்பா யிப்படியே பத்துமுறைகாய்ச்ச அப்பனே கசடற்று நீறிப்போமே.

நீறிப்போ மதுபடியும் பத்துமுறை காய்ச்ச நிச்சயமாய் நீறியது பற்பமாகும், கூறியே நீறினதோர் பற்பந்தன்னைக் குணமாகக் குண்டலியைக் கண்டுபோற்றி, வாரியே பிங்கான்றன் பாணிதன்னில் மார்க்கமுடன் பதனமதாய் வைத்துப்போற்றி, தேறியேமனதறிவால் பூரணத்தைதப்பற்றி சிவசிவா ரேசகபூ ரகமுஞ்செய்யே.

செய்யப்பா கும்பகத்தில் மனதைவைத்து செயமான பற்பமதில் பணவிடைதா னெடுத்து, மெய்யப்பா சொல்லுகிறேன் சற்குருவைப்பற்றி மேலானபற்பமது கொண்டால்மைந்தா, பையப்பா தேகமது வலுத்துப்போகும் பாரதனில்வெகுகோடிகாலம்வாழும், ஐயப்பா வென்றசொல் லகன்றுபோகும் அரகர மவுனமென்ற 1040
அமுதமாமே.

அமுர்தரசகற்பம்.

ஆமப்பா அமுதரச கற்பமொன்று அன்பான புலத்தியனே சொல்லக்கேளு, தாமப்பா அடிமுடியு மொன்றுச்சேர்த்து சமர்த்தாகப் பாண்டத்தி லிட்டுக்கொண்டு, நாமப்பா குழித்தயிலம் நன்றாய்வாங்கி நன்றாகக் குப்பிதனில் பதனம்பண்ணி, காமப்பா ரவிபிசம் பொழுதுதன்னிட்டு கமலமென்ற பிங்கானில் பதனம்பண்ணே.

பண்ணியதோர் தயிலமதைப் பணவிடையெடுத்துப் பத்தியுடனிருபொழுது மண்டலந்தான்கொள்ள, உண்ணியதோர் வியாதியெல்லா மொழிந்துபோகும் உத்தமனே யாக்கைதனில் சட்டைதள்ளும், நன்னயமாய் தேகமதிற் காந்திமீறி ரவிபோல வெளிவீசம் நாட்டஞ்சாணும், புண்ணியனே அமுதரச தேகமாகும் புத்திமிக 1042
வுண்டாகும் புனிதமாமே.

மேருகற்பம்.

ஆமப்பா இன்னமொரு கற்பங்கேளு ஆண்[illegible] புனாதனையைவாங்கி, போமப்பா கல்லுரலி லிருபு[illegible] மைபோலே யிடித்துக்கொண்டு, தாமப்பா [illegible] கொண்டு தப்பாமல் மருதிலைத்தி லிறக்கப்போமே, [illegible] பத்துமுறை யிப்படியேபண்ணி நன்றாகவிருகத்தி யுலர்த்திடாமே.

உலர்த்தின்றாய் முன்போல யிடித்துத்தொண்டு உத்தமனே ரவிமுகத்தில காயப்போடு, சுழித்துமிக நன்றாகக்காய்ந்தபின்பு கருக்காக வுரலிலிட்டு மைபோலாக்கி, ஜெலத்திலிட்டு நன்றாகக் கரைத்தாரீயுக் தெளியவைத்துத் தெளிவிறுத்தி ஜலத்தைதவாறு, பிலத்தடளிப் படிபத்து முறைபின்ன பெணியே ரவிமுகத்தில் காயப் 1044
போடே.

யில்வைக்க குறுகிநின்றாய் வற்றியபின் மைந்தா மைந்தா, ஆளப்பா யிப்படியே பத்துமுறைகாய்ச்ச அப்பனே கசடற்று நீறிப்போமே.

நீறிப்போ மறுபடியும் பத்துமுறை காய்ச்ச நிச்சயமாய் நீறியது பற்பமாகும், கூறியே நீறினதோர் பற்பந்தன்னைக் குணமாகக் குண்டலியைக் கண்டுபோற்றி, வாரியே யிங்காந்தன் பாணிதன்னில் மார்க்கமுடன் பதனமதாய் வைத்துப்போற்றி, தேறியேமனதறிவால் பூரணத்தைப்பற்றி சிவசிவா ரேசகபூ ரகமுஞ்செய்யே.

செய்யப்பா கும்பகத்தில் மனதைவைத்து செயமான பற்பமதில் பணவிடைதா னெடுத்து, மெய்யப்பா சொல்லுகிறேன் சற்குருவைப்பற்றி மேலானபற்பமது கொண்டால்மைந்தா, வையப்பா தேகமது வலுத்துப்போகும் பாரதனில்வெகுகோடிகாலம்வாழும், ஐயப்பா வென்றசொல் லகன்றுபோகும் ஆகாச மவுனமென்ற அமுதமாமே. 1040

அமுர்தரசகற்பம்.

ஆமப்பா அமுதரச கற்பமொன்று அன்பான புலத்தியனே சொல்லக்கேளு, தாமப்பா அடிமுடியு மொன்றாய்ச்சேர்த்து சமர்த்தாகப் பாண்டத்தி லிட்டுக்கொண்டு, நாமப்பா குழித்தயிலம் நன்றாய்வாங்கி நன்றாகக் குப்பிதனில் பதனம்பண்ணி, காமப்பா ரவிபிசம் பொழுதுதன்னிலிட்டு கமலமென்ற பீங்கானில் பதனம்பண்ணே.

பண்ணியதோர் தயிலமதைப் பணவிடையெடுத்துப் பத்திபுடனிருபொழுது மண்டலந்தான்கொள்ள, உண்ணியதோர் வியாதியெல்லா மொழிந்துபோகும் உத்தமனே யாக்கைதனில் சட்டைதள்ளும், நன்னயமாய் தேகமதிற் காந்திமீறி ரவிபோல வெளிவீசும் நாட்டங்காணும், புண்ணியனே அமுதரச தேகமாகும் புத்திமிக வுண்டாகும் புனிதமாமே. 1042

மேருகற்பம்.

ஆமப்பா இன்னமொரு கற்பங்கேளு ஆண்[illegible] யைவாங்கி, போமப்பா கல்லுரலி லிருபத்[illegible] மைபோலே யிடித்துக்கொண்டு, தாமப்பா [illegible] கொண்டு தப்பாமல் மறுதினத்தில் இடித்துப்போடு, காமப்பா பத்துமுறை யிப்படியேபண்ணி நன்றாகவுலர்த்தி யுலர்த்திடாயே.

உலர்த்திநன்றாய் முன்போல யிடித்துத்தோண்டி உத்தமனே ரவிமுகத்தில காயப்போடு, சுழித்துமிக நன்றாகக்காய்ந்தபின்பு சலுக்கைக வரிலிட்டு மைபோலாக்கி, ஜெலத்திலிட்டு நன்றாகக் கரைத்துநீயுந் தெளியவைத்துத் தெளிவிறுத்தி ஜலத்தைவாரு, பிலத்துடனிப் படியாக முறைபண்ண வேணியே ரவிமுகத்தில் காயப்போடே. 1044

யில்வைக்க குறுகின்றாய் வற்றியபின் மைந்த மைந்தா, ஆளப்பா யிப்படியே பத்துமுறைகாய்ச்ச அப்பனே சுசடற்று நீறிப்போமே.

நீறிப்போம றுபடியும் பத்துமுறை காய்ச்ச நிச்சயமாய் நீறியது பற்பமாகும், கூறியே நீறினதோர் பற்பந்தன்னைக் குணமாகக் குண்டலியைக் கண்டுபோற்றி, வாரியே பீங்கான்றன் பாணிதன்னில் மார்க்கமுடன் பதனமதாய் வைத்துப்போற்றி, தேறியேமனதுறிவால் பூரணத்தைப்பற்றி சிவசிவா ரேசகபூ ரகமுஞ்செய்யே.

செய்யப்பா கும்பகத்தில் மனதைவைத்து செயமான பற்பமதில் பணவிடைதா னெடுத்து, மெய்யப்பா சொல்லுகிறேன் சற்குருவைப்பற்றி மேலானபற்பமது கொண்டால்மைந்தா, பையப்பா தேகமது வலுத்துப்போகும் பாரதனில்வெகுகோடிகாலம்வாழும், ஐயப்பா வென்றசொல் லகன்றுபோகும் அரகரா மவுனமென்ற 1040
அமுதமாமே.

அமுர்தரசகற்பம்.

ஆமப்பா அமுதரச கற்பமொன்று அன்பான புலத்தியனே சொல்லக்கேளு, தாமப்பா அடிமுடியு மொன்றாச்சேர்த்து சமர்த்தாகப் பாண்டத்தி லிட்டுக்கொண்டு, நாமப்பா குழித்தயிலம் நன்றாய்வாங்கி நன்றாகக் குப்பிதனில் பதனம்பண்ணி, காமப்பா ரவிபிசம் பொழுந்துள்ளிட்டு கமலமென்ற பீங்கானில் பதனம்பண்ணே.

பண்ணியதோர் தயிலமதைப் பணவிடையெடுத்துப் பத்தியுடனிருபொழுது மண்டலந்தான்கொள்ள, உண்ணியதோர் வியாதியல்லா மொழிந்துபோகும் உத்தமனே யாக்கைதனில் சட்டைதள்ளும், நன்னயமாய் தேகமதிற் காந்திமீறி ரவிபோல வெளிவிசும்பாட்டஞ்சாணும், புண்ணியனே அமுதரச தேகமாகும் புத்திமிக 1042
வுண்டாகும் புனிதமாமே.

மேருகற்பம்.

ஆமப்பா இன்னமொரு கற்பங்கேளு ஆண்டேயாறு புனாதனையைவாங்கி, போமப்பா கல்லுரலி லிருப்புக்கெனால் பத்தியுடன் மைபோலே யிடித்துக்கொண்டு, தாமப்பா [illegible] கொண்டு தப்பாமல் மருதினைத்தி லிதத்துப்போடு, [illegible] பத்துமுறை யிப்படியேபண்ணி நன்றாகவிருகத்தி லுலர்த்திடாமே.

உலர்த்தினன்றாய் முன்போல யிடித்துத்தோண்டி உத்தமனே ரவிமுகத்தில காயப்போடு, சுழித்தயிலநன்றாகக்காய்ச்சியின்பு சுருக்காக வுளிவிட்டு மைபோலாக்கி, ஜெலத்திலிட்டு நன்றாகக் கரைத்துநீயுந் தெளியவைத்துத் தெளிவிறுத்தி ஜலத்தைவாரு, மிஞ்சுடனிப் படிபத்து முறைபண்ண வேணியே ரவிமுகத்தில் காயப் 1044
போடே.

போட்டுநன்று யுலர்த்திமிகக் காய்ந்ததானால் புனிதமுடன்
மாப்போலே யிடித்துக்கொண்டு, நாட்டமுடன் வடிகட்டி மேருக்
கேற்றி நடராஜர் சக்கரத்தை நன்றாய்க்கீறி, நாட்டிகமா யதின்மே
லே மேருவைத்து சமர்த்தாக ஈசானம் பூசைபண்ணி, வாட்டமில்
லா மலமொளியில் மனதைவைத்து மகத்தான மேருவைநீ பதனம் 1045
பண்ணே.

பதனமதாய் மேருவைநீ வைத்துப்போற்றி பாரபாமாங் கே
சாத்தில மனதைவைத்து, சதமாகரேசகபூரகமும்பண்ணி தன்மை
புடன் கும்பகத்திற் சார்ந்துநின்று, மிதமாகப்பணவிடைநா ளெடு
த்துமைந்தா மிஞ்சாமல் தண்ணீரிற் கொண்டாயானால், அதமான
தேகர்தா வச்சிரம் போலாம் அப்பனே மண்டலத்திற் சட்டை 1046
போமே

போமப்பா நரைதிரையு மொழிந்துபோகும் பொன்போலே
தேகமுமாய் புத்தியுண்டாம், தாமப்பா போகுதயென்ன சொல்லஞ்
போறேன் தயவாகப் போதைவெகு தன்மையாகும், தாமப்பா வா
சியது அடங்கும் வீட்டில் தானென்ற பேர்போச்சு அரந்தானுச்ச
ஆமப்பா ஆறுவகை யேறுதற்கு ஆகாரவாசியது அடங்கும்பாரோ'.

பாரப்பா வாசிபன்னி ரண்டுக்காலும் பக்குவமாயுள்ளடங்கிப்
பணியுமப்பா, கோப்பா சுழிமுனையுந் அலக்கமாகும் செறியுடனே
கற்பூரதீபம்வீசும், தேரப்பா நிமதில் திகழுகேறி சிவசிவா பூரணை
த்தைத் தினமும்நோக்கி, காரப்பா ஆயிரத்தெண் ணிதழைப்பற்றி 1048
கசிந்துவரு மமுதமது கசிந்துகொள்ளே.

கொள்ளப்பா ஞானத்தைத் தினமும் கொண்டால் கொடிதா
ன அமிர்தத்தின் குடிலம்போகும், அல்லப்பா சொல்லுவேனை மன்
டலமூன்றானால் அப்பனே வயதுமா யிரமுமாகும், நலைப்பா வரு
ஷமது கொண்டால்மைந்தா நலமானவயதுபதி னாயிரந்தான், சொ
ல்லப்பா மனந்தேறி சதாகாலங்கொள்ள சிவசிவா வயதுசொல்ல 1049
முடியாதென்னே.

எண்ணவே சூரணத்தைத் தயிலத்தோடே ஏகமா யொன்றாக்
கிப் பதனம்பண்ணி, முன்னவனைத் தான்பணிந்து பணவிடைதான்
கொள்ள முதுமையுள்ள தேகமது வாலைவயதாகும், உண்ணையிலே
சுழிமுனையில் மனதைவைத்து உம்மெனவே கும்பித்து ரேசகமே
பண்ணி, நன்மையமாய்ப் பூரணத்தைப் பூரகமேசெய்ய நனிமதாய் 1050
தேகவச்சிரக் காயமாமே.

ஆமப்பா தேகவச்சிரக் காயமாகும் அப்பனே ஆதியந்தமறை
விற்காட்டும், தாமப்பா சௌவுனச தேகமாகுஞ் சதாசிவ மாய்ப்
பூரணத்தைச் சார்ந்திற்கும், போமப்பா அண்டவரை உயர்த்துக்

கும் போக்கான அஷ்டமா சித்தமாகும், நாமப்பா சொல்லுகிறே
பின்னமொன்று நலமான வல்லாரைச் சூரணத்தைக்கேளே.

வல்லாரைசூரணம்.

கேளப்பா வல்லாரைச் செடிபூண்டல்ல தெனிதமுள்ள திங்க
ளிலே ஆறுந்திங்கள், நாளப்பா தினம்பார்த்து வல்லாரை வாங்க
நாமொன்று சொல்லுகிறோம் நன்றாய்க்கேளு, ஆளப்பா வெல்லம
தில் ரவிபிசனுசேர்த்து அப்பனே பிசைந்துருட்டி பன்பாய்க்கொ
ள்ளு, வாளப்பா விதனமின்றி வல்லாரைவாங்கி மைந்தனே சவிழு
சுத்தி உலர்த்திடவே. 1052

உலர்த்திமிக நன்றாக வாலில்தாக்கி வுத்தமனே தானிடித்துத்
தூளதாக்கி, கல்வத்தில்மிகத் தான்போட்டுக் காடிவார்த்துக் கரை
த்துநன்றாய் ரவிமுகத்திற் காயப்போட்டு, செலத்தில்மிக வூறினன்
றாய்க் காய்ந்தபின்பு சிவசிவா மறுபடியுங் காடிவார்த்து, பிலத்து
டனே யிப்படியே பத்துமுறை காய்ந்தால் பிசகாது வல்லாரைக்
குயிர்தானுச்சே. 1053

வல்லாரைமெழுகு.

ஆச்சப்பா சத்திசெய்த வல்லாரைவாங்கி அப்பனே யிடித்து
வச்சிரகாயம்பண்ணி, பாய்ச்சப்பா பிஞ்சுகனி விட்டுக்கொண்டு பக்
குவமாய்ப் பழச்சாறுந் தேனுமிட்டு, காய்ச்சப்பா பிசைந்துரவி
முகத்தில்வைக்கக் கருவான மெழுகாகு மஞ்சாளில், பேச்சப்பா
பேசதற்குநாவுமுண்டோ பேணியேபாணிதனில் பதனம்பண்ணே.

பண்ணியபின்தார் மெழுகுகண்ணில் பணவிடைதானெடுத்து பா
மான குருபதத்தைப் பணிந்துபோற்றி, உண்ணியேமூலமதில் மன
தைவைத்து ஓமெனவே பொருமனதாய்க் கொண்டால் மைந்தா,
கண்ணிமைக்குள் மூலமென்ற வன்னிமீறிக் காட்டுமடா கற்பூரதீபந்
தன்னை, செகவிளர் தீபமதைக் கண்டால் மைந்தா தேகசித்தி
யோகசித்தி ஞானமாமே. 1055

ஆமப்பா ஞானமென்றால் மெய்ஞ்ஞானமாகும் அப்பனே மெ
ய்ஞ்ஞானங் காணவென்றால், நாமப்பாசொல்லுகிறோம் நினைவாய்க்
கேளு நலமான சரியையிலே நின்றுதேறி, தாமப்பா கிரியையிலே
சார்ந்துகொண்டு தயவான மனதோடே யிருந்தாயாகில், காமப்
பால் காணாப்பால் ரெண்டுங்கண்டால் கயிலாச சற்குருவும் வருவார்
பாரே. 1056

வருவார்கள் வெகுவிதமாய்மனதுகாண மைந்தனே பெரியோ
ரைத் தெண்டம்பண்ணி, பருவமுடனவர்பதத்தைப் பணிந்துகொ
ண்டு பக்குவமாய் மனதுருக நடந்தாயாகில், குருவான சற்குருவந்
தாண்டுகொண்டு குணம்பார்க்க வுன்னிடத்தி லிருப்பாரையா

போட்டுநன்று யுலர்த்திமிகக் காய்ந்ததானால் புனிதமுடன்
மாப்போலே யிடித்துக்கொண்டு, நாட்டமுடன் வடிகட்டி மேருக்
கேற்றி நடராஜர் சக்கரத்தை நன்றாய்க்கீறி, தாட்டிகமா யதின்மே
லே மேருவைத்து சமர்த்தாக ஈசானம் பூசைபண்ணி, வாட்டமில்
லா மலமொளியில் மனதைவைத்து மகத்தான மேருவைநீ பதனம் 1045
பண்ணே.

பதனமதாய் மேருவைநீ வைத்துப்போற்றி பரபரமாங் கே
சரத்தில் மனதைவைத்து, சதமாகரேசகபூ ரகமும்பண்ணி தன்மை
யுடன் கும்பகத்திற் சார்ந்துநின்று, பிதமாகப்பனைவிடைநா னெடு
த்தமைந்தா மிஞ்சாமல் தண்ணீரிற் கொண்டாயானால், அதமான
தேகமது வச்சிரம் போலாம் அப்பனே மண்டலத்திற் சட்டை 1046
போமே

போமப்பா நரைதிரையு மொழிந்துபோகும் பொன்போலே
தேகமுமாய் புத்தியுண்டாம், தாமப்பா போவதென்ன சொல்லஞ்
போறேன் தயவாகப் போவதெல்லாந் தன்மையாகும், தாமப்பா வா
சியது அடங்கும் வீட்டில் தானென்ற பேர்போச்சு அந்தானுச்சு
ஆமப்பா ஆறுவகை வேறதற்கு ஆதாரவாசியது அடங்கும்பாரே.

பாரப்பா வாசிபன்னி ரண்டுநாளும் பக்குவமாயுள்ளடங்கிப்
பணியுமப்பா, சேரப்பா சுழிமுனையு மலக்கமாகும் நெறியுடனே
கற்பூரதீபம்வீசும், நேரப்பா நிமலத்தில் நின்றுதேறி சிவசிவா பூரண
த்தைத் தினமும்நோக்கி, காரப்பா ஆயிரத்தெண் ணிதழைப்பற்றி 1048
கசிந்துவரு மமுதமது கசிந்துகொள்ளே.

கொள்ளப்பா ஞானத்தைத் தினமும் கொண்டால் கொமதா
னைஅவமிருத்தின் குடிலம்போகும், அல்லப்பா சொல்லுவேனை மன்
டலமூன்றானால் அப்பனே வயதுமா யிரமுமாகும், நலைப்பா வரு
ஷமது கொண்டால்மைந்தா நலமானவயதுபதி னாயிரந்தான், சொ
ல்லப்பா மனந்தேறி சதாகாலங்கொள்ள சிவசிவா வயதுசொல்ல 1049
முடியாதென்னே.

எண்ணவே ஞானத்தைத் தயிலத்தோடே ஏகமா யொன்றுக்
கிப் பதனம்பண்ணி, முன்னவினைத் தான்பணிந்து பணவிடைதான்
கொள்ளு முதுமையுள்ள தேகமது வாலவயதாகும், உன்னையிலே
சுழிமுனையில் மனதைவைத்து உம்மெனவே கும்பித்து ரேசகமே
பண்ணி, நன்னயமாய்ப் பூரணத்தைப் பூரகமேசெய்ய நளினமதாய் 1050
தேகவச்சிரக் காயமாமே.

ஆமப்பா தேகவச்சிரக் காயமாகும் அப்பனே ஆதியந்தமறை
விற்காட்டும், தாமப்பா செவ்வனாக தேகமாகுஞ் சதாசிவ மாய்ப்
பூரணத்தைச் சார்ந்திருக்கும், போமப்பா அண்டவரை உயரத்தூக்

கும் போக்கான அஷ்டமா சித்துமாகும், நாமப்பா சொல்லுகிறோ
மின்னமொன்று நலமான வல்லாரைச் சூரணந்தனைக்கேளே.

வல்லாரைசூரணம்.

கேளப்பா வல்லாரைச் செடிபூண்டல்ல கெணிதமுள்ள திங்க
ளிலே ஆறுதிங்கள், நாளப்பா தினம்பார்த்து வல்லாரை வாங்க
நாமொன்று சொல்லுகிறோம் நன்றாய்க்கேளு, ஆளப்பா வெல்லம
தில் ரவிபிசகுசேர்த்து அப்பனே பிசைந்துருட்டி பன்பாய்க்கொ
ள்ளு, வாளப்பா விதனமின்றி வல்லாரைவாங்கி மைந்தனே ரவிமு 1052
கத்தி லுலர்த்திடாயே.

உலர்த்திமிக நன்றாக வாலில்தாக்கி வத்தமனே தானிடித்துத்
தூளதாக்கி, கல்வத்தில்மிகத் தான்போட்டுக் காடிவார்த்துக் கனா
த்தானன்றாய் ரவிமுகத்திற் காயப்போட்டு, செலத்தில்மிக ஊறினன்
றாய்க் காய்ந்தபின்பு சிவசிவா மறுபடியுங் காடிவார்த்து, பிலத்து
டனே யிப்படியே பத்துமுறை காய்ந்தால் பிசகாது வல்லாரைக் 1053
குயிர்தானுச்சே.

வல்லாரைமெழுகு.

ஆச்சப்பா சத்திசெய்த வல்லாரைவாங்கி அப்பனே யிடித்து
வச்சிரகாயம்பண்ணி, பாய்ச்சப்பா பீங்கானி லிட்டுக்கொண்டு பக்
குவமாய்ப் பழச்சாறுந் தேனும்விட்டு, காய்ச்சப்பா பிசைந்துரவி
முகத்தில்வைக்கக் கருவான மெழுகாகு மஞ்சாநாளில், பேச்சப்பா
பேசுதற்கு நாவுமுண்டோ பேணியேபரணிதனில் பதனம்பண்ணே.

பண்ணியபின் தான் மெழுகுகண்ணில் பணவிடைதானெடுத்து பா
மான குருபதத்தைப் பணிந்துபோற்றி, உண்ணியேமூலமதின் மன
தைவைத்து ஓமெனவே பொருமனதாய்க் கொண்டால் மைந்தா,
கண்ணிமைக்குள் மூலமென்ற வன்னிமீறிக் காட்டுமடா கற்பூரதீபந்
தன்னை, செகனிவளர் தீபமதைக் கண்டால் மைந்தா தேகசித்தி 1055
யோகசித்தி ஞானமாமே.

ஆமப்பா ஞானமென்றால் மெய்ஞ்ஞானமாகும் அப்பனே மெ
ய்ஞ்ஞானங் காணவென்றால், நாமப்பாசொல்லுகிறோம் நினைவாய்க்
கேளு நலமான சரியையிலே நின்றுதேறி, தாமப்பா கிரியையிலே
சார்ந்துகொண்டு தயவான மனதோடே யிருந்தாயாகில், காமப்
பால் காணப்பால் ரெண்டுங்கண்டால் கயிலாச சற்குருவும் வருவார் 1056
பாரே.

வருவார்கள் வெகுவிதமாய்மனதுகாண மைந்தனே பெரியோ
ரைத் தெண்டம்பண்ணி, குருவுட னவர்பதத்தைப் பணிந்துகொ
ண்டு பக்குவமாய் மனதுருக நடந்தாயாகில், குருவான சற்குருவுந்
தாண்டுகொண்டு குணம்பார்க்க வுன்னிடத்தி லிருப்பாரையா

லைத் தவமையதியடைந்துகொண்டால் காட்டுவாரதியர்கள் கருணை
த்தாலே. 1057

அகஸ்தியர் தன்வரலாறுரைத்தல்.

அருனை நான்பெற்ற பேரைக்கேளு சத்தியமாய் மெருவுக்குத்
தென்புறத்தில், தேனுனை சமொழி அருவியாயுஞ் சென்டோர்
அருவிகளைக் கருவிலேதான், கோனுனை பிரமகுல ராஜயோகி குரு
வான சற்குருவா மாதியானை, மானுனை மவுனசமவுனமான மந்
தான பிரமகுல வேதியோனே. 1058

வேதியனைக் காக்குருமுன்னே மனத்தான்தேறி விரும்பியேக்
கற்பமதை யெடுக்கொண்டு, ஆதியிலே பிறந்தாட [illegible]
அத்திடமா [illegible] அறிவார்க்கு, நீதியுடன் [illegible]
[illegible] இருக்கும்போ, சோதியொடு [illegible]
[illegible] சொல்லிடிய வேறுமொனை அடுத்தேன
பாதே. 1059

பாதப்பா ஆதித்தாயிடஞ் சென்றேனப்போ பரிவாக எங்குரு
வும் வாவாவென்றார், நோப்பா நின்றுருகுவாலனாதம் தெஞ்சாரக்
கேட்டவுடன் கேர்மையாக, பாப்பா மனமெழுந்தப் பணிந்தேனப்
போ மனமகிழ்ந்து அருளெங்கே யிருந்திக்கொண்டு, தோப்பா தா
திடவா மைப்பதற்கு திடசத்தி செய்தவொரு இரக்கைதக்கேனே.

திறமாகப் பஞ்சகனை திட்சையாலே. தீர்க்கமா யெக்கியங்களி
வளர்த்தாளையா, உறுமாக எக்கியம்வளர் குண்டந்தன்னில் உறுதி
யுடன் குடபுமான் ஆவைதிந்தனையா, பாமானகும்பமதி லிடியென்
றன்னை பாவென்றார் சொன்னவுடன் பாய்ந்தேனப்போ, திறமாக
கும்பமது வாலையாச்சு நீதியுள வாலையடா கும்பமென்றே.

பென்னுனை கும்பேஸ்வரிக்கும்பிள்ளை பேர்பெற்ற எக்கியவே
தியர்க்குமபிள்ளை, கண்ணுனை மணிபோலே பெலிவளர்த்தக் கரு
ணை அருள்மொளிர் திட்டிமைந்தா, தன்னுனை சிதெனன்றே மு
யித்தானையா தனைமயுடனன்வாங்கிக் கொண்டேனப்போ, பன்
னுனை சிதெவெருகன்மையென்று பாவித்தார்பராமனாதிதானே.

ஆதியிலே ஆதிதனை யறிந்தேனப்போ அகார பிரமவித்க்
கூட்டமாச்சு, சோதியெனு மாலையனுங் காணுநாதன் சுருதியுள்ள
விதையுக்குச் சொன்னேன்கூட்டம், நீதியிலே போதகிரி தன்னிற்சொ
ன்ன [illegible] திவுதல குமஸ்மனை அடுதியாக, பாதிமதி யணியுமான் தே
விபா தம் பதம்பிடித்து மனதறிவிலமர்ந்திருந்தேனே. 1063

அமர்ந்தவொரு கல்லானை யறியமாட்டார் அப்பனே ஆதியெ
ன்றழிவுண்டங்காணுர், சுமந்தவொரு கேசரிபோல்திரிவாரையா சொ
ல்லுகிறேன் விண்டவிதத்தை யண்டஞ்சாக, நமந்தகளிச் சன்னமடா

கத்திகத்தி நாதனுர்விக்குமுறை நவில்வாயையா, சமைக்கவெதாரு வெண்ணீரற் கொல்லுங்கொல்லுந் தன்மையுள்ள விந்தையடா காயமாச்சே. 1064

சாரமென்றுங் காரமென்றும் வழலையென்றுந் தன்மையுடன் சொல்லுவார் தன்மையானோர், பூரமென்றும் வீரமென்றும் புவிபேசார் புகழ்பெரியகல்லாரமதத்தைக்காணூர், காரமென்ற அண்டமதைக் காணமாட்டார் கருவான சாரமென்ற முலக்காணூர், வீரமென்ற வீரமது அஞ்சாங்காரச்சல் விசையான கம்பியுப்பு ஆகுந்தானே. 1065

ஆதியென்று மத்திமென்று மடிமுடிதானப்பா அப்பனே ஆதியது அடிமுடியிற்சேர்ந்து, குதியென்ற அடியெடுக்கும் கும்பச்சொன்னேன் கொள்வதற்குச் சலமுண்டு முடிதான்போச்சு, பதியென்ற முடிப்பானு லடிகண்டேனது பார்மகனே அடிமுடியு மாதியந்தம், மதியென்ற பருதிமதி யடியவேண்டி மக்களே சடசந்தாரஞ்சித்திபண்ணே. 1066

சித்தித்தால் சிவன்வேறேபுண்டோஐயா தேகசித்தியில்லாமல் சிவன்வேறுண்டு, முத்திகொண்ட கெதிஞானிலே கும்பமுனியென்று முக்கியமா யைக்கியத்தில கும்பகத்திற்பாய்ந்து, பத்திகொண்டுவந்ததினால் கும்பமுனியென்றும் பதிவான பொதிகைமுனி அகத்தீசரென்றும், புத்தியுள்ள தெட்சணமூர்த்திமுனியென்றும் போதமிகவுண்டாகும் பூரணமேயாமே. 1067

பாரப்பா வல்லாரையார்தான்காண்பார் பக்குவமாய்க் குருசொல்லக் காணவேணும், கோப்பா குருவுரைத்துக் கண்டாலுந்தான் நினைவாக மனதறுதியாகவேணும், காப்பா மனதுறுதியானுலுந்தான் சைபாகஞ் செய்பாகங் காணவேணும், ஆப்பா வாருலுங் குருவில்லாவித்தை அகத்தியர்தா னகத்தியர்தா ஞாலெண்டேனே. 1068

நவநீதவெண்ணெய்.

எண்ணப்பா புலத்தியனே நவநீதவெண்ணெய் இன்பமுடன் சொல்லுகிறேனன்றாய்க்கேளு, நண்ணப்பா நவக்கிரகம் ஒன்பதுக்குங் குருவாய்நாடிநின்ற அனுக்கிரகமார்தான்காண்பார், விண்ணப்பா ஆகாசமார்தான்காண்பார் வீரமான மவுனமடா அண்டக்கூறு, தண்ணப்பா தன்னிலையைத் தானேகண்டு தயவான வீரமடா இன்னந்தானே. 1069

தானென்ற அண்டமடா பூமிதாதக் கருவான பூரணமாய்நாதவிந்து, நானென்ற ஆணவத்தா லிரண்டுமொன்றாய் நன்மையுடன் கூடினதைக் காணப்போமோ, கோனென்ற குருவருளாற் கண்டு

கொண்டு ஞானமான பதிபதிக்க குருவைப்போற்றி, தேனென்றபூ
ணமாகு சோதிதன்னில் இனிலை செல்வதுசொல்லி அண்டமா 1070
க்கே.

அண்டமெழுகு.

வாங்கப்பா அண்டமது வாங்குதற்கு வளமையொன்று சொல்
லுகிறேன் மைந்தகேளு, பாங்குபெற ஜெனித்ததொரு பதினொ
நாள் பகமையுடன் கொண்டுவைத்து பதனமாற்றி, இக்கால நீக்கெ
ல்லாஞ் சுத்திபண்ணி திருவான மூப்பூவும் விரம்பூசம், சாங்கமாய்
வகைக்குவொரு பலமாய்வாங்கிச் சமரசமாய்க் கலவமதிற் சாத்தி 1071
டாயே.

சாத்தியே குருபாதத் தியானம்பண்ணித் தருவான செயநீ
ரை விட்டேமைந்தா, போற்றியே மெழுகுபோ லரைத்துக்கொண்டு
புதுமையுள்ள அண்டமதிற் கவசம்பண்ணி, தேற்றியே பானையமை
யுப்பைக்கொட்டி திருவான அண்டமதை யதின்மேல்வைத்து, வா
ழ்த்தியே யுப்பையமிக நிரம்பக்கொட்டி வரிசையுடன் மேல்மூடிச்சீலை 1072
செய்யே.

செய்யப்பா சற்குருவைப் பணிந்துபோற்றித் திடமாகக் குழி
வெட்டி சமாதிவைத்து, வையப்பாகேசரியி னெருவைக்கொட்டிப்
பாங்காக மேல்மூடி மண்ணிறுத்திசெய்து, மெய்யப்பா அதின்மேலே
விருத்தாமீயும் மேன்மையாய்ச் செபதபங்கள் செய்துமைந்தா, கை
யப்பா தவாமல் மண்டலமேசென்று கருத்துறவே ஈசானம் பூசை 1073
பண்ணே.

பண்ணப்பா இப்பூசை குருவின்பூசை பண்பாகச் செய்தபின்
புபதனமாக, விண்ணப்பா விறக்கெரண்டத்தன்னை விரும்பியே
யெடுத்தப்பா என்னசொல்வேன், பொன்னப்பா மென்மெழுகு
போலமைந்த புதுமையுள்ள அண்டமது மெழுகாய் நிற்கும், நன்
னப்பா மெழுகெடுத்துப் பதனமாக நாடியே பாணிதன்னில் வை 1074
த்துக்கேளே.

கேளப்பா தேகமது சுத்திபண்ணிக் கிருமையுட னாத்மாவைப்
பூசைபண்ணி, மேலப்பா மவுனமதை மனதிற்கொண்டு மேன்மை
யுள்ள குருபதத்தை விரும்பிமைந்தா, ஆளப்பா மூலவன்னி கனலை
த்தூண்டி அரகரா ரேசகபூரகமும்பண்ணி, நாளப்பா கும்பகத்தில்
தாழ்த்துக்கொண்டு தன்மையுடன் மேருசக்கரத்தைச் செய்யே.

செய்தவொரு சக்கரத்தை நன்றாய்க்கீறித் திறமாகப் பாணித
னை யதன்மேல்வைத்து, மெய்யான சட்டிதனை யுலைவைக்கண்டு மே
லான அண்டமதின் மெழுகிலப்பா, கையாடப் பணவிடைதா னெடு
த்துநல்ல கண்ணெறிமையின் னெறிக்குள் கருதிப்பார்த்து, ஐயா

கொள் மெழுகுதனைப் பூசைபண்ணி அப்பனே தேகமது கட்டிப் போச்சே. 1076

போச்சென்று விடுகாதே நயினைக்கொண்டு பூரணத்தைப்பற்றி மனதறிவில்நில்லு, எச்சென்றதனைத் திரைக சொன்னதென்னவென் இப ல்பாக நரைகளெல்லா முதிர்ந்துபோச்சு, பேச்சென்ற திரைகளது கட்டைபோலே பெண்ணிபே திரைகளெல்லாம் சுழன்றுபோச்சு, மூச் சென்ற தேகமது வாலைபக்க அசுரர் யவினாத் தேகமாச்சே.

தேகமென்ற ஆதிதனைப் பூசைபண்ணக் கெலிகோ ஆண்டோ ண்டில் கெவுனமாகும், பாகமுடன் ரெண்டாண்டு கட்டிதாம் பலிக்குமடா மூன்றாண்டில் பாண்மையிகது, ஆகமுட னண்டவகை ஒளிதான்தோற்றும் அப்பனே நாலாண்டில் அதிசயங்களுண்டாம், தா கமுடன் நாலாண்டிலேசித்தொல்லைத் தாணிதனிற் சற்குருவாய்த் தானு வாயே. 1078

தானவனும் தின்றதிலே தாவனதோற்றும் தன்மையுள்ள பூர ணமே சித்தியாகும், கானவா மூலமுத வெருதாரம் சமிளைகத் திரு நடனங் கண்ணிறகாட்டும், பேனவே வாசியது கிசானதுபா வின காத வாசியது வுறுதியாகும், தொனவே அஞ்சமுத எதிமாதுன் சொல்லுகிறேன் முத்தமொனந் தேகமாச்சே. 1079

தேகமென்ற செடமறியா மாந்தர்மெத்த செய்வினைகள் தீராத திருடர்மெத்த, போகமென்ற போகமிலே மதியார்மெத்த ஒண்டவி டங் கலையறிந்து வொண்டார்மெத்த, பாகமென்ற கலையறியாப் பழுதர்மெத்தப் பாமறியாச் குருவறியார் பரிக்கிமெத்த, ஆகமெ ன்ற பொருளறியா ருலகத்துள்ளே அம்பரத்தை யறியாம லைறி ளேர. 1080

அறிஞர் வேதமதைக் கசனுமற்றுன் அப்பனே கவியானீ மொழியைப்பார்த்து, குறிஞர் குரலிர்த கூறுமற்றுன் குழம் பர்வெகு வேடமதைக் குருமாய்ப்போட்டு, தனமுனார் தபக்கிசி தன்னைக்காணார் சத்திசிவ ரூபதத்தின் தன்மைகாணார், மலா றிந்து மலரிலுட வாசங்கண்டு மதிமுதன் கொள்ளாதா ருடன்சே ராதே. 1081

சேராதே துஷ்டருடன் வாதாடாதே தெளிட்டாதமதிமுதம பொருள்சொல்லாதே, கூறாத மந்திரத்தின் குறிசொல்லாமத குறி த்தவிடங் காட்டாதே குணஞ்சொல்லாதே, பேரான மனதுறுதி சொல்லாதே சேர்மையுள்ள யோகசிலைக் கால்சொல்லாதே, மாறாத வாசியுட கருச்சொல்லாதே மகிமையுள்ள புத்திரனே யின்னங் கேளே. 1082

கேளப்பா மூப்பூவின் கருச்சொல்லாதே இருமையுள்ள பூர ணத்தின் வழிசொல்லாதே, வாளப்பா வாழவிதோர் வகைசொல்லா

தே, மைந்தனை மெய்யுடனே பொய்சொல்லாதே, காளப்பா அதுங்கொண்ட சண்டாளர்க்குந் தாழ்ந்திருற் குற்றமில்லை தன்மையாகும், காலப்பா காறித்துப்போகஞ்செய்யுங் கற்பமுள்ள தேகமதைக் காருகாதே. 1083

காரப்பா அவர்கள்மனங் கனியவேதான் கனிந்திருக்கு சகல சித்தர் கைக்குள்ளாகும், பாரப்பா பன்னிரண்டு நாளைமைந்தா பக்குவமாய்த் தாமெடுத்துப் பதனமாக, சேரப்பா பொருளைத்து மனதிற்சேரு சேர்ந்துகொண்டு மனதடங்கி அறிவினிலு, ஆரப்பா வணங்கிடு சொல்லப்போறேன் ஆகார அடிமுடியி லமர்ந்துநில்லே. 1084

அமர்ந்துமிக நின்றிறு வருள்கைகூடும் ஆனந்த வொளியுட அருளோ வாய்க்கும், நமந்துமிகப் போகாமல் நாலைக்காரு நாளைனை பூரணமே தெய்வந்தெய்வம், சிவந்தசடந் தனாமற் கற்பங்கொள்ளு சிவசத்தி ரெண்டையுமே திரைமூங்காரு, சமைந்ததொரு கற்பமதைத் திருமூங்கொண்டு சதாகாலம் பூரணத்திற் சார்ந்துநில்லே 1085

நில்லென்ற சொல்லறிந்து நின்றுகொண்டு நோரான பூரணத்தில் மனதைவைத்தால், சொல்லொன்றுந் தப்பாது எல்லாஞ்சித்தி சொரூபமுள்ள அமுதரசஞ் சொலிக்குமப்பா, கல்லென்ற கல்லறிந்து காரியேற்றிக் கடுங்கார மானதொரு ஆனைக்கல்லாந், தெல்லென்ற ஆனைக்கல் மடிந்துதாருஞ் செந்நாசாக்கத்தினையுங் கட்டிப்போச்சே. 1086

ஐங்கோலத்தயிலம்.

சட்டாக ஐங்கோலந் தயிலமொன்று கருத்தாக வுந்தனுக்குச் சொல்லக்கேளு, மட்டான அழிஞ்சியடா மதனப்பூடு மைந்தனே பதிவான பதியைப்பார்த்து, திட்டமாப் பதியறிந்து பதியிற்சேர்ந்து இடமாக மனதறுதி யாகநின்று, சட்டமா யஷ்டபந்த மெட்டுஞ்செய்து சமூலமாய்வடவேரு தன்னைவாங்கே. 1087

வாங்கியந்த வடவேரை மைந்தாகேளு வரிசையுடன் கண்டமதாய் நறுக்கிக்கொண்டு, பாங்குபெற நிழலுலர்த்தி பாண்டத்திட்டுப்பக்குவமாய் முப்பூவுங் கூடச்சேர்த்து, தீங்கில்லாரவிபீசங் கூடச்சேர்த்துச் செம்மையுடன் வாய்மூடி சீலைசெய்து, சாங்கமா யீசானம் பூசைபண்ணி தன்மையுடன் குழித்தயிலந் தயவாய்வாங்கே.

வாங்கியந்த தயிலமதை மேருக்கேற்றி வரிசையுட னீசானம் பூசைபண்ணி, தாங்கியந்தத் தயிலத்திற் பணவிடைதான் கொள்ளு தயவாக நாடிநரம் பிறுகிப்போகும், தாங்கியதோர் துக்கமதுமோடிப்போகுஞ் சுந்தரம்போல் கற்பூரத்தேகமாகும், பாங்குபெற நரைதிரைகளுதிர்ந்துபோகும் பழுப்பான சதையெலும்பு வலுத்துப்போமே. 1089

வைத்துப்போம் தேகமது பழுக்கொண்ணாது வாசியது நின்றிலங்குந் தீபம்போலே, துருத்தசடஞ் சூட்சமாய்த்துலங்குமையா கருக்காக செவுனசித்தி கைக்குள்ளாகும், அழுத்தமுடன் அஷ்டசித்து எட்டுமாகும் ஆகாரதேகமது தங்கம்போலாம், பருத்ததங்கத் தேகமதனைச்சொல்வேன் பரமகயிலாசமென்றதேகமாச்சே.

ஆச்சப்பா தயிலமதிற் புழுகுசேர்த்து அப்பனேமத்தித்து திலதம்போடு, பேச்சப்பா பிறருக்குன்றாய்க்கேட்கும் பெருமையுள்ள செடந்தையவர் காணமாட்டார், நீச்சப்பா வெகுதுலைகன்னைட் டங்தோன்றும் நேராகப் பாதாளந் துலைதானேனும், காய்ச்சபபா தயிலமதைக் கையில்செய்து கருவாக சாக்கோடு கட்டிப்போமே.

போமப்பா பூரமொடு புழுகுசேர்த்துப் புனிதமுள்ள தயிலமதால் கல்வத்தாட்டி, தாமப்பா இலைதமிட வசியமாகும் தன்மையுடன் பார்ப்போர்க்குத் தீபம்போலாம், நாமப்பா சொல்லுகிறோம் உலகினுள்ளோர் நாதாந்த நாதனென வணங்குமையா, ஆமப்பா அழிஞ்சுயுட ஆண்மைமெத்த ஆறியப் போறுர்ஏரழிஞ்சிதானே.

ஏரழிஞ்சித்தயிலம்.

தானென்ற ஏரழிஞ்சி யுலகத்துள்ளே தயவாக மெத்தவுண்டு அறியமாட்டார், கோனென்ற குருவருளாற் காணவேணும் குருமுறையாய்க் கைபாகஞ் செய்யவேணும், நானென்ற அகமதினால் முறைதப்பி நரகான நரகமது எய்தும்பாரு, தேனென்ற சற்குருவின் கடாட்சம்பெற்றுச் செய்பாகஞ் செய்ததினால் தீர்க்கமாமே.

தீர்க்கமா யைங்கோலஞ் செய்துமைந்தா செம்மையுடன் தானிருந்து இறவாய்நின்றால், மார்க்கமுடனெட்டெட்டு சித்துமாடும் மக்களே தேகம்வச்சிர காயமாகும், சேர்க்கையுடன் சிவயோகம் புதுமையாகுஞ் செகத்திலொரு பயமில்லை தீர்க்கவானாய், மூர்க்கமுள்ள முனியாவாய் ரிஷியுமாவாய் மூதண்டராஜரிஷி யாவாய்பாரே.

அமுதரசமெழுகு.

பாரப்பா அமுதரச கற்பஞ் சொல்வேன் பரமான ஆதியடா அண்டமண்டம், நேரப்பா ஆதிதனை யன்பாய்க்கண்டு தினேவாகப் பூரணத்தைப் பதிவாய்வாங்கி, வாரப்பா பீங்கானில் வைத்துக்கொண்டு வளமான ரவிமதியுங் கூடச்சேர்த்து, காரபபா ரவியில்நன்றாய்க் காயவைத்து கசடறவே காய்ந்தபின்பு மெழுகாய்ப்போமே.

மெழுகான பூரணந்தான் பூரணமேயானால் மேன்மையதாயதின்வளமை விள்ளக்கேளு, அழுகாத பிண்டமடா ஆதியாதி அன்பானபூரணமே தெய்வந்தெய்வம், பழுக்காதபொருள்களெல்லாம் பழுக்குமையா பரமான பூரணத்தின் பசுமையாலே, வழுக்காதுவாசியது முன்பின்றாக நாடிநின்ற நாடிதனை நாடிக்கேளே. 1096

சேனப்பா சிதம்பரத்தைத் தியானம்பண்ணிக் கிருபையுள்ள
மெழுகிருக்கு மேருதன்னை, நானப்பா நினைம்பார்த்து சக்கரத்தின்
மேலே விளைமேருவை யதின்மேல் வைத்து, கோளப்பா வா
ரமலர்ச்சனைகள் செய்து குருவான மூலமதில் மனதைவைத்து,
ஆளப்பா ரேசகபூரகமும்பண்ணி ஆதியென்ற கும்பகத்தி னருளைப்
போற்றே. 1097

போற்றியே பூரணத்தைப் பணிந்துகொண்டு பொருளானமெ
ழுகவிழ் பணவிடைதானெடுத்து, ஆற்றியே மனந்தேற்றிக் கொ
ண்டால்மைந்தா ஆகார தளர்ந்தசடம் இறுகிப்போகும், தேற்றியே
மண்டலந்தான் கொண்டாலய்யா தேகமென்ற கயிலாச தேகமா
கும், வாழ்த்திடே ஆண்டொன்றில் கெவுனமாகும் வரிசையுடனிர
ண்டாண்டு ஸித்திசித்தே 1098

சித்தியுடனஷ்டசித்துவ கைக்குள்ளாகுந் திறமாகும்வாசியது
சிதறாதையா, புத்தியுடன் மூன்றாண்டில் புருவத்தன்னில் புதுமை
வெகு அதிசயங்கள் தானேதோற்றும், பத்தியுடனைந்துநா லாண்
டால்மைந்தா பாய்ந்தகண்டம் போய்வாலாம் பதனமாக, முத்தி
பெற ஆண்டுபனிரண்டுகொண்டால் முத்தனென்ற கமலரிஷிக் கொ
ப்பாம்பாரே. 1099

மும்மண்டலம்.

பாரப்பா மூலமுதலாறுவரை தாண்டி பண்பான மேல்வரை
யில் மண்டலந்தான்மூன்று, நேரப்பா முதலான மண்டலந்தான் சந்
திரன் நேராக அதின்மேலே சூரியமண்டலந்தான், காரப்பா அதின்
மேலே அக்கினிமண்டலந்தான் கருவாக இதையறிந்து சந்திரனில்
நின்று, சேரப்பா சூரியன்றன் மண்டலத்திலேறி செம்மையுடனக்
கினியின் மண்டலத்தைச்சேரே. 1100

சேரப்பா அக்கினியின் மண்டலத்தில் மைந்தா சேர்ந்துபாரப
ரத்திறுட தெரிசனையைப்பாரு, காரப்பா கருத்தறவே தெரிசனை
யைக்கண்டால் கயிலாசக் கொடிமுடியைக் காணலாகும், ஆரப்பா
அறிவார்கள் கொடிமுடி யின்போக்கு அம்பரமாய் நின்றதொரு
ஆதியாகி, பாரப்பா பதிகொண்டு ஆதியென்ற அண்டம் பாமகுரு
தன்னருளால் பிண்டமதைச்சேரே 1101

அண்டமென்று வாறிவார் மூகண்டப்போக்கு அப்பனே பக்
குவமாய் மன்பாய்ப்போற்றி, பிண்டமதின் தோடகற்றிக் கருவைவா
ங்கிப் பிசகாமல் சட்டியிற்குள் விட்டுமைந்தா, கண்டதொரு அமு
கியிலுற் கரைத்துக்கொள்ளு கருத்தறவே ரவிமுகத்தில் வைத்துப்
பாரு, விண்டிடவே ரவிமுகத்தில் கன்றுயக்காய்ந்தால் விரும்பியே
முன்போலே கரைத்துக்காய்ச்சே. 1102

காய்ச்சப்பா திட்சைமுப் பத்திரண்டு கைமுறையாய்ச் செய்து பின்பு கழறக்கேளு, ஆச்சப்பா அமுதமென்ற முப்பாலிட்டு அன் பாகக் கரைத்துநாவி முகத்தில்வைப்பாய், பேச்சப்பா முப்பாலின் மூன்றுதிட்சை பிலமாகச் செய்தபின்பு திருநீராக்க, பாச்சப்பா திருநீற்றைக் குப்பிக்குள்ளே பக்குவமாய்த் தானடைத்துப் பத னம்பண்ணே 1103

பண்ணப்பா நாற்பத்துமூன்றுகோணம் பக்குவமாய்த்தானே மூதி நடுக்கோணத்தில், நண்ணப்பா திருநீற்றின் குப்பிவைத்து நல மான மலராலர்ச் சனைகள்செய்து, கண்ணப்பா விந்தொளியைச் சம லதிபம் சுருத்துறவே கண்டுதரி சனத்தைப்போற்று, உண்ணப்பா திருநீற்றில் பணவிடைதானப்பா உண்டபின்பு குருபாதமுமாயிப் பாரே. 1104

ஊணிமிகப் பார்க்கையில் ரேசகமேபண்ணு உத்தமனே ரேச கத்தாற் கும்பகமேசெய்து, பேணியே கும்பகத்தில் மனதுறுதியா னால் பிறளாது வாசிசுழி முனையில்நிற்கும், காணியாய் நின்றதலங் கைவசமேயானால் காயாதியுறுதியடா நரைதிரைகளில்லை, ஆணியா யென்னாளும் யோகஞ்செய்தால் ஆண்டொரு நாழிகையா யமருந் தானே. 1105

தானென்ற திருநீற்றில் தயிலஞ்சேர்த்து தன்மையுடன் பிசை ந்துருட்டிப் பணவிடைதான்கொள்ள, ஊனென்ற தேகமசையாது கல்லாது உத்தமனே யென்னாளும் பசியுந்தோணு, தேனென்ற தற் பங்கா யாதியாகுஞ் சிந்தைமனதொன்றுமிக் கிருமுந்தொண்டார், கோனென்ற தேகமது தங்கநிறமாகுங் குருவான அமுதாகக் கற் பம்பாரே. 1106

ஆதிபிண்டத்தயிலம்.

பாரப்பா ஆதியென்ற பிண்டம்வாங்கிப் பக்குவமா யதிலிருக் குங் கோரைநீக்கி, சேரப்பா கல்லுரலி லிட்டுமைந்தா சேர்த்துமிக த்தானிடித்துப் பாண்டத்திட்டு, வாரப்பா சுத்தசலம் பாண்டமதை மட்டும் வாராகக் கிண்டியதை அடுப்பிலேற்றி, காரப்பா தீமூட்டி பக்குவமாய்க் காய்ச்சு கருகாமற் பாகுபத மாகக்காய்ச்சே. 1107

பாகுபோல் காய்ச்சிநன்றாய் பதமாம்போதில் பண்பாகக் கடு குபோல் தயிலம்நிற்கும், வாகுடனே தயிலமதை வடித்துமைந்தா மகத்தானகுப்பிதனில் வைத்துப்போற்றி, தாமுடன் கடுகளவும் பதனம்பண்ணி தன்மையுட னிதின்விபரஞ் சாற்றக்கேளு, ஆசமுட னீசானம் பூசைசெய்து அன்பாகச் சற்குருவைப் பணிந்துநில்லே.

நில்லப்பா குருபதத்தில் நேர்ந்துகொண்டு நேசமுடன் பூசை பண்ணி உதயத்தன்னில், கொள்ளப்பா கடுகதிலேழிந்துகொண்டு கொண்டபின்பு மாலையிலே கூறக்கேளு, மெள்ளப்பா தயிலங்கா

சிடைதான்கொன்று மேன்புள்ள பூரணத்தி லறிவாய்நில்லு, தள்ளப்பா அறுசுவையைத் தள்ளிமைந்தா தயவாயோர் பொழுதுபாலன்னங்கொள்ளே. 1109

கொள்ளப்பா நாம்சொன்ன முறைதப்பாமல் கொண்டதினால் மேனிவச்சிர காயமாகும், மெள்ளப்பா மண்டலமே கொண்டுதீர்ந்தால் மேனியதுவாடாது வாலவயதாகும், செல்லப்பா கெவுனமதா யண்டவரைகற்றுஞ் செம்மையுட னிமைக்குமுன்னே யிருந்திடமுன் காணும், நில்லப்பா சுழிமுனையில் சிந்துவங்கென்று நிச்சயமாய் நின்றதினால் சித்துவகைகேளே. 1110

கேளப்பா சுழிமுனையில் நீபக்கேதாற்றுங் கிருபையுடன் நீப வொளி கண்டால்மைந்தா, வாளப்பா விளக்கதிலே நெய்யையூற்றி மைந்தனே திரிபோட்டு மனதையூணி, ஆளப்பா மனக்கண்ணால் திரியைப்பார்க்க அப்பனே திரிதானும் பற்றும்பாரு, கோளப்பா ஒன்றுமில்லை பூரணத்தினேர்மை கொண்டதினால் நினைத்தபடி கூடு மபாரே. 1111

பாரப்பா நினைத்தபடி யாடலாங்கேள் பக்குவமா மாதியந்தப் பதியினாலே, நேரப்பா நின்றபொருள் கண்டதாலே நினைவாக மன துறுதிக் கொண்டதாலே, வீரப்பா கொண்டதொரு லகிரியாலே விள்ளாத பூரணத்தின் செயல்தன்னாலே, சாரப்பாமதியமுதங் கொண்டதாலே சகலசித்துங் கைவசமாய்ச் சார்ந்துபோச்சே. 1112

அஷ்டகன்மசிலை.

சார்ந்துபார் எட்டுவகை யோகத்துக்குஞ் சமரசமாய் வகையொன்று சொல்லக்கேளு, கூர்ந்துபா ருலகமதில் மதனப்பூண்டு கோடானகோடியுண்டு ஒருவர்காணார், தேர்ந்துகொண்டு சற்குருவினருளைப்போற்று திறமாக மதனப்பூண் டதனைவாங்கி, நேர்ந்துகொண்டு ஐந்தாய மதின்மேற்பூசி நினைவாக ரவிமுகத்திற் காயப்போடே. 1113

போட்டவுட னன்றாகக் காய்ந்ததானாற் புகழுடனே பத்துமுறை பூசிவாட்டு, நாட்டமுட னதிற்கசிவு கழன்றுபோகும் நன்மையுள்ள பூடதுவுந் துரும்புபோலாம், காட்டாதே யிப்பூவை யுலகத்தோர்க்குக் காட்டினால் குற்றம்வரும் கருவாய்ப்பாரு தாட்டிகமா யிதற்குப்பே ரென்னவென்றால் தயவான அஷ்டகன்மச் சிலையுமாச்சே. 1114

ஆமப்பா அஷ்டகன்மச் சிலையைநாட்டி அதிலிருந்து அஷ்டகர்ம முறைக்கேளு, ஓமப்பாவகைதுறையாய்ச் சொல்வேன்கேளு நலமான எட்டுவகை கன்மத்துக்கும், தாமப்பா நன்றாக விரித்துச் சொல்வேன் தவமான புலத்தியனே தயவாய்க்கேளு, காமப்பாமதி யகற்றி ரவியிற்சேரு கருவான ரவியறிந்தா லெல்லாஞ்சித்தே.

ஸ்தம்பனம்.

இத்திக்குத் தம்பனமாம் வகையைக்கேளு சிவசிவா தேசசித்தி பண்ணிக்கொண்டு, மூத்திபெறஇந்திரன்றன் திசையைநோக்கி மூர்க்கமுள்ள ஆசனமாம்புலித்தோற்பட்டு, பத்தியுடனதிலிருந்து நீறு பூசிப் பதிவான பூரணத்தை மனதிநோக்கி, வெற்றிபெற ரேசகபூரகமும்பண்ணி வெகுநாத்த கும்பகத்தில் மேவிக்கேளே. 1116

சோப்பா மூலமதில் சேர்த்துகொண்டு சிக்கென்று கமலமதின் மகிமையாக்கி, காப்பா கமலிவாம வென்றுசொல்லி கருத்துறவே நூற்றெட்டு செபித்தாலமைந்தா, கூப்பா கண்டதெல்லாந் தம்பமேயாகும் கொடிதான மிருகமுடன் அஷ்டநாகம், சேப்பா சொன்னபடிகேட்குமல்ல சேர்மையுள்ள தம்பனத்தின்சேர்மைதானே.

தாவென்ற தாம்பூரத் தகடுதன்னில் தயவாக நமசிவய வென்றேமைந்தா, தேவென்ற கருப்பூசிந் தகடுதன்னை செம்மையுடன் மானிடர்க்குக் கட்டுவாக்கால், ஊனென்ற தேகமதில் நோய்களெல்லாம் ஒடுங்கியே தப்பித்துஓடிப்போகும், மானென்ற லோகத்திலவனைக்கண்டால் மனதடங்கி தம்பித்து வாசமாவாரே. 1118

மோகனம்.

வாரப்பா தம்பனத்தைச் சொன்னேனமைந்தா வரிசையுள்ள மோகனத்தின் வளமைகேளு, தேரப்பா மனதடங்கி தேகசுத்தி செம்மையுடன் செய்துகொண்டு நீறுபூசி, காரப்பா கலைத்தோலாசனத்திலமைந்தா கமமெனவே அக்கினியின் திசைநோக்க, பாரப்பா மனம்பதிய இருந்துக்கொண்டு பக்குவமாய் மினுமணிக் கையில்வாங்கே. 1119

வாங்கியே மூலமதில் மனதைவைத்து வரிசையுடன் ரேசகபூரகமும்பண்ணி, தாங்கியே கும்பகத்தில் நின்றுகொண்டு தயவாகச் சிவயநம வென்றுவோது, பாங்குபெற நூற்றெட்டு வோதிருக்கால் பாரிலுள்ள மானிடர்க ளதிமோகமாவார், பூங்கமலத் திருமாது அகலாதப்பா புண்ணியனே பகலிந்து மோகமாமே 1120

ஆமப்பா அரியதுறல் தகடுசெய்து அப்பனே சிவாயநமவென்றுதாக்கு, நாமப்பா கருப்பூசி உகைத்தோர்க்கு நன்மையுடன் கட்டினதால் நாட்டிலோர்கள் தாமப்பா மோகனமாய் தன்மையாகுஞ் சுதாநந்தி யகலாது சாந்தமாவார், நாமப்பா மோகசுகன் வியர்கள் வந்தால் கால்பிடித்து மாதாவே யென்றுபோற்றே 1121

வசியம்.

போற்றியே மோகத்தைச் சொன்னேன் மைந்தா புதுமையுள்ள வசியமதை புகலக்கேளு, தேற்றியே மனதறிவால் தேகசுத்தி செய்மையுடன் செய்துநீ யுத்தளமாய்ப்பூசி, வாற்றியே பங்கயாசனத்தைப்போட்டு வடகிழக்கு முகமாக இருந்துக்கொண்டு, சாற்றுவாய் பூரணத்தில் மனதுதன்றாய் சாற்றியே ரேசகபூரகமும் பண்ணே. 1122

பண்ணப்பா கும்பகத்தில் நின்றுகொண்டு பக்குவமாய் ருத்திராட்சமாலையில்வாங்கி, விண்ணப்பா நாமேனுக்கி நயமவசியென்று விருப்பியேநூற்றெட்டு செபித்தால் மைந்தா, நண்ணப்பா வுன்னையவன் கண்டாலுந்தான் நாடியே வசியமதாய் வணங்கிநிற்பார், எண்ணப்பா வுலகமதில் சீவசெந்து உண்டான வஸ்துவெல்லாம் வசியமாமே. 1123

வசியமாய்க் காரியந் தகடுசெய்து வளமாக நயமவசி யென்றுமாறி, உசிதமதாய்க் கருத்தொட்டுத் தடவிநன்றாய் உண்மையுள்ள மாந்தருக்குச் சட்டினுக்கால், பசிதாக மானதுபோ யுனைக்கண்டோர்கள் பணிவார்கள் வசியமதாய் பண்பாய்மைந்தா, நிசிதமுள்ள மிருகதாபரசங்கங்கள் நேர்மையுடன் வசியமதாய் வணங்கும் பாரே. 1124

மாரணம்.

பாரப்பா வசியமொன்று நன்றாய்ச் சொன்னோம் பக்குவமாய் மாரணத்தைப் பகரக்கேளு, நேரப்பா தேகசுத்தி நன்றாய்ச்செய்து தினைவாக வுத்தளமாய் நீறுபூசி, காரப்பா அத்தியாசனத்தைப் போட்டு கருத்துறவே தென்முகமா யிருந்துமைந்தா, சேரப்பா கும்பகத்தில் மனத்தைநாட்டிச் செம்மையுடன்ரேசகபூரகமும்பண்ணே.

பண்ணியே கும்பகத்தால் பணிந்துகொண்டு பக்குவமாய் அளசியமணிக் கையில்வாங்கி, நண்ணியே சுழிமுனையில் நாட்டமுற்றுநமசிவய நூற்றெட்டு வுருத்தானேத, உண்ணியே யுனக்குவினை செய்தோரெல்லாம் உத்தமனே மாரணித்து ஒடுங்கிப் போவார், தன்னிமையாய் மாரணந்தா னதிகமாகுந் தரணிதனி லுனக்குவினை செய்தால்பாரே. 1126

பாரப்பா வெள்ளியினால் தகடுதட்டிப் பக்குவமாய் நசிமயவஎன்றுமாறி, நேரப்பா கருத்தொட்டுதகட்டிற்பூசி செடிதான நேயோர்க்குக் கட்டினுக்கால், மாரப்பா நோய்களெல்லா மாரணித்து

ப்போகும் வஞ்சகருஞ் சத்ருருவும் வசையுள்ளோரும், வேரப்பா அற்றமரம் போலேபோவார் மெய்யான மாரணத்தை விரும்பிச் செய்யே. 1127

உச்சாடனம்.

செய்யப்பாமாரணத்தின் விபரஞ்சொன்னேன் திறமாகவுச்சாடனஞ் செப்பக்கேளு, மெய்யப்பா தேகசுத்தி நன்றாய்ச் செய்து விரும்பியே முக்களமாய் மெய்யிற்பூசி, கையப்பா மான்றோலி லாசனத்தைக் கருத்தறிந்தே இருந்திமுகங் காத்துமைந்தா, பையப்பா மூலமுதல் மனதையொட்டி பாங்காக ரேசகபூரகமும்பண்ணே. 1128

பண்ணப்பா கும்பகத்திற் பதியநின்று பத்தியுடன் துளசிமணிக் கையில்வாங்கி, விண்ணப்பா தானேக்கி மசிவயநவென்று விரும்பியே நூற்றெட்டு செபித்தால்மைந்தா, கண்ணப்பா நினைத்ததொரு பொருள்சாதிக்கும் கலமில்லா மாந்தனாயு மாணமே செய்யும், உண்ணப்பா நீறுதொட்டுத் தெறித்தாயாகில் உறுதியுள்ள வியாதியெல்லா மாரணித்துப்போமே. 1129

போமப்பா வெள்ளியத் தகடுசெய்து புத்தியுடன் மசிவயநவென்றுமாறி, ஆமப்பா கருத்தொட்டு அழித்துப்பூசி அருகநோய்க் குநக்கு அவிழ்த்தாயானால், தாமப்பா நோய்களெல்லாம் உச்சாடிக்குந் தன்மையுடன் கண்டதெல்லாம் உச்சாடிக்கும், நாமப்பா சகுவித்தை அதிசயித்தை நாட்டினேம் பன்னிரண்டு நூற்றிற்றானே.

ஆகருஷ்ணம்.

தானப்பாவுச்சாடனத்தைச்சொன்னேனையா தயவாக ஆகருஷ்ணத்தைக்கேளு, பேணப்பா தேகசுத்திசெய்துகொண்டு பலத்தபுத்தி யறிவதினால் நீறுபூசி, நாணப்பா மேற்குமுக மிருந்துகொண்டு தயவாக தெர்ப்பையாசனத்திலமைந்து, வாணப்பா தானேக்கித் திசைப்போற்றி மனதாக ரேசகபூரகமுஞ்செய்யே. 1131

செய்யப்பா கும்பகத்தி லறிவாய்நின்று செயமான சங்குமணி கையில்வாங்கி, மையப்பா நசிமயவவென்றுசொல்லி பதறும நூற்றெட்டு செபித்தால்மைந்தா, மெய்யப்பா நினைத்தவன்னா மாகருஷ்ணமாகும் மேலானவித்தையிலே யதிசயித்தை, கையப்பா வுதவுவது போலமைந்தா காட்டினே மாகருஷ்ணத்தைக் கருத்தாய்ப்பாரே.

பாரப்பா குடவணிலே தகடுதட்டிப் பத்தியுடன் சிமயவவென்றுமாறி, நேரப்பா கருத்தொட்டு நன்றாய்ப்பூசி நேர்மையுடன்

மாணிடர்க்குக் கட்டிடுக்கால், ஆமப்பா அறிவார் ஆகருஷணத்தின் போக்கு அம்பாதனை யறிந்தவர்க ளறிவாரையா, தேப்பா மனை தன்றாய்த் தேர்ந்துகொண்டு தேறியபின் அஷ்டகன்மச் செய லப்பாகேள். 1133

வித்வேஷணம்.

பாரப்பா ஆகருஷணத்தைச் சொன்னேன் பத்தியுடன் வித் வேஷணத்தைப் பகரக்கேளு, காரப்பா காலுறங்கள் சுத்திபண் ணிக் கம்மெனவே திருநீறுந் தளமாய்ப்பூசி, ஆமப்பா அறிவார்கள் ஆசனத்தின்பலனை அப்பனே வடமேற்கு வாய்வைப்பற்றி, தேப் பா மேல்மூலப்பதியில்நின்று, செம்மையுட னெட்டிமணிக் கையில் வாங்கே. 1134

வாங்கிக்கொண்டு ரேசகபூரகமும்பண்ணி வரிசையுடன் கும்பக த்தில் மனத்தைத்தைத்து, பாங்குபெற மயவசி யென்றுமாறிப்பத் தியுட னூற்றெட்டு செபித்தால்மைந்தா, தாங்கியே வித்தெடுத்து பூமியிலாணி தன்மையுட னீர்வார்க்க க்ஷணத்திலைமந்தா, வீங்கதி கொண்டேவளர்ந்து காய்க்குமப்பா வித்வேஷணத்திலுட நுண் மைதானே. 1135

தானென்ற குருத்தோலை தழுக்கிலைமந்தா தயவாக மயவசி யென்றுமாறி, ஊனென்ற கருத்தொட்டுக் கடலினைமைந்தா உறுதியு டன் மாணிடர்க்குக் கட்டிடுக்கால், வீணென்ற பிரமையெல்லாந் தீருந்திடும் விதமான பில்லிவஞ் சனைகள்தீரும், தேனென்ற தேக மது செம்மையாகுஞ் சிவசிவா வித்வேஷணத்தின் திறந்தான்பாரே.

பேதனம்.

பாரப்பா வித்வேஷணத்தைச்சொன்னேன் பண்பான பேத னத்தைப் பகரக்கேளு, தேப்பா மனைதன்றாய்ச் சுத்திபண்ணிச் சிவசிவா வென்றுதிருநீறுபூசி, சேப்பா ஆசனந்தான் தேவதாரு செம்மையுடனே குபேரனுட திசையைநோக்கி, காரப்பாகருவிளையின் மேல் கருத்தைவைத்துக் கருவான முத்துமணிக் கையில்வாங்கே.

வாங்கிமனதொன்றாகி யவமசியென்று வரிசையுடனூற்றெட்டு வாமபோதச், சாங்கமாய்க் கண்டதெல்லாம் பேதமேயாகுஞ் சமரசமா யெடுத்ததெல்லாம் பேதனமேயாகும், பாங்குபெற பேத னத்தின் வகைசெய்தாக்கால் பாரிலுள்ளோர் குணமுபதம் பணிவா ரப்பா, ஆங்கவனே ஆக்கதுகொண்டெட்டுமெத்தாம் அகார மனத ட்கி அறியச்செய்யே. 1139

செய்யப்பா இரும்பினால் தகடுசெய்து நீர்க்குடன் மெலகிம
ளக்குமாறி, மெய்யப்பா கருக்கொட்டித் தடவிமைந்தா மேதினி
யில் மானிடர்க்குக் கட்டுறுக்கால் வையப்பா தேய்கள பேதனமா
ய்ப்போகும், பார்தனிலே ஒருவருக்கும்பகரவேண்டா, மையப்பா
பூரணத்தின் கருவிதுலே மார்க்கமுட னெட்டுவகை சித்தும்பாரே.

பாரப்பா அஷ்டகன்ம மெட்டுஞ்சொன்னேன் பதிவானதசதி
ட்சை பெற்றோர்க்காமே, நேரப்பா தசதீட்சை சும்மா ஆமோ நேர்
மையுடன் மனதுறிமை யானால்மைந்தா, காரப்பா மனதுறிமை வது
வைக்கண்டு கருணையுடன் காட்டுவிப்பார் தசமாந்தீட்சை ஆரப்பா
யாராலுந் தசதீட்சை பெற்றோர் அவரிடமா யஷ்டசித்து மாடுந்
தானே. 1141

தானென்ற அகப்போக்கித் தான்தானாகித் தன்மையுடன்குரு
பதத்திற் சார்ந்துகொண்டு, ஊனென்ற காயாதி கற்பங்கொண்டு
ஒருமையுடன் பூரணத்தி லொடுங்கிமைந்தா, தேனென்ற மதியமு
தங் கொண்டால் மைந்தா செம்மையுடன் சடலமது வலுத்துப்
போச்சு, நானென்ற ஆணவங்க ளற்றுகல்ல நலமான காலதுவுமச
ந்துபோச்சே. 1142

போச்சப்பா பூரணத்தை மறந்தாக்கித்து பொய்யாகுமெய்
துஞ்சேமல் குற்றமில்லை, பாச்சப்பா பூரணந்தான் மதியமுதமாகும்
பாமான சதிமோட்ச மதுவேயாகும், ஆச்சப்பா வாசிதனக் குயிரு
மாகும் அருளாகும் பொருளாகு மகாரணமும், பேச்சப்பா தொ
னித்தொரு சத்தமாகும் பேசாத சத்தமடா சத்தசிவமாச்சே.

ஆச்சப்பா சத்தசிவஞ் சத்திசிவமாச்சு அப்பனே சத்திசிவ
மறிந்துக்கொண்டு, பாச்சப்பா காலசிவம் மாலசத்தி பக்குவமாய்
நேர்மையுடன் பூசைபண்ண, மூச்சப்பா வோடாது முன்பின்றாச
மூலைகண்டால் கைலாச முடிவுங்காணும், காச்சப்பா மவுனத்தி
லமுதமுண்ணு கற்பூர தீபமதைக் கண்ணாப்பாரே. 1141

கண்ணான கண்ணாறிந்து கனலைத்தூண்டிக் காலறிந்து யோக
மதால் கருத்தாய்நின்றால், விண்ணான அமுதமது அருவியாயும் வின்
னாதேதமதியமுத மவுனமாகும், சொன்னாலுந் தெரியாது மவுனப்
போக்கு தொட்டுமிகக் காட்டினதால் தேனாந்தேனாம், பொன்
னான கமலமடா பிரமமாச்சு பொற்கமலமானதொரு அண்டமாமே.

அண்டமுடன் பிண்டமதைப்பார் தான்காண்பார் அரகரா அண்
டபிண்டமாதியந்தம், விண்டாலு மாதியந்த மறியப்போமோ விள்
ளுகிறேன் புலத்தியனே னன்றாய்க்கேளு, கண்டாலுங் காணாத
விந்து கருவாகச் சொல்லுகிறேன் கால்தலையுமாச்சு, வுண்டானகால்

தலையில் மனவின்னாச்ச வுறுதியுள்ள மனவின்னுஞ் சத்திசிவமாச்சே. 1146

சத்திசிவம்.

சத்தியென்ற சத்திதனை யார்தான் கண்டார் தவமானசிவமதனையறியமாட்டார், புத்தியுடன் வொன்றையுந்தான் சொல்லக்கேளு புதுமையுள்ள சத்திசிவம் ரவிமதியுமாச்சு, பத்தியுள்ள ரவிமதிதான் காரசாரம் பாங்கான காரமடா ரவியுமாச்சு, வெற்றியுள்ள மதியதுவுஞ் சாரமாச்சு வேதாந்த தத்துவமுமிதுவேயாச்சே. 1147

ஆச்சப்பா ரவிமதியி லாண்மைகேளு அப்பனேகுருவினாற் செய்யுமார்க்கம், இச்சப்பாமதிதனிலேமதியாய்நின்று நினைவுதடுமாறியலர் ரவியைக்காணார், பேச்சப்பா ரவிகாணா மாந்தர்தானும் பிறந்திறந்துமாள்வார்கள் பேயைப்போலே, பாச்சப்பா இடைகலையை ரவியிற்சேரு பக்குவமாய்ச் சேர்ந்தினாற் பாலனாமே. 1148

பாலறிந்து பால்பொசிந்துப் பதியில்நின்றால் பக்குவமாய்த் தமர்வாசற்பூட்டுத்தோணுங், காலறிந்து கால்பிடித்து வாசிபூட்டி கலங்காமல் நின்றதினால் கால்தான்சென்று, மேலான தமர்வாசற் பூட்டைமைந்தா விசைபாக திறக்குமடாவாசிசென்று, சேலான தமர்வாசல் திறந்தால்மைந்தா செம்மையுடன் பூரணம்நால்காணலாமே.

காணலாம் பரப்பிரமக் கபாலந்தன்னைக் கருவான கபாலமடா கயிலாசமாச்சு, பேணலாங் கயிலாசமேரிச்சென்று பிலத்தபுத்தியறிவாலமூர்தங்கொண்டு, பூணலாம் பூரணத்தி லமுர்தங்கொண்டால் போதையென்ன சதாபோதை புகழ்ந்துகோணுந், தோணலாமப்போதை தன்னில்நின்று துலங்கலா மஞ்சவகைநிஷ்டைகேளே.

கேளப்பா ஆதியிலேமேருபூசை கெணிதமுடன் செய்ததினால் பொதிகைமுனியானேன், நாளப்பா ஆண்டொன்றி லகத்தியனுமானேன் நலமான மேரினுட அமுர்தங்கொண்டேன், காலப்பா விசையறிந்து கயிலைதனிற் சென்றே கலங்காமல் காயாதிகற்பங் கொண்டேன், ஆளப்பா அதினாலே கும்பமுனியானேன் அகாரமேரினுட ஆண்மைதானே. 1151

மேருபூசை.

பாரப்பா மேரினுட பூசைசொல்வேன் பத்தியுடன் புலத்தியனே நன்றாய்க்கேளு, காரப்பா சாணகலஞ் சாண்தானீளங் கருவாரச்சந்தனத்தின் கட்டைவாங்கி, சேரப்பா பலகைநன்றாய் சேர்த்

துக்கொண்டு திறமாகக் கால்நாலுங் கடைச்சல்போட்டு, கோப்பா பலகைநீ மெதுவாய்ப்பண்ணி நேர்மையுள்ள பூசையுளமுறையைக் கேளே. 1152

கேளப்பா தேசசுத்தி பண்ணிக்கொண்டு கிருபையுட னுத்தமமாய்நீறுபூசி, வாளப்பா பலகையின்மே னீறுசாத்தி வங்கென்று தான்பார்த்து வளமேசெய்து, கேளப்பாகரியாசஞ் செய்துக்கொண்டு செம்மையுடன் வடமாலைச் சிறப்பாய்ச்சாத்தி, சேளப்பா மந்திரத்தை யுச்சரித்து கூர்மையுட னருச்சனைக்கும் மலர்தான்கொய்யே 1153

கொய்துமெள்ள அருச்சனைகள் செய்துநீயுங் கூர்மையுடன் மனம்பதிய வறிவில்நின்று, வுய்தமுடன் தாம்பூலம் பால்பழங்கள் வைத்து வுண்மையுடன் தேங்காய்தா னுடைத்துப்பரப்பி, சைதன்னியமாகவே நீபுடைத்துப்பாத்தி தண்மையுடன் ரேசகபூரகமும் பண்ணி, தெய்தமுள்ள கும்பகத்தில் பராபரத்தைநோக்கி சுத்தசிவயோக பிராணாயாமம்பண்ணே. 1154

பிரமநிஷ்டை.

பண்ணியபின் பிர்மநிஷ்டை தன்னைக்கேளு பதிவாகச் செம்மையுடனிருந்துக்கொண்டு, புண்ணியனை விந்துமுத் திரையேசெய்து பூரணமாய் ரேசகபூ ரணமும்பண்ணி, சண்ணிகமாய் கும்பகத்தில் சார்ந்துக்கொண்டு சமாசமாய் மாதாவைப்பூசைபண்ணி, நண்ணியே பிராணாயம் பண்ணிக்கொண்டு நலமான திருநீற்றைப் பூசவாயே. 1155

பூசியேதிருநீற்றுப் பணிவிடைதான்கொள்ள புதுமையுள்ளமாதுஅகலா துமைந்தா, நேசமுடன் ஆண்டொன்றிற்பூசைபண்ணி, நேர்மையுடன் கொண்டதினால் தேகஞ்சித்தி, வாசமுள மலரொளியில் மனமதனைவைத்து மனதாகப்பூரணத்தை மைந்தாமைந்தா, பாசமுடன்பதிந்து பூரணத்தைநோக்க பரப்பிர்ம மானதொரு தேகமாச்சே. 1156

விஷ்ணுநிஷ்டை.

ஆச்சப்பா பிர்மநிஷ்டை சொன்னேன்மைந்தா அன்பான விஷ்ணுவுட நிஷ்டைகேளு, பேச்சப்பா சுகாசனமா யிருந்துக்கொண்டு பேணியே யிடதுகால் வலதுகால்மேல், பாச்சப்பா விந்துமுத் திரையைச்செய்து பதிவாக வும்மனவே நியமம்பண்ணி, மூச்சப்

பா முனையடங்கப் பிராணாயஞ்செய்து முழுநீமந்தனமாகமெய்யிற் 1157
பூசே.

மெய்நிறைய விபூதியுத் தளமாய்ப்பூசி மேருவாஞ் சக்கரத்தை நி
தானம்பண்ணி, கைநிறைய மலரெடுத்துக் கருணையாகக் கருத்து
நலே சிவயசிவவென்றுசாற்றி, நொய்தமுடன் வடமாலைப் பாவ
மூர்கள் வைத்து சமயாகத் தேங்காய்த் தாம்பூலம்வைத்து, செய்
பாகத் தீபங்கள் தூபமொடுதீபம் செம்மையுடன் தான்படைக்க 1158
நிற்கக்கேளே.

நிர்க்கமே சுழிமுனையிற் சிக்கெனவேறூட்டி நிறமாக வாசியைத்
மூலத்தாணி, மாற்றுடன் சேசரு சுழுமுனைப்பண்ணி மருவியே கும்
பகத்தில் மனகாய்நின்று, சேர்க்கையுடன் பிராணாயஞ் செம்மை
யாக நிறமாகச் செய்துமிவ்பு சிவசிவாவென்று, ஏற்கையுடன் சக்கர 1159
விபூதி யின்பமுடன் பணிவிடையுட் கொண்டுகேளே.

கேளப்பா இப்படியே பூசைபண்ணி இருமையுடன் குருமொழி
யைக் கடக்காதிருந்து, ஆளப்பா பூரணத்தாள் சொன்னபடிகேட்கு
மம்பரத்தின் நிசைமும் மழுகாய்க்காணு, நீளப்பா மனதுகந்து
அறிவிற் சேர்ந்தால் நினைத்தபடி யேயுனக்கு நினைவாய்க்காணுந்,
சேலப்பா வாசியைநீ வாசியாவென்று சிந்தைமனதொன்றாக அறி 1160
விற்கூடே.

கூடிநின்று வாசியைநீ குவித்துப்பார்த்து குட்டமனவே அம்
பரத்தின் முறிகன்றாட்ட, நாடியே நின்றநிலை சிவயோகமாச்சு
மையமான சகாரக் கோட்கலாச்சு, தேடிநின்ற வாசியடா பூரணமே
யாகுஞ் சிவசிவா பூரணமே தெய்வந்தெய்வம், ஆடிநின்று அலைந்
தாலும் பூரணத்தைக்காணப் அகாரமுடன் உகாரம்ரெண்டு மழுந் 1161
திப்பாரே.

ருத்திர நிஷ்டை.

பாரப்பா மனிதுடை நிஷ்டைசொன்னேன் பரிவாக ருத்திர
நிஷ்டை பகாக்கேளு, காரப்பா கால்முகங்கள் சுத்திபண்ணி கரு
ணையுடன் விபூதியுத்தளமாய்ப்பூசி, நேரப்பா நேர்மையுடனிருந்துக்
கொண்டு நினைவாக வலக்காலை யிடக்கால்மேலுந், தேரப்பா இட
காலை வலக்கால்மேலுஞ் செம்மையுட னிதானித்துப் பிராணாயம் 1162
பண்ணே.

பண்ணப்பா பிராணாயம் பண்ணிக்கொண்டு பலகையின்மேல்
மெருவைநீ பதிவாய்ச்செய்து, வன்னியே மலரெடுத்து வைத்துக்

கொண்டு ஓங்கார சத்திசிவ மென்றுசாத்தி, புண்ணியனே வடமாலைப்பால் பழங்கள்வைத்துப் புனிதமுடன் தேங்காய்தாம்பூலஞ் சாத்தி, தன்னிமையாய் தூபதீபங் கள்காட்டி சமாசமாய் ரேசகபூரகமும்பண்ணே. 1163

பண்ணுவது கும்பகத்திற் பதிவாய்நின்று பரமகுருமாதாவைப்பணிந்துகொண்டு, உன்னுவாய் ஓம்ஸ்ரீம் சிவாயவென்று உத்தமனே தோத்திரத்தை நன்றாய்ச்செய்து, கண்ணுமேற் புருவமதில் கனலைத்தாண்டிக் கப்பூர தீபமதைக் கருத்தாய்ச்சேவி, மண்ணுலகில் தன்னில்வெகு கீர்த்தியாகி வளருமடா அஷ்டசவு பாக்கியந்தானே. 1164

தானென்ற சக்கரத்தி னீறுபூசி தயவாகப் பணிவிடைதானுட்கொண்டாக்கால், வானென்ற ருத்திரியாள் கேட்டவரமெல்லாம் வரிசையுடன் தானீவாள் மைந்தாமைந்தா, தேனென்ற தேகமதுனடுத்தால்மைந்தா சிவசத்தி பூசையைநீ செய்யவேணும், ஊனென்றதேகத்துக் குறுதியென்ன வுத்தமனே சத்திசிவ பூசைதானே.

சத்திசிவ பூசையென்று சொர்தான்காண்பார் தயவான மேருவல்லோ சத்திசிவமாச்சு, முத்திகொண்ட சத்திசிவ மென்னவென்றால் மூற்கமுளநாற்பத்து முக்கோணமொன்று, பத்திகொண்ட சிதம்பர சக்கரந்தானென்று பார்மகனே யிதினுடைய பரிசுகேளு, பத்தியுடனாற்பத்து மூன்றுக்குந்தான் பூரணமாநின்ற சிதம்பரமதாச்சே. 1166

ஆச்சப்பா சத்திக்கு சிவன்தான்கண்ணு அன்பான சிவத்துக்காதாரங்கேளு, பேச்சப்பா வொன்றுமில்லை சத்தியுடனே சம்பிலமான தேசமென்ன வென்றால்மைந்தா, மூச்சப்பா வொடுங்கிநின்ற நாதநாதம் மூர்க்கமுள்ள நாதமுக்கோணமப்பா, பாச்சப்பா முக்கோணந் தன்னிலேதான் பதமான சிதம்பரமாம் விந்தையாச்சே.

பாச்சப்பா விந்துவிடு தைஞ்சோப் பதிவான பாதத்துக்கு வுயிருமாச்சு, நீச்சப்பா வுயிரறிந்து வுயிர்ச்சேர்ந்தால் நிசமான வாலையது நிர்த்தஞ்செய்வாள், ஆச்சப்பா வாலையவள் நிர்த்தஞ் செய்தால் அப்பனே வாசியது அசைவதையா, பேச்சப்பா ஜோதித்ததொரு வாசிநின்றால் பிசாது காயசித்தி அனைவோர்க்குமாமே.

மகேசுரநிஷ்டை.

ஆமப்பா ருத்திரநிஷ்டை சொன்னேன்மைந்தா அகாரமெய சத்தி நிட்டைகேளு, தாமப்பா இல்லறத்தைத் சத்திபண்ணி தம்

பனத்தால் திருநீறுந் தனமாய்ப்பூசி, நாமப்பா சொல்லுகிறோம்
பிராணயத்தை நழுவாமல் மனதாமிமை யாகச்செய்து, சேமப்பா
செம்பென்ற பலகைதன்னில் செம்மையுடன் திருநீற்றைப் பரத்திக்
கேளே. 1169

கேளப்பாமேருசக்கரத்தைநன்றாய்க் கெணிதமுட னிதானித்து
க்கிருபைகூர்ந்து, ஆளப்பா மலராலர்ச் சனைகள்செய்து அன்பாக
வடமாலை அனம்படைத்து வாளப்பாபால்பழந் தாம்பூலம்வைத்து
வரிசையாய்த் தேங்கா யுடைத்துவைத்து, நீளப்பா தூபமுடன் தீப
ங்காட்டி நிச்சயமாய்த் தோத்திரத்தை நினைவாய்செய்யே.

செய்யப்பா செம்மையுட னிருந்துக்கொண்டு திறமாக வலது
கா லாசனத்தாக்கி, வையப்பா இடதுமுழங் கையில்வைத்து பன்
பாக ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி, மெய்யப்பா கும்பகத்தில் அங்கென்
றூட்டி மேலான நிபமதை நோக்கிமைந்தா, வையப்பா வாசியை
நீ நிபந்தன்னில் வைத்ததிற லதினுடைய மகிமைகேளே.

மகிமையென்ன மகேஸ்பரியாள் நிர்த்தஞ்செய்வாள் மனதுக
ந்து கேட்டதெல்லாம் வளமாயீவாள், உகமையில்லாப் பூரணத்தை
யூட்டிவைப்பாள் உண்மையுடன் தன்மையா யுதவிசெய்வாள், அக
மவளாரும் பொருள்வளரு மாயிபூசை அன்புடனே செய்தபின்பு
ஐயாகேளு, சுகம்வளருஞ் சக்கரத்தின் விபூதிதன்னை சுத்தமுடன்
தானெடுத்து வைத்துப்போற்றே. 1172

போற்றிநன்றாய் மெய்க்கனிந்து வுட்கொண்டாக்கால் பூலோ
கமன்னரெல்லா வசியமாவார், பார்த்திபனே சகலசித்துங் கைக்கு
ள்ளாகும் பரமான கையிலாச தேகமாகும், சாற்றியதோர் சகல
கலைக் ஞானந்தோற்றுந் தயவாக மதியமுர்தங்கசிந்தூறும், ஆத்
தியே மனந்தேற்றி அருட்பாலிவாள் ஆகார மேரிறுட ஆண்மை
தானே. 1173

சதாசிவ நிஷ்டை.

தானென்ற மயேசுரத்தி னிஷ்டை சொன்னேன் சதாசிவத்தி
னிஷ்டைதனை சாற்றக்கேளு, ஊனென்ற தேகமதைச்சுத்திபண்ணி
உத்தளமாய் நீறிணிந்து வுண்மைபோற்றி, நானென்ற அகம்போ
க்கி நீதானென்று நன்மையுடன் ஒட்டியாணம் பெந்தம் பண்ணி,
கோனென்ற குருபதத்தில் மனதைவைத்து கூர்மையுடன் பிராண
யன் றுணமாய்ச்செய்யே. 1174

குணமாகச் செய்தபின்பு பலகைமீதில் கும்மெனவே நிறைத்
துக் குறித்துமைந்தா, மணதாக மேருவைநீ தானித் தப்பாவரிசை
யுட னாசனத்தின் மேலேவைத்து, தனதாக மலரெடுத்தர்ச்சனையே
செய்து தன்மையுடன் கும்பமொன்று தயவாய்வைத்து, கனமான
கும்பகத்துக் காடைசாத்தி கருத்துறவே தேங்காய்வைத்தர்ச்சனை
நீசெய்யே. 1175

செய்யப்பா அர்ச்சனைகள் செய்தபின்பு சிறப்பாக வடமாலை
நன்றாய்ச்சாத்தி, வையப்பா ரசவர்க்கம் கனிவர்க்கங்கள் வளமான
பரமானந் தாம்பூலங்கள், மெய்யப்பா தேங்காய்க ளுடைத்துவை
த்து, விரும்பியே தீபமொடு தூபங்காட்டி, கையப்பா தான்கூப்பி
தோத்திரமேசெய்து கண்மூக்கு நெற்றியிலே சதாசிவத்தை நோ
க்கே. 1176

நோக்கியே வாசிதனை அம்மென்றேற்றி நன்மையுடன் ரேச
கபூரகமும்பண்ணி, தாக்கியே கும்பகத்தில் சதகமென்று தன்மை
யுடன் தானிறுத்தி பூரணத்தைநோக்கி, வாக்குமன மொன்றாக வா
சமலர்தூவி மகத்தான தீபவொளி யதனைக்கண்டால், நாக்குதனி
நடுமூக்கு நாசிதனில்நின்றால் நலமான மனோன்மணியி னாட்டமதை
க்காணே. 1177

நாட்டமதைக் கண்டவுடன் தாயேயென்று நன்மையுட னொரு
மனதாய் நயந்தாயாகில், கேட்டவரந் தானீவாள் கிலேசமில்லை கே
சரத்தின் கேசரியாள் கிருபையாகும், வாட்டமிலா மனோன்மணி
தா னருட்பாலீவாள் வரிசையுடன் கொண்டிடவே சித்தியாகும்,
தேட்டமுடன் சக்கரத்தினீறுதன்னை செம்மையுடன் தானிட்டுக்
கொள்வாயே. 1178

வாயார மந்திரத்தை வழுத்தவேணும மனந்தேர்ந்து பூசையி
லே நினைக்கவேண்டும், நேயமுடன் செபதபங்கள் செய்யவேணும்
நிலைமையுள்ள தமைதனைக்காணவேணும், தாயகமாய் பூரணத்தைச்
சாதித்தேதான் சதாசித்தம் சந்நிதியிற் சாரவேணும், காயமுந்து
க்கனிபொசித்து நிலைக்கவேணும் கற்பமதை யுண்டுசித்தங் காணு
காணே. 1179

காணுகிற கண்ணறிந்து காணுகாணு கருவானகண்ணதுதான்
மனக்கண்ணாச்சு, ஊணுகிற கண்ணறிந்து ஊணுஊணு வுறுதியுள்ள
வாசியினுலூணிப்பாரு, தேணுகிற பொருளேது சுடரொளிதான்
மைந்தா சுடரானவொளியதுதான் பரமவொளியாகும், பேணுகிற
வொளியேது ஐயாஐயா விலமான கற்பூர வொளியைப்பாரே.

ஒளியான பேரொளிக ளாதியந்தம் உத்தமனே அதினுடைய வுண்மைகேளு, அழியாத மோட்சமடா அந்தவீடு அதுகடந்தால் மேலேயொரு அருபவீடு, தெளியாத அருபவீ டதனிலேதான் சின் மயக் கற்பூரத் தீபந்தானும், மொழியாத தீபமதி னருகிலேதான் மோனமுள்ள அமுதாசனமிருக்கும்பாரே. 1181

மூலாதாரம்.

பாரப்பா பதிவிருந்து அமுர்தங்கொண்டால் பசியாது காயம அகற்றாறுரும், நேரப்பா வாசியது நிர்த்தஞ்செய்யும் நிச்சயமாய்ப் பூரணத்தை நினைவைக்கொண்டால், ஆரப்பாவுனக்கிணையாருமப்பா அப்பனே ஆதாரமூலவீடு, காரப்பா மூலமதில் கணேசனப்பா தன் சத்தியுடன் ஓமென்று தரிக்குமேபாற்றே. 1182

போற்றியே மூலமதில் வாசியூட்டி பூரணமையுடன் ஓமென்று செபித்தாயானால், தேற்றியே கேட்டதெல்லாம் கணபதி வல்லபையுந் திறப்பான வுன்னிடத்தில் அசைவின்று, வாழ்த்தியே கேட்டதெல்லா மீவார்பாரு வரிசையுடனவர்கள்பதம் போற்றுநக்கால், பார்த்திடவே சகலசௌபாக்கியமுண்டாம் பார்தனிலே சிரஞ்சீவியா னவர்பாரே. 1183

சுவாதிஷ்டானம்.

பார்க்கவல்ல ஆதார மூலஞ்சொன்னேன் பாலகனே சுவாதிஷ்டானமா மரிகசொல்வேன், ஏக்கமுடனங்கென்று வாசிகொண்டு இருத்திவிசு வுதுவிலே பிரமதேவர், மார்க்கமுட னிடத்தில் திர்த்தஞ்சொல்லும் வாணிதனே அவர்பாதத்தைப் பூசைபண்ண, சேர்க்கையுடன் கேட்டவரமீவாரையா செம்மையுடன் மனமதிந்து பூசைபண்ணே. 1184

மணிபூரகம்.

பண்ணப்பா பூரகத்தின் வளமைசொல்வேன் பதிவாக யங்கென்று வாசியூட்டி, விண்ணப்பா தானேத்தி யிருந்தால்மைந்தா விஷ்ணுவுடன் லட்சுமியும் விரும்பியேதான், கண்ணப்பா வுனதுவச மாவார்பாரு கலந்துமிகக் கேட்டதெல்லா மீவாரீவார், பொன்னப்பா வுலகமதில் சம்பத்தோடு புகழாக வாழ்ந்திடுவாய் மைந்தாகேளே.

அனுகதம்.

கேளப்பா அனுகதத்தின் திருவைதன்னை திருவையுடன் சிங்கென்று வாசியூட்டி, ஆளப்பா சுழிமுனையை யழுத்திப்பார்க்க அ

காருந்திரா மருட்பாலீவார், வாளப்பா கேட்டதெல்லாம் வரிசையாக வரிசையுடன் தான்கொடுப்பார் மைந்தாமைந்தா, நாளப்பா நாளுக்குநாளேமைந்தா நயந்தாமிகவளருமடா பாக்கியந்தானே.

விசுத்தி.

தானென்ற விசுத்தியுட நேர்மைகேளு தயவாகவக்கென்றுவாசிபூட்டி, நேனென்ற ரூபத்தில் நிறமைந்தினால் சிவசிவாமயேஸ்பாறுங்கருணைகூர்ந்து, ஆனென்றமதியமுர்தமீவார்பாரு வகைத்தமிகக் கேட்டதெல்லாம் ஒருமையாகத், தேனென்ற குருவருளாலிந்துமைந்தா குவலயத்தில ராஜரிஷியாவாய்பாரே. 1187

ஆக்கினை.

பாரப்பா சதாசிவத்தின் பெருமைகேளு பண்பாகயங்கென்றுவாசிபூட்டி, நேரப்பா பூரணத்தை நோக்கிநின்றால் நேர்மையுள்ள சதாசிவனும் நித்தஞ்செய்வார், காரப்பா அவர்பதத்தைப் பூசைபண்ண கருணையிலேமதியமுர்தங் கடாட்சிப்பார்கள், ஆப்பாவுனக்கினி சொல்லப்போறேன் அப்பனே செவுஜுசித்துமாமே. 1188

மதிநேர்மை.

இந்தனமதியினுட நேர்மைகேளு திறமாக அம்மென்று வாசிபூட்டி, மூத்தானைபதிநோக்கி நின்றால்மைந்தா மூதண்டகோடிமதி கலாந்திகாளும், வற்றாத மதியமுர்த மருவியாயு மகத்தான அமுர்தமதை மகிழ்ந்துகொண்டால், வித்தான தேகமதாக் கழிவேயில்லை வேதாந்த குருவெனவே விளங்குவாயே. 1189

விளங்கவே மவியினுட காந்திசொல்வேன் வேகமுடன் உம்மெனவே விரும்பிச்சொல்லு, கலங்காமல்லாவீகோடிகாந்திகளுங் கண்மூக்கு மத்தியிலே காந்திகளும், உளங்கனிய பூரணத்தைத் தெரமூஷபோறுபி உறுதியுடன் நிறைந்திருல் மைந்தாகேளு, தலங்குமடாவுன்தேகமதி போல்மைந்தா தாண்டாத மணிவிளக்கின் சோதியாமே 1190

அக்கினிநேர்மை.

சோதியென்ற அக்கினியாமவனைவிடு சொல்லிநது சொல்லுகிறேனுனைக்காய்மைந்தா, ஆதியென்ற ஆதியடா அங்அம்மென்று

அப்பனே ரேசகபூ ரகமும்பண்ணே, நீதியுடன் கும்பகத்தில் வாசி பூட்டி நின்றதினா லக்கினியின் பிரமைசொல்லப், பாதிமதியணிந்த சிவன் தன்னால்கூட்டி பரமவொளி யொளியெனவே பகரலாமே.

ஆமப்பா பகாறியா மோட்சவீடு அருளான அருள்பெருகுமா திவீடு, காமப்பால் கானற்பால் சொலிக்கும்வீடு கற்பூர தீபமதாகா றும்வீடு, நாமப்பா மதியகத்தின் மாலின்வீடு நல்வினையுந் தீவினை யும் நாடும்வீடு, சோமப்பால் சொலிக்கும் பூரணத்தின்வீடு சொல் லாத சூட்சமடா மவுனவீடே. 1192

மவுனமென்ற வீடறிந்து மதியைத்தள்ளி மகத்தான ரவிபெ ருகி ஒளியில்நின்றால், கெவுனமென்ற கெவுனமது கைக்குள்ளாகும் கேண்மகனே பூரணமும் உன்வசமேயாகும், நவிலவொண்ணாப் பூர ணத்தைக் காடிறுக்கால் நரசென்ம மில்லையடா நாயன்நாயன, பல மூல மானகுரு பாதம்போற்றி பத்தியுட னுயிரத்தெட் டிதனைப் போற்றே. 1139

போற்றுவது என்னவென்றால் மைந்தாகேளு பூரணமா மவு னமதைப் போற்றிக்கொண்டு, தேற்றுவது மனந்தேற்றி பூரணத் தைத்கொண்டு செம்மையுடன் மனந்தேற்றிச் செம்மையாகி, காத் துமனக் கருணையிலே கருத்தாய்ப்பூட்டிக் கருத்தாகப்பணிவொண்டு றாறைமைந்தா, பார்த்துமனம் பதியவொளி மவுனமாகப் பத்தியு டன் பார்த்ததினால் பலிக்குஞ்சித்தே. 1194

நூலுள்ளடக்கம்.

சித்தான சித்தெல்லா மிதிலேசொன்னேன் திறமானகருவெல் லா மிதிலேசொன்னேன், முத்தான இந்திரமயேந்திரசாலம் மூர் க்கமுள்ள ஜாலமெல்லா மிதிலேசொன்னேன், பத்தான மூப்பூவி லணந்துஞ் சொன்னேன், விஸ்தார மானமைப் போக்குஞ்சொன் னேன் வைசயமதாய் மோடியையுமாய் விளம்பினேனே. 1195

விளம்பினேன் செந்தூரம் நன்றாய்ச் சொன்னேன் விள்ளாத பற்பமெல்லாம் விளங்கச்சொன்னேன், தளம்பெறவே மேருவுடைய விபரஞ்சொன்னேன் தப்பாமல் செயநீரில் தன்மை சொன்னேன், உளங்கனிய கற்பமது விரித்துச்சொன்னேன் உண்மையுடன் வினை யாட மோடிசொன்னேன், களங்கமற அஞ்சனமு மர்த்தஞ்சொன் னேன் காயாதிக் கற்பமதைக் கருதிச்சொன்னேன். 1196

சொன்னேனே சிஷ்டைமுதல் சமாதிகற்பஞ் சுருக்கான மந்திரமு மஷ்டகர்மம், எண்ணவொண்ணா விளைதவகை நன்றாய்ச்சொன்னேன் இயல்பாக நாம்சொன்ன முறைகட்கெல்லா, முன்னமே சொன்னதொரு சூத்திரந்தான் முக்காலு நூற்றிரு பதையும்பாரு, நன்னயமாய்ப் பொருள்களெல்லாம் வெளியாய்த்தோணும் நலமான சூத்திரத்தை வெளிவிடாதே. 1197

வெளியாகச் சூத்திரத்தை வெளிவிடாதே வேதாந்த புத்தியினால் நூலைக்காரு, மொழியாக முன்சொன்ன அறுபதிலேதான் முக்கியமுள்ள கருக்களெல்லா மொழிந்து வைத்தேன், வழியாக சூத்திரமு மறுவகையும்பார்த்வால் வகைதோணுமாயிரத்திருநூறுக்குந், தெளிவாக ரெண்டையும்நீ யடக்கம்பண்ணி தேசத்தோர் கேட்டாக்கா லில்லையென்னே. 1198

இல்லையென்று ஆணையிட்டு சொல்லிப்போடு என்மகனே யென்மேலே ஆணை ஆணை, புல்லரென்ற புலையரிடம் நூல்காட்டாதே பூரணத்தைப் பற்றிமன தயிலில்நின்று, கல்லென்ற குகைதனிலே யிருந்துக்கொண்டு கருவான கருக்களெல்லா மெடுத்தாடு, தொல்லைவரும் வெளியரங்கம் பண்ணினாக்கால் சுகமாக மனதடங்கி யறிவிற்சேரே. 1199

அறிவாக மனதடங்கி மவுனமாக அப்பனே நூலெடுத்துப் பாருபாரு, குறியான குருபதத்தில் குணமாய்நில்லு குணமில்லா குணங்களிடம் கூடவேண்டாம், பரியான தங்கமடா பரப்பிர்மமாக்க பாலகனே தங்கமென்றால் பூரணமேதங்கம், நெறியான பூரணத்தைத் தினமும்நோக்கி நேரான பாரபரத்தின் சார்வாய்முற்றே.

சகல கலைக்ஞானமென்று வழங்குகிற

அமுத கலைக்ஞானம்

ஆயிரத்திருநூறு

முற்றிற்று.